SAMAEL AUN WEOR

Ναι, υπάρχει κόλαση, ναι, υπάρχει διάβολος, ναι, υπάρχει κάρμα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΚΟΛΑΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Την Κόλαση της φωτιάς και των φλογών για την όποια μας μιλάει η Καθολική θρησκεία, στους τωρινούς καιρούς πλέον δεν μπορούμε να το παραδεχτούμε παρά σαν μια θρησκευτική δεισιδαιμονία σύμφωνα με τους ανθρώπους της επιστήμης. Είναι σωστό αυτό Δάσκαλε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, επιτρέψτε μου να σας πληροφορήσω ότι οποιαδήποτε κόλαση θρησκευτικού τύπου είναι αποκλειστικά συμβολική.

Δεν περιττεύει σε αυτές τις στιγμές να θυμηθούμε την κόλαση των πάγων των βορείων, την κινέζικη κόλαση με όλα της τα κίτρινα βασανιστήρια, την Βουδιστική Κόλαση, την Μωαμεθανική Κόλαση ή το νησί της Κολάσεως των αρχαίων κατοίκων της χώρας της Maralpleicie, της οποίας ο πολιτισμός σήμερα κρύβεται ανάμεσα στις άμμους της ερήμου του Γκόμπι.

Ασυζητητί αυτές οι διάφορες παραδοσιακές Κολάσεις περιγράψουν με εμφατικό τρόπο το υπόγειο ορυκτό βασίλειο.

Θυμηθείτε, καλέ μου φίλε, ότι ο Δάντης βρήκε την κόλασή του μέσα στα ζωντανά σπλάχνα της γης, διαβάστε την Θεία Κωμωδία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας μιλάτε για τον υπόγειο ορυκτό κόσμο, δίχως άλλο, όλες οι διατρήσεις των εταιριών ορυχείων και πετρελαίων και άλλου χαρακτήρα, που έχουν εφαρμόσει πάνω στον φλοιό της γης, δεν έχουν δείξει σημεία ενός κόσμου ζωντανού που θα μπορούσε να

βρίσκεται έστω στο πρώτο εσωτερικό στρώμα της γης. Που βρίσκεται αυτός ο ορυκτός κόσμος βυθισμένος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μεγάλε φίλε, επιτρέψτε μου να σας πληροφορήσω ότι ο τρισδιάστατος κόσμος του Ευκλείδη, δεν είναι το παν.

Φαινομενικά, πάνω από αυτόν τον κόσμο των τριών διαστάσεων (πλάτος μήκος και ύψος), υπάρχουν ποικίλες ανώτερες διαστάσεις, προδήλως σύμφωνα με τον νόμο των αντιθέσεων, κάτω από αυτήν την τρισδιάστατη ζώνη υπάρχουν επίσης διάφορες υποδιαστάσεις του βυθισμένου ορυκτού τύπου.

Είναι αναμφίβολο ότι οι αναφερόμενες Κολάσεις του Δαντικού Τύπου αντιστοιχούν σε αυτές τις υποδιαστάσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Συγχωρήστε με Δάσκαλε που επιμένω, άλλα σε όλα τα βιβλία που ένεκα της ανησυχίας μου έχω εξετάσει προσεκτικά, δεν θυμάμαι τίποτε γραμμένο ή κάποιο στοιχείο που όχι μόνο να μας μιλάει για αυτές τις υποδιαστάσεις, αλλά ακόμα λιγότερο να μας υποδεικνύει πως μπορούν να ανακαλυφθούν, Για αυτό σας ερωτώ: Ποιο είναι το αντικείμενο να μιλάμε για υποδιαστάσεις τις οποίες, όσο μπόρεσα να επαληθεύσω, κανένα ανθρώπινο όν δεν έχει δει ή αγγίξει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, η ερώτηση σας μου φαίνεται ενδιαφέρουσα, πλην όμως αρμόζει να ξεκαθαρίσουμε ότι η Γνωστική Χριστιανική Παγκόσμια Κίνηση, έχει συστήματα, μεθόδους απευθείας εμπειρίας, δια μέσου των οποίων μπορούμε να διαπιστώσουμε την ωμή πραγματικότητα των υποδιαστάσεων της φύσης και του κόσμου.

Εμείς μπορούμε και πρέπει να τοποθετούμε τους εννέα κύκλους του Δάντη ακριβώς κάτω από την επιδερμίδα της γης, μέσα στο εσωτερικό του πλανητικού οργανισμού στον όποιον ζούμε.

Προδήλως, οι εννέα αναφερόμενοι κύκλοι αντιστοιχούν ευφυώς προς τις εννέα φυσικές υποδιαστάσεις.

Συμπέρασμα απτό και εκδηλωμένο είναι ότι οι εννέα ουρανοί της Θείας Κωμωδίας του Δάντη, είναι διαστάσεις ανώτερου τύπου, στενώς συσχετισμένες με τις εννέα του κατώτερου τύπου.

Όποιος έχει μελετήσει καμιά φορά την θεία Κωμωδία του Δάντη από εσωτεριστικής άποψης, δεν θα μπορέσει να αγνοήσει την πραγματικότητα των κόσμων της κολάσεως.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τι βασική διαφορά υπάρχει μεταξύ των κολάσεων του Καθολικισμού με αυτές που δέχεται η Γνωστική Κίνηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Καλέ μου φίλε, η διαφορά μεταξύ των συμβολικών κολάσεων της μιας ή της άλλης θρησκείας, είναι αυτή που μπορεί να υπάρξει μεταξύ σημαίας και σημαίας διαφορετικών εθνών. Κάθε χώρα αλληγορίζει την ύπαρξή της με ένα εθνικό περίπτερο: έτσι επίσης κάθε θρησκεία συμβολίζει τους κόσμους κολάσεως με κάποια αλληγορία του τύπου κολάσεως.

Όμως, κολάσεις χριστιανικές, ή Κινέζικες, ή βουδιστικές κτλ, όλες αυτές στο βάθος δεν είναι παρά διαφορετικά εμβλήματα που αντιστοιχούν στον ωμό ρεαλισμό των ατομικών κολάσεων της Φύσης και των κόσμων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί οι άνθρωποι έχουν εφιάλτες, όπως λέμε κοινώς; τι συμβαίνει σε αυτήν την περίπτωση; είναι γιατί ταξιδεύουν σε αυτούς τους κόσμους των υποδιαστάσεων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση σε αυτήν την ενδιαφέρουσα ερώτηση του ακροατηρίου. Θέλω κύριοι και κυρίες, να καταλάβετε το τι είναι ακριβώς οι εφιάλτες.

Η απόκρυφη ανατομία διδάσκει ότι στον κατώτερο κοιλιακό χώρο υπάρχουν επτά πόρτες κολάσεως, επτά απάνθρωπα Τσάκρας ή αρνητικές δίνες απαίσιων δυνάμεων.

Μπορεί να συμβεί η περίπτωση ότι κάποιος, με δυσπεψία από ένα βαρύ φαγητό, θέτει σε δράση δια μέσου αταξιών τα αναφερόμενα Τσάκρας κολάσεως. Ανοίγουν λοιπόν οι πόρτες της αβύσσου, όπως το διδάσκει ξεκάθαρα η θρησκεία του Μωάμεθ και το υποκείμενο εισχωρεί αυτήν την νύχτα στους κόσμους της κολάσεως.

Αυτό είναι δυνατόν μέσω του ξεδιπλώματος της προσωπικότητας. Δεν είναι δύσκολο για το Εγώ να εισχωρήσει στην κατοικία του Πλούτωνα.

Τα τέρατα των εφιαλτών υπάρχουν πραγματικά, προέρχονται αρχικά από τους παλαιούς χρόνους κατοικούν φυσιολογικά στις υποδιαστάσεις του βυθισμένου ορυκτού κόσμου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θέλει να πει αυτό, Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, ότι όχι μόνον αυτοί που πεθαίνουν χωρίς να έχουν σώσει την ψυχή τους μπαίνουν στην κόλαση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Καταλήγει πρόδηλο, ξεκάθαρο και έκδηλο, ότι και οι ζωντανοί επίσης εισχωρούν στους κόσμους της κολάσεως όπως το υποδεικνύουν οι εφιάλτες: φαινομενικά το ανθρώπινο υποσυνείδητο είναι της φύσεως της κολάσεως: θα μπορούσε να πει κανείς, με πλήρη μεσημβρινή λαμπρότητα, ότι στις ατομικές κολάσεις του ανθρώπου, υπάρχουν όλοι οι αβυσσαλέοι φόβοι. Με άλλα λόγια δίνουμε έμφαση στο ακόλουθο: οι άβυσσοι της κολάσεως δεν χωρίζουν με κανέναν τρόπο από το ίδιο μας υποσυνείδητο και παρασυνείδητο. Τώρα θα καταλάβει το ακροατήριο την αιτία για την όποια είναι τόσο εύκολο να εισχωρήσει κανείς σε οποιαδήποτε ώρα μέσα στους εννέα κύκλους του Δάντη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, πραγματικά δεν καταλαβαίνω γιατί μας είπατε πρώτα ότι οι κόσμοι της κολάσεως βρίσκονται στις υποδιαστάσεις της γης, και κατόπιν αναφέρετε ότι αυτές οι ατομικές

άβυσσοι βρίσκονται μέσα μας. Θα είχατε την καλοσύνη να μου το ξεκαθαρίσετε αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ερώτησή σου μου φαίνεται υπέροχη. Αυτός που θέλει να ανακαλύψει τους νόμους της φύσης, πρέπει, να τους βρει μέσα στον ίδιο τον εαυτό του.

Αυτός, που δεν βρίσκει μέσα του αυτό που ζητάει, δεν θα το βρει ποτέ έξω από τον εαυτό του. Οι αρχαίοι είπαν: «Άνθρωπε, γνώρισε τον εαυτό σου και θα γνωρίσεις το Σύμπαν και τους Θεούς», όλα όσα υπάρχουν στην φύση και στον κόσμο, πρέπει να τα βρούμε στο εσωτερικό μας.

Έτσι λοιπόν, οι εννέα κύκλοι της Κολάσεως του Δάντη, υπάρχουν μέσα σε εμάς τους ίδιους, εδώ και τώρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, εγώ είχα εφιάλτες όπου είδα έναν κόσμο σκοτεινιάς και πολλά τέρατα: άραγε μπήκα σε αυτούς τους κόσμους των παραδιαστάσεων και της Κολάσεως; .

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ερώτησή σου προκύπτει αρκετά σημαντική. Είναι απαραίτητο ώστε το ακροατήριο να καταλάβει ότι αυτές οι παραδιαστάσεις βρίσκονται στα κατάβαθα της φύσης μας. Προδήλως, επαναλαμβάνω, με τους εφιάλτες ανοίγουν οι επτά πόρτες των ατομικών κολάσεων του κάτω μέρους της κοιλιάς και τότε λοιπόν κατερχόμεθα στους βυθισμένους κόσμους.

Σπάνια είναι τα πρόσωπα που στην ζωή τους, δεν έχουν κάνει κάποια επίσκεψη στο βασίλειο του Πλούτωνα. Εντούτοις είναι καλό, κύριοι και κυρίες, ότι μελετώντας αυτό το ζήτημα να σκεφτούμε στον ωμό φυσικό ρεαλισμό αυτούς τους κόσμους οι οποίοι είναι τοποθετημένοι στις παραδιαστάσεις του Πλανήτη στον όποιον ζούμε. Ας σκεφτούμε για μια στιγμή κόσμους που διαπερνώνται μεταξύ τους και να κατανοούνται τέλεια αμοιβαίως χωρίς να μπερδεύονται, σε περιοχές πυκνά κατοικημένες κτλ.

Κατά κανέναν τρόπο δεν πρέπει να παίρνουμε τις θρησκευτικές αλληγορίες επιπόλαια: ας ψάχνουμε το πνεύμα που ζωογονεί και δίνει ζωή.

Οι διάφορες κολάσεις των θρησκειών εκθέτουν αλληγορικά πραγματικότητες ωμά φυσικές: δεν πρέπει να συγχέουμε τα σύμβολα, με τα κοσμικά φαινόμενα αυτά καθαυτά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα θέλατε να μου εξηγήσετε λίγο ακόμα σχετικά με αυτούς τους Κόσμους της κολάσεως, αφού σε αυτούς τους εφιάλτες που είχα, ποτέ δεν είδα φως ούτε ωραία πρόσωπα, θα μπορούσατε να μου πείτε γιατί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση σε αυτήν την ερώτηση.

Τα σκοτάδια της κολάσεως είναι ένας άλλος τρόπος Φωτός: αντιστοιχούν βεβαίως στην κλίμακα του υπέρυθρου. Οι κάτοικοι τέτοιων υπόγειων επικρατειών, αντιλαμβάνονται τις διάφορες εναλλαγές του χρωματισμού που αντιστοιχούν σε αυτήν την ζώνη του Ηλιακού φάσματος.

Θέλω να καταλάβετε φίλοι μου, ότι όλα τα χρώματα που υπάρχουν στο υπεριώδες βρίσκονται επίσης στο υπέρυθρο.

Ότι υπάρχει ένα κίτρινο του υπεριώδους, αυτό είναι κάτι πολύ αξιοσημείωτο, αλλά στο υπέρυθρο το κίτρινο υπάρχει επίσης σε διαφορετική μορφή και έτσι επίσης συμβαίνει με τα υπόλοιπα χρώματα. Έτσι λοιπόν με έμφαση επαναλαμβάνω το ακόλουθο: Τα σκοτάδια είναι ένας άλλος τρόπος φωτός.

Αναμφισβήτητα οι κάτοικοι του υπόγειου ορυκτού βασιλείου, βρίσκονται υπερβολικά απομακρυσμένοι από τον απόλυτο Ιερό Ήλιο και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να είναι φοβερά κακεντρεχείς και τρομερά άσχημοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εγώ συλλαμβάνω Δάσκαλε, ότι στους βυθισμένους κόσμους της γης υπάρχουν κάθε κλάσεως τέρατα και ότι εκεί κατοικούν, όμως πως είναι δυνατόν μέσα μου, εγώ που είμαι τόσο μικρός σε σύγκριση με τον πλανήτη, να μπορώ να συναντήσω ακριβώς τέτοιους κόσμους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ωραία φίλε, ας μου επιτραπεί να σου πω ότι οποιοδήποτε μόριο άμυλου, ή σίδηρου, χαλκού κτλ, όλα τους είναι ένα σύστημα ηλιακό σε μικρογραφία.

Ένας μαθητής του Μαρκόνι, φανταζότανε το δικό μας ηλιακό σύστημα ακριβώς σαν ένα μεγάλο κοσμικό μόριο.

Όποιος δεν ανακαλύπτει σε ένα απλό μόριο την κίνηση των πλανητών γύρω από τον ήλιο, βρίσκεται βεβαίως πολύ μακριά από το να καταλάβει την αστρονομία.

Τίποτα δεν συναντάται αποσυνδεδεμένο σε αυτό το Σύμπαν: στην πραγματικότητα δεν υπάρχει αποτέλεσμα χωρίς αιτία, ούτε αιτία χωρίς αποτέλεσμα. Έτσι επίσης μέσα στον καθένα από εμάς υπάρχουν δυνάμεις και άτομα που αλληλοσυμπτύσσονται μία με τις ουράνιες σφαίρες, μία με τις σφαίρες της κολάσεως.

Είναι καλό να γνωρίζετε ότι στον οργανισμό μας υπάρχουν ψυχικά κέντρα που μας σχετίζουν με τις εννέα ανώτερες διαστάσεις του κόσμου και με τις εννέα κατώτερες διαστάσεις.

Ήδη σας είπα ξεκάθαρα ότι αυτός ο κόσμος των τριών διαστάσεων στον όποιο ζούμε δεν είναι το παν, καθότι από πάνω έχουμε τις ανώτερες διαστάσεις και από κάτω τις κατώτερες.

Αναμφιβόλως όλες αυτές οι διαστάσεις, ουράνιες ή κολάσιες, είναι συσχετισμένες με τις διάφορες ζώνες του ίδιου μας του ψυχισμού και γι' αυτό, εάν δεν τις ανακαλύψουμε μέσα σε εμάς τους ίδιους δεν θα τις ανακαλύψουμε πουθενά άλλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αναφέρετε κάθε στιγμή την λέξη ατομική άβυσσο. Γιατί ατομική;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτή η ερώτηση μου φαίνεται υπέροχη και με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση. Πριν απ' όλα θέλω να ξέρετε πως κάθε άτομο είναι μία τριάδα ύλης, ενέργειας και συνείδησης.

Ας σκεφτούμε για μια στιγμή τις ευφυΐες των ατόμων: πραγματικά υπάρχουν Ηλιακές και Σεληνιακές, επίσης υπάρχουν ατομικές ευφυΐες κακεντρεχείς, τρομερά διεστραμμένες.

Τα άτομα του κρυφού εχθρού, μέσα στον οργανισμό μας, ελέγχονται από κάποιο κακεντρεχές άτομο κείμενο ακριβώς στο κόκαλο του κόκκυγα.

Αυτός ο τύπος ατόμων προξενούν ασθένειες και μας προκαλούν διάφορες εκδηλώσεις διαστροφής.

Ας ευρύνουμε λιγάκι αυτή την πληροφορία και ας σκεφτούμε για μια στιγμή πάνω σε όλα τα κακεντρεχή άτομα του πλανήτη γη.

Εμφανώς τα πιο βαριά, τα πιο δαιμονικά, μένουν στην κατοικία του Πλούτωνα, δηλαδή στις παραδιαστάσεις του κόσμου στον οποίο ζούμε. Τώρα θα καταλάβετε τον λόγο για τον όποιο μιλάμε για ατομικές αβύσσους, για ατομικές κολάσεις κτλ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πιστεύω πώς οι περισσότεροι από εμάς, όταν σκεπτόμαστε σε ορολογία ατόμου, φανταζόμαστε κάτι απείρως μικρό, αμέσως λοιπόν όταν μας μιλούν ότι όλοι οι Ήλιοι και οι πλανήτες του κόσμου αποτελούν ένα άτομο, ταράζει λιγάκι την διαδικασία της σκέψης μας, είναι αυτό σωστό δάσκαλε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκτιμητέ κύριε και φίλε, ποτέ δεν μού πέρασε η ιδέα να ελαττώσω όλο το σύμπαν ή τα σύμπαντα σε ένα απλό άτομο, ας μου επιτραπεί να σου πω ότι κόσμοι, Ήλιοι, δορυφόροι, κ.λπ., αποτελούνται από σύνολα ατόμων και αυτό είναι διαφορετικό, αλήθεια; Εάν σε

κάποιο μέρος του λόγου μου συνέκρινα το ηλιακό σύστημα με ένα μεγάλο μόριο, το έκανα βασιζόμενος στο νόμο των φιλοσοφικών αναλογιών, αλλά ποτέ δεν θέλησα να ελαττώσω ένα τέτοιο σύστημα σε ένα απλό άτομο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε από ότι μας εκθέσατε προηγουμένως, πρέπει να καταλάβουμε ότι κάτω από τους εσωτερικούς μανδύες της γης υπάρχουν μόνο παραδιαστάσεις, αφού οι υπερδιαστάσεις που αντιστοιχούν στους ουρανούς, συναντώνται μόνον πάνω από τον μανδύα της γης.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε Κύριε, οπωσδήποτε η ερώτησή σας μου Φαίνεται ενδιαφέρουσα και βιάζομαι να σας απαντήσω.

Είναι καλό να καταλάβετε όλοι σας ότι αυτός ο πλανητικός οργανισμός στον όποιο ζούμε, έχει στο εσωτερικό του τρεις απόψεις ξεκάθαρα καθορισμένες:

Πρώτον: Ορυκτή περιοχή απλώς φυσική.

Δεύτερον: Ζώνη υπερδιαστατική.

Τρίτον: Ζώνη παραδιαστατική.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν δεχτούμε ότι εις το εσωτερικό της γης υπάρχουν αυτές οι τρεις απόψεις για τις όποιες μας μιλάτε, και στην περίπτωση μου το δέχομαι υποθετικά, διευκρινίζω, θα έπρεπε να φθάσουμε στο συμπέρασμα ότι οι εννέα ουράνιες σφαίρες συνυπάρχουν με τις κολάσεις που αντιστοιχούν στις παραδιαστάσεις. Είναι τότε εύθετο ότι οι ουρανοί τοποθετούνται εις την ίδια τοποθεσία την οποία έχουν οι κολάσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σεβαστέ κύριε, είναι επείγον να καταλάβετε κατά τρόπον ακέραιο ότι τα πάντα στην φύση και στον κόσμο συνοψίζονται σε

προσθέσεις και αφαιρέσεις διαστάσεων που διαπερνώνται και κατανοούνται τέλεια μεταξύ τους χωρίς να μπερδεύονται.

Υπάρχει ένα αξίωμα ερμητικό το όποιο λέει: «**Όπως είναι επάνω, είναι και κάτω**». Εφαρμόστε αυτό το αξίωμα εις το εν συζητήσει θέμα.

Είναι φαινομενικό πως οι εννέα ουρανοί έχουν, μέσα στο εσωτερικό του πλανητικού μας οργανισμού, τους δικούς τους συσχετισμούς σύμφωνα με τον νόμο των ανταποκρίσεων και αναλογιών.

Αυτοί οι εννέα ουρανοί μέσα στο εσωτερικό του πλανητικού οργανισμού στον όποιο ζούμε, συσχετίζονται, ευφυώς με τις εννέα βαθιές ζώνες του πλανήτη γη.

Πλην όμως ακόμη δεν έχω εξηγήσει εις βάθος το ζήτημα: αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι αυτή οι εννέα ουρανοί έχουν ένα ατομικό κέντρο βαρύτητας τοποθετημένο ακριβώς στο κέντρο του πλανήτη γη.

Κατά άλλον τρόπο, θέλω να σας πω και να πω σε όλους εσάς κύριοι και κυρίες, ότι οι εννέα ουρανοί έλκονται προς το κεντρικό άτομο του πλανήτη γη, εκτεινόμενοι πολύ πιο πέρα από όλο το ηλιακό σύστημα.

Αυτή η ίδια διαδικασία επαναλαμβάνεται με τον κάθε ένα από τους πλανήτες του Ηλιακού συστήματος του Όρς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτή η έκθεση Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, μου φαίνεται πολύ ωραία και ταιριάζει τέλεια στις λιμνοθάλασσες της νοημοσύνης μου.

Όμως οφείλω να εκδηλώσω ότι σύμφωνα με τα διδάγματα της λογικής, δεν μπορεί να αποδειχθεί με καθαρότητα η εξήγηση που μας έχετε δώσει για αυτό: πως μπορούμε να διαπιστώσουμε την βεβαίωσή σας σε αυτό το σημείο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκτιμητέ Κύριε, η ερώτηση σας είναι ανησυχητική. Αναμφίβολα η τοπική λογική μας οδηγεί στο λάθος δεν είναι μέσω τέ-

τοιας λογικής που θα μπορούσαμε να φθάσουμε στην εμπειρία του πραγματικού: Χρειαζόμαστε μια ανώτερη λογική που υπάρχει, ευτυχώς: ήδη ο Ουσπένσκι έγραψε το «Tertium Organum» ο τρίτος κανόνας της σκέψης. Είναι έκδηλο ότι υπάρχει η αίσθηση της ενότητας στην μυστικιστική εμπειρία πολλών υπερβατικών ατόμων.

Τέτοιοι άνθρωποι, μέσω της αναπτύξεως συγκεκριμένων ικανοτήτων γνώσεως, μπόρεσαν να διαπιστώσουν μόνοι τους και με άμεση εμπειρία την πραγματικότητα των κόσμων της κολάσεως στο εσωτερικό αυτού του πλανήτη στον όποιον ζούμε.

Το ενδιαφέρον σε όλα αυτά, είναι ότι τα αναφερθέντα δεδομένα από τους μεν και τους δε μύστες είναι παρόμοια παρόλο του ότι αυτοί οι άνθρωποι ζουν σε διαφορετικά σημεία της γης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θέλετε να μας πείτε λοιπόν Δάσκαλε, ότι μοναδικά σε ορισμένους και σε πολύ μικρό αριθμό μυστών που τους έχει συμβεί από την τύχη να έχουν την δύναμη γνώσης, τους είναι δοσμένο να επαληθεύσουν τις παραδιαστάσεις και υπερδιαστάσεις των πλανητών και των κόσμων παρομοίως και του ίδιου του ανθρώπου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: στο πεδίο του απευθείας πειραματισμού, εις το πεδίο της πρακτικής μεταφυσικής, υπάρχει ποικιλία υποκειμένων με ψυχικές πνευματικές ιδιότητες περίπου ανεπτυγμένες.

Είναι φανερό πως υπάρχουν μαθητές και δάσκαλοι: οι πρώτοι μπορούν να μας δώσουν πληροφορίες περίπου ανούσιες: οι δεύτεροι, οι μύστες ή δάσκαλοι διαθέτουν πνευματικές ιδιότητες απεριόριστα ανώτερες, οι όποιες τους δίνουν την ικανότητα δια εκ βάθους έρευνες, πράγμα λοιπόν που τους επιτρέπει να μιλήσουν κατά τρόπο πιο ξεκάθαρο πιο ακριβή και πιο λεπτομερή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εάν εσείς Δάσκαλε, μας έχετε διδάξει εις το να ενισχύουμε με την δική μας πείρα αυτό που επιβεβαιώνουν οι ειδήμονες και Φωτισμένοι περιέχεται λοιπόν η δυνατότης ότι εμείς οι βέβηλοι, να δυνη-

θούμε να διαπιστώσουμε με την δική μας πείρα την πραγματικότητα των κόσμων των κολάσεων πέρα από την εμπειρία ενός άπλου εφιάλτη, προξενηθέντος από μια στομαχική δυσπεψία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκτιμητέ Κύριε, είναι φανερό ότι η απευθείας εμπειρία εις το πεδίο της μεταφυσικής, είναι εφικτή μόνο σε υποκείμενα που έχουν αναπτύξει τις υπό λανθάνουσα κατάσταση ικανότητες που υπάρχουν στον άνθρωπο. Πλην όμως θέλω να σου πω με πλήρη καθαρότητα, ότι κάθε άτομο μπορεί να δοκιμάσει τον ωμό ρεαλισμό αυτών των ατομικών κολάσεων όταν πέφτει σε αυτούς τους βρώμικους εφιάλτες.

Αναμφιβόλως, δεν θέλω να πω με αυτό, ότι οι αναφερθέντες εφιάλτες επιτρέπουν την πλήρη διαπίστωση του ώμου ρεαλισμού των παραδιαστάσεων της φύσης.

Όποιος θέλει πραγματικά να ζήση από κοντά αυτό το όποιο υπάρχει κάτω από τον τρισδιάστατο κόσμο του Ευκλείδη, πρέπει να ανάπτυξη ορισμένες πνευματικές Ιδιότητες και ψυχικές δυνάμεις πολύ ειδικές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι δυνατόν όλοι εμείς να μπορέσουμε να αναπτύξουμε αυτές τις πνευματικές ιδιότητες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκτιμητέ ιππότη, θέλω να σε πληροφορήσω ότι η Διεθνής Γνωστική Κίνηση διαθέτει μεθόδους και συστήματα μέσω των οποίων κάθε ανθρώπινη ύπαρξη μπορεί να αναπτύξει κατά τρόπο συνειδητό και θετικό τις ψυχικές της δυνατότητες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε τι πρέπει να καταλαβαίνουμε ως προς το ότι το δαιμόνιο κατοικεί σε κάτι κολάσεις που έχουν φλόγες φωτιάς και μια τρομερή μυρωδιά από θειάφι,«όπου τιμωρούν τα πλάσματα που σε αυτήν την ζωή έχουν συμπεριφερθεί άσχημα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: θα δώσω απάντηση στην ερώτηση του Ιππότη. Αναμφιβόλως στις βυθισμένες περιοχές του ορυκτού βασιλείου, κάτω από την ίδια την επιδερμίδα του πλανήτη γη, υπάρχουν διάφορες ζώνες: Ας αναλογισθούμε για μια στιγμή την πύρινη ζώνη: είναι φαινομενικό ότι αποδεικνύεται με την έκρηξη των ηφαιστείων. Ας αναφέρουμε την υδάτινη ζώνη: κανείς δεν θα μπορούσε να αρνηθεί ότι στο εσωτερικό του πλανητικού οργανισμού υπάρχει νερό. "Ας σκεφτούμε για μια στιγμή εις το αεριώδες στοιχείο: μολονότι φαίνεται απίστευτο, μέσα στον πλανήτη μας γη υπάρχουν επίσης ρεύματα αέρος, ειδικές ζώνες. Μέχρι που έχει λεχθεί με (πλήρη λαμπρότητα), ότι υπάρχει στο εσωτερικό αυτού του κόσμου ορισμένη ευρεία περιοχή εντελώς κενή, αεριώδης, θα λέγαμε εμείς. Με κανένα τρόπο δεν θα μπορούσαμε να αρνηθούμε την πραγματικότητα των πετρών, άμμου βράχων, μετάλλων κτλ.

Σκεπτόμενοι εις την ιδέα του δαιμόνιου ή δαιμόνων, ας συλλογισθούμε επίσης τις χαμένες ψυχές, αυτό είναι αληθινά ενδιαφέρον.

Πολλοί κάτοικοι των κόσμων της κολάσεως μένουν στην περιοχή της φωτιάς, αλλά άλλοι ζουν στις αεριώδεις περιοχές, και τέλος κατοικούν στις υδάτινες περιοχές και στις ορυκτές ζώνες.

Είναι φανερό πως οι κάτοικοι του γήινου εσωτερικού βρίσκονται πολύ σχετισμένοι με το θειάφι, που αποτελεί ολοκληρωτικό μέρος των ηφαιστείων: Αλλά, είναι φανερό ότι κατά ορισμένο τρόπο μόνον οι κάτοικοι της φωτιάς θα μπορούσαν να βρεθούν τόσο συνεταιρισμένοι με το θειάφι. Θέλω λοιπόν, διακεκριμένε ιππότη, έντιμο κοινό, σεβαστοί κύριοι και κυρίες, να καταλάβετε εσείς την κόλαση ή «Ινφέρνο» κατά τρόπον ωμά φυσιολογικό, χωρίς κανενός είδους τεχνάσματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: θα μπορούσατε να μου πείτε Δάσκαλε, γιατί ενώ είναι η χαμηλή περιοχή της κοιλιάς αυτή των κόσμων των κολάσεων βρίσκεται τοποθετημένη στην περιοχή της ασημένιας χορδής; Θέλει αυτό να

πει ότι η αναφερόμενη χορδή επικοινωνεί συνεχώς με τους κόσμους μας της κολάσεως;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έντιμε κύριε, θέλω να σας απαντήσω με τέλεια καθαρότητα. Πολλά έχουν λεχθεί όσον αφορά την ασημένια χορδή: είναι αναμφίβολο ότι κάθε ψυχή βρίσκεται συνδεδεμένη εις το φυσικό σώμα μέσω αυτής της μαγνητικής κλωστής, μας έχει ειπωθεί ότι ένα κλωνάρι αυτής της χορδής ή κλωστής της ζωής, έχει σχέση με την καρδιά και ένα άλλο με τον εγκέφαλο.

Διάφοροι συγγραφείς δίδουν έμφαση στην ιδέα ότι επτά από αυτά τα κλωνάρια προερχόμενα από την ασημένια χορδή, βρίσκονται συνδεδεμένα με επτά καθορισμένα κέντρα του ανθρώπινου οργανισμού.

Εν πάση περίπτωση, αυτή η κλωστή της ζωής, αυτή η χορδή για την οποία μας μιλάτε με βάση την ίδια σας την ερώτηση, με κανένα τρόπο δεν βρίσκεται συνδεδεμένη με τα επτά Τσάκρας του χαμηλότερου μέρους της κοιλιάς. Αποτελεί ενδιαφέρον να ξέρουμε ότι, κατά τις ώρες του ύπνου, η Ουσία, η Ψυχή, ξεφεύγει από το φυσικό κορμί για να ταξιδεύσει σε διάφορα μέρη της γης ή του κόσμου: Λοιπόν η μαγνητική κλωστή της υπάρξεως μας ελευθερώνεται, επεκτείνεται απεριόριστα, έλκοντας μας μετά στο φυσικό σώμα για να ξυπνήσουμε στο κρεβάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μου ευρύνετε αυτό που μόλις είπατε σε σχέση με το ότι τα επτά Τσάκρας βρίσκονται στο χαμηλότερο μέρος της κοιλιάς, μιας και μας έχει λεχθεί σε άλλες διαλέξεις, συμπεριλαμβανομένων και των βιβλίων σας, ότι τα επτά Τσάκρας βρίσκονται διαμοιρασμένα σε διάφορα μέρη του οργανισμού μας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εντιμότατε κύριε, άκουσα την ερώτηση σας και βιάζομαι να σας απαντήσω με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση.

Βλέπω ότι εσείς κύριε, έχετε συγχύσει τα επτά Τσάκρας της χαμηλής περιοχής της κοιλίας, με τις επτά εκκλησίες της Αποκάλυψης του Αγίου Ιωάννου που βρίσκονται στην σπονδυλική στήλη.

Αναμφισβήτητα σε κανένα μέρος της ομιλίας που αυτήν την νύχτα αναπτύσσουμε εδώ στην πόλη του Μεξικό, D.F., δεν έχω κάνει κανέναν υπαινιγμό όσον αφορά τέτοια μαγνητικά κέντρα ή ανεμοστρόβιλους δύναμης που να βρίσκονται στο μπαστούνι του Brahama ή στο μεδούλι της σπονδυλικής στήλης.

Μόνο έχουμε ονομάσει ή αναφέρει τις επτά πόρτες της κολάσεως για τις όποιες μιλάει η θρησκεία του Μωάμεθ για τα επτά , ιδιαίτερα κέντρα ή Τσάκρας που βρίσκονται στο κατώτερο κέντρο της κοιλιάς, συσχετισμένα με τους κόσμους της κολάσεως· αυτό είναι όλο, έγινε κατανοητό;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για όλα τα προηγουμένως εκτεθέντα, μπορούμε να βγάλουμε συμπέρασμα, Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, ότι η φυσική άποψη του κέντρου της γης ανήκει στον Τρισδιάστατο Κόσμο, και ότι οι υπερδιαστασιακές και οι παραδιαστασιακές απόψεις βρίσκονται τοποθετημένες σε αυτές τις υπόγειες περιοχές του πλανήτη όπου δεν φθάνει η τρισδιάστατη αντίληψη (η διανοητική και η αισθητήρια) του λογικού ζώου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, θέλω να σας πληροφορήσω και γενικά και όλο αυτό το ακροατήριο που με ακούει, ότι οι πέντε μας αισθήσεις αντιλαμβάνονται μόνον τις τρισδιάστατες απόψεις της υπάρξεως, άλλα είναι ανίκανες να αντιληφθούν τις υπερδιαστασιακές και τις παραδιαστασιακές απόψεις της γης και του Κόσμου.

Είναι φανερό ότι οι υπόγειες περιοχές του κόσμου μας έχουν τρεις βασικές απόψεις· δίχως άλλο οι συνηθισμένες αισθήσεις αντιλαμβάνονται κατά επιφανειακό μόνον τρόπο το φυσικό, το τρισδιάστατο.

Εάν θέλουμε να γνωρίσουμε τις ανώτερες ή κατώτερες διαστάσεις του εσωτερικού της γης οφείλουμε να αναπτύξουμε άλλες πνευματικές ιδιότητες, αντιλήψεις που βρίσκονται υπό λανθάνουσα κατάσταση στην ανθρώπινη φυλή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε πρέπει να κατανοήσουμε ότι τόσον στις υπερδιαστάσεις όπως και στις παραδιαστάσεις κατοικούν ζωντανές υπάρξεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι μου αναμφισβήτητα οι τρεις ζώνες του εσωτερικού του κόσμου μας είναι κατοικημένες. Εάν στις παραδιαστάσεις ζουν οι χαμένες ψυχές, στις υπερδιαστάσεις του πλανητικού εσωτερικού, ζουν πολλοί Ντέβας, στοιχειώδη της ανώτερης τάξης. Θεοί, Δάσκαλοι κτλ, που εργάζονται εντατικά με τις συνετές δυνάμεις αυτής της μεγάλης φύσεως. Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε πολύ εκτεταμένα όσον αφορά τους πληθυσμούς της κεντρικής ζώνης, ή παραδιαστατικές, ή υπερδιαστατικές του εσωτερικού του κόσμου μας, πλην όμως θα το αφήσουμε για τις προσεχείς μας ομιλίες· για τώρα σας χαιρετώ ευχόμενος σας πολύ καλή νύχτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΟΙ ΕΠΤΑ ΚΟΣΜΟΙ

Καλώς φίλοι, βρισκόμαστε εκ νέου μαζεμένοι, εδώ με τον σκοπό να μελετήσουμε την ακτίνα της Δημιουργίας.

Είναι επείγον, είναι απαραίτητο, μη αναβλητέο, να γνωρίζουμε κατά τρόπον ξεκάθαρο και ακριβή την θέση που κατέχουμε στην ζωντανότατη ακτίνα της δημιουργίας.

Πριν από όλα, εκτιμητοί κύριοι, διακεκριμένες κυρίες, σας παρακαλώ επιμόνως να παρακολουθήσετε την διάλεξη μου με άπειρη υπομονή. Θέλω να ξέρετε ότι υπάρχουν επτά κόσμοι, δηλαδή:

Πρώτον: Πρωτόκοσμος

Δεύτερον: Αγιόκοσμος

Τρίτον: Μακρόκοσμος

Τέταρτον: Δευτερόκοσμος

Πέμπτον: Μεσόκοσμος

Έκτον: Μικρόκοσμος

Έβδομον: Τριτόκοσμος

Ασυζητητί, ο πρώτος είναι σχηματισμένος από πολλαπλούς πνευματικούς ήλιους, υπερφυσικούς, θείους.

Πολλά έχουν ειπωθεί όσον αφορά τον Απόλυτο Ιερό Ήλιο και είναι φανερό πως οποιοδήποτε ηλιακό σύστημα, κυβερνάται από έναν από αυτούς του πνευματικούς ήλιους.

Αυτό θέλει να πει, ότι το παιγνίδι των κόσμων μας κατέχει τον ίδιο τον δικό του Ιερό Απόλυτο Ήλιο, καθώς και όλα τα άλλα ηλιακά συστήματα του αμετάβλητου άπειρου.

Η δεύτερη τάξη των κόσμων, είναι σχηματισμένη πραγματικά με όλα τα εκατομμύρια των ήλιων και πλανητών που ταξιδεύουν μέσα στο διάστημα.

Το τρίτο παιγνίδι των κόσμων, είναι σχηματισμένο από τον γαλαξία μας, από αυτόν τον Μεγάλο Γαλαξία, που έχει σαν κεντρική κοσμική πρωτεύουσα τον Ήλιο Σείριο.

Η τέταρτη τάξη αντιπροσωπεύεται από το δικό μας Ηλιακό Σύστημα του Όρς.

Η πέμπτη τάξη αντιστοιχεί στον πλανήτη γη.

Η έκτη τάξη είναι ο μικρόκοσμος άνθρωπος.

Η έβδομη τάξη βρίσκεται στους κόσμους της Κολάσεως.

Ας ευρύνουμε λιγάκι περισσότερο αυτήν την εξήγηση: θέλω να καταλάβετε κύριοι και κυρίες, με απόλυτη καθαρότητα, το τι είναι πραγματικά η πρώτη τάξη των κόσμων. Υπέροχοι πνευματικοί σπινθηροβόλοι ήλιοι με άπειρες μεγαλοπρέπειες στο διάστημα. Σφαίρες που ακτινοβολούν, που ποτέ δεν θα μπορέσουν να αντιληφθούν οι αστρονόμοι μέσω των τηλεσκοπίων τους.

Σκεφθείτε τώρα το τι είναι τα δισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια κόσμων και άστρων που κατοικούν το ατέλειωτο διάστημα.

Θυμηθείτε τώρα τους γαλαξίες· κάθε ένας από αυτούς παρμένος ξεχωριστά, είναι βεβαίως ένας Μακρόκοσμος και ο δικός μας, ο Γαλαξίας, δεν είναι μία εξαίρεση.

Τι θα λέγαμε για τον Δευτερόκοσμο; Ασυζητητί κάθε ηλιακό σύστημα, άσχετα με τον γαλαξία εις τον όποιον ανήκει, είτε είναι αυτό της ύλης

ή της αντιύλης, εμφανώς είναι ένας Δευτερόκοσμος.

Στο διάστημα πλανήτες σαν την γη υπάρχουν τόσο αναρίθμητοι όπως οι άμμοι της απεριόριστης θάλασσας. Χωρίς αμφιβολία οποιοσδήποτε από αυτούς, κάθε πλανήτης, δεν ενδιαφέρει πιο είναι το κέντρο της κοσμικής του βαρύτητας, είναι αυτός καθαυτός ένας Μεσόκοσμος.

Πολλά έχουν λεχθεί όσον αφορά τον Μικρόκοσμο άνθρωπο· εμείς δίνουμε έμφαση στην υπερφυσική ιδέα ότι κάθε ένας από εμάς είναι ένας αυθεντικός και νόμιμος Μικρόκοσμος. Δίχως άλλο, δεν είμαστε οι μοναδικοί κάτοικοι του Απείρου· είναι ξεκάθαρο ότι υπάρχουν πολλοί κατοικημένοι κόσμοι. Οποιοσδήποτε κάτοικος του Κόσμου ή των κόσμων, είναι ένας αυθεντικός Μικρόκοσμος.

Και τελευταίο, αρμόζει να γνωρίζουμε ότι μέσα σε κάθε πλανήτη υπάρχει ένα βυθισμένο ορυκτό βασίλειο με τις δικές του ατομικές κολάσεις αυτές οι τελευταίες βρίσκονται τοποθετημένες πάντα μέσα στο εσωτερικό οποιασδήποτε πλανητικής μάζας και στις παραδιαστάσεις της φύσης, κάτω από την τρισδιάστατη ζώνη του Ευκλείδη.

Ας εννοείτε λοιπόν, κύριοι και κυρίες, ότι η πρώτη τάξη των κόσμων, είναι εντελώς διαφορετική από την δεύτερη και ότι κάθε κόσμος είναι απόλυτα ανόμοιος, ριζικά διαφορετικός.

Η πρώτη τάξη των κόσμων, είναι απεριόριστα θεία, άφατη δεν υπάρχει σε αυτήν καμία μηχανική αρχή, κυβερνάται από τον Μοναδικό Νόμο.

Η δεύτερη τάξη, ασυζητητί είναι ελεγχόμενη από τις τρεις πρωταρχικές δυνάμεις που ρυθμίζουν και κατευθύνουν κάθε κοσμική δημιουργία.

Η τρίτη τάξη των κόσμων, ο γαλαξίας μας, οποιοσδήποτε γαλαξίας του Ιερού Διαστήματος, είναι αναμφίβολο ότι ελέγχεται από 6 νόμους.

Η τέταρτη τάξη των κόσμων, το δικό μας ηλιακό σύστημα, ή οποιοδήποτε ηλιακό σύστημα του απέραντου διαστήματος, πάντα ελέγχεται από 12 νόμους.

Η πέμπτη τάξη, η γη μας, ή οποιοσδήποτε πλανήτης όμοιος με τον δικό μας, που γυρίζει γύρω από οποιονδήποτε ήλιο, ελέγχεται απόλυτα από 24 νόμους.

Η έκτη κοσμική τάξη, οποιοσδήποτε ανθρώπινος οργανισμός, βρίσκεται οριστικά υπό τον έλεγχο 48 νόμων· αυτό το βλέπουμε ολοκληρωτικά αποδεδειγμένο στο σπερματικό κύτταρο του ανθρώπου, αποτελούμενο όπως ήδη είναι γνωστό από 48 χρωμοσώματα.

Και τελευταία, η εβδόμη τάξη των κόσμων, βρίσκεται κάτω από ολοκληρωτικό έλεγχο 96 νόμων.

Θέλω να ξέρετε με ακριβή τρόπο ότι ο αριθμός των νόμων στις περιοχές κολάσεως πολλαπλασιάζεται σκανδαλιστικά.

Είναι φαινομενικό ότι ο πρώτος κύκλος του Δάντη βρίσκεται πάντοτε κάτω από τον έλεγχο των 96 νόμων, πλην όμως στον δεύτερο πολλαπλασιάζεται αυτή η ποσότητα, δίδοντας 192 νόμους, στον τρίτο τριπλασιάζεται, στον τέταρτο τετραπλασιάζεται, κατά τέτοιον τρόπο, ώστε μπορούμε να πολλαπλασιάζουμε την ποσότητα 96 με 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9. Έτσι λοιπόν στον ένατο κύκλο, πολλαπλασιάζοντας το 96Χ9 θα μας δώσει 864 νόμους.

Εάν αναλογισθείτε βαθειά πάνω στον πρώτο κόσμο, θα δείτε ότι εκεί υπάρχει η πιο πλήρης ελευθερία, η πιο απόλυτη ευτυχία, διότι τα πάντα κυβερνώνται από τον Μοναδικό Νόμο.

Στον δεύτερο κόσμο, υπάρχει ακόμα η πλήρης ευδαιμονία, που οφείλεται στο ότι βρίσκεται εντελώς ελεγχόμενος από τους τρεις αρχικούς νόμους όλης της δημιουργίας.

Αλλά, εις τον τρίτο κόσμο, ήδη εισάγεται ένα μηχανικό στοιχείο διότι αυτοί οι πρωτόγονοι, θείοι τρεις νόμοι διαιρούμενοι εις τον εαυτόν τους, μετατρέπονται εις έξη. Εμφανώς σε αυτό υπάρχει πια ορισμένος κοσμικός αυτοματισμός, ήδη δεν είναι οι τρεις μοναδικές δυνάμεις οι όποιες εργάζονται, επειδή αυτές διαιρούμενες στον εαυτόν τους, έχουν δώσει καταγωγή στο μηχανικό παιχνίδι οποιουδήποτε γαλαξία.

Κοιτάξτε εσείς το τι είναι ένα ηλιακό σύστημα, είναι φανερό ότι σε αυτό, ήδη οι έξη νόμοι έχουν διαιρεθεί εκ νέου για να μετατραπούν σε δώδεκα, αυξάνοντας την μηχανικότητα, τον αυτοματισμό, την περιπλοκότητα κτλ.

Ας συνοψίσουμε τώρα την συζήτηση σε οποιονδήποτε πλανήτη του άπειρου, και πολύ ιδιαιτέρα στον δικό μας γήινο κόσμο. Εμφανώς είναι περισσότερο ετερογενές και πολύπλοκο, οφειλόμενο στο ότι οι δώδεκα νόμοι του συστήματος έχουν μετατραπεί σε 24.

Ας κοιτάξουμε τώρα ειλικρινά στον Μικρόκοσμο άνθρωπο, ας εξετάσουμε το γεννητικό κύτταρο, και θα συναντήσουμε τα 48 χρωμοσώματα, ζωντανή αντιπροσώπευση των 48 νόμων που ελέγχουν όλο το σώμα μας.

Είναι πρόδηλον ότι εάν διαιρεθούν αυτοί οι 48 νόμοι στον εαυτόν τους και από μόνοι τους, δίνουν καταγωγή στους 96 του πρώτου κύκλου του Δάντη.

Θέλω λοιπόν να καταλάβετε κύριοι και κυρίες, την θέση που κατέχουμε εις την ακτίνα της δημιουργίας.

Κάποιος είπε ότι η Κόλαση προέρχεται από την λέξη Infernus, που στα λατινικά σημαίνει κατώτερη περιοχή έτσι έδωσε έμφαση στην ιδέα ότι το μέρος το όποιο κατέχουμε στην τρισδιάστατη περιοχή του Ευκλείδη, είναι η Κόλαση με το να είναι, κατά την γνώμη του το κατώτερο μέρος του κόσμου.

Δυστυχώς εκείνος που έκανε τόσον ασυνήθη επιβεβαίωση, αγνοούσε πραγματικά την ακτίνα της δημιουργίας.

Εάν είχε περισσότερη πληροφόρηση, εάν είχε μελετήσει τους επτά κόσμους, θα του δινόταν σωστός λογαριασμός ότι το κατώτερο μέρος δεν είναι αυτός ο φυσικός κόσμος στον οποίο ζούμε, πάρα ο έβδομος κόσμος, ευρισκόμενος ακριβώς μέσα στο εσωτερικό του πλανήτη γη, στις φυσικές παραδιαστάσεις, κάτω από την τρισδιάστατη ζώνη του Ευκλείδη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, αφού άκουσα με όλη την προσοχή και υπομονή την επιστημονική έκθεση όσον αφορά την ακτίνα της δημιουργίας, έχω παρατηρήσει πως αναφερόμενος στην πρώτη τάξη ή αλλιώς Πρωτόκοσμο, αναφέρετε ότι η κίνηση, η ζωή, αντιστοιχεί στον Πρώτο Νόμο όπου βασιλεύει η απόλυτη ελευθερία.

Μας έχετε πει, ακολουθώντας τα λόγια του Μεγάλου Καβίρ Ιησού: «Ανακάλυψε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σε ελευθερώσει» πρέπει να εννοηθεί, ακολουθώντας τον νόμο των αναλογιών και ανταποκρίσεων, ότι για να είμαστε εμείς οι άνθρωποι που κινούμεθα και έχουμε την ύπαρξη μας στην έκτη τάξη των Κόσμων, δηλαδή, τον Μικρόκοσμο, για να ζωντανέψουμε την αλήθεια και προς τούτο να είμαστε εντελώς ελεύθεροι, πρέπει να αγωνιστούμε για να φθάσουμε να είμαστε κάτοικοι αυτών των Κόσμων που διοικούνται από τον Μοναδικό Νόμο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση στην ερώτηση που έκανε ο κύριος. Διακεκριμένοι κύριοι και κυρίες είναι απαραίτητο να καταλάβετε ότι σε μεγαλύτερο αριθμό νόμων, μεγαλύτερος βαθμός μηχανικότητος και πόνου σε μικρότερο αριθμό νόμων, μικρότερος βαθμός μηχανικότητος και πόνου.

Αναντίρρητα στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο, στον κεντρικό πνευματικό ήλιο σε αυτό το σύστημα στο όποιο ζούμε, κινούμαστε και έχουμε το

Είναι μας, δεν υπάρχει μηχανικότητα κανενός είδους και γι' αυτό, είναι φανερό ότι εκεί βασιλεύει η πιο πλήρης ευτυχία.

Φαινομενικά οφείλουμε να παλεύουμε κατά τρόπον ακούραστο για να ελευθερωθούμε από τους 48, 24, 12, 6 και 3 νόμους, για να επιστρέψουμε πραγματικά στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο του συστήματός μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, συμπεραίνουμε από αυτό που εξηγήσατε προηγουμένως, ότι οι κόσμοι των μεγαλύτερων νόμων είναι πιο μηχανικοί και γι' αυτό λογικά πιο πυκνοί και υλικοί. Θέλει αυτό να πει ότι οι κόσμοι των παραδιαστάσεων ή της κολάσεως, θα προξενήσουν μεγαλύτερες ταλαιπωρίες και ότι γι' αυτόν τον λόγο τις ονομάζουν «**η περιοχή των ποινών και των τιμωριών**»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτή η ερώτηση του ακροατηρίου, μου φαίνεται αρκετά ενδιαφέρουσα και είναι καθαρό ότι βιάζομαι να την απαντήσω με μεγάλη ευχαρίστηση.

Διακεκριμένε κύριε, θέλω να ξέρετε και όλοι να καταλάβετε, ότι σε μεγαλύτερο αριθμό νόμων, μεγαλύτερος βαθμός μηχανικότητος και πόνου.

Οι 96 νόμοι της πρώτης ζώνης της κολάσεως έχουν ως αποτέλεσμα να είναι τρομερά βασανιστικοί. Δίχως άλλο, καθώς τέτοιος αριθμός νόμων πολλαπλασιάζεται σε κάθε μία από τις παραδιαστατικές ζώνες, επίσης πολλαπλασιάζεται ο πόνος, ή μηχανικότητα, ο υλισμός και το κλάμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, έχουμε παρατηρήσει ότι προηγουμένως μας μιλούσατε για τους εννέα ομόκεντρους κύκλους στην περιοχή των παραδιαστάσεων, οι οποίες αντιστοιχούν στους εννέα κύκλους των υπερδιαστάσεων του Κόσμου. Δίχως άλλο, με το να αναφέρεστε στην ακτίνα της δημιουργίας, μοναδικώς απαριθμείτε και εξηγείτε επτά κόσμους, δεν υπάρχει σε αυτό κάτι άτοπο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έντιμε κύριε, είναι απαραίτητο να κάνετε μια καθαρή διαφοροποίηση μεταξύ των επτά κόσμων, των εννέα ουρανών και των εννέα κύκλων του Δάντη ή φυσικών παραδιαστάσεων.

Εμφανώς οι εννέα ουρανοί βρίσκονται σχετισμένοι, όπως ήδη έχουμε πει, με τις εννέα βυθισμένες περιοχές κάτω από την επιδερμίδα της γης. Αυτό το είδε ο Ενώχ σε κατάσταση έκστασης στο όρος Μορία, μέρος εις το όποιο έκτισε αργότερα έναν υπόγειο ναό με εννέα εσωτερικά πατώματα για να εκθέσει αλληγορικά τον υπερφυσικό ρεαλισμό του δράματός του.

Είναι αναντίρρητο ότι οι εννέα ουρανοί, βρίσκονται πλήρως συμπυκνωμένοι στις σφαίρες της Σελήνης, Ερμή, Αφροδίτης, Ήλιου, Άρη, Δία, Κρόνου, Ουρανού και Ποσειδώνα. Είναι καθαρό ότι όλοι αυτοί οι εννέα ουρανοί αντιστοιχούν στον Δευτερόκοσμο.

Παραμένει λοιπόν ξεκαθαρισμένο στον νου σας το γεγονός ότι οι επτά κόσμο, δεν είναι οι εννέα ουρανοί;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, με το να μας λέτε πως καθώς κατεβαίνει κανείς σε μεγαλύτερο αριθμό νόμων, από τον πρώτο κόσμο μέχρι τις περιοχές της Κολάσεως, η μηχανικότητα, ο αυτοματισμός, ο υλισμός, γίνονται κάθε φορά και μεγαλύτερα, μας κάνει να σκεπτόμαστε ότι απομακρυνόμενοι από τους τρεις αρχικούς νόμους, απομονωνόμαστε ταυτόχρονα από την απευθείας θέληση του Πατέρα, μένοντας στην ίδια μας την άθλια τύχη. Είναι αυτή η περίπτωση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, έντιμες κυρίες που με ακούτε σε αυτό το ακροατήριο, θέλω να ξέρετε κατά τρόπο καθαρό και ακριβή ότι πιο πέρα από όλο αυτό το παιγνίδι των κόσμων που σχηματίζουν το Ηλιακό μας σύστημα, λάμπει δοξασμένος ο Ιερός Απόλυτος Ήλιος.

Είναι αναμφίβολο, ότι στον Κεντρικό Πνευματικό Ήλιο τον κυβερνώμενο από τον Μοναδικό Νόμο, υπάρχει η αμετάβλητη ευτυχία του ζωντανού αιώνιου Θεού. Δυστυχώς, καθώς απομακρυνόμαστε περισσό-

τερο και περισσότερο και περισσότερο από τον Ιερό Απόλυτο Ήλιο, εισχωρούμε σε κόσμους κάθε φορά περισσότερο και περισσότερο πολύπλοκους, όπου εισάγεται ο αυτοματισμός, η μηχανικότητα και ο πόνος.

Εμφανώς, στον κόσμο των τριών νόμων, η ευδαιμονία είναι ασύγκριτη, διότι η υλικότητα είναι λιγότερη. Σε αυτήν την περιοχή οποιοδήποτε άτομο κατέχει μέσα στην εσωτερική φύση του, μόνο τρία άτομα του Απόλυτου.

Τι διαφορετικός είναι ο τρίτος κόσμος· εκεί η υλικότητα αυξάνει διότι οποιοδήποτε από τα άτομα του κατέχει στο εσωτερικό του έξι άτομα του Απόλυτου.

Ας εισχωρήσουμε στον τέταρτο κόσμο. Εκεί θα συναντήσουμε ύλη πιο πυκνή, πράγμα οφειλόμενο στο συγκεκριμένο γεγονός ότι οποιοδήποτε από τα άτομά του, κατέχει στον εαυτό του δώδεκα άτομα του Απόλυτου.

Ας συγκεκριμενοποιούμε λίγο περισσότερο εάν εξετάσουμε προσεκτικά τον πλανήτη γη, θα δούμε ότι οποιοδήποτε από τα άτομα του, κατέχει στην εσωτερική του φύση 24 άτομα του απόλυτου.

Ειδικεύοντας προσεκτικά, ας μελετήσουμε με λεπτομέρεια οποιοδήποτε άτομο του ανθρώπινου οργανισμού και θα αντιληφθούμε μέσα από αυτό, μέσω της θείας διόρασης, 48 άτομα του Απόλυτου. Ας κατέβουμε λίγο ακόμα και ας μπούμε στο βασίλειο της πιο ωμής υλικότητας, στους κόσμους των κολάσεων, κάτω από τον φλοιό του πλανήτη εις τον όποιον ζούμε και θα ανακαλύψουμε ότι στην πρώτη παραδιαστατική ζώνη, η πυκνότητα έχει αυξηθεί τρομακτικά, διότι οποιοδήποτε άτομο μη ανθρώπινο κατέχει 96 άτομα του Απόλυτου μέσα στην εσωτερική του φύση.

Στην δεύτερη ζώνη της Κόλασης, κάθε άτομο κατέχει 192 άτομα, στην τρίτη κάθε άτομο κατέχει στο εσωτερικό του 384 άτομα του Απόλυτου

κτλ αυξάνοντας έτσι την υλικότητα κατά τρόπο τρομερό και φοβερό....

Βυθιζόμενοι μέσα στους κάθε φορά πιο πολύπλοκους νόμους, εμφανώς ανεξαρτητοποιούμαστε κατά τρόπο προοδευτικό από την θέληση του Απόλυτου και πέφτουμε στην μηχανική περιπλοκότητα όλης αυτής της μεγάλης φύσης. Εάν θέλουμε να ξανακατακτήσουμε την ελευθερία, πρέπει να ελευθερωθούμε από τόση μηχανική και τόσους νόμους και να επιστρέψουμε στον Πατέρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε. Εάν δεν γίνεται η Θεία Θέληση στον Μικρόκοσμο άνθρωπο, τότε γιατί λέγεται ότι δεν κινείται ούτε το φύλλο ενός δένδρου, χωρίς την Θέληση του Θεού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, στο Άγιο Ηλιακό Απόλυτο, όπως ήδη έχουμε πει, βασιλεύει μόνο ο Μοναδικός Νόμος. Στον κόσμο των τριών νόμων ακόμη γίνεται η θέληση του Πατέρα, διότι τα πάντα κυβερνώνται από τους τρεις βασικούς νόμους. Δίχως άλλο στον κόσμο των έξη νόμων, ήδη υπάρχει έξω από κάθε αμφιβολία μία μηχανικότητα η όποια κατά κάποιον τρόπο την κάνει ανεξάρτητη από την Θέληση του Απόλυτου. Σκεφθείτε τώρα στους κόσμους των 24, 48 και 96 νόμων.

Είναι φανερό πως σε τέτοιες τάξεις κόσμων η μηχανικότητα πολλαπλασιάζεται ανεξάρτητα από το Άγιο Ηλιακό Απόλυτο. Αυτό βέβαια θα έδινε λόγο για να πούμε ότι ο Πατέρας αποκλείεται από κάθε δημιουργία. Δίχως άλλο, είναι καλό να ξέρουν όλοι πως όλη η μηχανικότητα είναι από πριν υπολογισμένη από τον Ιερό Απόλυτο Ήλιο, αφού δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν οι διάφορες τάξεις των νόμων και οι διάφορες μηχανικές διαδικασίες εάν δεν είχε εκτεθεί έτσι από τον Πατέρα.

Αυτό το σύμπαν είναι ένα όλον μέσα στην ευφυΐα του Ιερού Απόλυτου Ήλιου και αυτά τα φαινόμενα αποκρυσταλλώνονται λίγο λίγο κατά

τρόπον διαδοχικό, κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε τον λόγο για τον όποιον σχετίζετε το επτά στους νόμους της δημιουργίας, τον ανθρώπινο οργανισμό και τους κόσμους; Είναι μια παράδοση ή είναι πραγματικά ένας νόμος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ερώτηση που κάνει ο κύριος, αξίζει μία άμεση απάντηση. Θέλω όλοι σας κύριοι και κυρίες, να καταλάβετε με πλήρη σαφήνεια το τι είναι οι νόμοι του τρία και του επτά. Είναι επείγον να ξέρετε ότι οι Κοσμοκράτορες δημιουργοί αυτού του σύμπαντος στο όποιον ζούμε, κινούμεθα και έχουμε το Είναι μας (κάθε ένας, κάτω από την διεύθυνση της προσωπικής του κοσμικής Θείας Μητέρας Κουνταλίνη) εργάσθηκαν κατά την αυγή της δημιουργίας, αναπτύσσοντας στο διάστημα τους νόμους του τρία και του επτά, ώστε το παν να είχε ζωή εν αφθονία. Μόνον έτσι μπόρεσε να υπάρξει ο κόσμος μας. Δεν είναι λοιπόν παράξενο ότι όλη η φυσική κοσμική διαδικασία αναπτύσσεται σύμφωνα με τους νόμους του τρία και του επτά. Με κανένα τρόπο, δεν πρέπει να μας φαίνεται κάπως ασύνηθες το ότι τέτοιοι νόμοι βρίσκονται συσχετισμένοι εις το απεριόριστα μικρό και εις το απεριόριστα μεγάλο, εις τον Μικρόκοσμο και εις τον Μακρόκοσμο, σε όλο αυτό που είναι σε όλο αυτό που ήταν και σε όλο αυτό που θα είναι.

Ας σκεφθούμε για μια στιγμή στα επτά Τσάκρας της σπονδυλικής στήλης, στους επτά κύριους κόσμους του ηλιακού συστήματος, στους επτά Γύρους για τους οποίους μιλάει η αρχαία και η μοντέρνα Θεοσοφία, στις επτά ανθρώπινες φυλές κτλ.

Όλες αυτές οι γιγάντιες διαδικασίες του επτά κάθε επταπλάσια εκδήλωση της ζωής, έχει πάντα σαν βάση τις τρεις πρωταρχικές δυνάμεις: θετική, αρνητική και ουδέτερη, κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, γιατί όταν μιλάτε για την δημιουργία των κόσμων, υπάρξεων ή γαλαξιών, εκφράζεσθε με τέτοιους όρους όπως: είναι σαφές, είναι αναμφίβολο, είναι φανερό, είναι φυσικό κτλ; Σε τι βασίζεσθε για να το λέτε με τόση βεβαιότητα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Βλέπω εκεί εις το ακροατήριο, ότι κάποιος έχει κάνει μια πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση και αισθάνομαι ευχαρίστηση να του απαντήσω.

Κύριοι και κυρίες, θέλω να ξέρετε κατά τρόπον συνοπτικό, σαφή και τελειωτικό, ότι υπάρχουν δύο κατηγορίες λόγου: την πρώτη την ονομάζουμε υποκειμενική, την δεύτερη, την κατατάσσουμε σαν αντικειμενική.

Αναντίρρητα, ή πρώτη έχει σαν βάση τις εξωτερικές αισθητήριες αντιλήψεις. Η δεύτερη είναι διαφορετική, και μόνον διαδικάζεται ανάλογα με τα εσωτερικά βιώματα της συνείδησης.

Είναι φανερό ότι πίσω από τους αναφερόμενους από τον κύριο όρους βρίσκονται πραγματικά οι διάφορες λειτουργικότητες της δικής μου της ίδιας της συνείδησης. Χρησιμοποιώ τέτοιες γλωσσικές λέξεις σαν ειδικά οχήματα του περιεχομένου των ιδεών μου.

Με άλλα λόγια, θέτω ορισμένη έμφαση για να πω στον κύριο και στο έντιμο ακροατήριο που με ακούει το εξής: ποτέ δεν θα χρησιμοποιούσα τις αναφερθείσες από τον κύριο λέξεις, εάν προηγουμένως δεν είχα διαπιστώσει με τις συνειδητές μου δυνάμεις, με τις υπερβατικές ικανότητες της επίγνωσης, την αλήθεια όλων όσων σας βεβαιώνω. Μού αρέσει να χρησιμοποιώ ακριβείς όρους με τον σκοπό να κάνω γνωστές ακριβείς ιδέες, αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, αναφέρατε στην προηγούμενη σας έκθεση την αυγή της δημιουργίας, θα μπορούσατε να μας εξηγήσετε σε πια εποχή λειτούργησε και ποίου υπήρξε το έργο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, στην αιωνιότητα δεν υπάρχει χρόνος. Θέλω όλοι αυτοί, που τούτη την νύκτα έχουν παρακολουθήσει την ομιλία μας, να καταλάβουν ακριβώς Ότι ο χρόνος δεν έχει πραγματικό βάθος, μία νόμιμη αυθεντική καταγωγή.

Βεβαίως και στο όνομα της αλήθειας, οφείλω να πω σε εσάς ότι ο χρόνος είναι κάτι απλώς υποκειμενικό, που δεν κατέχει μία αντικειμενική πραγματικότητα, συγκεκριμένη και ακριβή.

Αυτό που πραγματικά υπάρχει είναι μία διαδοχή φαινομένων βγαίνει ο ήλιος και αναφωνούμε είναι έξη η ώρα το πρωί, κρύβεται και λέμε, είναι έξη το απόγευμα, έχουν περάσει δώδεκα ώρες.

Αλλά, σε πιο μέρος του κόσμου βρίσκονται αυτές οι ώρες, αυτός ο χρόνος; Μήπως μπορούμε να τον πιάσουμε με το χέρι, να τον βάλουμε σε ένα τραπέζι εργαστηρίου; Τι χρώμα έχει αυτός ο χρόνος; από τι μέταλλο ή ουσία είναι φτιαγμένος; Ας συλλογιστούμε κύριοι, ας συλλογιστούμε λιγάκι: είναι ο νους αυτός που εφευρίσκει τον χρόνο, διότι αυτό που πραγματικά υπάρχει σε αντικειμενική μορφή είναι η διαδοχή των φυσικών φαινομένων. Δυστυχώς εμείς διαπράξαμε το σφάλμα να θέτουμε χρόνο σε κάθε κοσμική κίνηση.

Μεταξύ της ανατολής και της δύσης του ήλιου, βάζουμε τις αγαπημένες μας ώρες, τις εφευρίσκουμε, τις σημειώνουμε στην κίνηση των άστρων, άλλα αυτή είναι μια φαντασία του νου.

Τα κοσμικά Φαινόμενα αλληλοδιαδέχονται το ένα το άλλο μέσα στην αιώνια στιγμή της Μεγάλης Ζωής στην κίνηση τους.

Στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο, το σύμπαν μας υπάρχει σαν ένα όλον ακέραιο, ένα και συνολικό, πλήρες. Σε αυτό διαδικάζονται όλες οι κοσμικές αλλαγές μέσα σε μία αιώνια στιγμή, μέσα σε μία στιγμή που δεν έχει όρια.

Γίνεται φανερό και έκδηλο πως όταν αποκρυσταλλώνονται τα διάφορα διαδοχικά φαινόμενα αυτού του σύμπαντος, δυστυχώς, φθάνει στον νου μας η ιδέα **χρόνος**. Τέτοια υποκειμενική ιδέα, είναι πάντοτε τοποθετημένη μεταξύ φαινομένου και φαινομένου.

Πραγματικά ο Ηλιακός λόγος, ο Αρχιτέκτων Δημιουργός του Σύμπαντος, είναι ο πραγματικός συγγραφέας όλης αυτής της δημιουργίας. Δίχως άλλο, δεν μπορούμε να του θέσουμε μία ημερομηνία στο έργο του, στην κοσμογέννησή του, διότι ο χρόνος είναι μια αυταπάτη του νου, και αυτό βρίσκεται πιο πέρα από όλα τα απλώς διανοητικά. Η Κόλαση ή οι κόσμοι της Κολάσεως, υπάρχουν από όλη την αιωνιότητα: Ας θυμηθούμε εκείνη την φράση του Δάντη στην Θεία Κωμωδία του: «Δι' εμού πηγαίνει κανείς στην πόλη του κλάματος· δι' εμού πηγαίνει κανείς στον αιώνιο πόνο· δι' εμού πηγαίνει κανείς προς την καταδικασμένη φυλή· η δικαιοσύνη, η θεία δύναμη, η υπέρτατη σοφία και η αρχική αγάπη ενεψύχωσε τον υψηλόφρονα αρχιτέκτονά μου· πριν από έμενα δεν υπήρχε τίποτα δημιουργημένο, εξαιρώντας το αθάνατο, και εγώ διαρκώ αιωνίως. Ω, εσείς οι όποιοι εισέρχεσθε· εγκαταλείψετε κάθε ελπίδα!

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, σύμφωνα με όσα μπόρεσα να καταλάβω ο Δάσκαλος G τοποθετεί τον κόσμο των 96 νόμων στην Σελήνη. Αντίθετα εσείς βεβαιώνετε πως αυτή η περιοχή βρίσκεται κάτω από την επιδερμίδα του πλανητικού οργανισμού στον οποίον ζούμε, θα μπορούσατε να μου εξηγήσετε τον λόγο αυτής της διαφοράς συλλήψεως;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έντιμε κύριε, βιάζομαι να δώσω απάντηση στην ερώτηση σου. Βεβαίως ο Δάσκαλος G νομίζει ότι ή ακτίνα της δημιουργίας καταλήγει στην σελήνη και εγώ βεβαιώνω κατά τρόπον εμφατικό ότι αυτό, τελειώνει εις τους βυθισμένους κόσμους, στην Κόλαση.

Η σελήνη είναι κάτι διαφορετικό, διακεκριμένοι κύριοι ανήκει στην περασμένη ήμερα της δημιουργίας, είναι ένας νεκρός κόσμος, είναι ένα πτώμα.

Τα ταξίδια των αστροναυτών στον δορυφόρο μας, απέδειξαν κατά τρόπον ισχυρό και τελειωτικό το μη αναιρεταίο γεγονός ότι ή Σελήνη είναι ένας κόσμος νεκρός. Δεν ξέρω πως ο Δάσκαλος G έκανε λάθος στους υπολογισμούς του. Οποιαδήποτε σελήνη του ατελείωτου διαστήματος, είναι πάντα ένα πτώμα. Δυστυχώς ο Δάσκαλος G πίστεψε σταθερά πως στο σύστημα μας, η σελήνη ήταν ένας καινούργιος κόσμος, ότι έβγαινε από το χάος, ότι γεννιόταν.

Σε μια περασμένη κοσμική ήμερα, η Σελήνη είχε ζωή σε αφθονία, ήταν μια καταπληκτική γη του διαστήματος, άλλα ήδη πέθανε, και στο μέλλον θα πρέπει να καταστραφεί τελείως, αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπητέ Δάσκαλε, κατά τον Δάσκαλο G ο δορυφόρος μας, η Σελήνη, δημιουργήθηκε από μία αποκόλληση γήινης ύλης, οφειλόμενη σε τρομερές μαγνητικές δυνάμεις έλξεως, μέσα στους νόμους της βαρύτητος, μετατρεπόμενη σε έναν νέο κόσμο όπου βεβαιότατα εισέρχονται οι χαμένες ψυχές για να υποφέρουν στις παραδιαστασιακές περιοχές της κόλασης. Θέλετε να πείτε Δάσκαλε Σαμαέλ, πως ο Δάσκαλος G έφθασε σε αυτό το συμπέρασμα επειδή ήσαν φτωχές οι ικανότητες του να γνωρίζει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακούω την ερώτηση του κυρίου και είναι ξεκάθαρο πως αισθάνομαι ευχαρίστηση να σας απαντήσω. Με κανένα τρόπον δεν θέλω να υποτιμήσω τις ψυχικές ιδιότητες του Δάσκαλου G. Εμφανώς εκτέλεσε μια καταπληκτική αποστολή και η εργασία του είναι λαμπρή. Δίχως άλλο ο άνθρωπος έχει δικαίωμα να συγχίζεται, είναι δυνατόν να έχει πάρει αυτήν την πληροφορία σχετισμένη με την Σελήνη, από κάποιον μύθο, από κάποια πηγή, από κάποια αλληγορία κτλ.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς βεβαιώνουμε κατά τρόπον εμφατικό αυτό που μας αφορά, αυτό που μπορέσαμε να διαπιστώσουμε μόνοι μας, κατευθείαν χωρίς να υποτιμήσουμε την εργασία κανενός άλλου Δασκάλου. Πως η σελήνη έχει αποκολληθεί από κάποια σύγκρουση μεταξύ της γης και άλλου πλανήτη ή ότι αυτή έχει αναδυθεί από τον ειρηνικό, όπως υποστηρίζει άλλος σεβαστός Δάσκαλος είναι σύλληψη που σεβόμαστε, άλλα όμως εμείς δεν το έχουμε εξακριβώσει πρακτικά.

Βεβαιώνω κατά τρόπον σθεναρό και με ορισμένη έμφαση και περιορίζομαι αποκλειστικά να εκθέσω, με την αντικειμενική μου λογική ότι από μόνος μου μπόρεσα να δω, να ακούσω, να αγγίζω και να πιάσω.

Ποτέ σε όλον τον κόσμο δεν φθάσαμε να ξέρουμε ότι κάποιο Φεγγάρι μετατρέπεται σε κατοικήσιμο κόσμο· κάθε μυημένος αρκετά αφυπνισμένος γνωρίζει, από απευθείας εμπειρία, ότι οι κόσμοι, όπως οι άνθρωποι και τα φυτά και όλα όσα υπάρχουν, γεννιούνται, μεγαλώνουν γερνούν και πεθαίνουν.

Είναι φαινομενικό πως οποιοσδήποτε πλανήτης που πεθαίνει εκ των πραγμάτων και από δικό του δικαίωμα, μετατρέπεται σε ένα πτώμα, σε μια σελήνη.

Ο πλανήτης μας γη, δεν θα είναι μια εξαίρεση, και μπορείτε να είστε σίγουροι, κύριοι και κυρίες, πως μετά από την εβδόμη ανθρώπινη φυλή θα μετατραπεί επίσης σε μία νέα σελήνη.

Ας είμαστε λοιπόν ακριβείς. Εγώ είμαι μαθηματικός στην έρευνα και απαιτητικός στην έκφραση. Έχουμε μεθόδους, συστήματα και τρόπους μέσω των οποίων μπορούμε και οφείλουμε να τεθούμε σε επαφή με αυτούς τους κόσμους κολάσεως. Θα αναγνωρίσουμε λοιπόν τον ρεαλισμό της Θείας Κωμωδίας του Δάντη, ο όποιος τοποθετεί την Κόλαση, κάτω από την επιδερμίδα του πλανήτη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΕΣ

Αγαπητοί φίλοι, εκ νέου βρισκόμαστε μαζεμένοι εδώ σε αυτό το μέρος, για να συνομιλήσουμε προσεκτικά πάνω στις διάφορες αιτίες που οδηγούν τα διανοητικά ανθρωποειδή από τον καθοδικό δρόμο της παρακμής προς τις περιοχές της κολάσεως.

Αναντίρρητα, εκατομμύρια καθοδικά παρακμαζόμενα πλάσματα, διαπερνούν αυτές τις στιγμές τον Αχέροντα δια να εισέλθουν στην Κόλαση.

Συγκομιδές από ανθρωποειδή, αφού έχουν συμπληρώσει τον κύκλο των υπάρξεων στον τρισδιάστατο φυσικό κόσμο του Ευκλείδη, παύουν να παίρνουν ανθρώπινα σώματα δια να βυθιστούν τελειωτικά στο ορυκτό βασίλειο.

Βεβαίως το κακό του κόσμου, όσο τερατώδες κι' αν είναι έχει ένα φράγμα, ένα καθορισμένο όριο.

Τι θα γινόταν με το Σύμπαν εάν δεν υπήρχε ένα εμπόδιο ανυπέρβλητο για το κακό;

Εμφανώς αυτό το τελευταίο θα αναπτυσσόταν απείρως μέχρι να βασίλευε κυρίαρχο σε όλες τις σφαίρες.

Ταιριάζει εδώ να ξεχωρίσουμε με πλήρη μεσημβρινή λαμπρότητα, την τρομερή πραγματικότητα των 108 υπάρξεων που αποδίδονται σε κάθε ζωντανή ουσία, σε κάθε θεία εμψυχωμένη αρχή.

Αυτό έρχεται να μας θυμίσει τις 108 χάνδρες του κολιέ του Βούδα και τις 108 βόλτες που ο Ινδουιστής Μπράχμαν κάνει γύρω από την Ιερή

αγελάδα. Είναι αναμφίβολο πως με την τελευταία από αυτές τελειώνει την καθημερινή τελετουργία του. Τότε εισάγει την αιχμή της ουράς του αλληγορικού πασίγνωστου ζώου, μέσα στο ποτήρι με το νερό που πρόκειται να πιει.

Εφόσον είναι κατανοητά όλα αυτά μπορούμε να συνεχίσουμε: Είναι φανερό ότι η θεία Μητέρα Κουνταλίνη, το πύρινο φίδι των μαγικών μας δυνάμεων, προσπαθεί να επιτύχει την εσωτερική μας αυτοπραγμάτωση κατά την διάρκεια της διαδρομής των 108 υπάρξεων που έχουν δοθεί στον καθένα από εμάς. Φαινομενικά μέσα σε τέτοιο κύκλο διαδοχικών ζωών, έχουμε αναρίθμητες ευκαιρίες για την αυτοπραγμάτωση· να τις επωφεληθούμε είναι το υποδεδειγμένο, δυστυχώς εμείς πέφτουμε στο ίδιο σφάλμα ακατάπαυστα, και το τελικό αποτέλεσμα έρχεται να είναι η αποτυχία.

Είναι αποτέλεσμα απτό και πρόδηλο, πως όλα τα ανθρώπινα πλάσματα ούτε θέλουν να διατρέχουν το μονοπάτι που πρέπει να μας οδήγηση στην τελική απελευθέρωση.

Οι διάφοροι αγγελιοφόροι που έρχονται από ψηλά, προφήτες, αβατάρας, μεγάλοι απόστολοι, ήθελαν πάντα να μας δείξουν με πολλή ακρίβεια το κρημνώδες μονοπάτι που οδηγεί στην αυθεντική και νόμιμη ευτυχία.

Δυστυχώς ο κόσμος δεν θέλει τίποτα με την θεία σοφία· έχουν φυλακίσει τους Δασκάλους, έχουν δολοφονήσει τους αβατάρας, έχουν λουστεί με το αίμα των δικαίων, μισούν θανάσιμα όλα όσα έχουν γεύση θεϊκότητας.

Δίχως άλλο, όπως ο Πιλάτος, όλοι «νίπτουν τας χείρας των» θεωρούν τον εαυτόν τους άγιο, υποθέτουν ότι βαδίζουν από τον δρόμο της τελειότητας.

Δεν μπορούμε να αρνηθούμε το ισχυρό και τελειωτικό γεγονός ότι υπάρχουν εκατομμύρια από απατημένους ειλικρινείς, οι οποίοι πολύ

έντιμα, κορδώνονται σαν ενάρετοι και σκέπτονται για τον εαυτό τους το καλύτερο.

Στα Τάρταρα ζουν αναχωρητές κάθε είδους, μυστικιστές εσφαλμένοι, φακίρηδες με υψηλή φρόνηση, ιερείς πολλών λατρειών, κάθε είδους μετανοούντες, που θα εδέχοντο τα πάντα, έκτος από την τρομερή αλήθεια ότι είναι χαμένοι, και ότι προχωρούν από τον δρόμο της κακίας.

Με δίκαιο λόγο είπε ο Μέγας Καβίρ Ιησούς: «**Από τους χίλιους που με αναζητούν ένας με συναντάει, από τους χίλιους που με συναντούν ένας με ακολουθεί, από τους χίλιους που με ακολουθούν ένας είναι δικός μου**».

Η Μπαγκαβάτ Γκιτά λέγει κατά γράμμα το έξης: «**Μεταξύ χιλιάδων ανθρώπων, ίσως ένας σκοπεύει να φθάσει στην τελειότητα, μεταξύ αυτών που σκοπεύουν, πιθανώς, ένας να πετύχει την τελειότητα, και μεταξύ των τέλειων, πιθανόν, ένας με γνωρίζει τέλεια**».

Ο Ιησούς, ο Μέγας Καβίρ, δίδει έμφαση στην δυσκολία να μπει κανείς στο βασίλειο των ουρανών:

14 Ουαί υμίν, γραμματείς καί Φαρισαίοι υποκριταί, ότι κλείετε τήν βασιλείαν τών ουρανών έμπροσθεν τών ανθρώπων· υμείς γάρ ουκ εισέρχεσθε, ουδέ τούς εισερχομένους αφίετε εισελθείν. «Αλίμονο σε εσάς, γραμματείς και φαρισαίοι υποκριτές, διότι κλείνετε το βασίλειο των ουρανών εμπρός από τους ανθρώπους, επειδή ούτε εσείς δεν εισέρχεσθε, ούτε επιτρέπετε να μπουν οι εισερχόμενοι».

13 Ουαί δέ υμίν, γραμματείς καί Φαρισαίοι υποκριταί, ότι κατεσθίετε τάς οικίας τών χηρών καί προφάσει μακρά προσευχόμενοι· διά τούτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. Αλίμονο λοιπόν σε σας γραμματείς και φαρισαίοι υποκριτές, διότι καταβροχθίζετε τα σπίτια των χηρών και για δικαιολογία προσεύχεστε πολύ ώρα, για αυτό θα λάβετε μεγαλύτερη καταδίκη».

Ο Μέγας Καβίρ Ιησούς αναφερόμενος στους τόσους ψευτοαποστόλους που γυρίζουν, από δω και από κει ιδρύοντας διάφορες αιρέσεις που δεν θα οδηγούσαν ποτέ στην τελειωτική απελευθέρωση, είπε: «Αλίμονο σε σας γραμματείς και φαρισαίοι υποκριτές, διότι διατρέχετε θάλασσα και ξηρά δια να κάνετε έναν προσύλητο, και αφού το κατορθώσετε, τον κάνετε δύο φορές περισσότερο από τον εαυτόν σας γιό της Κόλασης!

Το σοβαρό, διακεκριμένοι φίλοι, ευγενείς αδελφοί, αξιοσέβαστες κυρίες, είναι ότι εκείνοι που είναι χαμένοι, οι ειλικρινείς συγχισμένοι, σκέπτονται πάντα πως πηγαίνουν πολύ καλά.

Πώς να τους κάνουμε να καταλάβουν οι άνθρωποι ότι πάνε άσχημα;

Πώς να τους κάνουμε να εννοούν ότι ο δρόμος που οδηγεί στην άβυσσο είναι στρωμένος με καλές προθέσεις; Με πιο τρόπο θα μπορούσα να αποδείξω στους ανθρώπους με την κοιμισμένη συνείδηση πως η αίρεση στην οποία ανήκουν, ή η σκοτεινή σχολή στην οποία έχουν συνεταιριστεί, πρόκειται να τους οδηγήσουν στην άβυσσο και εις τον δεύτερο θάνατο;

Είναι αναντίρρητο πως κανείς δεν σκέπτεται το χειρότερο για την αίρεσή του· όλοι είναι πεπεισμένοι με τα λόγια των τυφλών, οδηγών των τυφλών.

Βεβαίως και εις το όνομα της αλήθειας, οφείλουμε να πούμε με μεγάλη ειλικρίνεια πως μόνον αφυπνίζοντας συνείδηση θα μπορέσουμε να δούμε τον στενό, αυστηρό και δύσκολο δρόμο που οδηγεί στο φως.

Πώς θα μπορούσαν να δουν το μονοπάτι εκείνοι που κοιμούνται; Μήπως ο νους θα μπορούσε να ανακαλύψει την αλήθεια;

Είναι γραμμένο με χρυσά λόγια στο μεγάλο βιβλίο της παγκόσμιας ζωής, πως ο νους δεν μπορεί να αναγνωρίσει αυτό που δεν έχει γνωρίσει ποτέ.

Πιστεύετε μήπως εσείς ότι ο νους έχει γνωρίσει ποτέ αυτό που είναι το πραγματικό, η αλήθεια;

Είναι φανερό πως η νόηση πηγαίνει από το γνωστό στο άγνωστο, κινείται μέσα σε έναν φαύλο κύκλο και συμβαίνει πως ή αλήθεια είναι το άγνωστο από στιγμή σε στιγμή.

Σας ικετεύω αγαπημένοι αδελφοί, ευγενείς φίλοι, διακεκριμένες κυρίες, να συλλογισθείτε λιγάκι.

Ο νους μπορεί να δεχθεί ή να απορρίψει αυτό που θέλει, να πιστεύει ή να αμφιβάλει κτλ, όμως ποτέ δεν θα μπόρεση να γνωρίσει το πραγματικό.

Παρατηρείστε προσεκτικά αυτό που συμβαίνει στις διάφορες γωνιές του κόσμου· είναι φανερό πως παντού κυκλοφορούν ιερά βιβλία και αυτά χρησιμεύουν για βάση σε πολλές θρησκευτικές λατρείες.

Δίχως άλλο, ποιος εννοεί τις ιδέες του περιεχομένου αυτών των βιβλίων; Ποιος έχει πλήρη συνείδηση από αυτό που είναι γραμμένο σε κάθε στίχο; Τα πλήθη περιορίζονται μόνον στο να πιστεύουν ή να αρνούνται, και αυτό είναι όλο.

Σαν απόδειξη αυτού το όποιο βεβαιώνω, δείτε πόσες αιρέσεις έχουν δημιουργηθεί με τους θαυμάσιους στίχους των τεσσάρων χριστιανικών ευαγγελίων.

Εάν οι ευλαβείς είχαν πλήρη συνείδηση του Χριστικού ευαγγελίου, του κηρυγμένου από τον Μέγα Καβίρ Ιησού, είναι φανερό πως δεν θα υπήρχαν τόσες αιρέσεις. Στ' αλήθεια θα υπήρχε μόνον μία Χριστική Θρησκεία τύπου Κοσμικού, Συμπαντικού.

Δίχως άλλο, οι πιστοί δεν κατορθώνουν να συμφωνούν διότι έχουν την συνείδηση κοιμισμένη, δεν ξέρουν τίποτα, τίποτα δεν έχουν εξακριβώσει, ποτέ δεν έχουν συνομιλήσει προσωπικά με έναν άγγελο, ποτέ δεν έχουν εισέλθει συνειδητά και θετικά στις ουράνιες περιοχές·

βαδίζουν διότι άλλοι βαδίζουν, τρώνε διότι άλλοι τρώνε, λένε αυτό που οι άλλοι λένε και έτσι προχωρούν από την κούνια μέχρι τον τάφο με ένα επίδεσμο στα μάτια.

Δυστυχώς ο χρόνος περνά με ταχύτητα που τρομάζει, τελειώνει ο κύκλος των ανθρώπινων υπάρξεων και τελικά, πεπεισμένοι οι πιστοί ότι προχωρούν από τον ευθύ δρόμο, εισέρχονται στην φοβερή κατοικία του Πλούτωνα, όπου ακούγεται μόνον το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

Η κάθοδος των ανθρώπινων συγκομιδών στο εσωτερικό του πλανητικού οργανισμού, πραγματοποιείται κατεβαίνοντας από τις ζωικές και φυτικές κλίμακες, για να επιστρέφουν τελειωτικά στην ορυκτή κατάσταση, στο ίδιο το κέντρο του πλανήτη Γη.

Θέλω να ξέρετε, και να καταλάβετε, ότι είναι στο ίδιο το κέντρο αυτού του πλανήτη, όπου εκατομμύρια ανθρωποειδών περνούν από αυτόν τον δεύτερο θάνατο για τον όποιον μίλησε η Αποκάλυψις του Ιωάννου.

Είναι εμφανές ότι η καταστροφή του εαυτού μου, η εξάλειψη του εγώ, η διάλυση του εαυτού μου στις βυθισμένες περιοχές της Κόλασης, είναι απολύτως απαραίτητη για την καταστροφή του κακού μέσα στον κάθε έναν από εμάς .

Εμφανώς μόνον μέσω του θανάτου του εγώ γίνεται δυνατή η απελευθέρωση της Ουσίας τότε αυτή ξαναεμφανίζεται, βγαίνει στην πλανητική επιφάνεια, στο φως του ήλιου, για να ξαναρχίσει μια νέα εξελικτική διαδικασία, μέσα στην οδυνηρή ρόδα του Σαμσάρα.

Η νέα άνοδος διαπιστώνεται πάντα διαπερνώντας το ορυκτό, φυτικό και ζωικό στάδιο μέχρι να ξανακατακτήσει την κατάσταση του ανθρωποειδούς που έχασε πριν.

Είναι σαφές πως με την νέα είσοδο σε αυτήν την κατάσταση, μας προσδιορίζουν εκ νέου πάλι 108 υπάρξεις που, εάν δεν τις επωφεληθούμε σωστά, θα μας οδηγήσουν από τον καθοδικό δρόμο της επιστροφής στην Κόλαση. Εν πάση περιπτώσει αγαπητοί αδελφοί, ευγενείς κυρίες που με ακούτε είναι καλό να ξέρετε ότι σε κάθε Ουσία, σε κάθε Ψυχή, δίνονται πάντα 3.000 από αυτούς τους κύκλους της κοσμικής εκδήλωσης.

Όποιοι αποτυγχάνουν τελειωτικά, όποιοι δεν ξέρουν να επωφεληθούν τις αναρίθμητες ευκαιρίες που μας προσφέρουν, μας παραχωρούν αυτές οι 3.000 περίοδοι, θα παραμείνουν για πάντα αποκλεισμένοι όσον αφορά την μαεστρία. Σε αυτήν την τελευταία περίπτωση εκείνος ο αθάνατος σπινθήρας που όλοι μας φέρουμε μέσα, η υπέροχη μονάδα επανασυλλέγει την Ουσία της, δηλαδή, τις ψυχικές αρχές τις αφομοιώνει μέσα του και μετά βυθίζεται στο παγκόσμιο πνεύμα της ζωής για πάντα.

Έτσι λοιπόν, οι μονάδες χωρίς μαεστρία, εκείνες που δεν το κατόρθωσαν ή δεν το θέλησαν τελειωτικά, απεκλείσθησαν από όλη την ιεραρχική κλίμακα.

Διευκρινίζω: δεν θέλουν όλοι οι αθάνατοι σπινθήρες, δεν θέλουν όλες οι υψηλόφρονες μονάδες την μαεστρία.

Όταν κάποια μονάδα, όταν κάποιος θεϊκός σπινθήρας θέλει πραγματικά να φθάσει την υψηλόφρονα κατάσταση της «Μονάδας Δάσκαλος», είναι αναμφίβολο ότι εργάζεται τότε την Ουσία του, την ψυχή του, αφυπνίζοντας σε αυτήν την Ψυχή απεριόριστες επιθυμίες υπερβατικής πνευματικότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε από όλα όσα μόλις εκθέσατε φαίνεται, εάν δεν απατώμαι, πως αυτό είναι ακριβώς που ήθελε να πει ο Κύριος Κρίσνα όταν μίλησε για την μετεμψύχωση των ψυχών, επίσης

και ο Δάσκαλος Πυθαγόρας όταν αναφέρθηκε στην Μετεμψύχωση. Είναι έτσι αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακούω τα λόγια του κυρίου που έκανε την ερώτηση και φυσικά βιάζομαι να την απαντήσω. Φίλοι, κυρίες, βεβαίως αυτό που βεβαιώνω απόψε, έχει αποδείξεις στις Ινδίες και στην Ελλάδα. Στην πρώτη με την υπέροχη διδασκαλία εκθεμένη από εκείνον τον αρχαίο ινδουιστή Αβατάρα ονομαζόμενο Κρίσνα και στην δεύτερη με την διδασκαλία του Πυθαγόρα.

Εμφανώς η μετεμψύχωση εκείνου του μεγάλου Έλληνα φιλόσοφου και η διδασκαλία της μετεμψύχωσης των ψυχών, διδαγμένη από τον Ινδό αβατάρα, είναι όμοιες στο σχήμα και στο βάθος· δυστυχώς οι άνθρωποι διαστρέφουν την διδασκαλία και τελικά την απορρίπτουν κατά τρόπον αυθαίρετο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Φημισμένε Δάσκαλε, αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι η αίτια για την οποία διακεκριμένες μορφές αναγνωρισμένες σαν Δάσκαλοι, τέτοιοι όπως ή κυρία Έλενα Πέτροβα Μπλαβάτσκι και Τσάρλς Λέντμπέτερ, ομοίως και η Ανί Μπεζάντ, ιδρυτές της Θεοσοφικής εταιρίας και πρόσωπα με ικανότητες διόρασης, διακοής και άλλες εξουσίες, δεν πρόσεξαν ποτέ τα γεγονότα που τόσο ο Μέγας Καβίρ Ιησούς όπως ο Κρίσνα, ο Πυθαγόρας και δέσεις Δάσκαλε Σαμαέλ έχετε διδάξει· αλλά αντίθετα ο κάθε ένας έχουν διακυρήξει πραγματείες με μεγάλη αναγνώριση στον κόσμο των ψευδοεσωτεριστικών σχολών, πως ο άνθρωπος προχωρεί αδυσώπητα από την ανοδική γραμμή της εξέλιξης μέχρι που κάποια ήμερα, με το πέρασμα των καιρών, φθάνει στην τελειότητα και γίνεται ένα με τον Πατέρα. Θα μπορούσατε να μου εξηγήσετε αυτό το άτοπο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακούω έναν κύριο που κάνει μία πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση και είναι σίγουρο πως βιάζομαι να του απαντήσω με τον καλύτερο τρόπο.

Βεβαίως οι νόμοι της ανοδικής εξέλιξης και της καθοδικής εξέλιξης εργάζονται κατά τρόπον αρμονικό και συντονισμένο σε όλη την φύση.

Είναι αναμφίβολο πως κάθε ανηφοριά την διαδέχεται μία κατηφοριά, κάθε άνοδο μία κάθοδος· θα ήταν λοιπόν παράλογο να υποθέσουμε πως η ανοδική εξέλιξη θα ήταν κάτι το διαφορετικό.

Εάν ανεβαίνουμε ένα βουνό, αναμφίβολα θα φθάσουμε στην κορυφή, κατόπιν θα πρέπει να κατέβουμε. Έτσι είναι ο νόμος της ανοδικής εξέλιξης και της καθοδικής εξέλιξης, αγαπημένοι μου αδελφοί

Αυτοί οι δύο μεγάλοι νόμοι συνιστούν τον μηχανικό άξονα όλης της φύσης Εάν οποιοσδήποτε από αυτούς τους δύο νόμους έπαυε να λειτουργεί ακόμα και μία στιγμή θα παρέλυαν εκ των πραγμάτων όλοι οι φυσικοί μηχανισμοί. Υπάρχει ανοδική εξέλιξη στον σπόρο που βλαστάνει, μεγαλώνει και αναπτύσσεται, υπάρχει καθοδική εξέλιξη στο φυτό που μαραίνεται και πεθαίνει.

Οι διαδικασίες της ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης βρίσκονται εντελώς τακτοποιημένες μέσα σε αυτήν την μεγάλη δημιουργία.

Δυστυχώς, εκείνοι που έχουν μποτιλιαριστεί στο δόγμα της ανοδικής εξέλιξης, δεν είναι πλέον ικανοί να κατανοήσουν τις απεριόριστες καταστροφικές και παρακμασμένες διαδικασίες όλου αυτού που είναι, όλου αυτού που ήταν και όλου αυτού που θα είναι.

Ούτε ή ανοδική εξέλιξη, ούτε ή καθοδική εξέλιξη, θα μπορέσουν ποτέ να μας φέρουν στην εσωτερική αυτοπραγμάτωση του Είναι.

Εάν εμείς αληθινά θέλουμε να ελευθερωθούμε, Εάν κατά τρόπον σοβαρό ποθούμε την πραγματική ευτυχία, χρειαζόμαστε κατά τρόπον επείγοντα και μη αναβλητέο να μπούμε στο μονοπάτι της επανάστασης της συνείδησης.

Δεν είναι περιττό να δώσουμε έμφαση στην μεταφυσική και υπερβατική ιδέα ότι δεν είναι δυνατόν να φθάσουμε στην μεγάλη πραγματικό-

τητα όσο γυρίζουμε ασταμάτητα με τον τροχό του Σαμσάρα.

Σε τι χρησιμεύει κύριοι και κυρίες, να επιστρέφουμε ασταμάτητα σε αυτήν την κοιλάδα των δακρύων, να εξελισσόμαστε σταθερά ανοδικά και καθοδικά και να βυθιζόμαστε την μία ή την άλλη φορά στους κόσμους της κόλασης;

Είναι, καθήκον μας να αφυπνίσουμε συνείδηση για να δούμε τον δρόμο που πρέπει να μας οδηγήσει με απόλυτη ακρίβεια στην τελική απελευθέρωση.

Ασυζητητί πολλές διάσημες ευφυΐες της απόκρυφης γνώσης, μετέδωσαν στην ανθρωπότητα στα τέλη του περασμένου αιώνα και στις αρχές του παρόντος, μία απλή στοιχειώδη διδασκαλία.

Είναι σαφές πως τέτοια πρόσωπα, είχαν σκοπό μόνον να διδάξουν δημοσίως τα πρώτα γράμματα της μυστικής διδασκαλίας. Τότε δεν σταμάτησαν αρκετά στην ανάλυση των νόμων της ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης.

Ήδη το 1912 ο R. Steiner βεβαίωσε πως αυτοί οι μυημένοι εκείνης της εποχής, είχαν παραδώσει μία μόνον διδασκαλία ανούσια, στοιχειώδη, όμως αργότερα θα δινόταν στην ανθρωπότητα μία ανώτερη εσωτεριστική διδασκαλία της τάξης του υπερβατικού.

Τώρα εμείς, παραδίδουμε αυτόν τον τύπο εσωτεριστικής ανώτερης διδασκαλίας.

Είναι λοιπόν απαραίτητο να μη καταδικάζουμε ή να κρίνουμε εκείνους που στο παρελθόν, εργάσθηκαν κατά κάποιον τρόπο για την ανθρωπότητα. Αυτοί έκαναν αυτό που μπορούσαν, τώρα οφείλουμε εμείς να διευκρινίσουμε και να ξεκαθαρίσουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, λέγατε πως μερικές Μονάδες έχουν ενδιαφέρον για αυτοπραγμάτωση και άλλες όχι, αν και όλες πηγάζουν από το απόλυτο. Εγώ έκρινα πως όλες είχαν την υποχρέωση να ψάχνουν την αυ-

τοπραγμάτωση τους. Θα μπορούσατε να μου εξηγήσετε ακόμα περισσότερο πάνω σε αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακούω την ομιλία ενός νέου και θα απαντήσω με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση. Πριν από όλα φίλοι, θέλω να καταλάβετε πως το θεϊκό, ο Θεός, το Παγκόσμιο πνεύμα της ζωής, δεν είναι δικτατορικό.

Εάν αυτό που είναι το πραγματικό, εάν αυτό που είναι η αλήθεια, εάν αυτό που δεν είναι του χρόνου, ήταν δικτατορικού τύπου, τι τύχη θα μπορούσαμε να περιμένουμε;

Φίλοι, ο Θεός σέβεται στον εαυτό του την ίδια την δική του ελευθερία· με αυτό θέλω να σας πω πως μέσα στον κόλπο του Θεϊκού δεν υπάρχουν δικτατορίες. Κάθε παρθενικός σπινθήρας κάθε Μονάδα, Έχει πλήρη ελευθερία για να δεχθεί ή να απόρριψη την μαεστρία. Έγινε κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Με αυτό που μας εξηγήσατε Δάσκαλε, θα μπορούσαμε να πούμε πως η Μονάδα είναι υπεύθυνη για το ότι η Ουσία πηγαίνει στην Κόλαση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Βλέπω στο ακροατήριο μία κυρία η όποια με πολύ ειλικρίνεια μου έκανε μία ερώτηση και εμφανώς χαίρομαι να της απαντήσω: Κύριοι και κυρίες, όταν μία θεϊκή Μονάδα θέλει την μαεστρία, είναι εμφανές ότι το πετυχαίνει δουλεύοντας ασταμάτητα την Ουσία από μέσα, από το πιο βαθύ.

Είναι αποτέλεσμα χειροπιαστό και έκδηλο πως εάν ή Μονάδα δεν ενδιαφέρεται για την μαεστρία, ποτέ δεν θα αφύπνιση στην ενσωματωμένη Ουσία καμία εσωτερική κλήση. Εμφανώς, σε αυτήν την περίπτωση, η Ουσία στερημένη από κάθε πόθο, μποτιλιαρισμένη στο εγώ, βουλιαγμένη ανάμεσα στο έμενα τον ίδιο, θα επιστρέψει στους κόσμους των κολάσεων. Έτσι λοιπόν, απαντώ κατά τρόπο εμφατικό λέγοντας: Η Μονάδα, ναι, είναι η ένοχη της αποτυχίας κάθε Ουσίας.

Εάν η Μονάδα εργάζεται πραγματικά βαθιά στην Ουσία, είναι αναντίρρητο πως αυτή η τελευταία ποτέ δεν θα κατέβη στα Τάρταρα αποτυχημένη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τρομάζω να σκέπτομαι πως θα είχα την ουσία μου να περνάει από βάσανα κατά την διάρκεια 108 ζωών, πολλαπλασιαζόμενες με το 3.000, δηλαδή 324.000 ανθρώπινες υπάρξεις για να φθάσει στο τέλος να ζει στο απόλυτο κατά τον τρόπο μιας Μονάδος αποτυχημένης δηλαδή, χωρίς αυτοπραγμάτωση. Σε αυτές τις συνθήκες, αξίζει τον κόπο να κάνη κανείς όλες τις προσπάθειες και δυνατές θυσίες για να αυτοπραγματωθεί, όσα βάσανα και αν εμπλέκει αυτό, αφού δεν είναι απολύτως τίποτα σε σύγκριση με αυτά, που θα μου επιβάλει η φύση εάν διαλέξω τον δρόμο της αποτυχίας, δεν το νομίζετε πως είναι έτσι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, μεγάλε φίλε, ας μου επιτραπεί να σας πω κατά τρόπο εμφατικό πως κάθε θεϊκός σπινθήρας, πώς κάθε Μονάδα, μπορεί να διάλεξη τον δρόμο.

Είναι αναμφίβολο πως στο απεριόριστο διάστημα υπάρχουν τρισεκατομμύρια από Μονάδες απολύτως αθώες, πιο πέρα από το καλό και το κακό.

Πολλές από αυτές προσπάθησαν να πετύχουν την διδασκαλία αλλά δυστυχώς απέτυχαν. Εκατομμύρια άλλες ποτέ δεν θέλησαν την μαεστρία. Τώρα βυθισμένες μέσα στον κόλπο του παγκόσμιου πνεύματος της ζωής απολαμβάνουν την αυθεντική θεία ευτυχία, διότι είναι σπινθηρισμοί της θεϊκότητος· δυστυχώς όμως δεν κατέχουν την μαεστρία.

Ο Κύριος που κάνει την ερώτηση είναι σαφές πως έχει τεράστιες ανησυχίες, αυτό οφείλεται στο ότι η εσωτερική του Μονάδα τον εμψυχώνει και τον δουλεύει ασταμάτητα. Το καθήκον του λοιπόν είναι να βαδίζει σταθερά από το μονοπάτι της Κόψης του Ξυραφιού μέχρις ότου πετύχει την εσωτερική αυτοπραγμάτωση του Είναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, οφείλεται σε αυτό το ότι πολλά πρόσωπα στα όποια μιλάμε για τις γνωστικές διδασκαλίες, παρόλο του ότι συλλαμβάνουν πλήρως αυτό το όποιο τους εξηγούμε, δεν αποφασίζουν, να ακολουθήσουν τον δρόμο της επανάστασης της συνείδησης; Σημαίνει πως ή Μονάδα τους δεν τους δουλεύει ώστε να ακολουθήσουν τον δρόμο της αυτοπραγμάτωση ς ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: θα απαντήσω, στον νεαρό που κάνει την ερώτηση: Χρειαζόμαστε βαθύ συλλογισμό για να σκοπεύσουμε αυτό το ζήτημα από διάφορες γωνίες, συμβαίνει ότι πολλές Μονάδες τις ευχαριστεί να βαδίζουν αργά με τον κίνδυνο να αποτύχουν οι Ουσίες τους σε κάθε κύκλο των ανθρώπινων υπάρξεων άλλες προτιμούν να δουλεύουν τις Ουσίες τους κατά τρόπο διακεκομμένο, κάποτε κάποτε και τελικά, έχουμε Μονάδες που οριστικά δεν δουλεύουν την Ουσία τους ποτέ.

Έτσι λοιπόν, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν δέχονται πραγματικά την διδασκαλία όλα τα πρόσωπα που την ακούνε.

Δίχως άλλο είναι επιθυμητό να ξέρετε πως κάποιος, ο οποίος παραδείγματος χάριν, στην παρούσα ύπαρξη δεν δεχόταν το ευαγγέλιο της νέας εποχής του Υδροχόου, θα μπορούσε να το δεχθεί στις επόμενες ζωές, πάντα και εφόσον δεν έχει φθάσει ακόμα στις 108.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αυτές οι Μονάδες που ποτέ δεν ενδιαφέρονται να εργασθούν πάνω στην Ουσία τους, ανήκουν μόνον στον πλανήτη γη ή επίσης υπάρχουν σε άλλους πλανήτες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Νεαρέ φίλε, θυμηθείτε τον νόμο των φιλοσοφικών αναλογιών, τον νόμο των ανταποκρίσεων και της αριθμολογίας: **Έτσι όπως είναι επάνω, είναι και κάτω**.

Η γη δεν είναι ο μοναδικός κατοικημένος πλανήτης του έναστρου διαστήματος. Η πολλαπλότητα των κατοικημένων κόσμων είναι μία τρομερή πραγματικότητα. Αυτό μας καλεί να καταλάβουμε πως οι Μονά-

δες άλλων πλανητών απολαμβάνουν επίσης πλήρη ελευθερία για να δεχθούν ή να απορρίψουν την μαεστρία.

Η Προσωπικότητα και η Ουσία είναι διαφορετικές. Με αυτό θέλω να πω κατά τρόπο εμφατικό το ακόλουθο: Δεν έχουν πέσει όλες οι ανθρώπινες προσωπικότητες που υπάρχουν στους άλλους κατοικημένους κόσμους του απέραντου διαστήματος τόσο χαμηλά όπως εμείς οι κάτοικοι της Γης.

Φίλοι: στις διάφορες σφαίρες του άπειρου, υπάρχουν υπέροχες πλανητικές ανθρωπότητες οι όποιες βαδίζουν σύμφωνα με τους μεγάλους κοσμικούς νόμους, όμως, επαναλαμβάνω πώς δεν θέλουν όλες οι μονάδες την μαεστρία.

Κολάσεις υπάρχουν σε όλους τους κόσμους, σε όλους τους γαλαξίες, άλλα όχι πως όλες οι πλανητικές κολάσεις κατοικούνται.

Ο Ήλιος παραδείγματος χάριν, είναι ένα άστρο υπέροχο που με το φως του φωτίζει όλους τους πλανήτες του ηλιακού συστήματος του Όρς. Έχει ενδιαφέρον να ξέρουμε πως οι κόσμοι της Κόλασης του άστρου Βασιλιά είναι εντελώς καθαροί. Εμφανώς σε αυτόν τον λαμπρό ήλιο δεν είναι δυνατόν να συναντήσετε κοσμικές αποτυχίες, κανείς από τους κατοίκους του δεν βαδίζει προς την βυθισμένη καθοδική εξέλιξη, τα πλάσματα που ζουν στο άστρο Βασιλιά είναι εντελώς θεϊκά, ηλιακά πνεύματα.

Είναι κατάλληλο να μην ξεχνάμε πως οποιαδήποτε κοσμική μονάδα η οποία αναβλύζει στην ζωή, έχει αναπόφευκτα ένα βυθισμένο ορυκτό βασίλειο μέσα στις φυσικές παραδιαστάσεις.

Υπάρχουν κόσμοι των οποίων το βυθισμένο ορυκτό βασίλειο είναι πυκνά κατοικημένο, μεταξύ αυτών ο πλανήτης μας γη· αυτό δείχνει, σημειώνει την αποτυχία πολλών Μονάδων.

Χρειαζόμαστε, δίχως άλλο, να εμβαθύνουμε ακόμα λίγο σε αυτό το θέμα και να εννοήσουμε με πλήρη διαύγεια, πως ή κάθοδος οποιασδήποτε ουσίας στην φοβερή κατοικία του Πλούτωνα, δεν σημαίνει πάντα την τελειωτική αποτυχία.

Είναι οφθαλμοφανές πως η τελειωτική αποτυχία είναι μόνον για τις ουσίες, για τις μονάδες που δεν πέτυχαν την εσωτερική αυτοπραγμάτωση σε 3.000 κύκλους ή περιόδους υπάρξεων. Καλύτερα θα λέγαμε σε 3.000 στροφές του τροχού του Σαμσάρα, διότι φθάνοντας στην τελευταία από αυτές, καθώς έχω πει τόσες φορές, οι πόρτες κλείνουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΠΡΩΤΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ή ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Φίλοι μου, εκ νέου συγκεντρωμένοι σήμερα εδώ, θα μελετήσουμε τον πρώτο Δαντικό κύκλο των κόσμων των κολάσεων.

Είναι αναμφίβολο πως αυτή η πρώτη βυθισμένη περιοχή αντιστοιχεί στο Λίμπους, στον Όρχο των κλασικών τον αναφερόμενο από τον Βιργίλιο, τον ποιητή της Μάντουας.

Μας έχει ειπωθεί με απόλυτη σαφήνεια, πως αυτή η ορυκτή ζώνη αντιπροσωπεύεται ζωηρότατα από όλα τα σπήλαια του κόσμου, πού ενωμένα αστρικά συμπληρώνουν την πρώτη βυθισμένη περιοχή.

Λέει ο Δάντης, ο παλιός Φλωρεντινός, πως σε αυτήν την περιοχή συνάντησε όλους εκείνους τους αθώους που πέθαναν χωρίς να έχουν λάβει τα νερά του Βαπτίσματος. Πρέπει να εννοούμε όλα αυτά με τρόπον αυστηρά συμβολικό.

Εάν εμείς μελετήσουμε προσεκτικά το Ραμαγιάνα, το ιερό βιβλίο των Ινδουιστών, με μυστικιστική έκπληξη μπορούμε να αποδείξουμε το ισχυρό και τελειωτικό γεγονός πως το μυστήριο του Βαπτίσματος, είναι πολύ πιο παλιό από την χριστιανική εποχή.

Στο Ραμαγιάνα, μπορούμε να διαπιστώσουμε το ασύνηθες γεγονός του Ράμα, ο όποιος βεβαίως βαπτίστηκε από τον γκουρού του.

Ασυζητητί, τους αρχαίους καιρούς κανείς δεν ελάμβανε το νερό του βαπτίσματος πριν καθοδηγηθεί πλήρως προηγουμένως πάνω στα μυστήρια του Σεξ.

Είναι λοιπόν το μυστήριο του Βαπτίσματος ένα σύμφωνο σεξουαλικής μαγείας.

Καταλήγει εξαιρετικό ότι εισερχόμενος σε οποιαδήποτε σχολή μυστηρίων, το πρώτο που ελάμβανε κανείς, ήταν το μυστήριο του βαπτίσματος.

Είναι απαραίτητο, είναι επείγον, να μεταβάλουμε τα αγνά νερά της ζωής στο κρασί του φωτός του αλχημιστή. Μόνον έτσι είναι δυνατόν να πετύχουμε την εσωτερική αυτοπραγμάτωση του Είναι.

Στον Όρχο των κλασικών, στο Λίμπο, συναντάμε πολλούς φημισμένους άνδρες που πέθαναν χωρίς να έχουν λάβει τα νερά του Βαπτίσματος.

Ειλικρινείς λανθασμένοι γεμάτοι από υπέροχες προθέσεις άλλα λανθασμένοι. Άνθρωποι που πίστευαν δυνατή την απελευθέρωση, χωρίς την χρήση της σεξουαλικής μαγείας.

Έτσι λοιπόν, στην πρώτη υποσεληνιακή περιοχή, κάτω από την επιδερμίδα αυτού του πλανήτη στον όποιο ζούμε, κατοικούν κρύοι και ταφικοί οι μακαρίτες.

Αισθάνεται κανείς πραγματική θλίψη, υπέρτατο πόνο, βλέποντας τόσα εκατομμύρια αποσαρκωθέντες να περιπλανώνται με την συνείδηση κοιμισμένη στην περιοχή των νεκρών.

Δέστε τους εκεί, σαν κρύες σκιές, με την συνείδηση βαρύτατα κοιμισμένη, σαν φαντάσματα της νύκτας!

Οι σκιές των νεκρών πηγαινοέρχονται προς όλες τις κατευθύνσεις στον πρώτο Δαντικό κύκλο, απασχολούνται στις ίδιες δραστηριότητες της ζωής που πέρασε, ονειρεύονται με τις αναμνήσεις του χτες, ζουν ολοκληρωτικά στο παρελθόν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μας έχετε εξηγήσει Δάσκαλε, πως στην πρώτη υπόγεια υποσεληνιακή περιοχή, ονομαζόμενη Λίμπο, κατοικούν οι ψυχές αυτών που δεν είχαν βαπτιστεί, όντας κατανοητό σαν βάπτισμα μία συμφωνία σεξουαλικής μαγείας, πράγμα το όποιο με ωθεί να κάνω την έξης ερώτηση: μήπως όλες οι υπάρξεις που δεν έχουν ασκήσει την σεξουαλική μαγεία, εισχωρούν στην αναφερθείσα περιοχή αυτομάτως αφού αποσαρκωθούν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, η ερώτηση σας είναι αρκετά ενδιαφέρουσα και βιάζομαι να σας απαντήσω.

Θέλω να καταλάβετε πως η πρώτη βυθισμένη περιοχή, είναι σαν τον προθάλαμο της Κόλασης· εμφανώς εκεί ζουν οι σκιές των αγαπημένων μας προσώπων, εκατομμύρια από ανθρώπινες υπάρξεις που ποτέ δεν μετέβαλαν τα σπερματικά νερά εις το κρασί φωτός της αλχημείας.

Είναι λιγοστές εκείνες οι ουσίες, εκείνες οι ψυχές, που μετά τον θάνατο, πετυχαίνουν πραγματικά κάποιες διακοπές στους ανώτερους κόσμους.

Είναι αναμφίβολο πως το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπινων υπάρξεων, επιστρέφουν αμέσως σε έναν νέο ανθρώπινο οργανισμό, περνώντας λίγο καιρό στο Λίμπο πριν ενσωματωθούν ξανά.

Δίχως άλλο, λόγω της κρίσιμης κατάστασης στην οποία ζούμε τελευταία, αναρίθμητοι μακαρίτες καταδύονται τελειωτικά στους κόσμους των κολάσεων, περνώντας από τις σκοτεινές σφαίρες της Σελήνης Ερμή, Αφροδίτης, Ήλιου, Άρη, Δία, Κρόνου, Ουρανού και Ποσειδώνα.

Η τελευταία από αυτές τις περιοχές είναι οριστική· εκεί οι χαμένοι περνούν από την τελική αποσύνθεση, τον Δεύτερο Θάνατο, τον τόσο απαραίτητο. Χάρις σε αυτή την τρομερή εξάλειψη, η Ουσία, η Ψυχή, πετυχαίνει να ελευθερωθεί από τις περιοχές των Ταρτάρων για να ανέλθει στην πλανητική επιφάνεια και να ξαναρχίσει μία νέα εξέλιξη,

η οποία θα πρέπει να ξαναρχίσει αναπόφευκτα από το ορυκτό βασίλειο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: πως πρέπει να εννοηθεί αξιοσέβαστε δάσκαλε, αυτό το όποιο λέγεται στην γλώσσα της Ρωμαϊκής εκκλησίας πως στο Λίμπο μπαίνουν τα αθώα μωρά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, αυτό για τα αθώα μωρά πρέπει να το εννοούμε κατά τρόπον συμβολικό και αλληγορικό.

Η λέξη αθώα μεταφράζεται σαν ριζική άγνοια, όχι κατά την πρότυπη αρχική μορφή της.

Βεβαίως, εκείνος που αγνοεί τα μυστήρια του σεξ, είναι αμαθής, μολονότι κορδώνεται ότι είναι σοφός και κατέχει μία ευρεία μάθηση.

Θυμηθείτε πως υπάρχουν πολλοί αγνοούντες μορφωμένοι οι όποιοι όχι μόνον αγνοούν, άλλα επιπλέον αγνοούν ότι αγνοούν, κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θέλετε να πείτε ότι ο άνθρωπος που δεν έχει κατασκευάσει τα ηλιακά του σώματα, δεν έχει βαπτισθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε νεαρέ, με χαροποιεί η ερώτηση σου, η οποία μας δίνει βάση για μία ωραία εξήγηση. Οι άγιες γραφές μιλούν καθαρά για το ένδυμα των γάμων της Ψυχής, για το ΗΛΙΑΚΟ ΣΩΜΑ, το χρυσό κορμί του ηλιακού ανθρώπου, ζωντανή αντιπροσώπευση των υπερευαίσθητων σωμάτων που κάθε ανθρώπινο πλάσμα πρέπει να δημιουργήσει.

Στα περασμένα μας βιβλία, ήδη μιλάμε ξεκάθαρα πάνω στην εργασία την σχετική με την δημιουργία των υπαρξιακών σωμάτων του Είναι, και για αυτό πιστεύω πως οι γνωστικοί μαθητές μας θα μπορέσουν τώρα να μας εννοήσουν.

Είναι αναμφίβολο πως το διανοητικό ζώο, το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, δεν κατέχει τέτοια οχήματα και, για αυτό, πρέπει να τα

δημιουργήσει δουλεύοντας στο Αναμμένο Καμίνι του Ηφαίστου (το σεξ).

Μου έρχεται στην μνήμη αυτές τις στιγμές η περίπτωση ενός αποθανόντος φίλου μου, πάνε ήδη αρκετά χρόνια. Εκείνος ήταν πεπεισμένος γνωστικός, δίχως άλλο δεν έφθασε στο να κατασκευάσει τα υπαρξιακά σώματα του Είναι· αυτό μπόρεσα να το διαπιστώσω στην περιοχή των νεκρών, το Λίμπο.

Τον συνάντησα έξω από το φυσικό σώμα, είχε μία γιγάντια θέα και το φαντασματικό του πρόσωπο ήταν βεβαίως του Πάνθεου ή νεκροταφείου.

Περπάτησα μαζί του σε διάφορα μέρη, σε διάφορους δρόμους μιας πόλης. Αναντίρρητα, κάτω από την τρισδιάστατη περιοχή του Ευκλείδη, στο Λίμπο.

-Είσθε νεκρός, του είπα.

-Πώς; Αδύνατον! Εγώ είμαι ζωντανός.

Αυτή ήταν η απάντηση του.

Περνώντας κοντά από ένα βασιλικό μέγαρο, τον έκανα να μπει με τον σκοπό ώστε να κοιταχτεί σε έναν καθρέπτη. Αυτός υπάκουσε στην υπόδειξή μου οπότε τον είδα πολύ έκπληκτο.

-Προσπάθησε να αιωρηθείς, συνέχισα λέγοντας του: δώστε ένα πήδημα για να πεισθείτε πως ήδη είσθε νεκρός.

Εκείνο το φάντασμα, υπακούοντας θέλησε να πετάξει, άλλα τον είδα να κατακρημνίζεται με το κεφάλι αντί να ανεβεί όπως τα πουλιά. Σε αυτές τις στιγμές έλαβε διάφορες ζωώδεις όψεις.

-Τώρα έχετε το σχήμα του άλογου, του σκύλου, της γάτας, του τίγρη...

Έτσι του έλεγα καθώς διάφορες ζωώδεις όψεις του αναπηδούσαν.

Βεβαίως εκείνο το φάντασμα σχηματίζονταν από ένα σύνολο εγώ, καυγατζίδικων και κραυγαζόντων, που εισχωρούσαν και διαπερνούσαν το ένα το άλλο αμοιβαία χωρίς να συγχέονται. Ανώφελες ήταν οι προσπάθειες μου· εκείνος ο αποσαρκωμένος δεν μπόρεσε να με καταλάβη, ήταν ένας κάτοικος της περιοχής των νεκρών, ένα σύνολο από εγώ τα οποία προσωποποιούσαν ψυχολογικά ελαττώματα.

Αν και εκείνος ο φίλος είχε γνωρίσει την Γνώση, δεν επέτυχε να κατασκευάσει το αστρικό του σώμα. Τώρα είχα μπρος στα μάτια μου μόνο ένα σύνολο από φαντάσματα, δίνοντας την εντύπωση μιας προσωπικότητας εμφανησιακής. Είναι φανερό ότι αυτό το άτομο δεν είχε λάβει το μυστήριο του Βαπτίσματος. Με άλλα λόγια θα πούμε, πως δεν είχε μεταβάλει τα αγνά νερά της ζωής στο κρασί φωτός των αλχημιστών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θέλετε να πείτε λοιπόν πως αυτοί που κατοικούν στην περιοχή των νεκρών, δηλαδή στο Λίμπο, θα έχουν πάντα την ευκαιρία να επιστρέφουν σε μία νέα μήτρα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, μην ξεχνάτε πως ο θεός Ερμής, με το κηρύκειό του ανασύρει πάντα τις βυθισμένες στον Όρχο ψυχές, με το σκοπό να τις ξαναενσωματώσει σε έναν νέο οργανισμό. Μόνο έτσι είναι δυνατόν πως μία οποιαδήποτε ημέρα, θα μπορέσουμε να βαπτισθούμε αληθινά. Έγινε κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, εγώ εννοώ πως στο Λίμπο εισέρχονται η Ουσία και τα εγώ του νεκρού, και πως δεν είναι μία περιοχή μαρτυρίων· σκέπτομαι σωστά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Διακεκριμένε κύριε, αφού μιλάτε για Ουσία και για εγώ, είναι καλό να θέσουμε τα χαρτιά πάνω στο τραπέζι μια και καλή, για να διασαφηνίσουμε συλλήψεις και να ορίσουμε διδασκαλικές θέσεις.

Πολλοί πιστεύουν πως το εγώ, το ο εαυτός μου, ο εαυτός σου, είναι κάτι υπερβολικά προσωπικό· έτσι το υποθέτουν λανθασμένα πολλοί

σχολιαστές της σύγχρονης ψυχολογίας.

Εμείς οι γνωστικοί πηγαίνουμε πιο μακριά, μας αρέσει να εξερευνούμε, να εμβαθύνουμε σε όλα αυτά τα μυστήρια να αναζητούμε, να εξετάζουμε κτλ.

Το εγώ δεν κατέχει καμία ατομικότητα, είναι ένα σύνολο από διάφορα ψυχολογικά ακόλουθα που προσωποποιούν τα ψυχολογικά μας ελαττώματα, μία χούφτα από λάθη, πάθη, μίση, φόβους, εκδικήσεις, ζήλειες, οργή, λαγνεία, μνησικακίες, προσηλώσεις, απιστίες κτλ.

Αυτά τα διάφορα ακόλουθα έχουν διαφορετικές ζωώδεις μορφές στις υπερευαίσθητες περιοχές της φύσης.

Πεθαίνοντας όλο αυτό το σύνολο των φιλόνικων και φωνακλάδικων εγώ, όλη αυτή η μεταβαλλόμενη κλίμακα των ψυχικών ακολούθων, συνεχίζει πιο πέρα από τον τάφο.

Μέσα σε τέτοιες αρνητικές αξίες, βρίσκεται μποτιλιαρισμένη η ψυχική μας ουσία, το ψυχικό υλικό.

Είναι λοιπόν φανερό, πως τέτοια ψυχική ύλη καταχωμένη μέσα στο εγώ, βυθίζεται στον Όρχο, στο Λίμπο, για να επιστρέψει λίγο αργότερα σε αυτόν τον φυσικό κόσμο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, για ένα πρόσωπο κοιμισμένο κοινό και συνηθισμένο, θα ήταν το Λίμπο μία συνέχεια της ζωής του;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο νεαρός φίλος που κάνει αυτή την ερώτηση, θεωρώ πως είναι λιγάκι συγχυσμένος, είναι αναγκαίο καλύτερα να ρωτάμε, για να διευκρινίζουμε.

Δεν υπάρχει κανένα αύριο για την προσωπικότητα του νεκρού· κάθε προσωπικότητα είναι κόρη του χρόνου της, γεννιέται στον καιρό της, πεθαίνει στον καιρό της.

Εκείνο που συνεχίζει πιο πέρα από τον τάφο είναι το Εγώ, σύνολο από διάφορα ψυχολογικά ακόλουθα, ζωώδη και κτηνώδη.

Όταν έβλεπα τον φίλο της διήγησης μου, με πόνο μπόρεσα να καταλάβω πως η προσωπικότητά του είχε εκμηδενισθεί.

Όλα όσα είχα τώρα μπροστά στα μάτια μου ήταν ένα σύνολο από ζωώδεις χονδροειδείς μορφές, αλληλοεισχωρούμενες μεταξύ τους, για να δώσουν μία ψεύτικη εμφάνιση ταφικής προσωπικότητας, κρύας και φαντασματικής.

Τι είχε γίνει με τον φίλο μου; που βρισκότανε; καθώς δεν είχε κατασκευάσει το αστρικό σώμα, είναι φανερό πως είχε πάψει να υπάρχει. Εάν ο φίλος μου είχε κατασκευάσει ένα αστρικό σώμα μέσω της σεξουαλικής μετατροπής, εάν πραγματικά είχε ασκήσει την σεξουαλική μαγεία, είναι φανερό πως εάν είχε κατασκευάσει το αστρικό όχημα, τότε θα συνέχιζε με την αστρική του προσωπικότητα στις υπερευαίσθητες περιοχές της φύσης· δυστυχώς δεν υπήρξε αυτή η περίπτωση...

Το να βαπτισθείς λοιπόν εμπλέκει το να έχεις ασκήσει Σεξουαλική Μαγεία. Όποιος δεν έχει συμπεριφερθεί έτσι, δεν έχει δεχθεί τα καθαγιασμένα νερά, είναι ένας κάτοικος του Λίμπο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αυτή η ψεύτικη προσωπικότητα, η σχηματισμένη από αυτά τα χονδροειδή εγώ, που κάποτε ήταν φίλος σας, θα μπορούσε να φθάσει να είναι ο εχθρός σας σε αυτή την χωρίς μέλλον περιοχή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Νεαρέ φίλε, είναι επείγον να καταλάβετε πως το εγώ αποτελείται από πολλά εγώ, και πως μερικά από αυτά, μπορούν να είναι φίλοι μας ή εχθροί μας. Αναμφίβολα ορισμένα εγώ εκείνου του φαντάσματος στο οποίο αναφέρθηκα, εξακολουθούν να είναι φίλοι μου· όμως άλλα, είναι φανερό πως μπορούν να είναι εχθροί ή απλώς χονδροειδή αδιάφορα φαντάσματα. Εν πάση περιπτώσει, το εγώ είναι

αυτό που επιστρέψει από την περιοχή του Λίμπο, για να επαναλάβει σε αυτόν τον φυσικό κόσμο όλα τα οδυνηρά δράματα των περασμένων υπάρξεων.

Η προσωπικότητα όπως ήδη έχω πει, είναι φθαρτή, δεν επιστρέφει ποτέ και αυτό είναι κάτι που εσείς πρέπει να κατανοήσετε καθαρά. Να ξέρετε να διαχωρίζετε το εγώ και την προσωπικότητα, κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πρέπει να κατανοήσω Δάσκαλε, πως το αληθινό μυστήριο του Βαπτίσματος μπορεί να το λάβει μόνο αυτός που κινείται στο Μονοπάτι της Κόψης του Ξυραφιού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, το αυθεντικό μυστήριο του βαπτίσματος, όπως ήδη είπα σε αυτήν την ομιλία, είναι ένα σύμφωνο σεξουαλικής μαγείας. Δυστυχώς οι άνθρωποι περνούν από την τελετή του βαπτίσματος, από την τελετουργία, άλλα ποτέ δεν εκτελούν το σύμφωνο. Σε αυτό οφείλεται το ότι εισέρχονται στο Λίμπο.

Εάν οι άνθρωποι εκτελούσαν αυτό το θρησκευτικό σύμφωνο, θα εισέρχονταν πλήρως στο Μονοπάτι της Κόψης του Ξυραφιού, σε εκείνο το μονοπάτι το αναφερόμενο από τον Χριστό όταν είπε: «**Στενή είναι η πόρτα και περιορισμένος ο δρόμος που οδηγεί στο φως, και πολύ λίγοι είναι αυτοί που την βρίσκουν**». Είναι απαραίτητο να ξέρετε πως ο μυστικός δρόμος που οδηγεί τις ψυχές μέχρι την τελική απελευθέρωση, είναι απολύτως σεξουαλικός.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τότε οι αποσαρκωθέντες που έχουν δικαίωμα σε κάποιες διακοπές, είναι αυτοί που άρχισαν να ασκούν την σεξουαλική μαγεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία που κάνετε αυτή την ερώτηση, σας καλώ να κατανοήσετε πως το εγώ ποτέ δεν μπορεί να εισέλθει στις ουράνιες περιοχές.

Για τα ψυχικά ακόλουθα υπάρχει μόνο η άβυσσος και ο δεύτερος θάνατος, κατανοητόν;

Δίχως άλλο πάμε πιο βαθειά για να διαφωτίσουμε και να διασαφηνίσουμε αυτήν την ομιλία. Όταν το εγώ δεν είναι αρκετά δυνατό, όταν τα ψυχικά ακόλουθα είναι πολύ αδύνατα, η αγνή Ουσία, η Ψυχή, πετυχαίνει να ελευθερωθεί για λίγο καιρό για να εισέλθει στις ουράνιες περιοχές και να απολαύσει κάποιες διακοπές πριν επιστρέψει ξανά σε αυτήν την κοιλάδα των δακρύων.

Δυστυχώς, ημέρα με την ημέρα το ζωικό εγώ έχει καταστεί πολύ ισχυρό σε πολλά πρόσωπα και για αυτόν τον λόγο πλέον οι ανθρώπινες ψυχές δεν έχουν την ευτυχία αυτών των διακοπών.

Βεβαίως είναι πολύ σπάνιες την σήμερον ήμερα, εκείνες οι ψυχές που πετυχαίνουν να εισέλθουν στο Ντεβακάν, όπως λένε οι Θεόσοφοι, ή στο Αιτιατό!

Θέλω ώστε όλοι εσείς να κατανοήσετε το συγκεκριμένο γεγονός εκείνων των ψυχών. Σήμερα βέβαια είναι πολύ σπάνιοι, αυτοί που μπορούν να απολαύσουν για κάποιον χρόνο αυτές τις ευτυχισμένες διακοπές μεταξύ του θανάτου και της νέας γέννησης. Αυτοί τους οποίους θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «οι πολύ καλοί άνθρωποι». Για αυτό, ο Μεγάλος Νόμος τους ανταμείβει μετά τον θάνατο, έγινε κατανοητό;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αυτές οι ψυχές που πετυχαίνουν να ξεφύγουν από το εγώ για να απολαύσουν κάποιες διακοπές, με το να ξαναεισέλθουν σε άλλη μήτρα πρέπει να ξαναμποτιλιαριστούν στο εγώ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, το εγώ μπορεί μόνον να καταστραφεί, να εκμηδενισθεί, κατά δύο τρόπους: πρώτον, μέσω της συνειδητής εργασίας στον εαυτό μας και μέσα σε εμάς τους ίδιους, εδώ και τώρα. Δεύτερον, στους κόσμους της κόλασης, μέσω της βυθισμένης καθοδικής εξέλιξης, περνώντας από φοβερά μαρτύρια.

Αναντίρρητα, οι ουράνιες διακοπές δεν διαλύουν το εγώ· αφού η Ουσία, η Ψυχή, εξαντλήσει τα φρούτα της ανταμοιβής της, όταν επιστρέφει σε αυτήν την κοιλάδα των δακρύων, πρέπει προηγουμένως να μποτιλιαριστεί μέσα στο εγώ, στον ίδιο τον εαυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, όταν η Ουσία επιστρέφει σε μία νέα μήτρα εμφιαλωμένη στο εγώ μετά από αυτές τις διακοπές, δεν φέρνει την επιθυμία να απελευθερωθεί για να πετύχει την αυτοπραγμάτωση της;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, η ερώτηση σας είναι υπέροχη. Θέλω να σας πω με τρόπο εμφατικό το ακόλουθο: η άνοδος στους ανώτερους κόσμους μας ενδυναμώνει και μας βοηθάει.

Όταν η Ουσία επιστρέφει από κάποιες διακοπές στους ανώτερους κόσμους της κοσμικής συνείδησης, έρχεται ενισχυμένη και με μεγαλύτερο ενθουσιασμό.

Τότε παλεύει ακούραστα για να κατορθώσει την ολική της απελευθέρωση. Δίχως άλλο, κάθε προσπάθεια θα ήταν ανώφελη εάν δεν συμπληρωνόταν με το σύμφωνο της σεξουαλικής μαγείας που περιέχεται στο μυστήριο της Βάπτισης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε πως είναι οι περιοχές του πρώτου Δαντικού κύκλου ή της Σελήνης, πως ζει κανείς και τι είναι, αυτό που κάνει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: θα απαντήσω αμέσως στον κύριο που κάνει την ερώτηση. Ο πρώτος υποσεληνιακός Δαντικός κύκλος αντιπροσωπεύεται από όλα τα σπήλαια της γης, Είναι πολύ ενδιαφέρον εάν τον δει κανείς από μέσα.

Εκεί συναντάμε το πρώτο βυθισμένο πανομοιότυπο των δικών μας πόλεων, δρόμους, χωριά, τοποθεσίες και περιοχές. Δεν είναι λοιπόν να εκπλήσσεται κανείς από το ότι σε αυτήν την περιοχή ζούνε μία ζωή όμοια με την τωρινή. Με κανένα τρόπο δεν πρέπει να μας εκπλήσσει

το γεγονός ότι οι αποθανόντες επισκέπτονται τα σπίτια όπου ζούσαν, ή πλανώνται σε εκείνα τα μέρη που γνώριζαν πριν, απασχολούμενοι στα ίδια εμπόρια ή δουλειές που συνήθιζαν να κάνουν.

Θυμάμαι την συγκινητική περίπτωση ενός μεταφορέα βαρέων δεμάτων. Το εγώ του προχωρούσε, μετά τον θάνατο του, φέροντας πάνω στους ώμους του ένα φορτίο, δέσμη ή πακέτο. Όταν θέλησα να τον κάνω να καταλάβη την κατάστασή του, όταν του έδωσα να εννοήσει πως ήταν ήδη εντελώς πεθαμένος και ότι δεν υπήρχε λόγος γιατί να μεταφέρει βαριά δέματα πάνω στο σώμα του, με κοίταξε με μάτια υπνοβάτη είχε την συνείδηση κοιμισμένη, ήταν ανίκανος να με καταλάβη.

Οι νεκροί εξακολουθούν να πουλάνε στα καταστήματα τους, ή να αγοράζουν εμπορεύματα ή να οδηγούν το αυτοκίνητο τους κτλ. Καθένας σε εκείνες τις δουλειές στις οποίες πρώτα ήταν απασχολημένος.

Είναι εκπληκτικό να δει κανείς τις καντίνες γεμάτες από μέθυσους αποσαρκωμένους, στα σπίτια των πορνών να πορνεύονται ακόμα μετά θάνατον κτλ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε τι διαδικασία ακολουθούν αυτοί οι οποίοι κατοικούν στο Λίμπο για να ξαναεπιστρέψουν σε αυτόν τον τρισδιάστατο κόσμο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκείνοι που κατοικούν στο Λίμπο οφείλουν να ανακεφαλαιώσουν την ζωή που μόλις πέρασαν, να την ξαναζήσουν σιγά σιγά.

Τελειώνοντας τέτοια αναδρομική διαδικασία, όλα τα γεγονότα της προηγούμενης ζωής μας, απλώς μένουν ελαττωμένα σε μαθηματικά. Τότε οι δικαστές του κάρμα μας κάνουν να επιστρέφουμε σε αυτήν την κοιλάδα των δακρύων με τον σκοπό να διορθώσουμε τα σφάλματά μας και να αναζητήσουμε τον δρόμο που πρέπει να μας φέρει στην τελική απελευθέρωση· αυτό είναι όλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6: ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ή ΤΟΥ ΕΡΜΗ

Φίλοι μου, θα μελετήσουμε τώρα προσεκτικά τον δεύτερο Δαντικό κύκλο. Θέλω να αναφερθώ κατά τρόπον εμφατικό στην αρνητική άποψη, ή καλύτερα θα λέγαμε, την βυθισμένη του πλανήτη Ερμή.

Θα μιλήσουμε όσον αφορά τον ουρανό του Ερμή. Επαναλαμβάνω, είναι απαραίτητο να ερευνήσουμε, λιγάκι το στενά σχετισμένο με την αντίθεση εκείνου του λαμπρού ουρανού.

Όταν εισχωρούμε στο εσωτερικό της Γης με το αστρικό σώμα, μπορούμε να διαπιστώσουμε από μόνοι μας τέλεια και κατά τρόπο ευθύ, αυτό το όποιο είναι η Κόλαση του Ερμή.

Εισχωρώντας σε αυτήν την βυθισμένη περιοχή, αισθανόμαστε στο βάθος της ψυχής μας, το αδιάκοπο βράσιμο των εμπαθών αρνητικών δυνάμεων που ρέουν και ξαναρέουν ασταμάτητα σε αυτήν την υπόγεια ζώνη.

Δεν περιττεύει να πούμε πως εκεί αισθανόμαστε τον καταιγιστικό άνεμο του Ερμή, συγκεκριμένο αεριώδες μοιραίο στοιχείο.

Είναι αυτή η υπόγεια ζώνη το μέρος όπου ζουν οι πορνεύοντες, εκείνοι που απολαμβάνουν βγάζοντας από τον οργανισμό τους το άγιο σπέρμα.

Αυτές οι δύστυχες υπάρξεις του θαμμένου κόσμου, βυθισμένες στο βίτσιο, πηγαινοέρχονται απεγνωσμένα από εδώ, από εκεί και πιο πέρα. Εκπλήσσεται κανείς βλέποντας αυτούς, τους απολεσθέντες να συνουσιάζονται ασταμάτητα ανάμεσα στις ατομικές Κολάσεις της φύσης.

Τέτοια εγώ βλασφημούν ασταμάτητα και μισούν θανάσιμα όλα εκείνα που έχουν γεύση αγνότητας.

Εκεί συναντάμε την Αυτοκράτειρα Σεμίραμι, τρομερή πόρνη, που εγκατάστησε στην χώρα της νόμους που ευνοούσαν τα ζωικά πάθη.

Σε αυτήν την κατοικία του Πλούτωνα βρίσκουμε επίσης την Βασίλισσα Διδώ, η οποία αυτοκτόνησε από πάθος, αφού ορκίσθηκε πίστη στις στάχτες του Συκεώνος. Εκεί βρίσκεται ο Πάρης ο όποιος απήγαγε την ωραία Ελένη της αρχαίας Τροίας και ο Αχιλλέας, ο ορμητικός πολεμιστής καταστροφεύς πόλεων.

Τάρταρα των ατυχιών, άβυσσο παρανομίας, τρόμου, φρίκης!
Με βαθύ πόνο μπορούμε να βρούμε στον δεύτερο Δαντικό κύκλο τους πεσμένους Μποδισάτβας, εκείνους που δολοφόνησαν τον θεό Ερμή· δυστυχισμένες Ψυχές που άλλαξαν τα προγονικά τους δικαιώματα για ένα πιάτο φακές.

Τι πόνο αισθανόμαστε στο βάθος της συνείδησής μας, όταν ανακαλύπτουμε σε αυτές τις ερμητικές αβύσσους τους πεσμένους αγγέλους, τους αναφερόμενους από τις αρχαίες θρησκευτικές θεογονίες!

Πηγαινοέρχονται σε αυτούς τους μαύρους αέρηδες της βυθισμένης περιοχής εκείνοι που άλλαξαν το σκήπτρο της εξουσίας με το αδράχτι της Honfalia.

Περιοχή όπου η ανθρώπινη κατανόηση δεν εργάζεται, κόσμος με κτηνώδη ένστικτα όπου η ασέλγεια αναμιγνύεται με την ορμή της βίας.

Να εκεί στα μυστήρια του Μίνωα ή της Μίνα, τρομακτικά βάθη όπου ζουν οι μαύροι ταντρικοί που ανέπτυξαν το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ (αίτια τόσων κακών). Αχ! Εάν ο δοξασμένος αρχάγγελος Sakaki, με την ιερή επιτροπή του, είχε προβλέψει με μαθηματική ακρίβεια τα μοιραία αποτελέσματα εκείνης της σατανικής ουράς, εκείνου του οργάνου των βδελυγμιών που άλλοτε επετράπη στην αν-

θρωπότητα να το ανάπτυξη με καθορισμένους πλανητικούς σκοπούς, πόσο διαφορετικό θα ήταν το μέλλον της φτωχής και πονεμένης ανθρωπότητας.

Είναι φανερό πως κάθε ανθρώπινο ον είναι ένα πλάσμα που συλλαμβάνει διάφορες κοσμικές δυνάμεις για να τις μετατρέψει και να τις μεταδώσει στα εσωτερικά στρώματα της Γης.

Στην Λεμουριανή ήπειρο, πάνε πλέον 18 εκατομμύρια χρόνια, η γη σειόταν ασταμάτητα και τα ηφαίστειά της εκτόξευαν φωτιά και λάβα. Ορισμένα ιερά άτομα με επικεφαλής τον Αρχάγγελο Sakaki, επέτρεψαν την ανάπτυξη του απαίσιου οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ, λουσιφεριανή φωτιά τρομερά αρνητική, προβαλλόμενη από τον κόκκυγα προς τις ατομικές κολάσεις του ανθρώπου.

Δεν περιττεύει να θυμηθούμε πως το αναφερόμενο αρνητικό Fohat ξανακαλύφθηκε με την φυσική ουρά, έτσι όπως την βλέπουμε στους πιθήκους· τότε οι κάτοικοι της γης έφεραν στο παρουσιαστικό τους αυτήν την προσθήκη ή προβολή της σπονδυλικής τους στήλης.

Οι δυνάμεις που κατ' εκείνη την εποχή πέρασαν μέσω τον ανθρώπινων οργανισμών, υπόφεραν κατά συνέπεια κατηγορηματικές αλλαγές που επέτρεψαν την σταθεροποίηση του φλοιού της γης.

Πολύ αργότερα στην ιστορία των αιώνων, άλλα ιερά πρόσωπα, θεωρώντας πλέον όχι αναγκαίο το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ (ουρά του σατανά), εξάλειψαν από τα ανθρώπινα σώματα αυτή την προσθήκη.

Δυστυχώς, τα χείριστα αποτελέσματα του οργάνου των Aquelarres1 έμειναν στούς πέντε κυλίνδρους της οργανικής μηχανής, γνωστούς σαν διανοητικό, συγκίνηση, κίνηση, ένστικτο και σεξ.

Εμβαθύνοντας σε αυτό το θέμα, μπορούμε να ανακαλύψουμε από μόνοι μας πως τέτοια καταχθόνια αποτελέσματα είναι τέλεια καθορισμέ-

να σαν ψυχικά ακόλουθα ή εγώ φιλόνικα και φωνακλάδικα, που προσωποποιούν σφάλματα και συνιστούν το εγώ, τον εαυτό μας.

Στην βυθισμένη σφαίρα του Ερμή, κατοικούν εκατομμύρια από ανθρώπινα πλάσματα με το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ πλήρως ανεπτυγμένο.

Δεν θέλω με αυτό να πω, ότι η φυσική ουρά των πιθήκων βρίσκεται τωρινά αναπτυγμένη, στην ανατομία των τριεγκεφαλικών τρικεντρικών δίποδων. Βεβαίως εκεί υπάρχει ένα οστεώδες υπόλειμμα της απεχθούς ουράς, πολύ αρχικό στην ανθρώπινη ανατομία. Δίχως άλλο η ψυχική άποψη αυτού του οργάνου, συναντάται στην μεταφυσική παρουσία εκατομμυρίων λογικών ανθρωποειδών.

Αυτό ερχόμαστε να το διαπιστώσουμε κατά τρόπον σαφή, όταν ντυμένοι με το αστρικό μας σώμα, εισχωρούμε στις βυθισμένες κυριαρχίες του Ερμαϊκού τύπου, κάτω από την επιδερμίδα του πλανήτη γη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, επιθυμώ να μάθω εάν τα πρόσωπα και γεγονότα που παρουσιάζονται στην έκθεσή σας του δεύτερου Δαντικού κύκλου είναι απλώς μυθολογικά ή πραγματικά, αφού ακόμα και ο Δάντης τα αναφέρει. Εννοούμε πως το έργο του είναι απλώς ένα κομμάτι λογοτεχνικό μεγάλης αξίας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ευγενή κύριε, διακεκριμένες κυρίες. Ας μου επιτραπεί να βεβαιώσω επίσημα πως η θεία Κωμωδία του Δάντη είναι ένα κείμενο, μυητικό και εσωτεριστικό, που πολύ λίγες ανθρώπινες υπάρξεις έχουν καταλάβει.

Οι μυθολογικές προσωπικότητες που αναφέρονται σε αυτό το κείμενο, οι κάτοικοι της βυθισμένης σφαίρας του Ερμή, αντιπροσωπεύουν συμβολικά τα ζωντανά ζωικά πάθη αυτής της περιοχής.

Ο ορμητικός Αχιλλέας με τις τρομερές αχαλίνωτες σεξουαλικότητές του, η Ελένη η μοιχαλίδα, ο Πάρης ο πάντοτε ασελγής, σαφώς προσω-

ποποιούν τους κατοίκους της καταχθόνιας ζώνης του Ερμή.

Ιδιαιτέρως θέλω να πω πως ένα από αυτά τα άτομα, η Ελένη, η απαχθείσα από τον Πάρη και αίτια τόσων κακών στους αρχαίους καιρούς, έχει άλλους θετικούς συμβολισμούς πιο ωραίους, πάνω στους όποιους δεν θέλω να μιλήσω σε αυτές τις στιγμές.

Ας δούμε μόνο την αβυσσαλέα άποψη, την αντίθεση του απαστράπτοντος, την σκοτεινή Ερμαϊκή όψη. Κύριοι, κυρίες, θυμηθείτε πως κάθε σύμβολο μπορεί να μεταφραστεί κατά 7 διαφορετικούς τρόπους· απόψε μελετάμε μόνο αυτή την πολύ ιδιαίτερη άβυσσο Ερμαϊκού τύπου, κάτω από την επιδερμίδα του πλανήτη στον οποίον ζούμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μου πείτε εάν αυτός ο Ερμαϊκός κύκλος είναι μιας πιο πυκνής κλίμακας και περισσότερων βασάνων από ότι η πρώτη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Στον φίλο που κάνει την ερώτηση, θυμηθείτε το τι ήδη είπαμε σε περασμένες ομιλίες όταν μελετούσαμε την ακτίνα της δημιουργίας.

Είναι εμφανές πως σε μεγαλύτερο αριθμό νόμων, μεγαλύτερος αριθμός μηχανικότητας και πόνοι. Η βυθισμένη σφαίρα της Σελήνης κυβερνάται αποκλειστικά από 96 νόμους. Δίχως άλλο, η τρομερή άποψη του Ερμή μέσα στην πλανητική μάζα στην όποια ζούμε, αποτελείται από 192 νόμους· έτσι η μηχανικότητα είναι ακόμα μεγαλύτερη και γι' αυτό τα βάσανα είναι πάρα πολύ περισσότερο εντατικά. Επιπλέον, τα άτομα αυτής της τρομερής Ερμαϊκής σφαίρας είναι πολύ περισσότερο βαρύτερα· κάθε ένα από αυτά περιέχει στο εσωτερικό του 192 άτομα του Απόλυτου.

Αυτό θέλει να πει πως η καταχθόνια Ερμαϊκή περιοχή, είναι ακόμη πιο πυκνή από αυτήν της Σελήνης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, από αυτή την βυθισμένη ζώνη του Ερμή, δεν έχουν την δυνατότητα να ξαναεπιστρέψουν οι ψυχές που εισέρχονται εκεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, έντιμοι κύριοι, μη ξεχνάτε πως πλάι στην δικαιοσύνη υπάρχει η ευσπλαχνία.

Σε αυτές τις καταχθόνιες περιοχές της αβύσσου, κατοικούν ορισμένοι δάσκαλοι της Μεγάλης Λευκής Αδελφότητας, μεγάλοι μυημένοι, θείες υπάρξεις που απαρνήθηκαν κάθε ευτυχία για να βοηθήσουν τους χαμένους.

Όταν κάποια ψυχή μετανοεί στην κατοικία του Πλούτωνα αναμφίβολα πάντοτε βοηθιέται από αυτούς τους Αγίους.

Αναντίρρητα, οι αναφερθείσες υπάρξεις καθοδηγούν, νουθετούν και υποδεικνύουν τον δρόμο του φωτός σε όλους εκείνους που πραγματικά μετανοούν για τις διαστροφές τους.

Κάπου κάπου, αν και πολύ σπάνια, οι θείες υπάρξεις πετυχαίνουν να αρπάξουν από τις αβύσσους της απώλειας, κάποια μετανοιωμένη Ψυχή.

Όταν συμβαίνει αυτό, αυτοί που ήταν καταδικασμένοι στην απώλεια, επιστρέφουν, επανεισέρχονται, ξαναενσωματώνονται σε έναν νέον οργανισμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί Δάσκαλε, επιμένετε στο ότι η πρώτη βυθισμένη περιοχή της Σελήνης είναι αυτή των νεκρών και ωστόσο αντίθετα δεν το βεβαιώνετε στην δεύτερη βυθισμένη περιοχή του Ερμή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ωραία κύριε, ακούστε με. Αναθεωρείστε με προσοχή την θεία κωμωδία του Δάντη, ερευνήστε μόνος σας, μάθετε να κινήστε συνειδητά και θετικά σε αστρικό σώμα, δοκιμάστε και δείτε.

Εμφανώς ο Όρχος των κλασικών, το Λίμπο των Χριστιανών, είναι μόνο ο προθάλαμος της Κόλασης, μολονότι αντιστοιχεί στον πρώτο κύκλο του Δάντη.

Κάθε μυημένος ξέρει πως σε αυτήν την περιοχή ζούνε, μετά τον θάνατο εκατομμύρια ανθρώπινων υπάρξεων.

Η συνάντηση με τον Μίνωα, τον δαίμονα που θα πλαισίωση με τις στροφές της ουράς του τον κύκλο όπου πρέπει να πάνε οι νεκροί, τον βρίσκουμε μόνο στην βυθισμένη σφαίρα του Ερμή. Δεν είναι λοιπόν αυτό, ένα δικό μου καπρίτσιο. Επαναλαμβάνω, όποιος επιθυμεί ας ερευνήσει μόνος του κατά τρόπον ευθύ και θα επιβεβαίωση τους ισχυρισμούς μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, δεν καταλαβαίνω αυτό που μόλις είπατε, γιατί στον θαμμένο Κόσμο του Έρμη κατοικούν τα πορνεύοντα εγώ που επίσης αποτελούν τον εαυτό μας ή το εγώ είμαι και το ίδιο συμβαίνει και στον πρώτο Δαντικό κύκλο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Καλά κύριε, αναμφίβολα σχεδόν όλα τα τριεγκεφαλικά ή τρικεντρικά δίποδα, λανθασμένα ονομαζόμενα άνθρωποι, καταλήγουν στο βάθος λίγο πολύ να είναι πορνεύοντες· δίχως άλλο, ο Μέγας Νόμος, όπως ήδη έχω πει σε περασμένες συνομιλίες, προσδιορίζει σε κάθε ψυχή 108 υπάρξεις σε κάθε κύκλο κοσμικής εκδήλωσης.

Είναι εμφανές, απτό και έκδηλο πως κανέναν δεν μπορούν να ρίξουν στις αβύσσους της απώλειας, χωρίς να έχει συμπλήρωση τον κύκλο των υπάρξεών του.

Φυσιολογικά οι νεκροί ζουν στο Λίμπο, αντιπροσωπευόμενος αυτός ο τελευταίος από όλες τις σπηλιές της γης· μόνο οι πορνεύοντες εκείνοι που ήδη κατανάλωσαν τον κύκλο των ανθρώπινων υπάρξεων τους εισέρχονται τελειωτικά στην αρνητική βυθισμένη περιοχή του Ερμή.

Όμως σας παρακαλώ καταλάβετέ με· υπάρχουν πάνω στην γη μερικές φορές, πραγματικά ανθρωποειδή τέρατα που ήδη δεν προσφέρουν καμία δυνατότητα για λύτρωση, είναι περιπτώσεις τελειωτικά χαμένες και καθώς έχουν εξαντλήσει τον πλήρη κύκλο των 108 υπάρξεων, αναμφίβολα εισέρχονται στους κόσμους των κολάσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ξέρουμε πως η σφαίρα του Ερμή είναι για αυτούς που πορνεύουν. Αυτό θέλει να πει πως τα εγώ διαιρούνταν στους διάφορους Δαντικούς κύκλους ανάλογα με τα διάφορα ψυχικά ακόλουθα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Νεαρέ που κάνεις την ερώτηση είναι ξεκάθαρο πως το εγώ είναι ένα σύνολο από διάφορα ψυχικά ακόλουθα που προσωποποιούν σφάλματα. Μερικά από αυτά αντιστοιχούν ειδικότερα σε έναν Δαντικό κύκλο και άλλα βρίσκονται βαθιά δεσμευμένα με άλλους κύκλους, πιο βυθισμένους· όμως η ολότητα, το σύνολο των αρνητικών άξιων συνολικά, κατακρημνίζεται καθοδικά εξελισσόμενο μέσα στο ορυκτό βασίλειο, με κατεύθυνση το πλανητικό κέντρο βαρύτητας.

Η συνείδηση των καταδικασμένων, πρέπει να δοκιμάσει σε κάθε καθοδικό κύκλο, σε κάθε παραδιάσταση της φύσης, κάτω από την τρισδιάστατη περιοχή του Ευκλείδη, τα αντιστοιχούντα σε αυτήν ψυχολογικά ελαττώματα.

Αυτή την βραδιά μιλάμε αποκλειστικά σχετικά με το δεύτερο κύκλο· αργότερα, αφού θα έχουμε ανασκοπήσει τους εννέα Δαντικούς κύκλους, θα μελετήσουμε προσεκτικά τον νόμο της διαρκούς κινήσεως· τότε όλοι εσείς, κύριοι και κυρίες θα μπορέσετε να εμβαθύνετε λιγάκι ακόμα στο θέμα που αντιστοιχεί στην ερώτηση που έκαμε ο εδώ παρών νεαρός.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, σημαίνει πως σε αυτόν τον κύκλο που αναλογεί στην λαγνεία, η πορνεία έχει γίνει τρομερά μηχανική και για αυτό οδυνηρή και αηδιαστική;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Καλώς φίλε. Ακούστε με. Μέσα σε αυτόν τον μαύρο και ολέθριο αέρα, η λαγνεία καταλήγει να ανακατεύεται με την βία και τότε όλα γίνονται ενστικτώδη και βάρβαρα, έγινε κατανοητό;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό που συνταράσσει τρομερά Αξιοσέβαστε Δάσκαλε είναι πως παρ' όλα τα βάσανα που υποφέρουν σε αυτόν τον κύκλο, αυτοί που ζουν εκεί πιστεύουν πως πάνε πολύ καλά, θα θέλατε να μου εξηγήσετε αυτό το ζήτημα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ευγενή κύριε, οι άνθρωποι της αβύσσου σκέπτονται για τον εαυτό τους πάντοτε το καλύτερο, πιστεύουν ακλόνητα πως βαδίζουν από τον δρόμο της ορθότητας και της αγάπης, και θεωρούν πως εκείνοι που βαδίζουμε από το μονοπάτι της επανάστασης της συνείδησης, προχωρούμε, όπως αυτοί λένε, προς την ίδια μας την καταστροφή.

Θέλω να ξέρετε πως οι καταχθόνιοι, κινούμενοι από καλές προθέσεις, μας προκαλούν ασταμάτητα με τον σκοπό λέγεται να μας σώσουν. Σε αυτές τις αβυσσαλέες περιοχές βλέπουμε πολλούς αναχωρητές, μετανοούντες, φακίρηδες, μυστικιστές, καλογέρους κτλ, να νουθετούν διάφορες ανθρώπινες ομάδες και ολοκληρωτικά πεπεισμένους πως πηγαίνουν πολύ καλά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αυτές οι ψυχές που είναι τόσο πεπεισμένες πως πηγαίνουν πολύ καλά, δεν ξέρουν πως βρίσκονται στην Κόλαση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ευγενική κυρία που κάνετε την ερώτηση: η λέξη Ινφέρνο (Κόλαση), προέρχεται από το λατινικό Ινφέρνους που σημαίνει κατώτερη περιοχή.

Μέσα στο εσωτερικό της γης βρίσκουμε τον κόσμο των φυσικών στοιχείων και είναι αναντίρρητο πως οι απολεσθέντες ποτέ δεν θα εκτιμούσαν τέτοια στοιχεία ή τις βυθισμένες περιοχές σαν χώρο απώλειας.

Οι φυσιολογικοί κοινοί και κανονικοί άνθρωποι έχουν την συνείδηση κοιμισμένη, αλλά όποιοι εισέρχονται στις αβυσσαλέες περιοχές αφυπνίζονται στο κακό και για το κακό. Τέτοιοι άνθρωποι έχουν μία πολύ ειδική ψυχολογική ιδιοσυγκρασία, μία μοιραία λογική διαφορετικού τύπου.

Μην παραξενεύεστε, μη τρομάζετε για το ότι για τους αβυσσαλέους απολεσθέντες το λευκό είναι μαύρο και αντιστρόφως. Το να κατονομάζει κανείς τον Ιησού τον Μέγα Καβίρ ή την θεία Μητέρα Κουνταλίνη, σε αυτές τις βυθισμένες περιοχές είναι μία βλασφημία για τέτοιους καταδικασμένους, κάτι ασυγχώρητο και κατά συνέπεια αυτό θα προκαλούσε την οργή τους· τότε θα τους βλέπαμε να μας επιτίθενται μανιώδεις.

Δεν αγνοούν οι απολεσθέντες, το συγκεκριμένο γεγονός ότι πρέπει να περάσουν από τον δεύτερο θάνατο, αλλά δεν τον φοβούνται, τον εκλιπαρούν, τον ζητούν, ξέρουν πως αυτός είναι η πόρτα διαφυγής για να ξαναεπιστρέψουν στην επιφάνεια της Γης και να ξαναρχίσουν μία νέα εξελικτική άνοδο που πρέπει να προχωρήσει από την πέτρα μέχρι τον άνθρωπο, έγινε κατανοητό;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ένα άτομο όπως εγώ, ο οποίος ακολουθώ μία απόλυτη σεξουαλική αποχή, θα ήμουν επ' ευκαιρία απαλλαγμένος από του να εισέλθω στο δεύτερο Δαντικό κύκλο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, αδελφοί, είναι απαραίτητο, είναι επείγον, είναι μη αναβλητέο, να ξέρετε πως η ασέλγεια διαδικάζεται στις 49 περιοχές του υποσυνείδητου.

Πολλοί άγιοι που έφθασαν στην υπέρτατη αγνότητα στο επίπεδο το απλώς διανοητικό, απέτυχαν όταν τους υπέβαλαν σε δοκιμασία στις πιο βαθιές περιοχές του υποσυνείδητου.

Κάποιος θα μπορούσε, παραδείγματος χάριν, να έχει πετύχει την αγνότητα στις 48 υποσυνείδητες περιοχές και να αποτύχει στην 49.

Πολλοί αγαθοί, άνδρες και γυναίκες, που αυτοχαρακτηρίζονται αγνοί και αθώοι είναι τώρα κάτοικοι του δεύτερου Δαντικού κύκλου.

Χιλιάδες θρησκευόμενων, ιερείς όλων των πίστεων, που πίστευαν πως κατόρθωσαν την πλέον απόλυτη αγνότητα, ζουν τώρα στην Κόλαση του Ερμή.

Κανείς λοιπόν, να μη αυτοθεωρείται αγνός: όποιος αισθάνεται σίγουρος, ας κοιτάζει πίσω και ας μην πέσει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, Αναφέρετε 49 περιοχές του υποσυνείδητου και ειλικρινά, μπορώ να πω πως είναι η πρώτη φορά που ακούω τέτοιον αριθμό, καθότι σε όλα τα κείμενα της ψυχολογίας, παραψυχολογίας και ψυχανάλυσης όπου αναφέρονται και μελετώνται οι διαδικασίες της συνείδησης, υποσυνείδητου και παρασυνείδησης κτλ, δεν αναφέρουν αυτές τις 49 διαιρέσεις ή περιοχές που εσείς αναφέρετε, γιατί συμβαίνει αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι κύριοι, κυρίες που με ακούτε, είναι κατάλληλο να θυμηθούμε την επταδική σύσταση του αυθεντικού ανθρώπου.

Το δίποδο, τριεγκεφαλικό ή τρικεντρικό, το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, ακόμα δεν έχει αφυπνίσει συνείδηση, δεν έχει δημιουργήσει τα υπαρξιακά σώματα του Είναι, αληθινά κατέχει μόνον υποσυνείδητες και υποκειμενικές καταστάσεις.

Πολλαπλασιάστε την επταπλή άποψη με τον εαυτόν της και θα έχετε τις 49 υποσυνείδητες περιοχές του ανθρωποειδούς.

Εμφανώς, αφυπνίζοντας συνείδηση, αυτές οι 49 καταστάσεις γίνονται συνειδητές και μόνον τότε θα είχαμε αντικειμενικότητα συνειδητή και ακέραια.

Χρειαζόμαστε να μετατρέψουμε το υποσυνείδητο σε συνειδητό και αυτό μόνον είναι δυνατόν, αποσυνθέτοντας τα ψυχικά ακόλουθα που

αποτελούν το εγώ, το έμενα τον ίδιο, τον εαυτό μου.

Ας θυμηθούμε πως η συνείδηση βρίσκεται μποτιλιαρισμένη σε τέτοια ακόλουθα. Διαλύοντας αυτά τα τελευταία φθάνει να απελευθερωθεί.

Η λαγνεία, η πορνεία του βυθισμένου κύκλου του Ερμή, κάτω από τον γήινο φλοιό, είναι οπωσδήποτε το θεμέλιο και η βάση του υπαρξιακού εγώ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικά από τα βιβλία σας. Δάσκαλε, εξηγούν πως για να αφυπνίσουμε συνείδηση πρέπει με το διανοητικό να ανατέμνουμε το εγώ ή το ψυχολογικό ελάττωμα που επιθυμούμε να εξαλείψουμε, και αυτό να γίνεται στα 49 διαμερίσματα του υποσυνείδητου, άλλα εάν ακόμα δεν έχουμε αφυπνισμένη την συνείδηση· πως μπορούμε να εισχωρήσουμε με το διανοητικό σε αυτές τις 49 περιοχές; Θα θέλατε να μας το εξηγήσετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, δεν θα ήταν δυνατόν να μπορέσετε να διαλύσετε το εγώ ριζικά και κατά τρόπο στιγμιαίο και ταυτόχρονα σε όλες τις 49 υποσυνείδητες περιοχές.

Σάς προσκαλώ να αναλογιστείτε και να ερευνήσετε αυτό το θέμα κατά τρόπο ξεκάθαρο και τέλειο.

Όταν θέλουμε να εκμηδενίσουμε οποιοδήποτε ψυχολογικό ελάττωμα, την λαγνεία παραδείγματος χάριν, ή οποιοδήποτε άλλο, πρέπει πριν απ' όλα να το κατανοήσουμε.

Δίχως άλλο, η ολοκληρωτική κατανόηση του συγκεκριμένου ελαττώματος, δεν θα μπορούσε να ήταν ένα άμεσο διαδοχικό γεγονός στις 49 υποσυνείδητες περιοχές· αυτό σημαίνει μία διαδοχική πορεία στον δρόμο της κατανόησης.

Κατά τρόπον βαθμιαίο θα κατανοούσαμε και θα εξαλείφαμε τα εγώ του συγκεκριμένου ελαττώματος, σε κάθε μία από τις υποσυνείδητες

περιοχές, αυτό θα σημείωνε μία μεθοδική ανάπτυξη της συνείδησης, βαθειά και με τάξη.

Καθώς η συνείδηση αφυπνίζεται, η κατανόηση γίνεται κάθε φορά πιο σαφής ώσπου να φθάσει στο τελικό επίπεδο. Τότε το ελάττωμα θα εξαλειφόταν ριζικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΤΡΙΤΟΣ ΔΑΝΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ή ΚΟΛΑΣΗ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Φίλοι που με ακούτε απόψε, θα μιλήσουμε πάνω στις αφροδιτικές κολάσεις, τοποθετημένες όπως ήδη είναι γνωστό, στις παραδιαστάσεις της φύσης, κάτω από την επιδερμίδα της Γης.

Αναντίρρητα πρόκειται για μια περιοχή πολύ πιο πυκνή από τις δύο προηγούμενες, πολύ πιο χονδροειδή· κάθε άτομο της ύλης περιέχει στο εσωτερικό του 288 άτομα του Απόλυτου.

Εμφανώς πρόκειται, για άτομα πιο βαριά και γι' αυτό, η υλικότητα είναι πολύ μεγαλύτερη.

Επιπλέον, το ίδιο το γεγονός ότι κυβερνάται, από 288 νόμους, κάνει αυτή την υπόγεια ζώνη, κάτι αρκετά περίπλοκο και τρομακτικά δύσκολο και οδυνηρό.

Ας παρατηρήσουμε προσεκτικά τα μπαρ, καμπαρέ, πορνεία κτλ στο δικό μας τρισδιάστατο κόσμο του Ευκλείδη.

Αναντίρρητα την ζωτική σκιά όλου αυτού, την απαίσια όψη των μεγάλων οργίων και γλεντιών, μπορούμε να την συναντήσουμε στην βυθισμένη σφαίρα της Αφροδίτης.

Εκείνοι που πάντα έχουν ζήσει από όργιο σε όργιο, από μπαρ σε μπαρ, βυθισμένοι μέσα στην λάσπη των μεγάλων διασκεδάσεων, συμπόσια και μεθύσια, γνωρίζουν πολύ καλά το τι αισθάνεται κανείς μετά από μία νύκτα απόλαυσης. Πολλοί θέλοντας να πνίξουν στο κρασί την καταστροφική κατάσταση στην όποια πέφτουν μετά από ένα μεθύσι,

συνεχίζουν στο δρόμο του βίτσιου μέχρις ότου φθάσουν στην ολική καταστροφή του οργανισμού τους.

Επεκτείνοντας αυτό το ζήτημα εμβαθύνοντας λιγάκι ακόμα σε αυτό το θέμα, μπορώ να σας διαβεβαιώσω κατά τρόπο εμφατικό πως μετά την απόλαυση έρχεται ο πόνος.

Τώρα θα μπορέσετε να εξηγήσετε από μόνοι σας ποια πρέπει να είναι η ζωή η πως πρέπει να είναι η ύπαρξη των χαμένων ψυχών, στην βυθισμένη περιοχή της Αφροδίτης.

Δικαιολογημένα συνάντησε ο Δάντη, στις βυθισμένες αβύσσους του τρίτου κύκλου της κόλασης, βροχή ασταμάτητη, τρομακτικό κρύο, λάσπη, μαύρα νερά, σαπίλα κτλ. Δίχως άλλο, οι μακαρίτες σε αυτές τις περιοχές ακούνε με τρόμο τα τρομακτικά γαυγίσματα του Κέρβερου, του σκύλου της Κόλασης.

Συμβολικό σκυλί το όποιο με τα τρία σκληρά σαγόνια του αντιπροσωπεύει τα λουσιφερικά ζωώδη σεξουαλικά βίαια πάθη, τα πέρα από κάθε έλεγχο.

Εκεί οι απολαύσεις της Παλιάς Ρώμης, των Καισάρων, που έχουν μετατραπεί σε μοιραία αποτελέσματα, εκεί ο Πετρόνιμος, ο οποίος πέθανε μέσα στον θόρυβο και στην γιορτή, ο αγαπημένος όλων των γυναικών και στεφανωμένος με τριαντάφυλλα και δάφνη.

Εκεί η θεά Λέσβος και οι λεσβίες της, εκεί η ποιήτρια Σαπφώ, η όποια τραγούδησε όλους τους εκφυλισμένους της εποχής της, εκεί η λύρα του Νέρωνος κομματιασμένη, και οι υπερήφανοι κύριοι των μεγάλων εορτών.

Γελοία κατοικία των Ηλιογάβαλων, φημισμένων λαίμαργων, αληθινά παγώνια απαστράπτοντες δοξασμένοι στα αρχαία θορυβώδη χρόνια.

Τι έγιναν οι κούπες με το καλό κρασί τους; τι έγιναν τα σπαθιά των ιπποτών; Οι όρκοι τους της αγάπης; τα φιλιά των γυναικών τους; τα

γλυκά τους λόγια, τα χειροκροτήματα των προσκεκλημένων, οι κολακείες, οι έπαινοι, οι πολυτελείς ενδυμασίες, το άρωμα των γυναικών, οι αλαζονικοί χοροί, τα πολλαπλά χαλιά, οι λαμπεροί καθρέπτες, τα ωραία ποιήματα, η καταραμένη πορφύρα, και τα ωραιότατα μετάξια;

Τώρα μόνο ο λοιμός του θαμμένου κόσμου, όπου ο Ciacco προφήτευσε στον Δάντη την πτώση του κόμματος-νικητή στην ωραία Φλωρεντία και ο θρίαμβος των ταπεινωμένων, οι όποιοι κατόπιν ξανανικημένοι, κυριαρχήθηκαν κατά τρόπον ακόμα πιο τυραννικό από τους πρώτους· απαίσια ζώνη από πίκρες όπου εκείνος ο ποιητής, μαθητής του Βιργιλίου, κατά τρόπον ασυνήθιστο ρωτούσε για την Φαρινέτα και τον Tegghiaio που υπήρξαν τόσο αξιοπρεπείς, και για τον Jakobo Rusticcusi, τον Arigo και τον Mosca, και άλλους οι όποιοι αφιερώθηκαν εις το να κάνουν το καλό, και που τώρα κατοικούν σε περιοχές ακόμα πιο βαθιές των κόσμων των κολάσεων.

Πολλοί λανθασμένοι ειλικρινείς που πάνε τρομακτικά σε καθοδική εξέλιξη σε αυτές τις αβυσσαλέες περιοχές, άνθρωποι που χαροποιούσαν με την λύρα τους στα σαλόνια των μεγάλων αρχόντων, ωραίες παρθένες ταλαντούχες που τραγούδησαν ποιήματα, δυστυχισμένοι κρασοπότες στους συνοικισμούς των πόλεων κτλ, ζούνε τώρα σε αυτές τις κολάσεις του τρίτου Δαντικού κύκλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, αναφέρετε πως σε αυτόν τον τρίτο Δαντικό κύκλο της Αφροδίτης, κατοικούν πολλοί λανθασμένοι ειλικρινείς, δηλαδή, πολλές ψυχές που αναμφίβολα έκαμαν καλά έργα και παρ' όλα αυτά υποφέρουν σε αυτές τις κολάσεις. Εγώ ρωτάω, μήπως η ειλικρίνεια των αναφερομένων Ψυχών δεν αποτελεί ένα ελαφρυντικό, που να τις σώσει από τέτοια καταχθόνια τιμωρία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλε κύριε που κάνετε την ερώτηση, μπορούμε να κάνουμε πολλά καλά στην ζωή και μπορείτε να είστε σίγουρος, πως τα

καλά έργα πάντοτε ανταμείβονται· η θεϊκότητα ποτέ δεν κρατάει τίποτα, πάντοτε πληρώνει τον κάθε έναν ανάλογα με τα έργα του.

Με υπομονή σας παρακαλώ να δώσετε προσοχή, να ακολουθήσετε την πορεία, αυτής της ανάπτυξης. Ακούστε με: κάθε ένας ο όποιος έχει εξαντλήσει τον κύκλο των 108 υπάρξεων, εάν δεν έχει επιτύχει την εσωτερική αυτοπραγμάτωση του Είναι, εισέρχεται στην βυθισμένη καθοδική εξέλιξη των κόσμων των κολάσεων.

Δίχως άλλο, είναι φανερό πως πριν εισέλθουμε στην κατοικία του Πλούτωνα, μας πληρώνουν πρώτα τα καλά έργα.

Τώρα θα καταλαβαίνετε, κύριοι και κυρίες, τον λόγο για τον οποίο πολλοί διεστραμμένοι στην τωρινή τους ζωή ζούνε στον πλούτο, ενώ μερικοί άγιοι ή πρόσωπα που βρίσκονται στον δρόμο της αυτοπραγμάτωσης, απλώς έχουν ψωμί, προστασία και καταφύγιο.

Είναι αναντίρρητο πως αφού έχουν καλά πληρωθεί οι καλές πράξεις, εκείνοι οι όποιοι δεν έχουν κάνει την αυτοπραγμάτωση εισέρχονται στις υπόγειες αβύσσους.

Επίσης υπάρχουν άνθρωποι ευσεβείς με κρυφές απερίγραπτες αμαρτίες το καλό που έχουν πάντα υπήρξε καλοπληρωμένο από τον νόμο του Κάρμα, όμως το κακό τους φέρνει στην άβυσσο της απώλειας.

Εννόησε λοιπόν φίλε, το τι είναι ο νόμος της ανταποδόσεως: καταλάβετε όλοι, σας παρακαλώ, καταλάβετε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, θα ήθελα να μου εξηγήσετε γιατί οι πορνεύοντες κατοικούν στην περιοχή του Ερμή, η οποία είναι μία ζώνη λιγότερο πυκνή από εκείνη της Αφροδίτης και οι λαίμαργοι και μέθυσοι κατοικούν στην περιοχή της Αφροδίτης, η όποια είναι ακόμη περισσότερο πυκνή από την προηγούμενη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριοι, κυρίες διακεκριμένε κύριε που κάνετε την ερώτηση, σας παρακαλώ καταλάβετε με.

Μας έχει λεχθεί κατά τρόπο εμφατικό πως το αρχικό αμάρτημα είναι η πορνεία και αυτό είναι το βάθρο των ομάδων που πάνε σε καθοδική εξέλιξη στους κόσμους των κολάσεων.

Δεν λέγω πως στον τρίτο κύκλο κολάσεως αποκλειστικά ζουν οι μέθυσοι και οι λαίμαργοι, είναι φανερό πως οι απολεσθέντες είναι εκατό τοις εκατό πορνεύοντες χωρίς μετάνοια· τώρα θα πάρετε την εξήγηση από μόνοι σας, για τον λόγο για τον όποιο ο Δάντης συνάντησε τον σκύλο Κέρβερο, ζωντανό σύμβολο των σεξουαλικών δυνάμεων, να γαυγίζει λυπητερά στις καταχθόνιες περιοχές.

Αυτό σημαίνει ξεκάθαρα πως οι κάτοικοι των βυθισμένων περιοχών, ποτέ δεν είναι ελεύθεροι από την λαγνεία και υποφέρουν τρομακτικά.

Όμως, οφείλουμε να προσδιορίσουμε, και έτσι το κάνει ο μαθητής του Βιργιλίου και εμείς επίσης: Σε κάθε έναν από τους εννέα κύκλους ή περιοχές των κατώτερων παραδιαστάσεων της φύσης, αναπηδούν καθορισμένα ελαττώματα που φέρουμε μέσα μας και αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μάθαμε να μελετάμε τα Αιγυπτιακά χαρτιά Ταρό, όπου ο σκύλος συμβολίζει το Άγιο Πνεύμα, καθόσον μας οδηγεί να βγούμε από τις κολάσεις όταν έχουμε αποφασίσει να αυτοπραγματωθούμε άλλα ο Κέρβερος για τον όποιο μιλάει ο Δάντης, για τον οποίο μας έχετε μιλήσει, συμβολίζει την λαγνεία. Θα θέλατε να μας ξεκαθαρίσετε αυτή την ομιλία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: κύριε, ας μου επιτραπεί να σας πληροφορήσω, πως ο σκύλος του Ερμή είναι ακριβώς συμβολικός διότι άλληγορίζει ξεκάθαρα την σεξουαλική δύναμη.

Ο Ηρακλής τον έβγαλε από την άβυσσο για να του χρησιμεύει σαν οδηγός, και αυτό ακριβώς κάνουμε και εμείς όταν κατορθώνουμε την αγνότητα· γι' αυτό, εργαζόμενοι στο Καμίνι των Κυκλώπων, εφαρμόζοντας την σεξουαλική μαγεία, μετατρέποντας τις δημιουργικές μας

ενέργειες, προχωρούμε από το μονοπάτι της κόψης του ξυραφιού μέχρι την τελική απελευθέρωση.

Αλλοίμονο στον κύριο που εγκαταλείπει τον σκύλο του. Θα ξεφύγει από τον δρόμο και θα πέσει στην άβυσσο της απώλειας.

Δυστυχώς το λογικό ζώο που λανθασμένα ονομάζεται άνθρωπος, δεν έχει πετύχει την αγνότητα, δηλαδή, δεν έχει βγάλει τον Κέρβερο από τις περιοχές των κολάσεων.

Τώρα θα εξηγήσετε από μόνοι σας τον λόγο για τον όποιο υποφέρουν οι μακαρίτες, στις αβύσσους του Πλούτωνα, όταν ακούνε τα γαυγίσματα του Κέρβερου, ο σκύλος με τα τρία πεινασμένα σαγόνια.

Είναι φανερό πως οι χαμένοι, υποφέρουν από την ακόρεστη δίψα της λαγνείας, στα τρομαχτικά Τάρταρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε πως είναι τα Βάκχεια και τα όργια στον τρίτο Δαντικό κύκλο ή στην βυθισμένη περιοχή της Αφροδίτης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριοι, κυρίες, ακούγοντας αυτή την ερώτηση έρχονται στην μνήμη μου εκείνα τα χρόνια της νεότητας.

Λοιπόν και εγώ επίσης παρευρισκόμουν στις μεγάλες διασκεδάσεις όπου έλαμπαν, μέσα στην σύγχυση και την γιορτή, νύχτες μεθυσιού και οργίων, που μόνο πικρίες άφηναν, τύψεις συνειδήσεως κτλ. Μετά από μία από αυτές τις γιορτές, με μετέφεραν στον τρίτο Δαντικό κύκλο. Απόλυτα συνειδητός, ντυμένος με το αστρικό μου σώμα, κάθισα στην κεφαλή του μοιραίου τραπεζίου στην γιορτή των δαιμόνων.

Ωμή πραγματικότης μίας τρομακτικής υλικότητας, της οποίας και μόνο η ανάμνηση συγκλονίζει τις πιο εσωτερικές χορδές της ψυχής μου.

Το τραπέζι ήταν γεμάτο από μπουκάλια και κρέατα ακάθαρτα, πολύ εξαίρετα για λαίμαργους.

Στο κέντρο εκείνου του τραπεζιού υπάρχει μια μεγάλη κατσαρόλα πάνω από την οποία προεξείχε το κεφάλι ενός χοίρου.

Τρομοκρατημένος μπρος σε εκείνο το μακάβριο τρομαχτικό συμπόσιο, κοίταζα με πόνο τον τόπο των οργίων.

Αμέσως τα πάντα άλλαξαν, το Βασιλικό Θεϊκό Είναι μου, ο INTIMO, εκείνος ο άγγελος της αποκάλυψης του Αγίου Ιωάννου, που έχει στα χέρια του το κλειδί της αβύσσου, αρπάζοντάς με με δυνατά από το ένα μπράτσο, με τράβηξε σαν από θαύμα από εκείνη την αίθουσα και ρίχνοντας με επάνω σε ένα λευκό νεκρικό σεντόνι που βρισκόταν εκεί, πάνω στο αηδιαστικό πάτωμα γεμάτο με λάσπη, με μία μεγάλη αλυσίδα με μαστίγωσε καθ' όν χρόνο μου έλεγε: εσύ είσαι ο Μποδισάτβα μου, η ανθρώπινη ψυχή μου και σε χρειάζομαι για να παραδώσω το μήνυμα της νέας εποχής του Υδροχόου στην ανθρωπότητα. Θα με υπηρέτησης ή τι; Τότε εγώ, με τύψεις στην καρδιά, του απάντησα: Ναι, κύριε θα σε υπηρετήσω, έχω μετανοήσει συγχωρήστε με λοιπόν.

Έτσι έγινε φίλοι, πως σιχάθηκα ποτά, συμπόσια, λαιμαργίες, μεθύσια κτλ, όλη αυτήν την βρωμιά. Το μόνο που απομένει είναι τα δάκρυα τα όποια συμβολίζονται από την βροχή αυτής της τρομερής περιοχής, αυτά τα μολυσμένα νερά της πικρίας και η τρομακτική λάσπη της αθλιότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ή ΒΥΘΙΣΜΕΝΗ ΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Διακεκριμένοι φίλοι, απόψε θα μελετήσουμε συνειδητά τον τέταρτο Δαντικό κύκλο, ο οποίος βρίσκεται στις φυσικές παραδιαστάσεις, κάτω από την τρισδιάστατη περιοχή του Ευκλείδη.

Όσοι έχουμε περάσει από τις διάφορες εσωτεριστικές υπερβατικές διαδικασίες στις ανώτερες διαστάσεις, μπορέσαμε να διαπιστώσουμε από μόνοι μας και κατά τρόπον ευθύ, τον ωμό ρεαλισμό του βυθισμένου ηλιακού ορυκτού βασιλείου.

Ασυζητητί στις ηλιακές κολάσεις του περίλαμπρου άστρου που δίνει ζωή σε όλο αυτό το ηλιακό σύστημα του Όρς, δεν βλέπουμε τα αλλόκοτα δαντικά θεάματα των γηίνων κολάσεων.

Είναι φανερό πως στο βυθισμένο ηλιακό ορυκτό βασίλειο, υπάρχει η πιο τέλεια ορυκτή αγνότητα.

Αναμφισβήτητα στο λαμπρό άστρο, που είναι αυτή η ίδια η καρδιά αυτού του μεγάλου συστήματος στο όποιο ζούμε, κινούμαστε και έχουμε την ύπαρξη μας, κατοικούν μόνο τα μακάρια ηλιακά πνεύματα.

Όπως κι' αν θέλετε εκεί υπάρχουν άτομα ιερά και αιώνια, δεν είναι δυνατόν να φανταστεί κανείς αποτυχίες ισχυρές και οριστικές, όπως αυτές του δικού μας γήινου κόσμου.

Αποτελεί λοιπόν, απόδειξη το συγκεκριμένο γεγονός, ότι δεν υπάρχουν καταχθόνιοι κάτοικοι στις φυσικές παραδιαστάσεις του ηλιακού κόσμου.

Άλλη περίπτωση πολύ διαφορετική, είναι αυτή των παραδιαστάσεων του δικού μας πλανήτη γη.

Καταλήγει οδυνηρό, διαυγές και έκδηλο για κάθε ερευνητή εσωτεριστή, οι καθοδικά εξελίξιμες καταστάσεις του τέταρτου κύκλου κάτω από τον γεωλογικό φλοιό της γης μας.

Όπως κι' αν θέλετε ο Ήλιος είναι η πηγή κάθε ζωής και ο υπέροχος πράκτορας που διατηρεί κάθε ύπαρξη σύμφωνα με τον νόμο του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ. Εμφανώς την μοιραία και αρνητική αντίθεση όλου αυτού θα την συναντήσουμε πραγματικά στην, αντίθετη από την ηλιακή, άποψη της τέταρτης βυθισμένης γήινης ζώνης.

Σε αυτήν την καταχθόνια περιοχή, σε αυτές τις ατομικές κολάσεις της φύσης, συναντούμε δύο ειδικούς τύπους ανθρώπων που εξελίσσονται καθοδικά· θέλω να αναφερθώ κατά τρόπο εμφατικό στους σπάταλους και στους φιλάργυρους.

Δύο τάξεις ατόμων που δεν μπορούν ποτέ να συμβιβαστούν μεταξύ τους, και που κάπου κάπου επιτίθενται κατά τρόπο ασταμάτητο.

Αναλύοντας εκ βάθους αυτό το θέμα, οφείλουμε να βεβαιώσουμε επίσημα, πως είναι τόσο παράλογη η σπατάλη όσο και η φιλαργυρία.

Μέσα από την απλή διαδικασία, του αιώνιου νόμου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, οφείλουμε να παραμείνουμε πιστοί στην ζυγαριά· είναι φανερό πως η παραβίαση του νόμου της ισορροπίας φέρνει οδυνηρές καρμικές συνέπειες.

Στο πεδίο της πρακτικές ζωής, μπορούμε να διαπιστώσουμε συνειδητά τις καταστροφικές συνέπειες που προέρχονται από την παραβίαση

του νόμου της ζυγαριάς.

Ο σπάταλος, ο άσωτος, εκείνος που κακοξοδεύει το χρήμα του, αν και στο βάθος αισθάνεται πολύ γενναιόδωρος, είναι αναμφίβολο πως παραβιάζει τον νόμο.

Ο φιλάργυρος, αυτός που δεν αφήνει να κυκλοφορεί το χρήμα, εκείνος που εγωιστικά το συγκρατεί κατά τρόπον ανάρμοστο και πέρα από το φυσιολογικό, ζημιώνει φανερά το σύνολο, αφαιρώντας το ψωμί από πολλούς ανθρώπους, ρίχνοντας στην φτώχεια τους ομοίους του· για αυτόν τον λόγο, παραβιάζει τον νόμο της ισορροπίας, τον νόμο της ζυγαριάς.

Ο σπάταλος, αν και φαινομενικά πράττει καλά κάνοντας να κυκλοφορεί το χρήμα κατά τρόπον εντατικό, είναι λογικό πως δημιουργεί ανισορροπία όχι μόνο στον εαυτό του, άλλα επίσης και στην γενική κίνηση των αξιών· αυτό τελικά προξενεί τρομερές οικονομικές ζημίες στους λαούς.

Σπάταλοι και φιλάργυροι μετατρέπονται σε ζητιάνους, και αυτό είναι αποδεδειγμένο.

Είναι απαραίτητο, είναι επείγον, να συνεργαστούμε με τον νόμο του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, να μην εμποδίζουμε την οικονομική ισορροπία, να μη βλάπτουμε τον εαυτό μας, να μην ζημιώνουμε τους άλλους.

Όπως κι αν θέλετε πολλοί αγνοούν, αυτό που είναι ο νόμος του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ· είναι κατάλληλο να ξεκαθαρίσουμε το ακόλουθο: Αυτός ο μεγάλος νόμος εκδηλώνεται σαν αμοιβαία τροφή όλων των οργανισμών.

Εάν παρατηρήσουμε προσεκτικά τα εντόσθια της Γης, θα συναντήσουμε τον χαλκό σαν κέντρο βαρύτητος όλων των ανοδικών και καθοδικών εξελικτικών διαδικασιών της φύσης.

Αν εφαρμόσουμε την απλή θετική δύναμη σε αυτό το μέταλλο, θα δούμε με την αντικειμενική διορατικότητα, εξαιρετικές εξελικτικές διαδικασίες. Αν εφαρμόσουμε την αρνητική δύναμη, θα μπορέσουμε να βεβαιώσουμε κατά τρόπον ευθύ, καθοδικά εξελιγμένες ορμές σε όλα τα άτομα του αναφερόμενου μετάλλου. Εάν εφαρμόσουμε την ουδέτερη δύναμη, θα δούμε διαδικασίες ατομικής σταθεροποιήσεως σε αυτό το μέταλλο.

Είναι πολύ ενδιαφέρον για τους εσωτεριστές ερευνητές, να παρατηρούν τις μεταλλικές ακτινοβολίες του χαλκού, μέσα στα ζωντανά εντόσθια του πλανητικού οργανισμού.

Εκπλήσσεται κανείς με το να βλέπει πως οι εκπομπές του αναφερθέντος μετάλλου, αναζωπυρώνουν με την σειρά τους τα άλλα μέταλλα, ταυτόχρονα σαν ανταμοιβή τρέφεται επίσης με τις εκπομπές των ίδιων.

Υπάρχει λοιπόν, ανταλλαγή ακτινοβολιών ανάμεσα στα διάφορα μέταλλα που υπάρχουν στο εσωτερικό της Γης. Υπάρχει αμοιβαία τροφοδοσία ανάμεσα στα μέταλλα και αυτό που περισσότερο εκπλήσσει, είναι η ανταλλαγή ακτινοβολιών μεταξύ των μετάλλων που υπάρχουν στο εσωτερικό της γης, και εκείνων που κείτονται κάτω στο βυθισμένο ορυκτό βασίλειο σε άλλους κόσμους του ηλιακού συστήματος.

Να εκεί ο νόμος του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ σε πλήρη εκδήλωση. Αυτός ο μεγάλος νόμος, επιτρέπει την συνύπαρξη ανάμεσα στους κόσμους, αυτήν την αμοιβαία τροφοδοσία ανάμεσα στους πλανήτες· αυτή η ανταλλαγή πλανητικής ουσίας επανέρχεται δημιουργώντας την ισορροπία των κόσμων γύρω από το κέντρο της βαρύτητάς τους.

Με άλλα λόγια θα πούμε το ακόλουθο: υπάρχει αμοιβαία τροφοδοσία ανάμεσα στα φυτά, ανάμεσα στα ορυκτά, ανάμεσα στους κάθε είδους οργανισμούς κτλ.

Οι ανθρώπινες οικονομικές διαδικασίες, οι διακυμάνσεις του χρήματος, τα οικονομικά έσοδα και έξοδα, η συναλλαγή εμπορευμάτων και νομισμάτων, η προσωπική οικονομία του καθ' ενός, αυτό που κάθε ένας λαμβάνει και ξοδεύει κτλ. ανήκει επίσης στον μεγάλο νόμο του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ.

Είναι ξεκάθαρο, επαναλαμβάνουμε, είναι φανερό πώς στο ηλιακό μας σύστημα, το λαμπερό άστρο που μας φωτίζει είναι εκ των πραγμάτων ο διαχειριστής αυτού του υπέρτατου κοσμικού νόμου.

Δεν θα ήταν δυνατή η λειτουργία τέτοιου νόμου, όταν παραβιάζουμε κάθε ισορροπία.

Τώρα μπορούμε να εξηγήσουμε διαυγέστατα την βασική αίτια για την όποια, σπάταλοι και φιλάργυροι μεταβάλλουν την ισορροπία των πληρωμών και προξενούν ολέθριες συνέπειες στην κοσμική και ανθρώπινη ισορροπία.

Όποιοι παραβιάζουν τον νόμο, κατά κάποιον τρόπο πρέπει να λάβουν αυτό που τους αξίζει· δεν είναι λοιπόν, παράξενο το να συναντούμε στην ηλιακή αντίθεση, στον τέταρτο Δαντικό κύκλο, τους σπάταλους και τους φιλάργυρους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, πραγματικά μας έχετε κάνει μία αφήγηση υπερφυσική όσον αφορά τον τέταρτο Δαντικό κύκλο, πληροφορώντας μας πως εκεί μένουν τόσο οι σπάταλοι όσο και οι Φιλάργυροι. Θα ήταν άτοπο να εξηγήσετε τι είδος οδύνης μπορούν να υποφέρουν οι υπάρξεις που κατοικούν εκεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλε μου, η ερώτησή σου μου φαίνεται πολύ ενδιαφέρουσα και σπεύδω να σας την απαντήσω; Όπως κι αν θέλετε μόνον στους βυθισμένους κόσμους βλέπουμε αποτελέσματα· σας καλώ σε συλλογισμό· ρωτήστε τον εαυτό σας τι είναι η φιλαργυρία, με τι μοιάζουν ένας φιλάργυρος και ένας ζητιάνος, ποια είναι η ζωή των φιλάρ-

γυρων, οι αρρώστιες τους, τα βάσανά τους, με ποιον τρόπο πεθαίνουν.

Ας πάμε στο άλλο άκρο, αν σκεφτούμε για μια στιγμή το άτομο που έχει κατασπαταλήσει όλη του την περιουσία, σε τι κατάσταση μένει; ποια είναι η τύχη των παιδιών του; της οικογένειας του γενικά; κτλ.

Στο Καζίνο του Μόντε Κάρλο, υπήρξαν γνωστές πολλές περιπτώσεις αυτοκτονίας. Παίκτες που έμειναν στην αθλιότητα, που έχασαν τα εκατομμύριά τους, αυτοκτόνησαν πριν ξημερώσει. Τι θα πούμε τώρα γι' αυτούς τους δύο τύπους ανθρώπων; Φίλοι, στους κόσμους των κολάσεων υπάρχουν μόνον αποτελέσματα και αυτά είναι τρομερά καταστροφικά, φοβερά. Στην Κόλαση απελπισμένοι οι σπάταλοι και οι φιλάργυροι βλασφημούν τα θεία, καταριούνται, συγκρούονται αμοιβαία, βυθίζονται σε τρομαχτική απελπισία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό που δεν καταλαβαίνω Δάσκαλε, είναι ότι εάν ο τέταρτος Δαντικός κύκλος είναι πολύ πιο πυκνός και υλικός από τον δεύτερο, θεωρώντας πως οι υπαίτιοι της λαγνείας είναι οι πιο μεγάλοι αμαρτωλοί έναντι του Αγίου Πνεύματος, όμως οι σπάταλοι και οι φιλάργυροι διαπράττουν τόσο κακό, δεν νομίζετε πως η μεγαλύτερη τιμωρία θα έπρεπε να είναι για τους πρώτους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριε, κύριοι, κυρίες, θέλω να επαναλάβω, τώρα αυτό που κατά τρόπο εμφατικό δήλωσα διαυγέστατα σε μία προηγούμενη ομιλία. Το αρχικό αμάρτημα είναι η λαγνεία και αυτό χρησιμεύει σαν θεμέλιο για όλες τις υποεξελιχτικές καθοδικές διαδικασίες των εννέα βυθισμένων Δαντικών κύκλων μέσα στα σωθικά του κόσμου μας· δίχως άλλο, είναι εμφανές πως μέσα στο ολικό σύνολο όλων των καθοδικών διαδικασιών, υπερέχουν, σε κάθε μία από τις εννέα φυσικές παραδιαστάσεις, ορισμένα καθορισμένα ειδικά ελαττώματα στενά συσχετισμένα κάθε ένα με τον δικό του αντιστοιχούντα κύκλο.

Είναι καλό να γνωρίζουμε, φίλοι, κυρίες και νέοι που με ακούτε, πως στον τέταρτο κύκλο βρίσκονται τελείως προσδιορισμένοι οι σπάταλοι και οι φιλάργυροι, αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, όπως και αν θέλετε, τόσο η σπατάλη όσο και η φιλαργυρία, κατά την δική μου άποψη, έχουν απευθείας σχέση με την πείνα των λαών και των ατόμων και πως ο μέγας νόμος του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ σχετίζεται με την ισορροπία· μου φαίνεται πως αυτό μπορεί να μας φέρει κατευθείαν στο πρόβλημα της διατροφής και πως ασφαλώς αυτό έχει σχέση με τα βάσανα που θα υποφέρουμε στον τέταρτο Δαντικό κύκλο, εάν δεν τηρήσουμε μία ισορροπία στην ζυγαριά της διατροφής μας. Θα μπορούσατε να μας πείτε κάτι όσον αφορά αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε που κάνετε την ερώτηση· ήδη στην περασμένη μας ομιλία όσον αφορά τον τρίτο κύκλο, δώσαμε έμφαση πάνω στην περίπτωση των λαίμαργων· αναμφίβολα αυτοί από μόνοι τους και αυτοί καθ' εαυτοί παραβιάζουν τον νόμο του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, με το να φέρουν στο εσωτερικό του οργανισμού τους υπερβολική τροφή και ποτά. Είναι ξεκάθαρο πως κάθε παραβίαση του νόμου της ζυγαριάς, προκαλεί ανισορροπία και το αποτέλεσμα είναι ο πόνος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αυτές οι υπάρξεις που εισέρχονται στον τέταρτο κύκλο, είναι μόνο αυτοί που έχουν καταναλώσει τον κύκλο των 108 ανθρώπινων υπάρξεων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σεβαστή κυρία, που κάνετε την ερώτηση, επιτρέψτε μου να σας πληροφορήσω κατά τρόπο εμφατικό, κατηγορηματικό και οριστικό, πως κάθε ένας που εισέρχεται στην βυθισμένη καθοδική εξέλιξη των κόσμων των κολάσεων, συμπεριλαμβάνοντας τους κατοίκους του τέταρτου Δαντικού κύκλου, ήδη εξάντλησαν πλέον εκ των πραγμάτων τον κύκλο των 108 υπάρξεων.

Δίχως άλλο, ήδη είπα σε μία περασμένη ομιλία πως υπήρχαν εξαιρετικές περιπτώσεις· ήθελα τότε να αναφερθώ κατά ειδικό τρόπο στους τελειωτικά διεστραμμένους, σε εκείνους που με την υπερβολική τους κακία, έπρεπε να εισέλθουν στην βυθισμένη καθοδική εξέλιξη της κόλασης χωρίς εντούτοις να έχουν καταναλώσει τον κύκλο των υπάρξεών τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Από όσα έχουν εκτεθεί, φθάνω στην σύνθεση πως στον τέταρτο Δαντικό ηλιακό κύκλο, κατοικούν όλοι εκείνοι που βγάζουν από την ισορροπία της την ζυγαριά της παγκόσμιας οικονομίας, δηλαδή από την καθαρά οικονομική άποψη, σκέπτομαι σωστά, Δάσκαλε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλε κύριε, η ερώτηση σας είναι σωστή, βεβαίως δεν μπορεί κανείς να παραβιάσει ατιμώρητα τον νόμο της παγκόσμιας οικονομικής ζυγαριάς, χωρίς να λάβει αυτό που του αξίζει. Ο νόμος είναι νόμος και η παραβίαση κάθε νόμου φέρνει πόνο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, όταν μιλούσατε για τους λαίμαργους, κατά τον σχολιασμό της ανισορροπίας της ζυγαριάς, με την ίδια αναλογία θα μπορούσαμε να πούμε το ίδιο γι' αυτούς που θεληματικά, από άγνοια, στερούνται της κατάλληλης διατροφής, ειδικά από άγνοια του νόμου του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ. Θα μπορούσαμε λοιπόν, να δεχθούμε πως οι ορθόδοξοι της θρησκείας της κουζίνας, δηλαδή οι χορτοφάγοι, θα κατοικούσαν στον κύκλο τον όποιο αναφέρεται σε αυτή την διάλεξη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε που κάνετε την ερώτηση, επιτρέψατέ μου να σας πω με απόλυτη σαφήνεια πως ο κάθε ένας είναι ελεύθερος να διατρέφεται όπως θέλει· υπάρχουν χορτοφάγοι ανυπόφοροι που έχουν κάνει από το φαγητό μια θρησκεία κατάχρησης τροφών και ποτών. Είναι ξεκάθαρο πως υπάρχουν αιμοσταγείς κρεατοφάγοι, σχεδόν κανίβαλοι, που έχουν καταστρέψει τον οργανισμό τους.

Υπάρχουν απ' όλα σε αυτήν την ζωή και όλοι αμαρτάνουν για την έλλειψη ισορροπίας· όλοι παραβιάζουν τον νόμο της ζυγαριάς και το αποτέλεσμα κάθε παραβιάσεως δεν είναι πολύ ευχάριστο.

Εντούτοις, δεν περιττεύει να επαναλάβουμε πως ο κάθε ένας είναι ελεύθερος να διατρέφεται όπως θέλει· δίχως άλλο, δεν πρέπει να ξεχνάμε το νόμο, εάν καταστρέφουμε τα σώματα μας, μας μένει να υπομείνουμε τις συνέπειες.

Αρμόζει να διευκρινίσουμε πως στις αβύσσους υπάρχουν επίσης πολλοί χορτοφάγοι· δίχως άλλο, κανείς από αυτούς δεν ζει εκεί για το αμάρτημα του να τρώει χόρτα, παρά για άλλες πολλές αίτιες και κίνητρα.

Σε θέματα διατροφής, κάθε ένας ας τρώει αυτό που θέλει· το σημαντικό, επαναλαμβάνω, είναι να μην παραβιάζη το νόμο, αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε εάν υπάρχει κάποια μέθοδος ή σύστημα που θα μπορούσε να μας διδάξει να έχουμε μία τέλεια ισορροπία στην ζυγαριά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, είναι καλό να καταλάβετε πως η εσωτερική σας μονάδα, ο αθάνατος σπινθήρας σας, ο κρυφός σας Πατέρας, όπως θα έλεγε το Χριστικό Ευαγγέλιο, είναι ο αιώνιος ρυθμιστής της διαδικασίας ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ. Αυτός έχει την εξουσία να μας δίνει και την εξουσία για να μας παίρνει. Εάν εμείς ενεργήσουμε σύμφωνα με τον νόμο, εάν ζούμε αρμονικά με το άπειρο, εάν μάθουμε να υπακούμε στον Πατέρα που βρίσκεται στο Κρυφό, ως εν ουρανώ και επί της γης, ποτέ δεν θα μας λείψει το καθημερινό ψωμί. Θυμηθείτε την υπέροχη προσευχή του Πάτερ Υμών, συλλογιστείτε βαθειά πάνω σε αυτό, ακούστε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. πως μπορούμε να κάνουμε την Θέληση του Πατρός αφού είμαστε κοιμισμένοι, αφού δεν μπορούμε να τον δούμε, ούτε να τον ακούσουμε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κυρία, κύριοι, φίλοι, ο νόμος είναι γραμμένος. Θυμηθείτε τον δεκάλογο του Μωυσή. Μην παραβιάζετε τις γραμμένες εντολές, ζήστε τις, σεβαστείτε τις.

Εάν καθ' ένας από τους εδώ παρόντες, εάν κάθε πρόσωπο με καλή θέληση προτίθεται να ζήση σύμφωνα με τον νόμο και τους προφήτες, θα κάνει την Θέληση του Πατέρα τόσο στον ουρανό όπως και στην γη.

Θα έρθει μία ήμερα που ο αφοσιωμένος στον πραγματικό δρόμο θα αφυπνίσει συνείδηση· τότε θα μπόρεση να δη τον Πατέρα και να δεχθεί τις απευθείας εντολές του και να τις υπακούσει συνειδητά.

Πρέπει πρώτα να σεβαστούμε τον γραμμένο νόμο και κατόπιν να γνωρίσουμε τις εντολές του Πανάγαθου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Τι μπορείτε να μας πείτε για την υλικότητα και τους νόμους που κυβερνούν τον τέταρτο Δαντικό ηλιακό κύκλο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σεβαστέ κύριε, φίλοι, ακούστε με καλά: ο τέταρτος Δαντικός κύκλος αποτελείται από άτομα πολύ πιο πυκνά από εκείνα που έρχονται να δώσουν σχήμα και δομή στους τρεις προηγούμενους κύκλους.

Είναι πρόδηλο πως κάθε άτομο του τέταρτου καταχθόνιου κύκλου φέρει στην κοιλιά του 384 άτομα του Απόλυτου. Αυτός ο ειδικός τύπος ατόμων δίνουν στην τέταρτη βυθισμένη περιοχή, μία θέα φοβερά χονδροειδή και υλική, απέραντα πιο βαρεία και οδυνηρή από εκείνη που ζουν και αναπνέουν στους τρεις προηγούμενους κύκλους.

Δίχως άλλο, δεν είναι να εκπλήσσεται κανείς από το να βλέπει εκεί σε εκείνες τις περιοχές καταστήματα, μαγαζιά, κάθε τύπου εμπορεύματα, αυτοκίνητα, κάθε είδους πράγματα, που στο τέλος δεν είναι περισσότερο από απλές χονδροειδείς διανοητικές μορφές, αποκρυσταλλωμένες από τον νου των μακαριτών.

Ακόμα θυμάμαι μία πολύ περίεργη περίπτωση: μια νύχτα από τις τόσες, με το αστρικό μου σώμα χωμένος βαθειά μέσα σε αυτήν την καταχθόνια περιοχή των Ταρτάρων, εμπρός στην βιτρίνα ενός πολυτελούς καταστήματος, (απλή διανοητική μορφή ενός βυθισμένου εμπόρου) έπρεπε να καλέσω τον Βάαλ, εκείνον τον τρομερό μάγο των σκοταδιών, ντυμένο με χιτώνα χρώματος αίματος και ανατολίτικο τουρμπάνι χρώματος κόκκινου· ήρθε μέχρις έμενα καθισμένος σε ένα κάρο. Πίσω, οι οπαδοί του τον έφερναν σπρώχνοντας την άμαξα του· το αριστερό άτομο, πεσμένος άγγελος, λάμψη του στερεώματος σε άλλους καιρούς, κοιτάζοντάς με με μίσος όρμησε κατά πάνω μου δαγκώνοντάς με στο δεξί μου χέρι.

Είναι φανερό πως τον εξόρκισα και τελικά εκείνο το φάντασμα χάθηκε μέσα στα σκοτάδια της τρομερής κατοικίας του Πλούτωνα.

Ω! φίλοι· τρομάζει κανείς σε αυτές τις περιοχές με το να βλέπει τόσους εκμεταλλευτές κορμιών και ψυχών. Εκεί παίχτες λαχείων και της τράπουλας, εκεί πολλοί ιερείς και ιεράρχες, αποκρυφιστές και ακόρεστοι βλέπουν με απληστία τις περιουσίες των άλλων.

Πράγματι γεμίζει κανείς με τρόμο με το να βλέπει τόσους αρχιερείς και αναχωρητές, μετανοούντες και θεοσεβείς που αγάπησαν την ανθρωπότητα παρ' όλη την φιλαργυρία τους.

Ζουν, όλοι αυτοί οι απολεσθέντες της τέταρτης Βυθισμένης περιοχής, πιστεύοντας ακόμα πως τα πάνε πολύ καλά, και το πιο σοβαρό είναι πως ποτέ δεν θα δεχόντουσαν το συγκεκριμένο γεγονός του ότι πάνε άσχημα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε εάν σε αυτόν τον τέταρτο Δαντικό κύκλο, υπάρχουν Δάσκαλοι της Λευκής Αδελφότητας που να διδάσκουν σε αυτούς που κατοικούν εκεί, με τον σκοπό να καταλάβουν ότι πάνε άσχημα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ιεροφάντες του φωτός, NIRMANAKAYAS της ευσπλαχνίας, KABIRES λαμπροί, τέκνα της Φλόγας· υπάρχουν παντού και πολλοί από αυτούς έχουν απαρνηθεί κάθε ευτυχία για να ζήσουν στα βάθη της αβύσσου, με τον σκοπό να βοηθήσουν τους αποφασιστικά χαμένους.

Δυστυχώς οι κάτοικοι των Ταρτάρων μισούν τους γιους του Φωτός, τους κατατάσσουν στην κατηγορία των διεστραμμένων, τους φωνάζουν με τον χαρακτηρισμό «λευκά δαιμόνια», τους καταριούνται και ποτέ δεν θα δεχόντουσαν την ιδέα ότι πάνε άσχημα.

Οι αποφασιστικά χαμένοι πάντα πιστεύουν πως βαδίζουν από τον δρόμο του καλού, της αλήθειας και της δικαιοσύνης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε εάν στον τέταρτο Δαντικό κύκλο υπάρχει αέρας, φωτιά, νερό, γη ή κάτι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, τα πολύ φιλάργυρα άτομα είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν μεταλλοποιηθεί υπερβολικά· σας προσκαλώ λοιπόν, να καταλάβετε πως ο τέταρτος κύκλος είναι ουσιωδώς μεταλλικός ή ορυκτός, υπερβολικά πυκνός.

Εμφανώς τα πλάσματα που ζουν στο νερό, τα ψάρια, δεν βλέπουν το στοιχείο στο οποίο ζουν, παρομοίως εμείς που ζούμε στο στοιχείο αέρα, δεν βλέπουμε τέτοιο στοιχείο· έτσι επίσης όποιοι ζουν στο ορυκτό στοιχείο, θα μπορούσαν να δουν διανοητικές μορφές, τις φιγούρες καταστημάτων, μπαρ, ταβέρνες, τράπεζες κτλ, αλλά δεν θα δουν το στοιχείο στο οποίο ζουν, αυτό θα είναι γι' αυτούς τόσο διαφανές όπως ο αέρας.

Τι θα πούμε τώρα για το στοιχείο νερό; Εμφανώς μέσω αυτού του στοιχείου είναι που αποκρυσταλλώνεται το αιώνιο ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩ-ΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, κάνοντας δυνατή την αμοιβαία διατροφή όλων των πλασμάτων. Εάν θα έμενε η γη χωρίς νερό, εάν οι θάλασσες στέγνωναν, εάν εξαφανίζονταν τα ποτάμια, θα πέθαι-

ναν όλα τα πλάσματα που κατοικούν πάνω στην επιφάνεια της γης. Με αυτό αποδεικνύεται απόλυτα το συμπαγές και τελειωτικό γεγονός πως το νερό είναι ο πράκτορας μέσω του οποίου αποκρυσταλλώνεται ο νόμος του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ.

Στον τέταρτο Δαντικό κύκλο, τα νερά είναι μαύρα και το βασικό στοιχείο, επαναλαμβάνω, είναι το ορυκτό.

Μήπως δεν παραβιάζουν τον νόμο οι σπάταλοι και οι φιλάργυροι; Μήπως δεν μεταβάλλουν την ισορροπία της οικονομικής ζυγαριάς των λαών; Μήπως δεν μεταβάλλουν τον τρόπο εφαρμογής του αιώνιου ΤΡΩΓΩ-ΑΥΤΟ-ΕΓΩΚΡΑΤΙΚΟ της ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ; Συλλογιστείτε σε όλα αυτά αγαπημένοι φίλοι, κυρίες και κύριοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΑΝΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ή ΒΥΘΙΣΜΕΝΗ ΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΑΡΗ

Φίλοι, κύριοι, κυρίες, θα συνομιλήσουμε τώρα λιγάκι σχετικά με την πέμπτη φυσική παραδιάσταση ή του Άρη κάτω από τον γεωλογικό φλοιό του γήινου κόσμου μας.

Πριν από όλα, αρμόζει να διευκρινίσουμε κατά τρόπο εμφατικό, πως δεν βρισκόμαστε εδώ περιγράφοντας το ορυκτό βυθισμένο βασίλειο του πλανήτη Άρη αυτό καθ' εαυτό.

Αναφερόμαστε αποκλειστικά σε αυτό το παραδιάστατο τμήμα που είναι τοποθετημένο κάτω από την επιδερμίδα της Γης, συσχετισμένο με την δόνηση του τύπου του Άρη.

Ούτε μιλάω για τον ουρανό του Άρη, ούτε για τον αναφερόμενο πλανήτη. Αυτό που λέγω αναφέρεται αποκλειστικά στην πέμπτη χαμηλή παραδιάσταση του πλανήτη μας γη και αυτό είναι όλο.

Μου αρέσει να διευκρινίζω όλα αυτά, με τον σκοπό να αποφύγω κακές ερμηνείες, καθότι ο νους, όπως είναι ήδη γνωστό, μπορεί να πέσει σε πολλά λεπτά σφάλματα.

Στον πέμπτο Δαντικό κύκλο, εξέχουν ασυζητητί οι είρωνες, οι βίαιοι, οι υψηλόφρονες, εγωιστές, υπερήφανοι άνθρωποι.

Στις κολάσεις του πλανήτη Άρη, αυτόν καθ' εαυτόν, όπως ήδη μελετήσαμε στο βιβλίο μας με τον τίτλο «Τα τρία βουνά», ανακαλύπτει ο εσωτεριστής ερευνητής τρομερούς Ακουελάρες2, εκπληκτικούς τεμπέληδες, τρομερές στρίγγλες, Μπρούχες, Καλχόνας3 ή όπως θέλετε να τους ονομάζετε.

Όμως, στον πέμπτο Δαντικό κύκλο κάτω από την επιδερμίδα της γης, τμήμα τύπου Άρεως, δεν εξέχουν πραγματικά οι οπαδοί της Σελήνης με τους αηδιαστικούς τους τεμπέληδες, που τόσο τρόμαζαν τους Τρώες στις Στροφάδες νήσους του Αιγαίου πελάγους.

Εκεί ο Δάντης Αλιγγέρι, ο γερός Φλωρεντινός μαθητής του Βιργιλίου, ο ποιητής της Μάντοβας, ανάμεσα στα θολά νερά και στην βρωμερή λάσπη βλέπει μόνον πολλούς υπερήφανους, που εδώ πάνω στην επιφάνεια της γης λάμπουν αγέρωχοι στα πλούσια παλάτια και στα επιδεικτικά μέγαρα.

Το πλέον οδυνηρό αυτής της βδελυρής περιοχής, είναι το να πρέπει να συναντάται καθένας από τους απολεσθέντες με τις ίδιες τους τις χιλιαπλές διαβολικές δημιουργίες.

Ασυζητητί, η συνείδηση μποτιλιαρισμένη σε όλα αυτά τα ψυχικά ακόλουθα που αποτελούν το εγώ, το έμενα τον ίδιο, το εσένα τον ίδιο, πρέπει να αντιμετωπίζει τον εαυτό της με όλα της τα στοιχεία.

Εγώ είδα σε εκείνες τις βυθισμένες περιοχές πολλή λάσπη, στάσιμα νερά και υπέρτατο πόνο.

Ακόμα θυμάμαι με τρόμο κάποιο απελπισμένο πλάσμα το όποιο βυθισμένο ανάμεσα σε κείνον τον βόρβορο της πικρίας, απελπισμένο προσπαθούσε να κρυφτή από τα απαίσια βλέμματα ορισμένων ανατριχιαστικών τεράτων, που στο βάθος του ίδιου του δικού του ψυχισμού ήταν εγώ που προσωποιούσαν βιαιότητες, μέρη του ίδιου του του εαυτού.

Να αποφεύγεις το ίδιο σου τον εαυτό; το εγώ να αποφεύγει το εγώ; φόβος, τρόμος!

Η συνείδηση, εμπρός στον εαυτό της, αντιμέτωπη με το μακιαβελικό βασανιστήριο αδύνατο να περιγραφή με λόγια.

Εκείνα τα εγώ, μέρη του ζωντανού πλάσματος που από αυτά ήθελε να ξεφύγει, δεν είχαν τα μάτια μπροστά όπως οι υπόλοιποι θνητοί· αυτά τα απαίσια μάτια βρίσκονταν δεξιά και αριστερά σαν αυτά των πουλιών.

Ήταν ψυχικά ακόλουθα της βίας, που φέροντας συμβολικά όπλα ήθελαν να επιτεθούν στο πλάσμα που κρύβονταν, και δίχως άλλο, αυτό το τελευταίο και οι επιτιθέμενοι του ήταν όλοι ψυχικά ακόλουθα, μέρη αποτελούμενα από το ίδιο εγώ, το εγώ πληθυνόμενο στην ολότητά του. Να κυλιούνται ανάμεσα σε τόση λάσπη, να αποφεύγουν τον εαυτό τους, να αισθάνονται τρόμο από τον ίδιο τους τον εαυτό, το εγώ να αντιμετωπίζει το εγώ, μέρη του εαυτού μου να αντιμετωπίζουν τον ίδιο μου τον εαυτό, είναι οπωσδήποτε ο τρόμος των τρόμων, το αχαρακτήριστο, ο τρόμος που δεν έχει λόγια για να εκφρασθεί.

Έτσι είναι πως η συνείδηση των μακαριτών, στην πέμπτη παραδιάσταση του πλανήτη γη, καταλήγει να γνωρίσει τις ίδιες της τις κακίες, τους ίδιους της τους τρόμους, τις ασυνήθεις βίες, τον απαίσιο θυμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, έχω παρατηρήσει πως αναφερόμενοι στον πέμπτο Δαντικό κύκλο του πλανήτη Άρη, μας λέτε πως εκεί υπάρχουν Ακουελάρες και ξεσπάσματα θυμού δίχως άλλο, όταν αναφέρεστε στον τέταρτο Δαντικό ηλιακό κύκλο μας πληροφορείτε πώς σε ότι αφορά το άστρο Ήλιος, είναι καθαρό από εγώ, αν και ο Άρης αντιστοιχεί ένα βήμα προς τα εμπρός στην διαδικασία της μυήσεως. Εάν κατανοείτε την ερώτηση μου, θα θέλατε να την ξεκαθαρίσετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, Έχω πει στο ορυκτό βυθισμένο βασίλειο του Άρη, δηλαδή στις Κολάσεις του πλανήτη Άρη μπορεί ο εσωτεριστής ερευνητής να συνάντηση βεβαίως τις καταχθόνιες στρίγγλες και τους φοβερούς τους Ακουελάρες· ΟΧΙ στον ουρανό του ούτε στην πλανητική του επιφάνεια. Έχω πει επίσης πως στο ορυκτό βυθισμένο βασίλειο του Ήλιου που μας φωτίζει και δίνει ζωή, μέσα στις απλώς

φυσικές παραδιαστάσεις του, τα πάντα είναι καθαρά Εκεί δεν βλέπουμε τους οπαδούς της Σελήνης, ούτε τους ανατριχιαστικούς τεμπέληδες, ούτε τους ακολούθους του Σίμωνα του μάγου· θα ήταν παράλογο να υποθέσουμε ακόμη και για μια στιγμή πως θα μπορούσαν να ζήσουν μέσα στα σωθικά του ακτινοβολούντος Ήλιου, οι οπαίοι του αριστερού χεριού και οι μάντεις του Πύθωνα.

Είναι φανερό πως οι ηλιακές δονήσεις θα κατέστρεφαν, θα εξουδετέρωναν αμέσως κάθε ακάθαρτη ύπαρξη.

Επαναλαμβάνω αυτό που προηγουμένως είπα: στον Ήλιο μπορούν να κατοικούν επίσημα μόνον τα ηλιακά πνεύματα, τα άρρητα όντα τα οποία βρίσκονται πιο πέρα από το καλό και το κακό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λέτε εσείς πως στην πέμπτη παραδιάσταση του πλανητικού οργανισμού, μερικά Εγώ αντιμετωπίζουν άλλα και ότι επίσης η συνείδηση αντιμετωπίζει αυτά τα Εγώ τα τρομερά κακά από την οργισμένη φύση τους.

Σημαίνει αυτό πως η συνείδηση είναι ένας τρίτος σε διαφωνία, και αποτελεί μέρος του έμενα ο ίδιος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, η ερώτηση σας είναι σημαντική και με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα σπεύσω να σας την διευκρινίσω.

Πριν απ' όλα είναι επείγον να ξέρουμε πως το εγώ, το έμενα ο ίδιος, το εσένα τον ίδιο, δεν είναι κάτι ατομικό.

Βεβαίως το εγώ είναι ένα σύνολο από ψυχικά ακόλουθα· αυτά τα τελευταία μπορούμε επίσης να τα επονομάσουμε εγώ.

Τέτοιο δικό μας εγώ, είναι λοιπόν, ένα σύνολο από μικρά εγώ φιλόνικα και φωνακλάδικα τα οποία κουβαλάμε μέσα μας.

Εάν αυτά τα ονομάσουμε δαιμόνια, δεν θα διαπράξουμε ειδικό καθοριστικό λάθος.

Αναλύονται προσεκτικά αυτό το θέμα, μπορούμε να φθάσουμε στο λογικό συμπέρασμα πως τέτοια εγώ δαιμόνια, προσωποποιούν καθαρά τα ψυχολογικά μας ελαττώματα.

Εγώ σας προσκαλώ, κύριοι και κυρίες, να καταλάβετε συγκεκριμένα πως κάθε ένα από αυτά τα εγώ διαβόλους, φέρει στο εσωτερικό του ορισμένο ποσοστό καλά καθορισμένο από την ίδια μας την συνείδηση.

Στην πέμπτη φυσική παραδιάσταση του πλανήτη μας γη, συμβαίνει πως η συνείδηση αντιμετωπίζει τον ίδιο της τον εαυτό, αυτογνωρίζεται κοιτάζοντας τον εαυτό της με πολλά μάτια από πολλές γωνίες, ανάλογα με κάθε ένα από τα εγώ της.

Είναι αναμφίβολο πως η συνείδηση προσπαθεί να αποφεύγει τον εαυτό της, τα ίδια της τα αντιπροσωπευτικά ελαττώματα, τις ίδιες της τις διαβολικές δημιουργίες.

Καταλήγει καθόλου ευχάριστο για τους μακαρίτες το να προσπαθούν να αποφεύγουν τον εαυτό τους, να αισθάνονται τρόμο για τον εαυτό τους, να προσπαθεί ένα μέρος των φοβερών και τρομερών βλεμμάτων να κρύβεται από το άλλο μέρος ή μέρη του ίδιου του του εαυτού.

Θέλω να βοηθήσω με κάποιον τρόπο όλους εκείνους που με ακούνε, χρησιμοποιώντας αυτή την φορά ένα παράδειγμα πολύ ακριβές.

Εδώ στο Μεξικό, στην είσοδο του Κάστρου του Chapultepek έχουμε το σαλόνι των καθρεπτών, οι επισκέπτες βλέπουν τον εαυτό τους σε κάθε ένα από αυτά τα κρύσταλλα κατά τρόπο εντελώς διαφορετικό.

Μερικοί καθρέπτες από αυτούς αποσυνθέτουν την φιγούρα μας, κάνοντας μας να φαινόμαστε σαν γίγαντες άλλων καιρών, άλλοι μας δίνουν την θέα ασήμαντων νάνων, άλλος είναι αυτός που μας δίνει την όψη κοντόχονδρων φιγούρων τρομακτικά παχύσαρκων· σε άλλους μακριές παραμορφωμένες φιγούρες, λεπτές και ανατριχιαστικές· σε

άλλους παραμορφώνεται η όψη μας, κάνοντας την να εμφανίζεται με χέρια και πόδια τερατώδη κτλ.

Φανταστείτε για μια στιγμή κάθε μία από αυτές τις φιγούρες να ήταν κάποιο από τα εγώ μας, ζωντανή προσωποποίηση των λαθών μας.

Τι θα συνέβαινε με όλα αυτά τα πλάσματα των πολλαπλών καθρεπτών, μέρη του εγώ ο ίδιος, του έμενα τον ίδιο, του εγώ που φέρουμε μέσα μας, εάν τρομοκρατημένα το κάθε ένα από αυτά θα ήθελε ανεξάρτητα να φεύγει από τα άλλα;

Εμείς μετατρεμμένοι σε όλα αυτά τα πολλαπλά εγώ, κάθε ένα από τα μέρη μας τρομοκρατημένα από κάθε ένα από τα μέρη μας, κάθε τρόμος τρομοκρατημένος από κάθε τρόμο· αυτό είναι ένα βάσανο χειρότερο και από εκείνο του Ταντάλου· να εκεί λοιπόν το βάσανο στον πέμπτο Δαντικό κύκλο.

Βεβαίως κύριοι και κυρίες, το εγώ που φέρουμε μέσα μας, αποτελείται από χιλιάδες δαιμόνια εγώ, που αντιπροσωπεύουν τα ψυχολογικά μας ελαττώματα.

Συμβαίνει πως τέτοιο άθροισμα διαβόλων, ελέγχουν την οργανική μηχανή εδώ στον φυσικό κόσμο και δεν διατηρούν καμία συμφωνία μεταξύ τους.

Όλοι αυτοί μάχονται για την κυριαρχία, όλοι τους θέλουν να ελέγχουν τα βασικά κέντρα της οργανικής μηχανής· όταν ένα από αυτά κυβερνάει για μια στιγμή αισθάνεται σαν αφεντικό, ο αρχηγός, ο μοναδικός, δίχως άλλο, μετά εκθρονίζεται και γίνεται άλλο ο αρχηγός.

Τώρα θα σας εξηγήσω, κύριοι και κυρίες, τον λόγο για τον οποίο τα ανθρώπινα πλάσματα είμαστε γεμάτα από εσωτερικές αντιθέσεις. Εάν μπορούσαμε να δούμε τον εαυτόν μας σε έναν καθρέπτη ολόσωμο, έτσι όπως είμαστε, θα αισθανόμασταν τρομοκρατημένοι από τον εαυτό μας.

Αυτό το τελευταίο είναι ένα συγκεκριμένο γεγονός της πέμπτης φυσικής παραδιάστασης του πλανήτη γη· δίχως άλλο, στην αναφερθείσα σκοτεινή περιοχή, ο τρόμος είναι ακόμη πιο ωμός, πιο ρεαλιστικός, μέχρι τέτοιο σημείο ώστε κάθε ένα από τα μέρη φεύγει χωρίς παρηγοριά, τρομαγμένο, προσπαθώντας να κρυφτεί από κάθε ένα των άλλων μερών.

Η συνείδηση χωρισμένη σε πολλαπλά κομμάτια, τρόμος της κολάσεως, μυστήριο, τρομερά πράγματα των σκοταδιών του Μίνωα. ΑΧ! ΑΧ! ΑΧ!

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν και είναι φανερό πως αυτή η φυσική παραδιάσταση του πλανήτη μας γη είναι πολύ πιο πυκνή και υλική από ότι οι άλλες, θα θέλατε να μας εξηγήσετε ποια στοιχεία είναι χαρακτηριστικά της πυκνότητάς της;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: κύριε, φίλοι, βεβαίως ο πέμπτος Δαντικός κύκλος είναι πιο πυκνός από ότι οι τέσσερεις προηγούμενοι, πράγμα το όποιο οφείλεται στην ατομική του σύνθεση.

Πρέπει να ξέρετε πως κάθε άτομο της πέμπτης βυθισμένης περιοχής φέρει στην κοιλιά του 480 άτομα του Ιερού Απόλυτου Ήλιου.

Είναι φανερό λοιπόν, πως η πέμπτη βυθισμένη περιοχή έχει ως αποτέλεσμα να είναι πολύ περισσότερο χονδροειδείς από ότι οι προηγούμενες· κατά συνέπεια η οδύνη είναι μεγαλύτερη εκεί.

Εκατομμύρια καταδικασμένων κατοικούν σε αυτήν την ζώνη της Γης, άτομα που κτυπιούνται αμοιβαία, βλάσφημοι που καταριούνται τον αιώνιο ζώντα Θεό, πρόσωπα γεμάτα μίσος και εκδίκηση, υπερήφανοι, οργισμένοι, ορμητικοί, δολοφόνοι και κακεντρεχείς. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι πιστεύουν πως προχωρούν πολύ καλά· κανείς δεν υποθέτει ούτε και για μία στιγμή πως βαδίζει από τους δρόμους των σκοταδιών και του τρόμου και πως τα πάει άσκημα. Όλοι αυτοί αισθάνονται άγιοι και ταλαντούχοι· μερικοί από αυτούς αυτοθεωρούνται, κατατάσσο-

ντας τον εαυτό τους σαν θύματα της αδικίας· όλοι τους γενικά κορδώνονται πως είναι δίκαιοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σχετικά με τις εννέα εργασίες που πραγματοποιούνται στο δεύτερο βουνό της ανάστασης, θα θέλατε να μας πείτε ποια είναι η διαφορά μεταξύ της δουλειάς της πέμπτης παραδιάστασης του πλανήτη Άρη και του πέμπτου Δαντικού κύκλου του πλανήτη γη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλε, φίλοι, σας καλώ να κατανοήσετε το τι είναι η εργασία της διάλυσης του εγώ. Αναμφίβολα όταν βυθιζόμαστε στις δικές μας ατομικές κολάσεις μέσω του διαλογισμού με τον σκοπό να κατανοήσουμε αυτά ή εκείνα τα ψυχολογικά ελαττώματα, είναι αναντίρρητο πως ερχόμαστε σε επαφή με αυτήν ή εκείνη την φυσική παραδιάσταση.

Αφού η πέμπτη βυθισμένη περιοχή είναι το βασικό τμήμα της οργής, εμφανώς με το να προσπαθούμε να κατανοήσουμε κατά τρόπον απόλυτο τις διάφορες διαδικασίες του θυμού, του θάρρους, της βίας, της υπεροπτικότητας κτλ, ερχόμαστε σε επαφή με τον αναφερθέντα πέμπτο Δαντικό κύκλο.

Είναι απαραίτητο να κάνουμε μία καθαρή διαφοροποίηση, μεταξύ εκείνων των απάνθρωπων στοιχείων που σχετίζονται με τους εννέα Δαντικούς κύκλους του πλανήτη Γη, κάτω από την επιδερμίδα αυτού του θλιβερού κόσμου, και τα παρασυνειδητά στοιχεία που, μέσα στον ψυχισμό μας, διατηρούν στενή σχέση με τις κολάσεις της Σελήνης, του Ερμή, Αφροδίτης, Ήλιου, Άρη, Δία, Κρόνου, Ουρανού και Ποσειδώνα.

Όμως ακούστε με καλά, κύριοι και κυρίες για να μην υπάρχουν συγχύσεις· κάνετε διαχωρισμό μεταξύ ουρανών και κολάσεων· ο ουρανός του κάθε ενός, από αυτούς τους αναφερθέντες πλανήτες, είναι τελείως διαφορετικός από την κόλαση του καθενός από τους ίδιους.

Να μαθαίνετε πάντα να τοποθετείτε οποιαδήποτε πλανητική κόλαση μέσα στο βυθισμένο ορυκτό βασίλειο του ίδιου του πλανήτη.

Ο ουρανός είναι κάτι διαφορετικό· είναι περιοχή φωτός, αρμονίας, ευτυχίας.

Δεν θα μπορούσαμε να εισέλθουμε σε οποιονδήποτε από αυτούς τους πλανητικούς ουρανούς, χωρίς προηγουμένως να έχουμε εργαστεί στις αντίστοιχες κολάσεις τους.

Κοιτάξτε τα πράγματα από αυτήν την άποψη: είναι φανερό πως ποτέ δεν θα μπορούσαμε να εισέλθουμε στον ουρανό του Άρη, χωρίς προηγουμένως να έχουμε εργασθεί στην Αριανή κόλαση, μέσα στα ζωντανά σωθικά του ίδιου του βυθισμένου ορυκτού βασιλείου.

Στην κόλαση του Άρη, στις φυσικές του παραδιαστάσεις, πρέπει να εξαλείφουμε ορισμένες ψυχικές μαγγανικές καταστάσεις, παρασυνείδητες και απάνθρωπες.

Αυτή η τάξη εργασιών, είναι δυνατή μόνο σε εκείνα τα ιερά άτομα γνωστά σαν Potestades και που ετοιμάζονται για να φθάσουν στον ουρανό του Άρη, την κατάσταση των Αρετών.

Δίχως άλλο, οποιαδήποτε εργασία ανάμεσα στα σωθικά των άλλων κόσμων του ηλιακού συστήματος, διατηρεί κάποια ψυχική σχέση με τα αντίστοιχα τμήματα του της κολάσεως του πλανήτη Γη.

Μην ξεχνάτε, κύριοι και κυρίες, τους νόμους των ανταποκρίσεων, αναλογιών και αριθμολογίας.

Ούτως ή άλλως, είναι επείγον να ξέρουμε πως εάν στις κολάσεις του πλανήτη Άρη οφείλουμε να εξαλείψουμε ψυχικές μαγγανικές παρασυνείδητες καταστάσεις, στο αντίστοιχο πέμπτο κολασμένο τμήμα του πλανήτη γη, περιοριζόμαστε μόνο στο να εξαλείψουμε τις διαδικασίες της οργής, υπεροπτικότητας κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: ΕΚΤΗ ΒΥΘΙΣΜΕΝΗ ΣΦΑΙΡΑ ή ΤΟΥ ΔΙΑ

Διακεκριμένοι φίλοι, σήμερα θα μελετήσουμε με πλήρη σαφήνεια, τον έκτο δαντικό κύκλο ή του Δία, βυθισμένο κάτω από την επιδερμίδα του πλανήτη γη.

Αναμφίβολα αυτή η παραδιαστατική περιοχή είναι ακόμη πιο πυκνή από τις πέντε προηγούμενες, οφειλόμενο στην ατομική της κατασκευή.

Είναι καλό να ξέρετε πως κάθε άτομο του έκτου Δαντικού κύκλου, φέρει στην κοιλιά του 576 άτομα του Ιερού Απόλυτου Ήλιου.

Αναντίρρητα, τέτοιος τύπος ατόμου υπερβολικά βαρέος, είναι η αίτια που προκαλεί άλλες αιτίες μιας τρομερής υλικότητας.

Οι άνθρωποι οι όποιοι ζουν βυθισμένοι σε αυτήν την περιοχή κολάσεως, εμφανώς ελέγχονται από 576 νόμους, που κάνει από τις υπάρξεις τους κάτι υπερβολικά πολύπλοκο και δύσκολο.

Ο χρόνος γίνεται τρομακτικά αργός σε αυτήν την περιοχή· κάθε λεπτό φαίνεται ένας αιώνας και κατά συνέπεια, η ζωή γίνεται ανιαρή και ανυπόφορη.

Εάν αναλύσουμε προσεκτικά την δόνηση του Δία στην υπερβατική πλανητική άποψή του, ανακαλύπτουμε αυτήν την μυστηριώδη δύναμη, η οποία δίνει το σκήπτρο στους βασιλείς και την μήτρα στους ιεράρχες των διαφόρων ομολογημένων θρησκειών.

Είναι λοιπόν, ο πλανήτης Δίας στο απεριόριστο διάστημα, καταπληκτικά μυστικιστικός, βασιλικός μεγαλειώδης.

Η αντίθεσή του στην βυθισμένη παραδιάσταση, κάτω από τον γεωλογικό φλοιό του κόσμου μας, έχει εκ των πραγμάτων ως αποτέλεσμα να μετατρέπεται σε κατοικία των άθεων υλιστών, εχθρών του αιώνιου.

Σε αυτήν την περιοχή ζουν επίσης οι βλάσφημοι, εκείνοι που μισούν όλα όσα έχουν γεύση θεϊκότητας και οι αιρετικοί, αυτοί που καλλιεργούν το δόγμα του διαχωρισμού.

Αισθάνεται κανείς γεμάτος πόνο όταν παρατηρεί, όπως κοιτάζει ο Δάντης, τους τόσους σκεπτικιστές εστεμμένους με την ιερατική μήτρα και άθεους που είναι βαλμένοι μέσα στον τάφο των ίδιων τους των παθών, μισών και περιορισμών.

Όταν σκεπτόμαστε τους μεγάλους νομοθέτες, κυρίαρχους και κύριους, που διευθύνουν τα κοινωνικά σύνολα, εμφανώς ανακαλύπτουμε τυράννους και τυραννίσκους που δημιουργούν επιπλοκές και πόνους από εδώ, από εκεί και παραπέρα.

Το αποτέλεσμα των τόσο σκοτεινών συμπεριφορών, αντιστοιχεί ακριβώς με τον έκτο Δαντικό κύκλο.

Δεν είναι λοιπόν, να εκπλήττεται κανείς πως σε αυτήν την σκοτεινή περιοχή της κατοικίας του Πλούτωνα, ο εσωτεριστής ερευνητής συναντάει όλους αυτούς τους ιεράρχες που έκαναν κατάχρηση της εξουσίας τους· είναι φανερό κατά συνέπεια πως τέτοιοι άνθρωποι υποφέρουν αφάνταστα.

Ο Δίας σαν πατρικός φίλος πάντα γενναιόδωρος, έχει την δυσοίωνη αντίθεση του σε αυτούς τους κάκιστους οικογενειάρχες, που έχοντας βουνά από αγαθά αρνούνται ψωμί, κατοικία και προστασία στα παιδιά τους.

Αναμφίβολα, σε αυτήν την έκτη σκοτεινή αβυσσαλέα περιοχή, είναι όπου αυτές οι αμαρτωλές σκιές βρίσκουν την κατοικία τους μετά θάνατον.

Συνταράσσεται η συνείδηση του ερευνητή, με το να βλέπει στην σκοτεινή, βυθισμένη περιοχή του Αία αυτούς τους σκληρούς οικογενειάρχες· όμως το πλέον περίεργο, είναι πως πάντοτε αυτοί, εδώ στον κόσμο, κάτω από το φως του Ήλιου, πίστευαν για τον εαυτό τους πως είναι γεμάτοι χάρες, δίκαιοι και καλοσυνάτοι και μερικοί από αυτούς μέχρι που ήσαν βαθύτατα θρησκευόμενοι.

Υπάρχουν επίσης σε αυτήν την τρομερή κατοικία, αρχηγοί οικογενειών που πόθησαν την εσωτερική αυτοπραγμάτωση του Είναι, παρ' όλες τις σκληρότητές τους, οι πρόγονοί τους τους πίστευαν σαν πολύ καλούς· η συμπεριφορά τους, έξω από τις πόρτες του σπιτιού τους, ήταν φαινομενικά ορθή· οπωσδήποτε όμως, μέσα στην κατοικία τους υπήρχε θρήνος και θλίψη.

Καταπληκτικοί υπερευσεβείς με υποκριτική πραότητα και με στάσεις κωμικών· ανυπόφοροι φυτοφάγοι από αυτούς που κάνουν το φαγητό μια θρησκεία της κουζίνας.

Εγώ θα τους έλεγα υποκριτές, Φαρισαίους, ασπρισμένα πτώματα, για να μιλήσω με τον τόνο του Μεγάλου Καβίρ Ιησού· δίχως άλλο, αυτό ακριβώς δεν θα το έλεγαν ποτέ οι οπαδοί τους ή εκείνοι που θα τους έβλεπαν μέσα σε ωραία σαλόνια του ψευδοεσωτεριστικού η ψευδοαποκρυφιστικού τύπου.

Δεν είναι καθόλου παράξενο το να βρει κανείς στην έκτη βυθισμένη υποδιαστατική περιοχή οικογενειάρχες έντιμους και ειλικρινείς, άλλα όμως τρομερά λανθασμένους· αυτό το οποίο έπρεπε να κάνουν δεν το έκαναν και αυτό που δεν έπρεπε να κάνουν, αυτό το έκαναν. Ορισμένοι από αυτούς τους κυρίους ήταν καταπληκτικά φανατικοί στον κόσμο στον όποιο ζούσαν, και με ξύλο και μαστίγιο δίδαξαν θρησκεία

στα παιδιά τους, λες κι αυτό θα μπορούσε να μαθευτεί με μαστιγώματα.

Απαίσια υποκείμενα τα οποία συννέφιασαν σπίτια πικραίνοντας την ζωή των πλασμάτων τους.

Ό Δίας ευσπλαχνικός όπως πάντα, μεγαλόδωρος και αλτρουιστής, πρέπει να έχει την αντίθεση του, κάτω από την επιδερμίδα της γης, στην έκτη βυθισμένη παραδιάσταση.

Ποια θα ήταν η αντίθεση της γενναιοδωρίας; ο εγωισμός, η τοκογλυφία, η κατάχρηση, αυτό είναι φανερό.

Δεν είναι λοιπόν παράξενο το να βρει κανείς, σε αυτήν την παρανθρώπινη περιοχή, αυτόν που μονοπωλεί όλα τα αγαθά της γης για τον εαυτό του, όπως ένας Σαναγκαμπρίλ και οι οπαδοί του.

Έτσι λοιπόν, κάθε θρησκευτική αντίθεση, κάθε αντιπαραβολή του Δία, πρέπει να συναντάται αναπόφευκτα στον έκτο κύκλο κολάσεως κάτω από την επιδερμίδα της γης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, έχω παρατηρήσει πως αναφέρετε ότι ο χρόνος είναι τρομαχτικά μακρύς, πως τα λεπτά φαίνονται αιώνες πράγμα που οφείλεται στην μεγάλη πυκνότητα αυτής της βυθισμένης περιοχής του Δία. Είναι ο χρόνος μακρύς για τα βάσανα ή τα βάσανα είναι μακρά για τον χρόνο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε που κάνετε την ερώτηση, ας μου επιτραπεί να σας πληροφορήσω πως ο χρόνος υπάρχει μόνο από απόψεως απλώς υποκειμενικής, διότι βεβαίως δεν έχει μία αντικειμενική πραγματικότητα.

Ξεκινώντας από αυτήν την βασική αρχή, φθάνουμε στο λογικό συμπέρασμα πως ο χρόνος είναι μία βυθισμένη υποσυνείδητη δημιουργία.

Αναντίρρητα, ο χρόνος σε κάθε παρασυνειδησιακή ζώνη ή καλύτερα θα λέγανε, σε εκείνο το απάνθρωπο που υπάρχει σε κάθε έναν από εμάς, πρέπει να γίνεται κάθε φορά πιο αργός στους πιο βαθιούς πυθμένες της υλικότητας.

Με άλλα λόγια θα πω το ακόλουθο: στο απλώς διανοητικό επίπεδο, ο χρόνος δεν είναι τόσο αργός όπως στα πιο βαθειά υποσυνείδητα επίπεδα·

Αυτό σημαίνει ότι όσο πιο υποσυνείδητη είναι η περιοχή του σύμπαντος στο οποίο κατοικούμε, τόσο πιο αργός θα είναι ο χρόνος, θα πάρει μία μεγαλύτερη εμφάνιση της πραγματικότητας.

Εδώ στον φυσικό κόσμο στον όποιο ζούμε, πάνω στην επιφάνεια της γης και στο φως του Ήλιου, υπάρχουν λεπτά που φαίνονται αιώνες και υπάρχουν αιώνες που φαίνονται λεπτά, τα πάντα εξαρτώνται από την ψυχολογική κατάσταση στην όποια βρισκόμαστε.

Είναι φανερό πως σε πλήρη ευτυχία, δώδεκα ώρες μοιάζουν με ένα λεπτό. Είναι φανερό πως μία στιγμή υπερβολικού πόνου φαίνεται ένας αιώνας.

Ας σκεφτούμε τώρα την άβυσσο, στις βυθισμένες αβυσσαλέες περιοχές, στην πόλη του DITE, την καταραμένη πόλη στο βάθος των σκοτεινών Ταρτάρων· εκεί οι απολεσθέντες αισθάνονται πως κάθε λεπτό μετατρέπεται σε απαίσια πίκρα.

Πιστεύω πως τώρα ο κύριος που έκανε την ερώτηση θα καταλάβη σε βάθος την απάντησή μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έτσι είναι πράγματι Δάσκαλε, αλλά καθώς αναφέρετε καταστάσεις συνειδήσεως, όπως υποσυνειδησία, ασυνειδησία και παρασυνειδησία μήπως αυτό σημαίνει πως όταν μιλάμε για παραδιαστάσεις αυτές αναφέρονται επίσης σε καταστάσεις συνειδήσεως;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι παραδιαστάσεις της φύσης και του κόσμου υπάρχουν όχι μόνο στον πλανήτη γη, αλλά επίσης σε κάθε κοσμική μονάδα του απεριόριστου διαστήματος, ήλιους, σελήνες πλανήτες, γαλαξίες, αστέρια, αντι-αστέρια, αντι-γαλαξίες της αντι-ύλης κτλ.

Δεν είναι λοιπόν, αυτές οι φυσικές παραδιαστάσεις αποκλειστικά προϊόντα της υποσυνειδησίας και παρασυνειδησίας των διανοητικών ανθρωποειδών, αλλά το αποτέλεσμα μαθηματικών νόμων, που έχουν την καταγωγή τους σε κάθε ακτίνα της υπαρξιακής δημιουργίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θέλετε να πείτε δηλαδή, πως όταν αναφερόμαστε στην συνείδηση αυτή καθ' εαυτή πρέπει να σκεφθούμε πως αυτή, είναι ελεύθερη από τον χρόνο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριε, κύριοι, κυρίες, θέλω με έμφαση να σας πω πως στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο, ο χρόνος είναι 49 φορές πιο γρήγορος από ότι εδώ στην γη.

Αναλύοντας αυτή την ανακοίνωση με λογική λέμε: αφού ο χρόνος είναι δημιουργία απλώς υποκειμενική του διανοητικού ανθρωποειδούς, είναι φανερό πως έχει σαν αποτέλεσμα να είναι 49 φορές πιο αργός από ότι στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο.

Διευκρινίζω με άλλα λόγια πως ο νους του ανθρωποειδούς κατέχει 49 υποσυνείδητα διαμερίσματα και γι' αυτό λέγεται πως ο χρόνος, εδώ, ανάμεσα στα δίποδα τριεγκεφαλικά ή τρικεντρικά που λανθασμένα ονομάζονται άνθρωποι, είναι 49 φορές πιο αργός απ' ότι στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο.

Χρησιμοποιώντας τώρα την επαγωγική διαδικασία, την διδασκόμενη από τον Αριστοτέλη στην θεία του εντελέχεια, θα συμπεράνουμε: εάν ο χρόνος στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο είναι 49 φορές πιο γρήγορος απ' ότι στο διανοητικό επίπεδο του ανθρωποειδούς, εμφανώς, αυτό σημαίνει πως στον Ιερό Ήλιο ο χρόνος δεν υπάρχει. Εκεί όλα είναι μία αιώνια στιγμή, ένα αιώνιο τώρα.

Βλέποντας τώρα αυτό που ονομάζουμε συνείδηση, μελετώντας την με σύνεση, θα ανακαλύψουμε το αρχικό παραδεισιακό, παρθενικό Είναι, ελεύθερο από κάθε υποσυνείδητη διαδικασία, πιο πέρα από τον χρόνο.

Δηλαδή, η συνείδηση αυτή καθ' εαυτή, δεν είναι ένα προϊόν του χρόνου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Συγχωρήστε με Δάσκαλε, εάν φαίνομαι κάπως επίμων, άλλα έχω διατηρήσει την αντίληψη ότι σύμφωνα με το πως πάμε αφυπνίζοντας την συνείδηση, οι παρασυνειδησιακές και υποσυνειδησιακές καταστάσεις παύουν να υπάρχουν διότι μετατρέπονται σε συνειδητές. Είναι λανθασμένο αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριε αυτή η ερώτηση μου φαίνεται αρκετά ενδιαφέρουσα: είναι φανερό ότι οι παρασυνείδηση, ασυνειδησία, υποσυνειδησία, βυθισμένες καταστάσεις του Πλούτωνα, εξαφανίζονται ριζικά όταν η συνείδηση αφυπνίζεται.

Στην έκτη βυθισμένη διάσταση, ο χρόνος μας γίνεται υπερβολικά μακρύς, πράγμα που οφείλεται στο καθαρό και καταφανές γεγονός των υποσυνείδητων, ασυνείδητων, και παρασυνείδητων καταστάσεων· όμως στο Νιρβάνα δεν υπάρχει ο χρόνος, πράγμα που οφείλεται στο ισχυρό και τελειωτικό γεγονός του ότι σε αυτήν την θεία περιοχή δεν υπάρχει το εγώ, ούτε το υποσυνείδητο, ούτε οι αναφερθείσες αβυσσαλέες καταστάσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: με αυτή την ομιλία που ειλικρινά με εκπλήσσει, διότι ποτέ πριν δεν είχα συσχετίσει τον χρόνο με τις καταστάσεις της υποσυνείδησης, φθάνω στο συμπέρασμα πως το ασυνείδητο, το παρασυνείδητο και το υποσυνείδητο για τα οποία τόσο μας μιλούν οι ψυχολόγοι, είναι στην πραγματικότητα αρνητικές και σατανικές καταστάσεις, και πως είναι τα εμπόδια για να αυτοπραγματωθεί ο άνθρωπος. Βρίσκομαι στον σωστό δρόμο, Δάσκαλε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μας έχει ειπωθεί με επίσημο τρόπο, πως χρειαζόμαστε να μετατρέψουμε το υποσυνείδητο σε συνειδητό. Εμείς εγκλείουμε μέσα σε αυτές τις ιδέες μετατροπής επίσης τις παρασυνείδητες και ασυνείδητες καταστάσεις.

Να αφυπνίσουμε συνείδηση είναι το ριζικό· μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δούμε τον δρόμο που θα μας οδηγήσει μέχρι την τελική απελευθέρωση.

Οπωσδήποτε η αντίληψη χρόνος, που τόσο πικρή κάνει την ζωή στην έκτη βυθισμένη διάσταση και στους διάφορους Δαντικούς κύκλους των Ταρτάρων, εξαλείφεται τελειωτικά όταν ξυπνάει η συνείδηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μας είπατε πως η έκτη βυθισμένη περιοχή του Δία είναι η αντίθεση του πλανήτη Δία που περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο. Παρατηρώ Δάσκαλε, πως δεν αναφερθήκατε, όταν μιλήσατε για άλλους Δαντικούς Κύκλους, πως ήταν οι αντιθέσεις των πλανητών στους οποίους αντιστοιχούν, θα θέλατε να μας το ξεκαθαρίσετε αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριε, κύριοι και κυρίες, οπωσδήποτε οι εννέα κύκλοι κολάσεων είναι πάντα η αρνητική αντιθετική άποψη των σφαιρών της Σελήνης, Ερμή, Αφροδίτης, Ήλιου, Άρη, Δία, Κρόνου, Ουρανού και Ποσειδώνος. Πιστεύω πως ήδη κάτι έχω πει σε περασμένες ομιλίες πάνω σε αυτό το θέμα και πως έχουμε ζωγραφίσει την υπάρχουσα σχέση ανάμεσα σε εκείνους τους κόσμους και τις εννέα βυθισμένες ζώνες κάτω από την επιδερμίδα του πλανήτη μας γη. Ψάχνοντας κάτι παρόμοιο σε όλα αυτά, θα δείτε πως κάθε άτομο κάτω από το φως του Ήλιου, προβάλλει παντού την ίδια του την σκιά· κάτι παρόμοιο θα βρείτε ανάμεσα σε κάθε έναν από αυτούς τους εννέα κόσμους του ηλιακού συστήματος και τις αντίστοιχές τους σκιές ή σκοτεινές ζώνες, καταχθόνιες, μέσα στα σωθικά του πλανήτη στον οποίο ζούμε, έγινε κατανοητό;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε εάν κατοικείται η βυθισμένη περιοχή του πλανήτη Δία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, επιτρέπω στον εαυτό μου να σας πληροφορήσει και να πληροφορήσω όλους τους ανθρώπους που με ακούνε, πως στις φυσικές παραδιαστάσεις του βυθισμένου ορυκτού βασιλείου του πλανήτη Δία, υπάρχουν δαιμόνια τρομερά διεστραμμένα, πλάσματα που πάνε σε καθοδική εξέλιξη, άνθρωποι που οδηγούνται προς τον δεύτερο θάνατο. Διευκρινίζω, δεν ομιλώ για τον ουρανό του Δία, περιορίζομαι αποκλειστικά στο να αναφέρω το ορυκτό βυθισμένο βασίλειο αυτού του πλανήτη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορούμε να θεωρήσουμε πως παρόλο το ότι στις κολάσεις του Δία, υπάρχουν τρομερά κακεντρεχή όντα σε καθοδική εξέλιξη, βρίσκονται αυτές οι κολάσεις σε αντίθεση με τις κολάσεις του Δαντικού κύκλου του πλανήτη γη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλε, το καταχθόνιο αντιστοιχεί στο καταχθόνιο, δεν υπάρχει καμία αντίθεση μεταξύ των κολάσεων του Δία και του έκτου Δαντικού κύκλου που είναι βυθισμένος κάτω από τον γεωλογικό φλοιό του δικού μας κόσμου της γης.

Πρέπει να ψάξουμε αντιθέσεις αποκλειστικά ανάμεσα στις λαμπερές και σκοτεινές απόψεις του Δία.

Αναμφίβολα οι μεγαλοπρέπειες του Δία έχουν το αντίθετο τους, τις σκιές τους, όχι μόνο μέσα στα σωθικά εκείνου του λαμπρού πλανήτη, αλλά επίσης κάτω από τον φλοιό του ταραγμένου μας κόσμου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε ποια είναι τα υλικά ή στοιχεία που συνθέτουν αυτήν την καταχθόνια περιοχή της έκτης βυθισμένης διάστασης του πλανητικού μας οργανισμού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, ήδη είπαμε σε περασμένες ομιλίες πως οι κάτοικοι αυτού ή εκείνου του φυσικού στοιχείου ποτέ δεν αντιλαμβάνονται

το στοιχείο στο οποίο ζουν. Τα ψάρια δεν βλέπουν ποτέ το νερό· εμείς, οι κάτοικοι αυτού του τρισδιάστατου κόσμου του Ευκλείδη, δεν αντιλαμβανόμαστε ποτέ τον αέρα που αναπνέουμε, δεν τον βλέπουμε· οι σαλαμάνδρες δεν βλέπουν την φωτιά. Έτσι επίσης εκείνοι που κατοικούν μέσα στο πέτρινο στοιχείο, το βραχώδες, ποτέ δεν βλέπουν αυτό το στοιχείο, αντιλαμβάνονται μόνο αντικείμενα, πρόσωπα, συμβάντα κτλ.

Βέβαια, η πετρώδης πυκνότητα της έκτης κατοικίας του Πλούτωνα, καταντάει αβάσταχτη, τρομερά πυκνή, τώρα θα εξηγήσουμε τον λόγο για τον οποίο ο Δάντης έβλεπε τόσους καταδικασμένους χωμένους μέσα στους τάφους τους.

Δεν πρόκειται για τάφους με την λογοτεχνική έννοια της λέξης· μόνο θέλουμε να αναφέρουμε, με αυτές τις ταφικές καταστάσεις, συνθήκες αρκετά στενές, περιορισμένες της υποσυνείδησης και παρασυνείδησης κλπ. Είναι οδυνηρές συνθήκες της ζωής στην έκτη αβυσσαλέα περιοχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: ΕΒΔΟΜΗ ΒΥΘΙΣΜΕΝΗ ΣΦΑΙΡΑ ή ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ

Φίλοι που μαζευτήκατε πάλι εδώ, πρέπει να συνομιλήσουμε βαθειά σε σχέση με την βυθισμένη σφαίρα του ΚΡΟΝΟΥ.

Οπωσδήποτε δεν μιλάμε γύρω από την αιώνια καταδίκη ή την τιμωρία χωρίς τέλος.

Αναντίρρητα, η αιώνια καταδίκη αυτή καθ' εαυτή δεν υπάρχει και κάθε τιμωρία όσο σοβαρή και εάν είναι αυτή, πρέπει να έχει ένα όριο πάνω από το οποίο να βασιλεύει η ευτυχία.

Διαφωνούμε τότε ριζικά με την ιερατική ορθοδοξία, σχετικά προς αυτήν την κατεύθυνση.

Αναμφίβολα οι διαδικασίες της καθοδικής εξέλιξης της ζωής, που πραγματοποιούνται μέσα στα σωθικά της γης, στις βυθισμένες παραδιαστάσεις κάτω από τον γεωλογικό φλοιό του κόσμου μας, τελειώνουν με τον δεύτερο θάνατο, μετά από τον όποιο ελευθερωμένη η Ουσία, αποκαθιστάμενη η πρωτόγονη αγνότητα του ψυχικού υλικού, πρέπει να ξαναρχίσουν αναπόφευκτα νέες διαδικασίες αποκλειστικά του τύπου της ανοδικής εξέλιξης.

Εξέχει λοιπόν, απτή και προφανής, η αντίθεση μας στο δόγμα μιας καταδίκης απολύτως αιώνιας.

Γίνεται απλώς φανερός ο δικός μας τρόπος να κατανοούμε τον εξαγνισμό των σφαλμάτων. Ποτέ δεν θα μπορούσαμε να συλλάβουμε πως κάποιος λογαριασμός εξιλέωσης, όσο και αν ήταν σοβαρός, δεν θα έφθανε τελικά σε ένα τέλος.

Είναι φανερό πως η Θεία δικαιοσύνη δεν θα αποτύγχανε ποτέ. Κάθε σφάλμα όσο σοβαρό και αν είναι αυτό, έχει την αντίστοιχη ακριβώς μαθηματική του εξιλέωση. Δεν είναι δυνατόν να πληρώνει κανείς περισσότερο από όσο οφείλει, και εάν η θεϊκότητα εισέπραττε περισσότερο από το οφειλόμενο δεν θα ήταν δίκαιη.

Άρχισα έτσι την σημερινή μας ομιλία αγαπημένοι μου φίλοι, κατά τρόπον προοιμίου πριν να μπω στην βυθισμένη σφαίρα του Κρόνου, με τον αναπόφευκτο σκοπό να κατανοήσετε την άποψή μας, την από πλευράς εσωτερισμού και αποκρυφισμού, την ριζικά αντίθετη σε κάθε αιρετικό δογματισμό. Θα εμβαθύνουμε λοιπόν τώρα, λιγάκι ακόμα σε αυτό το ζήτημα των βυθισμένων σφαιρών.

Στην περασμένη μας ομιλία, μελετήσαμε καθοριστικά τον έκτο Δαντικό κύκλο, και σήμερα αρμόζει να εισχωρήσουμε τολμηρά στον έβδομο, ή του Κρόνου.

Εάν διαβάσουμε προσεχτικά την Θεία Κωμωδία του Δάντη, θα συναντήσουμε αυτήν την περιοχή που έχει μεταβληθεί σε έναν ωκεανό αίματος και φωτιάς.

Ας μας επιτρέπουν την ελευθερία να πούμε πως αυτή η άποψη είναι εντελώς αλληγορική ή συμβολική αν θέλουμε να εννοούμε το συγκεκριμένο και οριστικό γεγονός πως στην περιοχή του Κρόνου υπερισχύει, κατά τρόπον καθοριστικό, κάποιο χρώμα κοκκινωπό αιματώδες που χαρακτηρίζει σημαδιακά το βίαιο ζωώδες πάθος.

Όταν μιλάμε για χρώματα, πρέπει να ξέρουμε πως πάνω από το ηλιακό φάσμα, στις ανώτερες διαστάσεις της φύσης και του κόσμου, λάμπει όλη η κλίμακα των υπεριωδών και κάτω από το Ηλιακό φάσμα λάμπει μοιραία η κλίμακα του υπέρυθρου. Αυτό το τελευταίο είναι χαρακτηριστικό των παραδιαστάσεων της φύσης κάτω από τον γεωλογικό φλοιό του κόσμου μας.

Έτσι λοιπόν, εκείνο το κόκκινο παθιασμένο και αιματώδες χρώμα της βυθισμένης περιοχής του Κρόνου, δεν θα μπορούσε να εκτεθεί στον δικό μας τρισδιάστατο κόσμο του Ευκλείδη.

Αυτό το χρώμα συναντά το αντίθετό του σε άλλο όμοιο της κλίμακας του υπεριώδους πάνω στην αναφερθείσα τρισδιάστατη περιοχή.

Καταλήγει ενδιαφέρον να γνωρίζουμε πως ο καθένας που εισέρχεται στον έβδομο Δαντικό κύκλο, φέρει στην φωτεινή του αύρα το απεχθές αιματώδες χρώμα, που οπωσδήποτε τον κάνει παρόμοιο με αυτήν την βυθισμένη ζώνη του πλανήτη μας.

Είναι λοιπόν, ο έβδομος Δαντικός κύκλος, η κατοικία των βίαιων ενάντια στην φύση, των βίαιων ενάντια στην τέχνη, των απατηλών, των βίαιων ενάντια στον Θεό, των βίαιων ενάντια στον ίδιο τους τον εαυτό, ενάντια στα ίδια τους τα αγαθά και ενάντια στα αγαθά των άλλων.

Μετακινούμενος με το αστρικό μου σώμα, κατά τρόπο συνειδητό και θετικό σε αυτήν την βυθισμένη περιοχή, μπόρεσα να γίνω μάρτυρας της βίας που βασιλεύει σε τόσο τρομακτική περιοχή από πικρίες.

Ακόμα θυμάμαι δύο σημαντικούς δαίμονες, τους οποίους πλησίασα με διπλωματία, με τον σκοπό να μην πληγώνω αδυναμίες και προκαλέσω μη αναγκαίες ψυχολογικές αντιδράσεις. Εκφράστηκαν ενάντια στον κοσμικό Χριστό, τον αρνήθηκαν εμφατικά, αισθανόμενοι διεστραμμένα ικανοποιημένοι από την αθλία σατανική τους κατάσταση.

Παντού βασίλευε η βία μέσα στο βυθισμένο αιματώδες περιβάλλον. Φαινόντουσαν εδώ, εκεί, και παραπέρα, περιττές καταστροφές, τρομακτικά χτυπήματα ενάντια στα πράγματα, ενάντια στα άτομα, ενάντια στα πάντα.

Αισθάνθηκα σαν η επίδραση του Κρόνου, με τις οριστικά φυγοκεντρικές δυνάμεις του, να σκοπεύει να αποσύνθεση τα πάντα σε αυτήν την

περιοχή, να ελαττώνει σε κοσμική σκόνη πρόσωπα, έπιπλα, πόρτες κτλ.

Εξεπλάγην πολύ όταν συνάντησα εκεί ένα πολύ σεβαστό πλάσμα, του όποιου τα μάτια ακόμα βλέπουν το απαλό φως της ημέρας

Επρόκειτο για έναν πολύ διάσημο γιατρό, ένα πραγματικό Σαμαρείτη, που στην ζωή του είχε προσφερθεί μόνο στο να θεραπεύει τους ασθενείς με πραγματική αγάπη και δίχως καμία εκμετάλλευση.

Θα προκαλούσα κατάπληξη αυτό που λέω τώρα πολλοί θα μπορούσαν να φέρουν αντίρρηση λέγοντας μου, πως είναι δυνατόν ενώ είναι καλός, να πέσει στην περιοχή των κακών; Επίσης θα μπορούσαν να προβάλλουν επιχειρήματα γύρω από το ζήτημα της ζωής και του θανάτου· εκείνος ο παλικαρίσιος κύριος προφανώς ζει ακόμη, αναπνέει ακόμη κάτω από τον ήλιο, τότε γιατί κατοικεί στον έβδομο Δαντικό κύκλο;

Είναι αναγκαίο να δώσουμε απάντηση σε τέτοια αινίγματα, να ξεκαθαρίσουμε, να εξετάσουμε με ακρίβεια, να αναζητήσουμε και να ερευνήσουμε.

Εάν σκεφτούμε στην πολλαπλότητα του ΕΓΩ, δεν είναι παράξενο που οποιοδήποτε από αυτά τα ακόλουθα τα ψυχικά, σχετιζόμενο με το έγκλημα της βίας ενάντια στην φύση, βρίσκεται ζώντας στην βυθισμένη περιοχή που του αντιστοιχεί, ακόμα και αν η προσωπικότητά του ζει πάνω στην επιφάνεια της γης.

Είναι φανερό πώς αυτός ο γιατρός, εάν δεν διαλύσει το πολλαπλό του Εγώ, θα πρέπει να κατεβαίνει με την συγκομιδή της καθοδικής εξέλιξης ανάμεσα στα σωθικά του κόσμου για να εξέχει πολύ ιδιαίτερα στον έβδομο Δαντικό κύκλο.

Υπάρχει πολλή αρετή στους κακούς και υπάρχει πολλή κακία στους ενάρετους· αφού συμπληρωθεί ο κύκλος των 108 υπάρξεων που ανα-

τίθεται σε κάθε ψυχή πάνω στην επιφάνεια της γης, είναι αναντίρρητο πως κατεβαίνει κανείς με την συγκομιδή της καθοδικής εξέλιξης, ακόμα και αν έχει ωραίες αρετές.

Δεν είναι περιττό να θυμηθούμε τώρα τον Μπρουνέτο Λατίνι, εκείνον τον ευγενή κύριο που με τόση αγάπη δίδαξε στον Φλωρεντινό Δάντη, τον δρόμο που οδηγεί στην αθανασία του ανθρώπου. Ευγενικό πλάσμα βυθισμένο σε εκείνη την άβυσσο, από το έγκλημα της βίας εναντίον της φύσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας εξηγήσετε πότε διαπράττουμε το έγκλημα της βίας εναντίον της φύσης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: με πολύ μεγάλη ευχαρίστηση σπεύδω να δώσω απάντηση στην κυρία που έχει κάνει την ερώτηση. Υπάρχει βία εναντίον της φύσης όταν βιαιοπραγούμε στα σεξουαλικά όργανα. Υπάρχει τέτοιο έγκλημα, όταν ο άνδρας υποχρεώνει την γυναίκα του να κάνει την σεξουαλική πράξη ενώ αυτή δεν έχει την διάθεση να το κάνει. Υπάρχει τέτοιο έγκλημα, όταν η γυναίκα υποχρεώνει τον άνδρα να κάνει την σεξουαλική πράξη μη ευρισκόμενος αυτός στην διάθεση να το κάνει.

Υπάρχει τέτοιο έγκλημα, όταν ο άνδρας αυτο-υποχρεώνεται, βιαιοπραγώντας στον εαυτό του, για να κάνει την σεξουαλική πράξη, όταν ο οργανισμός του δεν βρίσκεται σε κατάλληλες συνθήκες για αυτό.

Υπάρχει τέτοιο έγκλημα, όταν η γυναίκα αυτο-υποχρεώνεται να πραγματοποιήσει την σεξουαλική πράξη, όταν ο οργανισμός της δεν βρίσκεται σε συνθήκες πραγματικά ευνοϊκές.

Υπάρχει τέτοιο έγκλημα, σε εκείνους που διαπράττουν το κακούργημα του σεξουαλικού βιασμού, κατοχή άλλου ατόμου παρά την θέληση του ίδιου.

Όπως και αν θέλετε μέσα στους ρυθμούς του στίχου, επίσης βρίσκεται οποιοδήποτε από αυτά τα ψυχικά ακόλουθα, σχετιζόμενο με τις βιαιό-

τητες εναντίον της φύσης, όταν υποχρεώνεται ο Φαλός να έρχεται σε στύση, μη βρισκόμενος αυτός ο τελευταίος υπό συνθήκες πραγματικά ευνοϊκές για την σεξουαλική πράξη.

Υπάρχει βία εναντίον της φύσης όταν, με την πρόφαση του να εφαρμόσει κανείς την σεξουαλική μαγεία ή ακόμα με τις καλλίτερες προθέσεις να αυτοπραγματωθεί, αυτο-υποχρεώνεται ο άνδρας να πραγματοποιήσει την χημική ένωση ή υποχρεώνει την γυναίκα του με αυτή την πρόθεση, μη ευρισκόμενα τα δημιουργικά όργανα στην ακριβή ερωτική στιγμή και σε συνθήκες ευνοϊκά αρμονικές, απαραίτητες για την σεξουαλική επαφή.

Υπάρχει βία εναντίον της φύσης, σε εκείνες τις κυρίες οι όποιες επειδή χρειάζονται εσωτερική αυτοπραγμάτωση, βιαιοπραγούν στην ίδια τους την φύση αυτο-υποχρεώνοντάς την ανελέητα για να πραγματώσουν την σεξουαλική επαφή μη ευρισκόμενες πραγματικά στις συνθήκες τις απαραίτητες για αυτό.

Υπάρχει βία ενάντια στην φύση, στους αυνανιζόμενους ή σε εκείνους που πραγματοποιούν την χημική σεξουαλική επαφή όταν η γυναίκα έχει την περίοδο της.

Υπάρχει βία ενάντια στην φύση, όταν οι σύζυγοι πραγματοποιούν την σεξουαλική ένωση όταν η γυναίκα βρίσκεται σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

Υπάρχει βία εναντίον της φύσης, όταν εξασκείται το Vajroli Mudra δυνατού τύπου πολλές φορές την ήμερα ή την νύκτα, ενώ τα σεξουαλικά όργανα δεν βρίσκονται σε συνθήκες πραγματικά ευνοϊκές και αρμονικές.

Υπάρχει βία ενάντια στην φύση, όταν γίνεται η σεξουαλική μαγεία δύο συνεχόμενες φορές, παραβιάζοντας τους νόμους της δημιουργικής μαγνητικής παύσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, στην περίπτωση που ο σύζυγος δεν έχει την ακριβή ικανότητα αλλά εντούτοις εφαρμόζει την σεξουαλική μαγεία, παραβιάζει και έτσι επίσης την φύση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με μεγάλη ευχαρίστηση σπεύδω να απαντήσω στον κύριο που κάνει την ερώτηση. Συμβαίνει πως το όργανο που δεν χρησιμοποιείται ατροφεί. Εάν κάποιος, εάν οποιοσδήποτε άνδρας παραμείνει εγκρατής κατά τρόπο ριζικό και απόλυτο, είναι φανερό πως θα έβλαπτε τον εαυτό του, διότι θα γινότανε ανίκανος.

Πραγματικά, εάν ένας τέτοιος άνδρας θα ήθελε να θεραπευθεί από αυτό το κακό, θα μπορούσε να το κατορθώσει πολύ καλά εφαρμόζοντας την σεξουαλική μαγεία, ένωσης του Φαλλού και της Μήτρας χωρίς εκσπερμάτωση.

Είναι φανερό πως στην αρχή μία τέτοια ένωση θα αποτελούσε κάτι το αδύνατο, οφειλόμενο ακριβώς στην έλλειψη στύσης του φαλλού.

Δίχως άλλο όταν προσπαθεί να το κάνει πλησιάζοντας τον Φαλλό στην Μήτρα με την αμοιβαία ανταλλαγή χαδιών, δεν υπάρχει βιασμός εναντίον της φύσης, παρά μόνο θεραπευτική ερωτική ιατρική, απαιτητή για να πραγματοποιήσει αυτή την θεραπεία.

Κατ' αρχήν αυτή η κατηγορία ασθενών μπορούν να χρησιμοποιήσουν κάποια κλινική ιατρική θεραπεία, βασιζόμενοι στις συμβουλές του ιατρού, με τον σκοπό ακριβώς να επιτύχουν τις πρώτες σεξουαλικές επαφές.

Είναι φανερό πως εάν το ζευγάρι απομακρύνεται πριν από τον οργασμό για να αποφευχθεί η εκσπερμάτωση, το σπέρμα ξανα-αφομοιώνεται στον οργανισμό δυναμώνοντας εξαιρετικά το σεξουαλικό σύστημα, του όποιου το αποτέλεσμα είναι ακριβώς η θεραπεία.

Σε όλη αυτήν την διαδικασία επαναλαμβάνω, δεν υπάρχει βιασμός εναντίον της φύσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, όταν μιλάτε για βία εναντίον της φύσης αναφέρεστε αποκλειστικά στην βία του ανθρώπινου οργανισμού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, θέλω να ξέρετε κατά τρόπο ξεκάθαρο και τελειωτικό πως όταν μιλάμε για βία εναντίον της φύσης, αναφερόμαστε κατά τρόπο εμφατικό σε κάθε τύπο σεξουαλικού βιασμού, διευκρινίζοντας καθαρά τα σεξουαλικά όργανα των ανθρωπίνων υπάρξεων.

Δεν θέλω να πω με αυτό πως δεν υπάρχουν άλλοι τύποι βίας εναντίον της φύσης.

Εάν κάποιος υποχρεώνει παραδείγματος χάριν τα κατώτερα πλάσματα της φύσης να πραγματοποιήσουν τεχνητή ένωση, παραβιάζοντας την ελεύθερη βούληση, θα υπήρχε βία εναντίον της φύσης. Εάν κάποιος εφήρμοζε την τεχνητή γονιμοποίηση στα ζώα, όπως συνηθίζεται σήμερα, θα υπήρχε βία εναντίον της φύσης.

Υπάρχει βία εναντίον της φύσης όταν μοιχεύουμε ή όταν αλλοιώνουμε τα λαχανικά και τα φρούτα με τα διάσημα εμβόλια που έχουν εφεύρει οι αυτοθεωρούμενοι σοφοί αυτής της μαύρης εποχής της Κάλι Γιούγκα.

Υπάρχει βία εναντίον της φύσης, όταν ευνουχίζουμε η όταν βάζουμε να ευνουχίζουν τα κτήνη.

Είναι λοιπόν, αναρίθμητα τα εγκλήματα που εισέρχονται σε αυτή την κατηγορία Βίας εναντίον της φύσης.

Ω, φίλοι, κύριοι και κυρίες που με ακούτε, άνθρωποι που λαμβάνετε αυτό το Χριστουγεννιάτικο μήνυμα του 1973-1974, να θυμάστε πως το έγκλημα κρύβεται επίσης μέσα στο λιβάνι των ναών, μέσα στα ωραία κάδρα που ο ζωγράφος δημιουργεί στο καναβάτσο του επίσης το κρύβεται έγκλημα, ανάμεσα στις υπέροχες αρμονίες με τις όποιες μας τέρπει ο μουσικός εδώ σε αυτόν τον πλανήτη Γη, επίσης κρύβεται το

έγκλημα. Μέσα στο άρωμα της παρακλήσεως που ψιθυρίζεται γλυκύτατα στους ναούς, επίσης κρύβεται το έγκλημα.

Το έγκλημα ντύνεται με το ένδυμα του άγιου, του μάρτυρα, του αποστόλου και ακόμα αν και φαίνεται απίστευτο, καμουφλάρεται με ενδύματα ιερέων και ιερουργεί στους βωμούς.

Θυμηθείτε φίλοι, κύριοι και κυρίες, τον Γκουίντο Γκουέρα, που αναφέρει ο Δάντης, εγγονό της ντροπαλής Γκουαλντράτα, ευγενής κύριος που κατά την διάρκεια της ζωής του έκανε τόσα με το ταλέντο του και το σπαθί του.

Θυμηθείτε επίσης τον Tegghiaio Aldobrandi, του όποιου η φωνή θα έπρεπε να έχει την ευγνωμοσύνη του κόσμου· ευγενείς άρρενες, οι όποιοι τώρα ζουν σε αυτόν τον έβδομο κύκλο κολάσεως, με το έγκλημα της βίας εναντίον της φύσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, Εάν αποσυνθέσουμε το εγώ της βίας ενάντια στην φύση ή περίπου όλα τα Εγώ που έχουν μποτιλιαρισμένη την Ουσία μας, αλλά όμως μας μένει κάποιο εγώ, θα πέσουμε επίσης σε οποιονδήποτε από αυτούς τους Δαντικούς κύκλους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, με χαροποιεί η ερώτηση σας που καταλήγει πολύ έγκαιρη. Θα μπορούσε κανείς να εξαφανίσει από την ψυχή του εκείνα τα ψυχικά ακόλουθα που έχουν σχέση με το έγκλημα της βίας εναντίον της φύσης, και δίχως άλλο, να πέσει σε οποιονδήποτε από τους άλλους Δαντικούς κύκλους. Ενώ το ζωώδες εγώ υπάρχει σε μας, είναι φανερό πως είμαστε εξασφαλισμένοι υποψήφιοι για την άβυσσο και τον δεύτερο θάνατο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, Εάν πλέον έχουμε φθάσει στην τελευταία από τις 108 υπάρξεις που μας έχουν προσδιοριστεί σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη και εργαζόμαστε ήδη στο Μονοπάτι της Κόψης του Ξυραφιού, θα μας έδιναν άλλη ευκαιρία για να τελειώσουμε την εργασία μας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ευγενή κυρία, πολύ με ευχαριστεί να σας ακούω· να ξέρετε με απόλυτη διαύγεια πως οι νόμοι της φύσης δεν κυβερνώνται από τύραννους, παρά από δίκαιες και τέλειες υπάρξεις.

Εάν κάποιος παρά το ότι, έχει συμπληρώσει τον κύκλο των 108 υπάρξεων, εισέρχεται στο Μονοπάτι της Κόψης του Ξυραφιού και αποσαρκωθεί ενώ βρίσκεται στον πραγματικό δρόμο, είναι φανερό πως θα βοηθηθεί δίνοντάς του καινούργιες υπάρξεις με τον σκοπό ώστε να επιτύχει την εσωτερική του αυτοπραγμάτωση άλλα Εάν παρεκκλίνει από τον μυστικό δρόμο, εάν αποστάτησε, εάν δεν αποσυνέθετε το εγώ και υποτροπιάζει στα ίδια του τα εγκλήματα, αναπόφευκτα θα έπεφτε στην άβυσσο της απώλειας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Από αυτό που έχετε εκθέσει προηγουμένως κατά την διάρκεια αυτής της διάλεξης, φθάνω στο συμπέρασμα πως αφού εξελισσόμαστε καθοδικά στις ατομικές αβύσσους της φύσης, είμαστε πραγματικά κάτοικοι όλων των Δαντικών κύκλων του πλανητικού μας οργανισμού. Σκέφτομαι σωστά, Δάσκαλε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θέλω να πω στον κύριο που κάνει την ερώτηση, πως βεβαίως έχει δίκιο. Όταν κάποιος εισέρχεται στην βυθισμένη καθοδική εξέλιξη της φύσης, κατέρχεται χρονικά αργά, από κύκλο σε κύκλο, εξέχοντας πολύ ειδικά σε εκείνη την ζώνη όπου ειδικά βρίσκεται το χειρότερο αμάρτημα του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τι μας λέτε για τους ομοφυλόφιλους και τις λεσβίες, αυτοί διαπράττουν βία εναντίον της φύσης.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, η ερώτηση σας μου φαίνεται αρκετά ενδιαφέρουσα: Είναι επείγον να καταλάβετε πως οι ομοφυλόφιλοι και οι λεσβίες, βυθίζονται αναπόφευκτα στον έβδομο Δαντικό κύκλο η του Κρόνου, ακριβώς από το έγκλημα της βίας εναντίον της φύσης.

Θέλω να κατανοήσετε πως αυτή η κατηγορία των εκφυλισμένων, εχθρών του Τρίτου Λόγου, είναι πραγματικά περιπτώσεις χαμένες,

σπόροι που δεν καρποφορούν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, οι λεσβίες και ομοφυλόφιλοι έρχονται, έτσι από καρμικό νόμο ή έχει κάποια σχέση η γέννηση αυτών των παιδιών με την κληρονομικότητα; Ποιος από τους δύο παράγοντες διοικεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακούω την ερώτηση που κάνει ο διεθνής Γνωστικός Ιεραπόστολος Ε.V.Ο. εδώ στην πατριαρχική έδρα της Γνωστικής Κίνησης, στην πόλη του Μεξικού: Κύριοι και κυρίες, αρμόζει να ξέρετε πως εκείνα τα ανθρωποειδή που σε προηγούμενες ζωές κατακρημνίστηκαν με σφοδρότητα στον δρόμο του σεξουαλικού εκφυλισμού, εμφανώς εξελίσσονται καθοδικά από ύπαρξη σε ύπαρξη, έρχονται τελικά σαν ομοφυλόφιλοι ή λεσβίες πριν εισέλθουν στους κόσμους της κολάσεως.

Είναι λοιπόν, ο λεσβιασμός και η ομοφυλοφιλία, το αποτέλεσμα του εκφυλισμού σε προηγούμενες ζωές· μοιραία καρμική συνέπεια. ... αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, εάν μία λεσβία η ένας ομοφυλόφιλος κατόρθωναν για μία στιγμή να έχουν γνώση της τιμωρίας τους από το Κάρμα του εκφυλισμού τους και ζητούσε από τον Νόμο μία βοήθεια, αυτός θα μπορούσε να του παραχωρήσει την χάρη να επιστρέφει στην φυσιολογική του κατάσταση ή δεν έχει την απαραίτητη δύναμη για να ζητήσει αυτή την ευεργεσία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριοι και κυρίες: υπάρχει μία παροιμία που λέει: Συν Αθηνά και χείρα κίνει. Η θεία ευσπλαχνία βρίσκεται στο πλευρό της δικαιοσύνης, αλλά όμως τα έργα είναι αγάπη και όχι καλές προθέσεις.

Εάν κάποιος από αυτούς τους εκφυλισμένους του παρασεξουαλικού μετανοούσε πραγματικά, να το αποδείκνυε με συγκεκριμένα γεγονότα, ξεκάθαρα και τελειωτικά, να παντρευτεί αμέσως με ένα άτομο του αντίθετου φύλου και αληθινά να μπαίνει στον δρόμο της αυθεντικής και πραγματικής σεξουαλικής αναγέννησης.

Το να θρηνούν, να προσεύχονται και να ικετεύουν αυτού του τύπου οι εγκληματίες, είναι σωστό· αλλά να πράττουν, να αποδεικνύουν με γεγονότα την μετάνοια, μόνο έτσι είναι δυνατή η σωτηρία για αυτήν την τάξη πλασμάτων.

Δίχως άλλο, είναι πολύ δύσκολο για τους ομοφυλόφιλους και τις λεσβίες, να έχουν πλέον θάρρος, επιθυμία πραγματική για να το ξεπεράσουν.

Αναμφίβολα πρόκειται για ανθρώπους εντελώς εκφυλισμένους, στους όποιους πλέον δεν λειτουργούν ορισμένες περιοχές του εγκεφάλου, σάπιοι σπόροι, στους οποίους είναι σχεδόν αδύνατον να συναντήσει κανείς μία επιθυμία για αναγέννηση.

Ορισμένα υποκείμενα αυτής της τάξης έχουν κάνει από το έγκλημα τους μία μυστική μεταμφίεση με ενδύματα αγιότητας, αυτοί οι τελευταίοι παράγοντες της ανθρώπινης σαπίλας, είναι ακόμα χειρότεροι και πιο επικίνδυνοι.

Δεν πρέπει λοιπόν να σφυρηλατούμε ψευδαισθήσεις όσον αφορά αυτά τα άτομα, είναι χαμένες περιπτώσεις, εκτρώσεις της φύσης, ολοκληρωτικές αποτυχίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, κατά συνέπεια, όποιοι απωθούν το αντίθετο φύλο έχουν χάσει κάθε ελπίδα να πραγματωθούν ή μένει καμιά πόρτα ανοιχτή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, ακούστε, ο παρασεξουαλισμός συμβολίζεται στην αρχαία Καβάλα με τις δύο γυναίκες του Αδάμ, την Λιλίθ και την Ναεμά. Η Λιλίθ αυτή καθεαυτή, ειλικρινά εκφράζει αλληγορικά τον πλέον τερατώδη σεξουαλικό εκφυλισμό.

Στην σφαίρα της Λιλίθ συναντούμε πολλούς αναχωρητές ερημίτες, καλόγερους και καλόγριες κλεισμένους σε μοναστήρια, που μισούν θανάσιμα το σεξ.

Επίσης, στην προαναφερθείσα σφαίρα συναντάμε, όλες εκείνες τις γυναίκες που παίρνουν αντισυλληπτικά και που δολοφονούν τα νεογεννηθέντα πλάσματά τους, πραγματικές ύαινες της διαστροφής.

Άλλη άποψη της σφαίρας της Λιλίθ αντιστοιχεί στους παιδεραστές, ομοφυλόφιλους και τις λεσβίες.

Αναντίρρητα, τόσον αυτοί που απωθούν βίαια το σεξ, καθώς επίσης και όσοι κάνουν κατάχρησή του πέφτοντας στην ομοφυλοφιλία και στον λεσβιασμό, είναι χαμένες περιπτώσεις, πλάσματα τρομερά επιβλαβή· γι' αυτήν την κατηγορία ανθρώπων όλες οι πόρτες είναι κλειστές, εκτός από μία, της μετανοίας.

Η σφαίρα της Ναεμά αντιπροσωπεύεται από άλλο τύπο βιαστών εναντίον της φύσης, των απερίγραπτων πόρνων, των πορνών της απέχθειας κλπ, πρόσωπα που βρίσκονται πολύ καλά καθορισμένα στον τύπο του Δον Χουάν Τενόριο ή του Καζανόβα και μέχρι του διαβολικού τύπου που είναι το χειρότερο από τα χειρότερα.

Κύριοι και κυρίες, ας συνεχίσουμε τώρα μιλώντας λιγάκι όσον αφορά την βία ενάντια στον Θεό. Φθάνοντας σε αυτό το σημείο της ομιλίας μας, θέλω να θυμηθώ τον Καπανέα, τον γέροντα της Κρήτης, ένας από τους επτά βασιλείς που πολιόρκησε την Θήβα και που τώρα ζει στην βυθισμένη ζώνη του Κρόνου, κάτω από τον γεωλογικό φλοιό της γης μας.

Ο Φλωρεντινός Δάντης, μαθητής του Βιργιλίου, ο μέγας ποιητής της Μάντουας στην Θεία Κωμωδία του αναφέρει αυτήν την τρομερή περίπτωση που σχετίζεται με αυτό το ιδιαίτερο θέμα.

«Εκείνη η σκιά φώναζε; Όπως ήμουνα στην ζωή, είμαι και μετά θάνατον. Ακόμα και αν ο Δίας κούραζε τον σιδηρουργό του, από τον οποίο πήρε πάνω στον θυμό του την σουβλερή αστραπή που με χτύπησε την τελευταία ημέρα της ζωής μου· αν και θα έκανε να κοπιάσουν ο ένας μετά τον άλλον, όλοι οι μαύροι εργάτες του Μονγκιμπέλο, φωνάζο-

ντας: Βοηθάμε, Βοήθα με, καλέ Ήφαιστε! όπως έκανε στην μάχη της Φλέγρας, ακόμα και αν με σαΐτευε με όλες του τις δυνάμεις, δεν θα κατόρθωνε να με εκδικηθεί τελείως».

Η αλαζονεία και η υπερηφάνεια των βίαιων ενάντια στο θείο, είναι το χειρότερο μαρτύριο στην έβδομη βυθισμένη παραδιάσταση. Υπάρχει βία ενάντια στην θεϊκότητα όταν δεν υπακούμε τις ανώτερες διαταγές, όταν πράττουμε ενάντια στην ίδια μας την ζωή, όταν βλασφημούμε με θυμό. Υπάρχουν πολλοί λεπτοί τρόποι βίας ενάντια στο θείο: αναμφίβολα, ο βίαιος ενάντια στον Θεό, αυτός που δεν θέλει τίποτε με μυστικιστικές ή πνευματικές υποθέσεις, αυτός που υποθέτει πως μπορεί να υπάρξει χωρίς την θεία ευσπλαχνία και που στο βάθος της ψυχής του, εξυψώνεται ενάντια σε όλα εκείνα που μπορεί να έχουν οσμή θεϊκότητας.

Υπάρχει βία ενάντια στον Θεό, σε εκείνο το υποκείμενο που είναι αυτάρκες και που χαμογελάει ηλιθιωδώς και κατά τρόπο σκεπτικιστικό, όταν ακούει υποθέσεις που κατά κάποιο τρόπο έχουν σχέση με πνευματικά θέματα της ζωής.

Υπάρχει βία ενάντια στον θεό, στους απατεώνες του διανοητικού, σε αυτούς που αυτοθεωρούνται σοφοί και που αρνούνται κάθε πνευματική δυνατότητα στον άνθρωπο, σε αυτούς που πιστεύουν πως έχουν σαν μονοπώλιο την παγκόσμια γνώση, σε αυτούς που είναι υπόδειγμα της σοφίας, στους αγνοούντες μορφωμένους που όχι μόνο αγνοούν, άλλα επιπλέον αγνοούν ότι αγνοούν. Στους εικονοκλάστες οι όποιοι όταν αναλύουν θρησκευτικές αρχές τις αρνούνται τελείως άλλα που αφήνουν τους οπαδούς τους χωρίς μια καινούργια πνευματική βάση, Υπάρχει βία ενάντια στον Θεό, στους Μαρξιστές Λενινιστές, στους ψευδοσοφούς που αφαίρεσαν από την ανθρωπότητα τις πνευματικές άξιες.

Μου έρχεται στην μνήμη σε αυτές τις στιγμές, μία συνάντηση με τον Κάρολο Μαρξ, στους βυθισμένους κόσμους.

Τον βρήκα σε αυτές τις τρομερές περιοχές· εκείνο το υποκείμενο είχε αφυπνιστεί στο κακό και για το κακό δίχως άλλο, ήταν ένας πεσμένος Μποδισάτβα.

Τον ακολουθούσε ο Λένιν σαν μία σκοτεινή σκιά, ασυνείδητος. Βαθύτατα κοιμισμένος.

Ρώτησα τον Μαρξ με τα εξής λόγια: πέρασαν ήδη πολλά χρόνια που έχετε αποσαρκωθεί, το κορμί σας έγινε σκόνη μέσα στον τάφο και δίχως άλλο το συναντώ ζωντανό σε αυτές τις περιοχές. Λοιπόν που κατέληξε η υλιστική διαλεκτική σας;

Εκείνο το υποκείμενο, κοιτάζοντας το ρολόι του που είχε στον καρπό του χεριού του, δεν τόλμησε να μού δώσει κάποια απάντηση· γύρισε την πλάτη και αποσύρθηκε, σε μερικά μέτρα απόσταση, εκτόξευσε ένα ανατριχιαστικό σαρκαστικό γέλιο. Μέσω της διαίσθησης κατόρθωσα να συλλάβω την ζωντανή ουσία αυτού του γέλιου· σε αυτό ήτανε η απάντηση που θα μπορούσαμε να συνοψίσουμε με την ακόλουθη φράση: Αυτή η διαλεκτική δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μία φάρσα, μια φλυαρία για να εξαπατήσει τους απερίσκεπτους.

Είναι περίεργο να ξέρει κανείς πως όταν ο Καρλ Μαρξ αποσαρκώθηκε έλαβε θρησκευτικές τιμές ταφής Μεγάλου Ραβίνου.

Στην πρώτη κομμουνιστική διεθνή ο Κάρολος Μαρξ σηκώθηκε όρθιος λέγοντας: κύριοι, εγώ δεν είμαι Μαρξιστής.

Υπήρξε τότε έκπληξη ανάμεσα στους παριστάμενους, φωνές κραυγές και από αυτό γεννήθηκαν πολλά πολιτικά σχήματα, Μπολσεβίκοι, Μενσεβίκοι, Αναρχικοί, Αναρχοσυνδικαλιστές κλπ. Έτσι λοιπόν, καταλήγει ενδιαφέρον να ξέρουμε πως ο πρώτος εχθρός του Μαρξισμού ήταν ο Κάρολος Μαρξ.

Σε ένα περιοδικό των Παρισίων, μπορούμε να διαβάσουμε το εξής: Διά μέσου του θριάμβου του παγκοσμίου προλεταριάτου, θα δημιουργήσουμε την Παγκόσμια Ρωσική Σοσιαλιστική Δημοκρατία, με πρωτεύουσα στην Ιερουσαλήμ και θα αρπάξουμε όλα τα πλούτη των εθνών για να πραγματωθούν οι προφητείες των αγίων μας προφητών του Ταλμούδ.

Βεβαίως αυτές δεν μπορούν να είναι φράσεις ενός υλιστή, ενός άθεου· ο Μαρξ όταν ένας θρησκευτικά φανατικός Ιουδαίος.

Δεν θέλω τώρα σε αυτήν την ομιλία να κάνω κριτική σε θέματα πολιτικά αναφέρομαι κατά τρόπο εμφατικό σε ζητήματα ουσιαστικώς αποκρυφιστικά.

Ο Κάρολος Μαρξ οπωσδήποτε κινούμενος πραγματικά από θρησκευτικό φανατισμό, εφεύρε ένα καταστρεπτικό όπλο για να μετατρέψει σε κοσμική σκόνη όλες τις θρησκείες του κόσμου. Αυτό το όπλο είναι έξω από κάθε αμφιβολία, μία διαλεκτική που ποτέ δεν θα αντέξει μία ανάλυση σε βάθος.

Αναφέρομαι στην υλιστική διαλεκτική.

Οι απατεώνες του διανοητικού ξέρουν πολύ καλά πως για την κατεργασία ενός τέτοιου ψεύδους, μιας τέτοιας φάρσας, ο Μαρξ χρησιμοποίησε την μεταφυσική διαλεκτική του Χέγκελ.

Φανερά, απογύμνωσε αυτό το έργο από όλες τις μεταφυσικές αρχές που του έδωσε ο συγγραφέας του και με αυτό διασκεύασε την φλυαρία του.

Δεν περιττεύει να επαναλάβουμε σε αυτήν την ομιλία, πως ο Μάρξ, σαν συγγραφέας τέτοιου ψεύδους, τέτοιας φάρσας, τέτοιας κομμουνιστικής διαλεκτικής, ποτέ δεν πίστεψε σε αυτήν και για αυτό δεν είχε καμιά δυσκολία στο να εξομολογηθεί αυτό που αισθάνεται σε μία πλήρη συνάθροιση, φωνάζοντας: «Κύριοι, εγώ δεν είμαι Μαρξιστής».

Αναμφίβολα αυτός ο κύριος απλώς εκτέλεσε ένα από τα πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών, που λέγει: «Δεν πειράζει αν εμείς πρέπει να γεμίσουμε τον κόσμο με υλισμό και με απεχθή αθεϊσμό. Την ήμερα κατά την όποια θα θριαμβεύουμε, θα διδάξουμε την θρησκεία του Μωϋσή παγκοσμίως, κωδικοποιημένα και κατά τρόπο διαλεκτικό και δεν θα επιτρέψουμε στον κόσμο καμία άλλη θρησκεία.

Με αυτό, δεν θέλω να καταδικάσω καμία ιδιαίτερη φυλή· ειλικρινά, αναφέρομαι σε μερικά σημιτικά άτομα με μακιαβελικά σχέδια. Αυτοί είναι οι Μαρξ, Λένιν, Στάλιν κτλ.

Από αυστηρά αποκρυφιστικής άποψης, μπόρεσα να διαπιστώσω πως ο αναφερθείς πεσμένος Μποντισάτβα, πάλεψε με την θεϊκότητα με τον τρόπο του, χρησιμοποιώντας ένα πονηρό όπλο για να καταστρέψει τις υπόλοιπες θρησκείες.

Ο Μαρξ ήταν ένας ιερέας, ένας ραβίνος της ιουδαϊκής θρησκείας, ευσεβής πιστός της διδασκαλίας των προγόνων του.

Αυτό που εκπλήσσει, είναι η ευπιστία των ανόητων, οι όποιοι θεωρώντας τον εαυτό τους πολυμαθή, πέφτουν, στην σκεπτικιστική παγίδα την βαλμένη από τον Κάρολο Μαρξ.

Αυτοί οι αφελείς της Ολιστικής Μαρξιστικής-Λενινιστικής διαλεκτικής, εμφανώς γίνονται βίαιοι ενάντια στην θεϊκότητα και για αυτόν τον λόγο, εισήλθαν στον Έβδομο Δαντικό κύκλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, στο τάγμα των Μασόνων στο οποίο ανήκω, λέγεται πως η θρησκεία βοηθάει τον άνθρωπο να πεθαίνει καλά και ο Μασονισμός βοηθάει τον άνθρωπο να ζήσει καλά, γι' αυτό πιστεύω εγώ πως οι περισσότεροι από τους μασόνους που γνωρίζω, αγνοούν το τι είναι θρησκεία και την συγχέουν με κάτι το εντελώς αρνητικό, μιας και συζητάμε για την βία ενάντια στον Θεό. Θα θέλατε να μας δώσετε την σωστή σύλληψη του τι σημαίνει θρησκεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Καλέ φίλε που κάνετε την ερώτηση, εκτιμητέ κύριε, άτομα που με ακούτε: θρησκεία προέρχεται από την λατινική λέξη Religare που σημαίνει να ξαναενώσουμε την ψυχή με τον Θεό.

Ο μασονισμός δεν είναι ακριβώς μία θρησκεία, είναι ας πούμε μία αδελφότητα παγκόσμιου τύπου, δίχως άλλο, θα ήταν πολύ σκόπιμο το να μελετούσε αυτό το Άξιο Ίδρυμα την επιστήμη της θρησκείας.

Σε καμία περίπτωση δεν συνιστούμε ώστε κάποιος να ταχθεί σε αυτήν ή εκείνη την αίρεση· κάθε ένας είναι ελεύθερος να σκεφθεί όπως θέλει. Εμείς περιοριζόμαστε να συμβουλέψουμε την μελέτη της επιστήμης της θρησκείας.

Αυτή η τελευταία, είναι ακριβώς στην πιο καθαρή της μορφή Γνωστικισμός, σοφία του θείου τύπου. Βαθύς αναλυτικός εσωτερισμός, υπερβατικός αποκρυφισμός.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επιτρέψατε μου να επιμένω αγαπημένε Δάσκαλε, αφού άκουσα σε κάποια ομιλία μέσα στην Γνωστική διδασκαλία, πως το σύμπαν έχει δημιουργηθεί από 7 Μασονικές στοές και αυτό αναμφίβολα ένωσε τον αρχικό μασονισμό με τον Πατέρα, αιτία για την όποια έχω την αντίληψη πως σε σύνθεση ο Μασονισμός είναι ο κοινός παρανομαστής όλων των θρησκειών και γι' αυτό προέρχεται από την Γνώση, θα θέλατε να μου το ξεκαθαρίσετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκτιμητέ φίλε, εκείνοι που έχουν μελετήσει βαθύτατα τον Μασονισμό ενός Ραγκόν ή του Λέντ Μπέτερ ξέρουν πολύ καλά πως ο εσωτεριστικός απόκρυφος Μασονισμός, υπήρξε όχι μόνο κάτω από τις πύλες του Ναού της Ιερουσαλήμ, αλλά επίσης στην αρχαία Αίγυπτο και στην βυθισμένη Ατλαντίδα· δυστυχώς, αυτό το έντιμο Ίδρυμα, εισήλθε στον κύκλο της καθοδικής εξέλιξης της εποχής της Κάλι Γιούγκα, η εποχή του σιδήρου στην όποια τωρινά βρισκόμαστε.

Δίχως άλλο, είναι φανερό πως στην μελλοντική έκτη μεγάλη Φυλή, θα έχει μία λαμπρή αποστολή να εκτελέσει, ακριβώς όταν αναστηθούν οι

παντοδύναμοι εσωτεριστικοί πολιτισμοί του παρελθόντος.

Δεν αρνούμαστε την θεία καταγωγή αυτού του Ιδρύματος· γνωρίζουμε πλέον πως οι επτά κοσμοκράτορες ιερούργησαν με άγια λειτουργία κατά το ξημέρωμα της Μεγάλης Ημέρας, όταν γονιμοποίησαν την χαώδη ύλη για να αναβλύσει η ζωή.

Από αιώνα σε αιώνα, μέσω των διαφόρων κοσμικών Γύρων, τα εργαστήρια γίνονται κάθε φορά περισσότερο και περισσότερο πυκνά, για να φθάσουν τελικά στην κατάσταση που βρίσκονται τελευταία.

Εμείς συνιστούμε στους αδελφούς μασόνους να μελετήσουν σε βάθος τον εσωτερισμό του Σολομώντος και την θεία σοφία της γης των Φαραώ.

Είναι αναγκαίο, είναι επείγον ώστε οι αδελφοί μασόνοι να μη πέσουν στον σκεπτικιστικό Μαοϊσμό-Λενινισμό, διαλεκτική ηλιθίων, να μη εκφραστούν εναντίον της θεϊκότητας, διότι αυτό, εκτός του ότι είναι αντίθετο σε ένα εσωτεριστικό τάγμα θείας καταγωγής, θα τους οδηγούσε αναπόφευκτα στον έβδομο Δαντικό κύκλο, την καταχθόνια περιοχή των βίαιων ενάντια στον Θεό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, πως καταλογίζεται το συγκεκριμένο γεγονός ορισμένων Γνωστικών οι όποιοι πιστεύοντας πως είναι ταυτισμένοι με την διδασκαλία του Χριστού, επίσης είναι ταυτισμένοι με την αντίθετη πλευρά, που είναι ο Μαρξιστικός αθεϊσμός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, συμβαίνει ότι δεν παύουν να υπάρχουν στα ρεύματα αποκρυφιστικού ή εσωτεριστικού τύπου ορισμένα στοιχεία που είναι ειλικρινείς που επιθυμούν πραγματικά να εργαστούν για έναν καλύτερο κόσμο.

Είναι αναντίρρητο πως αυτοί, δηλητηριασμένοι από κόκκινη προπαγάνδα και επιθυμώντας να δημιουργήσουν εδώ στον δυτικό κόσμο

τον Σοβιετικό Παράδεισο, εργάζονται με ενθουσιασμό για να κατορθώσουν την τελική πραγματοποίηση αυτής της μεγάλης επιθυμίας

Συγχυσμένοι ειλικρινείς και άνθρωποι με υπέροχες προθέσεις, αλλά όμως συγχυσμένοι. Θυμηθείτε πως ο δρόμος που οδηγεί στην άβυσσο, είναι στρωμένος με καλές προθέσεις.

Εάν αυτά τα άτομα ζούσαν για ορισμένο χρόνο σαν εργάτες στην Σοβιετική Ένωση, είμαι βέβαιος πως επιστρέφοντας σε αυτήν την περιοχή του δυτικού κόσμου, θα εκδηλώνονταν λυσσωδώς σαν αντικομουνιστές.

Προκύπτει πολύ ενδιαφέρον να ξέρουμε πως στο Δυτικό ημισφαίριο, υπάρχουν περισσότεροι κομμουνιστές από ότι στην Σοβιετική Ένωση. Αυτό που συμβαίνει είναι πως εκεί, πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα, ήδη οι άνθρωποι γνωρίζουν την κομμουνιστική πραγματικότητα, την έχουν ζήσει και γι' αυτό, δεν μπορούν να εξαπατηθούν από την κόκκινη προπαγάνδα. Αντίθετα, καθώς εδώ ακόμα δεν έχουμε κυβέρνηση του Μαρξιστικού-Λενινιστικού τύπου, οι κόκκινοι ταραξίες μπορούν να παίζουν με τους άμυαλους με τον ίδιο τρόπο όπως η γάτα παίζει με το ποντίκι πριν το κατασπαράξει.

Από την αυστηρά εσωτεριστική άποψη, μπορούμε να βεβαιώσουμε κατά τρόπο εμφατικό το ακόλουθο: στους βυθισμένους κόσμους, στις καταχθόνιες περιοχές της έβδομης Δαντικής παραδιάστασης, οι κομμουνιστές φορούν μαύρους χιτώνες, είναι πραγματικά άτομα του αριστερού χεριού, ιερείς της μαύρης μαγείας.

Θα ολοκληρώσω λέγοντας: η Αξιοσέβαστη Μεγάλη Λευκή Στοά, έχει κατατάξει τον Μαρξισμό-Λενινισμό, σαν πραγματική και αυθεντική μαύρη μαγεία.

Εκείνοι που έχουν δει τον κρυφό δρόμο, που οδηγεί στην τελική απελευθέρωση, δεν θα μπορέσουν να ανήκουν στις γραμμές του αριστε-

ρού χεριού χωρίς να πέσουν για αυτόν τον λόγο στο αμάρτημα της βίας ενάντια στον Θεό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, όταν όλοι μας ξέρουμε το τι είναι η άπατη και πάντα το σχετίζουμε με τα πράγματα του οικονομικού τύπου. Αγκαλιάζει άλλο τύπο άπατης αυτή η αμαρτία που εξαγνίζεται στον έβδομο Δαντικό κύκλο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, υπάρχουν πολλοί τύποι άπατης και είναι καλό να ξεκαθαρίσουμε όλα αυτά. Ο Δάντης συμβολίζει την άπατη σαν όψη σκοτεινή ανατριχιαστική· μας ζωγραφίζει ο Δάντης το τέρας της άπατης κατά τον έξης τρόπο: το πρόσωπο της ήταν εκείνο ενός ανδρός δίκαιου, τόσο καλοσυνάτη ήταν η εμφάνιση της, η εξωτερική, και το υπόλοιπο του σώματος, εκείνο μιας δηλητηριώδους έχιδνας. Είχε δύο απαίσια πρόσωπα γεμάτα τρίχες μέχρι τις μασχάλες, και την πλάτη, το στήθος και τα πλευρά, κατά τέτοιο τρόπο περιτριγυρισμένο με ταινίες και καρφίτσες που δεν υπήρχε τουρκικό πέπλο ούτε ταρτήσια, τόσο πλούσιο σε χρώματα, που να μπορούσε να συγκριθεί με εκείνα τα δίχτυα της αράχνης.

Είπε ο Δάντης πως στην ουρά αυτή της μορφής, υπήρχε ένα τρομερό κεντρί. Αυτό το σύμβολο εκφράζει πολύ καλά το αμάρτημα της άπατης. Ας σκεφτούμε για μια στιγμή τα διάφορα χρωματιστά λουριά από χρώματα με τα οποία ο απατεώνας τυλίγει το θύμα του, στο αξιοσέβαστο πρόσωπο με το όποιο εμφανίζονται οι απατεώνες, το σώμα τους της δηλητηριώδους οχιάς, τα τρομαχτικά νύχια και το κεντρί με το οποίο πλήττουν τα θύματα τους.

Είναι τόσο διαφορετικοί οι τύποι της άπατης που τρομάζει κανείς πραγματικά. Υπάρχει απάτη, σε εκείνον που σχηματίζει έναν εσωτεριστικό κύκλο και μετά τον εγκαταλείπει.

Υπάρχει άπατη, σε εκείνον που ανοίγει ένα Λουμισιάλ και αμέσως το διαταράσσει με τα εγκλήματα του, ερωτευμένος πλέον με την ξένη γυ-

ναίκα, είτε αποπλανώντας την με σκοπό να ασκήσει την σεξουαλική μαγεία, μοιχεύοντας στα κρυφά, επιθυμώντας την Ίσιδα του Ναού, εκμεταλλευόμενος τους αδελφούς του ιερού, υποσχόμενος αυτό που δεν μπορεί να τηρήσει, κυρήττοντας αυτό που δεν εφαρμόζει, κάνοντας το αντίθετο από αυτό που διδάσκει, σκανδαλίζοντας, πίνοντας οινοπνευματώδη προς έκπληξη των ευσεβών κλπ.

Υπάρχει άπατη στον άνδρα που υπόσχεται γάμο σε μία γυναίκα και δεν τηρεί τον λόγο του· στην γυναίκα που δίνει τον λόγο της σε έναν άνδρα και που μετά τον εξαπατά ερωτευόμενη άλλον άνδρα· σε αυτόν το πάτερ φαμίλια που υπόσχεται στον γιό ή την κόρη αυτό ή εκείνο το δώρο, αυτήν ή εκείνη την βοήθεια, και που δεν τηρεί την υπόσχεση κλπ. Όλες αυτές οι μορφές άπατης είναι βία ενάντια, ενάντια στην τέχνη, γι' αυτό και ο Δάντης τις παρουσιάζει αλληγορικά με το τρομακτικό τέρας με πρόσωπο αξιοσέβαστο. Υπάρχει άπατη στο άτομο που ζητάει δανεικά και δεν επιστρέφει τα χρήματα, υπάρχει άπατη στους πωλητές λαχείων και στα τυχερά παιγνίδια, διότι τα θύματα πεπεισμένα πως μπορούν να κερδίσουν, χάνουν τα χρήματα τους και αισθάνονται εξαπατημένοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, εννοούμε πως ο έβδομος Δαντικός κύκλος είναι πιο πυκνός από όλους τους προηγούμενους γι' αυτό και θα μας ευχαριστούσε να μας εξηγούσατε την υλική σύνθεση της αναφερθείσης παραδιάστασης.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, η έβδομη βυθισμένη περιοχή ή του Κρόνου, είναι μιας υλικής πυκνότητας που εκπλήσσει, καθώς κάθε άτομο σε αυτήν την βυθισμένη περιοχή κατέχει στα σωθικά του 672 άτομα του Απόλυτου.

Είναι φανερό πως αυτός ο ειδικός τύπος ατόμου, είναι αρκετά πιο βαρύς και για αυτόν τον λόγο η έβδομη βυθισμένη περιοχή καταλήγει αρκετά χονδροειδής και οδυνηρή.

Καθώς λοιπόν ίσος αριθμός νόμων (672), κυβερνούν αυτή την καταχθόνια βυθισμένη περιοχή κάτω από το γεωλογικό φλοιό του κόσμου μας, η ζωή καταντάει εκεί αβάσταχτη, πολύ δύσκολη, τρομερά πολύπλοκη και τρομαχτικά βίαιη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα επιθυμούσα να ξέρω εάν το στοιχείο ή τα στοιχεία στα όποια κινούνται οι κάτοικοι του αναφερθέντος κύκλου, δεν φαίνεται σε αυτούς αν και πιστεύουν επίσης πως πάνε πολύ καλά

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έντιμοι φίλοι, θέλω να ξέρετε πως αυτή η σπηλαιώδης περιοχή του πλανήτη μας, είναι ένα μείγμα ορυκτών και φωτιάς.

Δίχως άλλο, εκεί οι φλόγες γνωρίζονται μόνο από το αποτέλεσμά τους, από την βία, από τα ενστικτώδη και βίαια κτυπήματα κτλ.

Επαναλαμβάνω αυτό που προηγουμένως είπα στην αρχή αυτής της ομιλίας: αυτό που ο Δάντης συμβόλιζε με αίμα, είναι αποκλειστικά το αιματώδες χρώμα της σεξουαλικής βίας στην αύρα των απολεσθέντων και στην παρανθρώπινη ατμόσφαιρα αυτής της ζώνης.

Αναμφίβολα ποτέ δεν θα σκεπτόταν ένας κάτοικος αυτής της περιοχής του Κρόνου, κάτι κακό για τον εαυτό του. Αυτοί υποθέτουν πάντα πως βαδίζουν στον δρόμο της ευθύτητας και της δικαιοσύνης· ορισμένοι από αυτούς ξέρουν πως είναι δαίμονες άλλα αυτοπαρηγορούνται με την ιδέα πως έτσι είναι όλα τα ανθρώπινα πλάσματα.

Όμως αυτοί που δεν αγνοούν ότι είναι δαίμονες, ποτέ δεν θα δεχόντουσαν την ιδέα πως είναι κακοί, καθότι αυτοί πιστεύουν ακράδαντα πως είναι άτομα του καλού, δίκαια και ευθέα.

Εάν κάποιος τους επέπληττε για τα εγκλήματα τους, εάν τους κατέκριναν, εάν τους καλούσαν σε μετάνοια, θα αισθάνονταν προσβεβλημένοι, δυσφημισμένοι και θα αντιδρούσαν με πράξεις βίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12: ΟΓΔΟΟΣ ΔΑΝΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ή ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Φίλοι μου, έχουμε συναθροισθεί απόψε, 18 Νοεμβρίου 1972, δέκατο έτος του Υδροχόου, με τον σκοπό να μελετήσουμε τον όγδοο Δαντικό κύκλο, τον βυθισμένο κάτω από τον γήινο φλοιό, στις παραδιαστάσεις της φύσης.

Εισερχόμενοι σε επεξηγήσεις, πρέπει ν' αρχίσουμε να ξαναπεράσουμε αυτά που έχουμε ήδη πει σε άλλα κείμενα, σε σχέση με τον μαύρο ταντρισμό.

Είναι φανερό πως υπάρχουν τρεις κατηγορίες ταντρισμού: Πρώτον λευκός Ταντρισμός, Δεύτερον μαύρος Ταντρισμός, Τρίτον γκρι Ταντρισμός.

Οι Ινδουιστές μας μιλούν ειλικρινά όσον αφορά το πύρινο φίδι των Μαγικών μας Δυνάμεων, αυτήν την ηλιακή ηλεκτρονική δύναμη που ανεβαίνει από το μεδούλι της σπονδυλικής στήλης των ασκητών. Είναι φανερά πως το υπερβατικό Φόχατ, αναπτύσσεται αποκλειστικά με τον λευκό ταντρισμό. Έχουμε δώσει το κλειδί στα προηγούμενα βιβλία μας· δίχως άλλο θα το επαναλάβουμε: Ένωση των Λίγκαμ-Γιόνι (Φαλλού-Μήτρας) , δίχως εκσπερμάτωση του ιερού σπέρματος.

Ο μαύρος Ταντρισμός είναι διαφορετικός: υπάρχει ένωση των Λίγκαμ-Γιόνι, μαγικές ιεροτελεστίες και εκσπερμάτωση.

Το αποτέλεσμα σε αυτήν την συμπαγή περίπτωση είναι η αφύπνιση του πύρινου φιδιού στην αυστηρά αρνητική του μορφή.

Είναι φανερό πως η ιερή Φωτιά κατακρημνίζεται στον μαύρο Ταντρισμό από τον κόκκυγα προς την ατομική κόλαση του ανθρώπου, τότε εμφανίζεται η ουρά του σατανά, το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ.

Ό γκρι Ταντρισμός έχει άλλους σκοπούς, ζωώδης απολαύσεις χωρίς υπερβατικούς πόθους.

Θα απασχοληθούμε τώρα λοιπόν, κατά τρόπο επεξηγηματικό, με ότι αφορά το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ.

Υπάρχουν δύο φίδια, το πρώτο (αυτό του λευκού Ταντρισμού), είναι το φίδι του μπρούντζου που θεράπευε τους Ισραηλίτες στην έρημο, ανεβαίνοντας νικηφόρα από τον νωτιαίο μυελό.

Το δεύτερο, είναι το φίδι του πειρασμού της Εδέμ, ο τρομακτικός πύθων, που σερνόταν στην λάσπη της γης και που ο Απόλλων εκνευρισμένος, πλήγωσε με τα δόρατά του.

Το πρώτο, το μπρούντζινο φίδι, η ανερχόμενη φωτιά, έχει την εξουσία να αφυπνίσει τα Τσάκρας της σπονδυλικής στήλης, ανοίγει, θα λέγαμε, τις επτά εκκλησίες της Αποκάλυψης του Αγίου Ιωάννου και μας μετατρέπει σε θεούς τρομερά θεϊκούς.

Το δεύτερο ανοίγει επτά Τσάκρας που βρίσκονται χαμηλά στην κοιλιά, τις επτά πόρτες της κόλασης, όπως λένε οι Μωαμεθανοί.

Πολλά έχουν λεχθεί όσον αφορά την Κουνταλίνη, την ελικοειδή φιδίσια δύναμη που αναπτύσσεται υπέροχα στο σώμα κάθε λευκού Ταντρικού. Όμως εμείς βεβαιώνουμε μόνον, πως κανείς δεν θα μπορούσε να απολαύσει τις εξουσίες του φωτεινού Φιδιού, χωρίς να καταβροχθιστεί προηγουμένως από το ίδιο.

Τώρα θα εξηγήσετε, φίλοι και αδελφοί της Γνωστικής Κίνησης, ποιος είναι ο λόγος για τον όποιο οι μύστες των Ινδιών έχουν χαρακτηρισθεί σαν Nagas (Φίδια).

Οι μεγάλοι ιεροφάντες της Βαβυλώνας, Αιγύπτου, Ελλάδος, Χάλδαιας κτλ, ονόμαζαν τους εαυτούς τους φίδια.

Στο φιδίσιο Μεξικό, ο Κετζαλκόατλ, ο Μεξικανός Χριστός, καταβροχθίστηκε από το φίδι και γι' αυτό έλαβε τον τίτλο του Ιπτάμενου φιδιού.

Ο Wotan ήταν ένα φίδι διότι τον είχε καταπιεί το φίδι.

Καταλήγει σαν αποτέλεσμα απτό και έκδηλο πως ο γάμος εκ βάθους, η ολοκληρωτική ένωση της Θείας Μητέρας με το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή, του πύρινου φιδιού των Μαγικών μας δυνάμεων με τον Σίβα, τον Τρίτο Λόγο, τον Αρχι- Ιεροφάντη και Αρχι-Μάγο, είναι δυνατή μόνον όταν καταβροχθιστούμε από το φίδι· τότε λοιπόν επέρχεται δοξασμένη η ανάσταση του Κρυμμένου Δάσκαλου μέσα ας εδώ και τώρα.

Προσκαλώ τώρα όλο αυτό το ακροατήριο που με ακούει, και όλη γενικά την Γνωστική Κίνηση, σε έναν συλλογισμό βαθύ πάνω στην αντίθεση.... Είναι αναντίρρητο πως το τρομερό φίδι Πύθων, είναι το αντίθετο αρνητικό και μοιραίο, η σκιά θα λέγαμε, η ριζική αντίθεση του φιδιού του φωτός.

Αναμφίβολα στην άβυσσο, η αλήθεια καμουφλάρεται με σκοτάδια.

Εάν στις ανώτερες διαστάσεις της φύσης και του κόσμου καταβροχθιζόμαστε από το μπρούντζινο φίδι που θεράπευε τους Ισραηλίτες στην έρημο, είναι φανερό πως στον όγδοο Δαντικό κύκλο οι καταδικασμένοι καταβροχθίζονται από το τρομερό προκλητικό φίδι της Εδέμ, τότε λοιπόν μετατρέπονται σε φίδια δηλητηριώδη, τρομακτικά κακεντρεχή.

Θέλω να κατανοήσετε ολοκληρωτικά, πως το φίδι πρέπει πάντα να μας καταβροχθίζει, ή από την φωτεινή άποψη ή στον όγδοο σκοτεινό κύκλο της κόλασης.

Καταλήγει λυπηρό το μοιραίο δείπνο του τρομερού προκλητικού φιδιού της Εδέμ, να καταβροχθίζει τους απολεσθέντες με τον σκοπό να τους καταστρέφει, να τους αποσυνθέτει να τους μετατρέπει σε κοσμική σκόνη για να ελευθερώσει την Ουσία, για να επανορθώσει την αρχαία πραγματική αγνότητα της ίδιας.

Μόνο έτσι κατορθώνει η ψυχή να χειραφετηθεί από τα οδυνηρά Τάρταρα.

Είναι πολύ ενδιαφέρον να ξέρουμε πως το φίδι πάντα καταστρέφει το εγώ, πότε από την λαμπερή γραμμή, με βάση συνειδητές δουλειές και ηθελημένες ταλαιπωρίες, πότε από την σκοτεινή γραμμή, στον όγδοου κύκλου των μοιραίων.

Είναι πολύ ενδιαφέρον να ξέρουμε πως το εγώ πάντα πρέπει να διαλύεται, όσο και αν κοστίζει, με την θέληση μας ή ενάντια στην θέληση μας και πως το φίδι, αναπόφευκτα πρέπει να μας καταβροχθίσει, νικητές ή αποτυχημένους.

Αυτό το προκλητικό φίδι της Εδέμ, αυτός ο τρομερός Πύθωνας, είναι η αρνητική άποψη της Θείας Μητέρας· αφού εκπληρωθεί η εργασία του στην κόλαση, επιστρέφει στην θετική του πόλωση στην φωτεινή περιοχή.

Βλέπετε λοιπόν, φίλοι και φίλες, με ποιόν τρόπο η Θεία Μητέρα αγαπά το παιδί της, όποιοι βαδίζουν χαμένοι, οι μαύροι Ταντρικοί, αναπτύσσοντας το φίδι των μοιραίων, καταδικάζονται αναπόφευκτα στον δεύτερο θάνατο.

Οι Μπόνζος και Ντούγπας του κόκκινου τουρμπανιού δεν θα μπορέσουν ποτέ να αποφύγουν την Θεία Μητέρα Κουνταλίνη· αυτή θα τους καταβροχθίσει αναπόφευκτα, όσο και αν κοστίσει.

Στον όγδοο κύκλο κόλασης κατοικούν δυστυχώς οι ψευτο-αλχημιστές (οι Μαύροι Ταντρικοί) οι κιβδηλοποιοί των μετάλλων, εκείνοι που

κρυστάλλωναν αρνητικά, για να είμαστε πιο σαφείς, εκείνοι που αντί να κρυσταλλώσουν το Σεξουαλικό Υδρογόνο Si12 στα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι, το κρυστάλλωσαν αρνητικά για να μετατραπούν πραγματικά σε μύστες της σκοτεινής πλευράς, που αναπόφευκτα καταλήγουν να καταβροχθίζονται από το τρομερό φίδι των μοιραίων.

Θέλω όλοι να έχετε υπόψιν πως υπάρχουν δύο τύποι αλχημείας, δύο τύποι θανάτου του εγώ και δύο τύποι συμποσίου που δέχεται το φίδι.

Εσείς μπορείτε να διαλέξετε τον δρόμο, διαλέξτε, σας δίνουν την γνώση, είσαστε μπρος στο δίλημμα του είναι ή του μη είναι της φιλοσοφίας.

Αλλοίμονό σας, υποψήφιοι για τον δεύτερο θάνατο, τα μαρτύρια σας θα είναι τρομακτικά, μόνο έτσι θα μπορέσετε να πεθαίνετε στην σκοτεινή κόλαση.

Με ποιον άλλον τρόπο θα μπορούσε να χειραφετηθεί η Ουσία; Με ποιόν άλλον τρόπο θα μπορούσε να απελευθερωθεί για να ξαναρχίσει έναν νέο κύκλο ανοδικής εξέλιξης, πού αναμφίβολα πρέπει να ξαναρχίσει από την σκληρή πέτρα;

Στον όγδοο κύκλο της κολάσεως συναντάμε επίσης τους παραχαράκτες τους κίβδηλους, αυτούς που υποσκελίζουν τους ανθρώπους, τους αιμομίκτες, τους σπορείς δυσαρεσκειών, τους κακούς συμβούλους, αυτούς που υπόσχονται και δεν κρατούν τον λόγο τους, αυτούς που δημιουργούν σκάνδαλα και επίσης αυτούς που δημιουργούν ταραχές, τους ψεύτικους και ψεύτες κτλ .

Αυτή η όγδοη βυθισμένη περιοχή είναι η αντίθεση, το αντίθετο, η αρνητική άποψη του ΟΥΡΑΝΟΥ.

Είναι πολύ ενδιαφέρων εκείνος ο πλανήτης του ηλιακού μας συστήματος. Μας έχει λεχθεί πως ο Βόρειος και Νότιος πόλος του ΟΥΡΑΝΟΥ

αντικρίζουν εναλλακτικά προς τον Ήλιο.

Όταν ο θετικός πόλος εκείνου του πλανήτη προσανατολίζεται προς την πλευρά του άστρου Βασιλέως, η αρσενική ενέργεια επιβάλλεται πάνω στην επιφάνεια της γης.

Όταν ο αρνητικός πόλος εκείνου του κόσμου προσανατολίζεται προς τον απαστράπτοντα Ήλιο, τότε η θηλυκή δύναμη κυβερνά στον ταραγμένο κόσμο μας.

Κάθε κύκλος ή μαγνητική περίοδος του ΟΥΡΑΝΟΥ είναι 42 ετών· έτσι λοιπόν, άνδρες και γυναίκες εναλλάσσουν την εξουσία τους εδώ στην Γη, σε κύκλους ή περιόδους 42 ετών.

Η πλήρης περίοδος του ΟΥΡΑΝΟΥ συνίσταται σε 84 χρόνια, 42 του αρσενικού τύπου και 42 του θηλυκού τύπου.

Ας παρατηρήσουμε καλά τις συνήθειες των ανθρώπων, την ιστορία, και θα δούμε εντατικές εποχές αρσενικής δραστηριότητας, όπως την εποχή της πειρατείας παραδείγματος χάριν, όταν όλες οι. θάλασσες της γης γέμισαν με κουρσάρους, και εποχές όπως η παρούσα ή όπως εκείνη κατά την όποια οι Αμαζόνες εγκατέστησαν την σεληνιακή λατρεία τους και κυβερνούσαν μεγάλο μέρος της Ευρώπης, κάνοντας τον κόσμο να τρέμει.

Κάθε αρσενικό κύκλο λοιπόν, τον ακολουθεί ένας θηλυκός και αντιστρόφως· όλα εξαρτώνται από την πόλωση του Ουρανού και από τον τύπο της ενέργειας που από αυτόν τον πλανήτη έρχεται στην γη.

Είναι καλό να ξέρετε, για το καλό της μεγάλης Αιτίας, πως οι σεξουαλικοί αδένες ελέγχονται από τον Ουρανό.

Χρειαζόμαστε να κατανοήσουμε ολοκληρωτικά πως τα γυναικεία ωάρια επίσης ελέγχονται από τον Ουρανό.

Αυτός ο πλανήτης, σαν κυβερνήτης της νέας εποχής του Υδροχόου, φέρνει μία πλήρη επανάσταση στον θλιμμένο μας κόσμο.

Δεν είναι λοιπόν, να παραξενεύεται κανείς, πως στην βυθισμένη περιοχή του Ουρανού, κάτω από τον φλοιό της Γης μας, καθορίζονται οι σεξουαλικές απόψεις των τελειωτικά απολεσθέντων, και το προκλητικό φίδι της Εδέμ που καταβροχθίζει τους πεσμένους για να αρχίσει η καταστροφική διαδικασία σε μεγάλη κλίμακα, μέχρι να καταλήξει στον δεύτερο θάνατο.

Στο περασμένο μας βιβλίο με τίτλο «Τα τρία Βουνά» είπαμε πως στο βυθισμένο ορυκτό Βασίλειο του πλανήτη Ουρανού, ο μυημένος πρέπει να αποσυνθέσει τον κακό κλέφτη, τον Κάκο ή Gestas, όπως εμφανίζεται στο Χριστιανικό Ευαγγέλιο.

Ο Αγαθός ή Dimas, ο καλός κλέφτης, είναι εκείνη η εσωτερική δύναμη που από τα βάθη του Είναι μας, κλέβει το Σεξουαλικό Υδρογόνο Si12, για την ίδια μας την εσωτερική αυτοπραγμάτωση.

Ο Κάκος, ο κακός κλέφτης, ο τρομερός Gestas, είναι εκείνη η απαίσια δύναμη, ο σκοτεινός που κλέβει την δημιουργική ενέργεια για το κακό.

Δεν είναι υπερβολικό να πληροφορήσουμε, πως το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ, αποτέλεσμα της κακής χρήσης της δημιουργικής ενέργειας της κλεμμένης από τον Κάκο, δεν αναπτύσσεται μόνο στους μαύρους αλχημιστές ή σκοτεινούς Ταντριστές, άλλα επίσης στους αποφασιστικά απολεσθέντες, αν και αυτοί δεν είχαν καμία μαγική γνώση.

Περνώντας τώρα στην αντιθετική σφαίρα του ΟΥΡΑΝΟΥ, στα αβυσσαλέα βάθη του πλανήτη γη, από τον νόμο των αντιθέσεων και της αναλογίας των αντιθέτων και από απλή ανταπόκριση, επίσης πρέπει να καταστραφεί ο ανατριχιαστικός Κάκος.

Ας δείτε εσείς λοιπόν, κύριοι και κυρίες, αυτές οι φωτεινές απόψεις, και σκοτεινές αντιθέσεις, σε τι τρόπο ανταποκρίνονται και κατά ποιον τρόπο αναπτύσσονται.....

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το προκλητικό φίδι της Εδέμ είναι το ίδιο το Ιερό Φίδι Δάσκαλε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκτιμητέ αδελφέ, πολύ ενδιαφέρουσα μου φαίνεται η ερώτηση σου και σπεύδω να σου απαντήσω.

Είναι φανερό πως στην κόλαση η αλήθεια καμουφλάρεται με σκοτάδια.

Καταλήγει κάπως ασύνηθες να ξέρουμε πως το φίδι μπορεί να πολωθεί κατά τρόπο θετικό ή αρνητικό.

Αυτό θέλει να πει, πως το προκλητικό φίδι της Εδέμ, αν και είναι η σκοτεινή αντίθεση του φιδιού του φωτός, είναι αναμφίβολα η αρνητική πόλωση του μπρούντζινου φιδιού που θεράπευε τους Ισραηλίτες στην έρημο.

Εκπλήσσει να ξέρουμε πως το ακτινοβολούν φίδι πολώνεται κατ' αυτόν τον μοιραίο τρόπο και αυτό μας καλεί να κατανοήσουμε πως το κάνει για το καλό του ίδιου του παιδιού του, για να καταστρέψει στην κόλαση τα απάνθρωπα στοιχεία που φέρουμε μέσα και να μας ελευθερώσει από τα τρομαχτικά νύχια του πόνου· έτσι είναι η αγάπη κάθε Θείας Μητέρας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, καθώς είναι φανερό πως το μεγαλύτερο μέρος των κατοίκων αυτού του πλανήτη δεν εφαρμόζουν ούτε τον λευκό Ταντρισμό ούτε τον μαύρο, παρά μόνο τον γκρι, που είναι η σεξουαλική πράξη με την έκχυση του Ενς Σέμινις και χωρίς καμιά υπερβατική επιθυμία, σας ρωτάω εάν όλο αυτό το πλήθος εισέρχεται αυτόματα στον όγδοου Δαντικού κύκλου, εξ ίσου όπως και αυτοί που εφαρμόζουν τον μαύρο ταντρισμό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, η ερώτηση σου είναι πολύ έξυπνη και θέλω να καταλάβετε την απάντηση μου! Είναι καλό να ξέρετε πως κάθε γκρι Ταντρισμός μετατρέπεται σε μαύρο, αναπόφευκτα.

Όταν κάποιος κατεβαίνει στην κόλαση, αφυπνίζεται αρνητικά.

Αυτό το μοιραίο ξύπνημα οφείλεται στην ανάπτυξη του απαίσιου οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ.

Πρέπει λοιπόν, να ξέρουμε κατά επείγοντα τρόπο, πως κάθε πορνεύων, αν και αγνοεί τον μαύρο Ταντρισμό, εκ των γεγονότων είναι Ταντρικός και αναπόφευκτα έρχεται να είναι μια καταχθόνια προσωπικότητα, με εντελώς αναπτυγμένο το προκλητικό φίδι της Εδέμ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, όταν μιλήσατε για τον δεύτερο κύκλο των παραδιαστάσεων, μας εξηγήσατε πως εκεί κατοικούν οι πορνεύοντες και μόνο για να ξεκαθαρίσουμε την ιδέα, θα επιθυμούσα να ξέρω τι διαφορά υπάρχει ανάμεσα στους πορνεύοντες που κατοικούν στον κύκλο του Ερμή και αυτών που εισέρχονται στον όγδοο Δαντικό κύκλο.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, φίλες, η λαγνεία είναι η ρίζα του εγώ, του «Εμένα τον ίδιο», του «Εσένα τον ίδιο»· αυτό μας καλεί να κατανοήσουμε πως η τάση προς την λαγνεία, η πορνεία, υπάρχει αναντίρρητα σε κάθε μία από τις εννέα φυσικές παραδιαστάσεις κάτω από τον γεωλογικό φλοιό του κόσμου μας.

Δίχως άλλο υπάρχει μία διαφορά σε όλο αυτό· στην βυθισμένη σφαίρα του Ερμή, το τρομακτικό Cuatlicue ή Proserpina, το προκλητικό φίδι της Εδέμ δεν καταβροχθίζει εντούτοις τα παιδιά του· μόνον στην όγδοη βυθισμένη περιοχή προσφέρει στον εαυτό του το τρομαχτικό του συμπόσιο.

Τώρα θα εξηγήσουμε γιατί ο Φλωρεντινός Δάντης βλέπει στον όγδοο κύκλο εκατομμύρια από ανθρώπινα πλάσματα κομματιασμένα, να αι-

μορραγούν, να πληγώνονται με τα νύχια τους και με τα δόντια τους, αποκεφαλισμένα κτλ, κτλ.

Είναι φανερό πως σε τέτοια βυθισμένη περιοχή αρχίζει η διαδικασία της οστεοποίησης, κρυσταλλοποίησης, ορυκτοποίησης και καταστροφής κάθε εγώ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, είναι πραγματικά εντυπωσιακή η περιγραφή που μας έχετε κάνει όσον αφορά την αγάπη της Θείας Μητέρας, που είτε είναι στην πλευρά του φωτός, είτε στα σκοτάδια, ελευθερώνει το παιδί της, την Ουσία, ακόμα και από τον δρόμο του πιο τρομερού πόνου μέσα στα σωθικά της γης. Πως συμβαίνει λοιπόν, ώστε πολλοί μαύροι μάγοι με αφυπνισμένη την συνείδηση, εν γνώσει του πόνου που πρέπει να περάσουν, επιμένουν στον δρόμο του μαύρου Ταντρισμού και του δεύτερου θανάτου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, είναι καλό όλοι οι εδώ παρόντες να ξέρουν πως ορισμένοι αφυπνίζονται για το Φως και ορισμένοι για τα σκοτάδια, όπως ήδη το έχω πει σε περασμένα βιβλία.

Δίχως άλλο, υπάρχει, μία ριζική διαφορά μεταξύ αυτών που αφυπνίζονται θετικά και αυτών που το πράττουν κατά τρόπον αρνητικό.

Αναμφίβολα, οι απολεσθέντες, όποιοι έχουν αφυπνισθεί στο κακό και για το κακό, αν και ξέρουν πως πρέπει να εξελιχθούν καθοδικά μέσα στα σωθικά του κόσμου, μέχρι τον δεύτερο θάνατο, πριν να αποκαταστήσουν την πραγματική αρχέγονη αγνότητα του ψυχικού υλικού, δεν μετανοούν για τον διαλεγμένο δρόμο, διότι έχουν κάνει από την καθοδική τους εξέλιξη, από τον μοιραίο τροχό του Σαμσάρα, μία θρησκεία, έναν μυστικισμό.

Δεν είναι περιττό να πληροφορήσω αυτό το ακροατήριο, πως οι μύστες του αριστερού χεριού έχουν Ναούς στις βυθισμένες περιοχές, όπου λατρεύουν την αρνητική πλευρά του φιδιού. Βεβαίως, αυτές οι απάνθρωπες υπάρξεις, ποτέ δεν αγνοούν την τύχη που τους περιμέ-

νει· αντιθέτως επιθυμούν να την επισπεύσουν για να χειραφετηθούν και να βγουν ελεύθεροι στο φως του Ήλιου, με τον σκοπό να ξαναρχίσουν μία νέα εξέλιξη που θα πρέπει να αρχίσει, όπως ήδη έχω πει, από την σκληρή πέτρα και συνεχίζοντας από το φυτικό και ζωικό, έως ότου ξανακατακτήσουν την κατάσταση του διανοητικού ανθρωποειδούς.

Όταν κανείς μιλάει με τον Γιαχβέ, μπορεί να διαπιστώσει καθαρά πως οι απολεσθέντες απεχθάνονται τον Ηλιακό λόγο και βρίσκονται εντελώς ερωτευμένοι με τον τροχό του Σαμσάρα (κύκλος φαύλος και μοιραίος).

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν καταλαβαίνω, Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, πως είναι δυνατόν ώστε ένας κάτοικος αυτής της βυθισμένης παραδιάστασης του όγδοου Δαντικού κύκλου, του οποίου η Ουσία είναι μποτιλιαρισμένη στο τρομερό ενώ της λαγνείας, να μπορεί έστω και επιφανειακά να αφυπνίσει συνείδηση, επειδή για να συμβεί αυτό, η Ουσία πρέπει να είναι ελεύθερη από το εγώ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, επαναλαμβάνω αυτό που προηγουμένως ήδη είπα πως μερικοί αφυπνίζονται για το φως και άλλοι για τα σκοτάδια.

Φθάνοντας σε αυτό το μέρος της ομιλίας μας απόψε, θα αναφέρουμε μία παράγραφο του Δανιήλ, του προφήτη. Ας δούμε την Βίβλο (Δανιήλ κεφ 12, παρ 2-4): «Και πολλοί των κοιμωμένων στην σκόνη της γης θα σηκωθούν, ορισμένοι για την αιώνια ζωή και άλλοι για την ντροπή και την αιώνια σύγχυση. Και οι κατανοούντες θα λάμψουν όπως η λάμψη του στερεώματος και αυτοί που δίδαξαν την δικαιοσύνη στα πλήθη, όπως τα άστρα, στην αιωνιότητα. Όμως εσύ Δανιήλ, κλείσε αυτά τα λόγια και σφράγισε το βιβλίο μέχρι το τέλος του καθορισμένου χρόνου, ώσπου να διδαχθούν πολλοί και να αυξηθεί η γνώσις».

Καθώς πλέον βρισκόμαστε στους χρόνους του τέλους και καθώς η επιστήμη έχει αυξηθεί σκανδαλωδώς, αρμόζει να αφαιρέσουμε την σφραγίδα από το βιβλίο και να ξεκαθαρίσουμε την προφητεία.

Επαναλαμβάνω, το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ έχει την εξουσία να αφυπνίσει την συνείδηση εκείνων που εισέρχονται στην άβυσσο, όπου ακούγεται μόνο το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

Μπορούμε λοιπόν, να αφυπνίσουμε την συνείδηση κατά τρόπο φωτεινό και θετικό, μέσω της ηθελημένης διαλύσεως του εγώ, ή να την αφυπνίσουμε στο κακό και για το κακό, μέσω της ανάπτυξης του απαίσιου οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ.

Ο κάθε ένας μπορεί να διαλέξει τον δρόμο του: η προφητεία του Δανιήλ έχει διακηρυχθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, γνωρίζω πολλούς πνευματικούς σοφούς οι όποιοι με όλη την ειλικρίνεια ζουν απομακρυσμένοι από τις σεξουαλικές πράξεις, δηλαδή είναι άγαμοι, και εντούτοις από όσα αντιλαμβάνομαι, δεν βρίσκονται καταταγμένοι σε κανένα από τα τρία Τάντρας για τα όποια μας έχετε μιλήσει. Μήπως αυτά τα άτομα δεν θα εισέλθουν σε αυτήν την περιοχή της κόλασης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αλλοίμονο σε σας, υποκριτές, Φαρισαίοι, ασπρισμένοι τάφοι, διεστραμμένη γενεά φιδιών, που καθαρίζετε το πιάτο και το βάζο, ενώ από μέσα είστε γεμάτοι από σαπίλα.

Το φαρισαϊκό εγώ είναι δραστήριο στο βάθος πολλών πιστών· αυτοί καμαρώνουν πως είναι άγιοι και σοφοί, αγνοί και τέλειοι, άλλα κατά βάθος είναι τρομακτικά πορνεύοντες.

Το φαρισαϊκό εγώ ευλογεί τα φαγητά όταν κάθεται στο τραπέζι, έχει ικανότητες ευσπλαχνίας, αυτο-εξαπατάται θεωρώντας τον εαυτό του ταλαντούχο, αλλά εις τα βάθη του εαυτού του, κρύβει απερίγραπτες

προθέσεις και μακιαβελικούς σκοπούς που τους δικαιολογεί με καλές προθέσεις.

Στον όγδοο Δαντικό κύκλο, τέτοιοι μακάριοι καταβροχθίζονται αθεράπευτα από το προκλητικό φίδι της Εδέμ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τι μπορείτε να μας πείτε για την πυκνότητα και τα στοιχεία που ολοκληρώνουν αυτή την παραδιάσταση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι φίλοι, ο όγδοος Δαντικός κύκλος είναι μια περιοχή πετρώδης και πύρινη ταυτοχρόνως, εκεί η φωτιά βασανίζει πραγματικά τους απολεσθέντες.

Αυτή η βυθισμένη περιοχή του Ουρανού, κάτω από τον γεωλογικό φλοιό του πλανήτη Γη, έχει κρυσταλλοποιήσεις ανυπόφορης υλικότητας.

Δεν περιττεύει να θυμηθούμε με απόλυτη διαύγεια που τρομάζει, πως στην αναφερόμενη ζώνη κάθε άτομο φέρει στην κοιλιά του 768 άτομα του Ιερού Απόλυτου Ήλιου.

Έτσι λοιπόν, κάθε άτομο από αυτά είναι τρομακτικά πυκνό, και γι' αυτό, δεν καταπλήσσει το ότι σε αυτήν την περιοχή η υλικότητα είναι ακόμη πιο πυκνή από ότι στους επτά προηγούμενους κύκλους.

Ίδιος αριθμός νόμων (768), ελέγχει όλες τις δραστηριότητες του όγδοου κύκλου κόλασης και γι' αυτό η ζωή σε αυτήν την βυθισμένη ζώνη της κόλασης καταλήγει αρκετά πολύπλοκη και δύσκολη, συνεπώς, τα βάσανα γίνονται τρομακτικά εντονότερα στην σκοτεινή ζώνη της αρνητικής άποψης του ουρανού, κάτω από την επιδερμίδα της Γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13: ΕΝΑΤΟΣ ΔΑΝΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ή ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ

Πολύ εκτιμητοί φίλοι., μαζεμένοι απόψε, προτιθέμεθα να μελετήσουμε τον ένατο Δαντικό κύκλο με τον σκοπό να εμβαθύνουμε περισσότερο σε αυτό το ζήτημα.

Διά μέσου αυτών των ομιλιών έχουμε φτάσει στο κέντρο ακριβώς της γης, το οποίο είναι τρομακτικής αδράνειας, καθώς επίσης είναι αυτός ο ίδιος ο πυρήνας του πλανήτη μας.

Φθάνοντας σε αυτό το σημείο, ο Δάντης στην Θεία Κωμωδία αναφέρει ασυνήθιστα το δόρυ του Αχιλλέα. Μας έχει λεχθεί πως αυτό το δόρυ, εάν στην αρχή πλήγωνε και προξενούσε ζημιές ή πίκρες, κατόπιν γινότανε πραγματική ευλογία.

Αυτό έρχεται να μας θυμίσει ξεκάθαρα την λόγχη του Λογγίνου, με την οποία ο Ρωμαίος εκατόνταρχος πλήγωσε το πλευρό του Κυρίου.

Αυτό το ίδιο δόρυ στο χέρι του Πάρσιφαλ, του υπέροχου ήρωα του δράματος του Βάγκνερ, ήλθε να γιατρέψει το πλευρό του Ανφόρτα.

Ήδη στα περασμένα θέματα μας μιλήσαμε κατά τρόπο συμπαγή όσον αφορά αυτό το όπλο του Έρωτα.

Τότε είπαμε πως αυτό το δόρυ είναι φαλλικού τύπου, το οποίο σοφά χειριζόμενο, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αποσύνθεση της πλειονότητας των Εγώ.

Είναι πολύ ευνόητο το γεγονός πως ο Δάντης ανέφερε ακριβώς το δόρυ του Αχιλλέα στην ενάτη σφαίρα και αυτό είναι κάτι που πρέπει

να μας κάνει να διαλογιστούμε.

Αρμόζει να θυμηθούμε πως η άγια λόγχη είναι ακριβώς το έμβλημα του φαλλού, όπου βρίσκεται η αρχή όλης της ζωής ο υπερβατικός σεξουαλικός ηλεκτρισμός με τον οποίο μπορούμε να αποσυνθέσουμε, να ελαττώσουμε σε κοσμική σκόνη το πολυδιάστατο εγώ.

Θέλω επίσης να αναφέρω σε αυτήν την διάλεξη το ΑΓΙΟ ΓΚΡΙΑΔ, εκείνη την Θεϊκή κούπα ή θαυματουργό δισκοπότηρο, στο όποιο ο Μέγας διδάσκαλος Ιησούς ήπιε κατά το τελευταίο δείπνο.

Είναι φανερό πως τέτοιο στολίδι είναι το ζωντανό σύμβολο της Μήτρας ή του Θεϊκού Yoni του αιώνιου θηλυκού.

Καθώς έχουμε μπει στο θέμα της ενάτης σφαίρας, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε σε αυτήν την ομιλία, να αναφέρουμε το δισκοπότηρο και το δόρυ των μεγάλων αρχαϊκών μυστηρίων.

Στην Ενάτη Σφαίρα, διαλύονται τελειωτικά τα πλάσματα που εξελίσσονται καθοδικά. Τι συνέβη με τον Νεμρώδ και τον πύργο της Βαβέλ; Τι θα συμβεί με τους σύγχρονους φανατισμένους αυτού του πύργου; Άδικα θα προσπαθήσουν να πολιορκήσουν τον ουρανό με τους πυραύλους τους· τα διαστημικά ταξίδια δεν επιτρέπονται στα διανοητικά ζώα, το να προσπαθήσουν να το κάνουν είναι μία ιεροσυλία, αυτά τα ταξίδια είναι αποκλειστικά των αυθεντικών ανθρώπων, των νόμιμων και πραγματικών.

Μετά από την μεγάλη καταστροφή που πλησιάζει, οι διανοητικοί απατεώνες του πύργου της Βαβέλ, θα εισέλθουν στους κόσμους της κόλασης για να ελαττώνονται σε κοσμική σκόνη στην ενάτη σφαίρα.

Τι έγινε ο Εφιάλτης; κατόρθωσε να συγκινήσει τους ενσαρκωμένους θεούς της αρχαίας Ατλαντίδας, δίχως άλλο, ελαττώθηκε σε σκόνη στον ένατο Δαντικό κύκλο.

Τι έγινε ο Βριάρεω; Αυτός με τα εκατό μπράτσα, ζωντανή αλληγορική αντιπροσώπευση των κυρίων του σκοτεινού προσώπου που κάποτε κατοικούσαν την βυθισμένη Ατλαντίδα;

Διαλύθηκε στον ένατο κύκλο κόλασης ή του Ποσειδώνα, μετατρεπόμενος σε σκόνη της γης.

Σε αυτήν την Ποσειδώνια βυθισμένη περιοχή, ελαττώνονται σε σκόνη οι προδότες. Αλλοίμονο στον Βρούτο, τον Κάσιο και τον εσωτερικό Ιούδα του κάθε ζωντανού.

Και τι συνέβη με σένα, Αλβερίγο της Μαδρίτης, άρχοντα της Faensa; Σε τι σου χρησίμευσαν οι καλές σου προθέσεις και το ότι μπήκες στο τάγμα των αδελφών της απολαύσεως;

Ξέρουν πολύ καλά οι θεοί και οι άνθρωποι το τρομακτικό έγκλημα που διέπραξες. Δεν ήσουνα μήπως εσύ εκείνος που δολοφόνησε τους συγγενείς του πάνω στο φούντωμα της γιορτής;

Λέγει ο μύθος των αιώνων πως υποκρινόμενος συμφιλίωση με αυτούς, τους δολοφόνησες σε φημισμένο συμπόσιο, ακριβώς στο τέλος, ακριβώς την στιγμή κατά την οποία σερβίρανε τα επιδόρπια.

Δίχως άλλο, συνέχισες την ζωή σου, έτσι φαινότανε στους ανθρώπους, αλλά στην πραγματικότητα εισήλθες στον ένατο κύκλο κόλασης τήν στιγμή ακριβώς κατά τήν οποία συμπληρωνόταν το έγκλημα.

Ποιος έμεινε κατοικώντας το σώμα σου; Μήπως δεν ήταν ένας δαίμονας;

Αλλοίμονο στους προδότες. Αλλοίμονο σε εκείνους πού διαπράττουν παρόμοια εγκλήματα! Αυτοί δικάζονται αμέσως από τα δικαστήρια της αντικειμενικής δικαιοσύνης και καταδικάζονται σε θάνατο. Οι κοσμικοί δήμιοι εκτελούν την καταδίκη και αυτοί οι δύστυχοι αποσαρκώνονται αμέσως περνώντας στον ένατο Δαντικό κύκλο, αν και το φυσικό τους κορμί δεν πεθαίνει, διότι είναι γνωστό πώς οποιοσδήποτε

δαίμονας, αναπληρώνοντας τον προδότη, μπαίνει μέσα στο σώμα του, με τον σκοπό να μην μεταβληθούν οι Καρμικές διαδικασίες εκείνων των ανθρώπων ή συγγενών, πού κατά τον έναν ή άλλο τρόπο έχουν σχέση με τέτοιες διεστραμμένες προσωπικότητες.

Αν και φαίνεται απίστευτο, στην πραγματικότητα περιπλανώνται στους δρόμους των πόλεων πολλοί ζωντανοί νεκροί, των οποίων οι πραγματικοί κάτοχοι τώρα ζουν στους κόσμους της Κόλασης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, εάν η μποτιλιαρισμένη, μέσα στο πολλαπλό εγώ, Ουσία είναι αυτή πού μεταναστεύει στους κόσμους της κόλασης, αυτή η αντικατάσταση για την οποία μας μιλάτε σημαίνει επ' ευκαιρία πώς άλλη Ουσία παίρνει το κορμί του ζωντανού νεκρού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, επαναλαμβάνω, οποιοσδήποτε δαίμονας μπορεί να αντικαταστήσει τον πρώην κάτοχο του σώματος, μπορεί επίσης να υπάρξει ή περίπτωση πού δ δαίμονας να μένει κύριος της καταστάσεως, αφέντης και κύριος αυτού του εγκαταλελειμμένου οχήματος να είναι ένας από τους λιγότερο επιβλαβείς δαίμονες πού αποτελούσαν μέρος του Εγώ πού γκρεμίστηκε στην κόλαση.

Έτσι λοιπόν, οι δικαστές της Θείας Δικαιοσύνης καταδικάζουν τα εγκλήματα της υψηλής προδοσίας με την ποινή του θανάτου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Τι εννοούμε σαν έγκλημα υψηλής προδοσίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, υπάρχουν πολλά είδη προδοσίας, άλλα υπάρχουν μερικά τόσο σοβαρά πού εκ των πραγμάτων πληρώνονται με την ποινή του θανάτου.

Αυτό το να προσκαλεί κανείς αυτό ή εκείνο το άτομο ή άτομα σε ένα συμπόσιο και μετά να τους δολοφονεί σε αυτό το ίδιο, προφασιζόμενος αυτόν ή τον άλλο λόγο, είναι ένα έγκλημα τόσο σοβαρό πού δεν μπορεί να πληρωθεί με άλλον τρόπο· σε αυτήν την περίπτωση, ο προ-

δότης αποσαρκώνεται αμέσως και το σώμα του μένει στα χέρια κάποιου δαίμονα.

Είναι φανερό πως οι άνθρωποι με κανέναν τρόπο δεν αντιλαμβάνονται αυτό πού έχει συμβεί στο βάθος της προσωπικότητας του προδότη, αλλά το μοναδικό πού ενδιαφέρει στους δικαστές της θείας δικαιοσύνης είναι να εκτελεστεί η καταδίκη και αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, δεν έχω εννοήσει αρκετά το σχετιζόμενο όσον αφορά την Ουσία, καθότι δεν καταλαβαίνω πώς ο δαίμονας πού αντικαθιστά τον πρώην κάτοχο τού σώματος του προδότη, έχει φυσική ζωή χωρίς Ουσία.

Τι μας λέει ο Δάσκαλος G πάνω σε αυτό το ιδιαίτερο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο Δάσκαλος G λέει πώς υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στους δρόμους μόνο με την προσωπικότητά τους, όμως τους λείπει η ουσία, δηλαδή, ότι περπατούν ζωντανοί και δίχως άλλο είναι νεκροί.

Φίλοι, μου έρχεται στην μνήμη εκείνος ο στίχος πού λέει:

«Δεν είναι νεκροί αυτοί που σε γλυκιά ηρεμία, την ειρήνη απολαμβάνουν στο ψυχρό μνήμα, νεκροί είναι αυτοί που έχουν νεκρή την ψυχή και πού όμως ζουν ακόμη». Ο δαίμονας πού αντικαθιστά τον κύριο ενός σώματος, μπορεί πλέον να μην έχει κανενός είδους Ουσία και μ' αυτό ξεκαθαρίζεται εντελώς η εξήγηση μου. Αυτές είναι οι περιπτώσεις άψυχων πού αναφέρονται από την Έλενα Πέτροβα Μπλαβάτσκι στην «Μυστική Διδασκαλία» της. Δεν είμαι ο πρώτος πού αναφέρει αυτήν την υπόθεση, ούτε καν ο τελευταίος, αλλά ναι είμαι ο πρώτος που το ξεκαθαρίζει ολοκληρωτικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, θα θέλατε να μου δώσετε μία εξήγηση όσον αφορά αυτό πού προηγουμένως λέγατε, συσχετιζόμενο με τον κοσμικό δήμιο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Βλέπω εδώ στο ακροατήριο έναν Διεθνή Γνωστικό απόστολο, ο οποίος πολύ ειλικρινά έχει υποβάλλει την ερώτηση.

Τα δικαστήρια της αντικειμενικής δικαιοσύνης (για να τα διαφοροποιήσουμε από την υποκειμενική δικαιοσύνη αυτού του κενού κόσμου στον όποιο ζούμε), έχουν κάτω από τις υπηρεσίες τους, κοσμικούς δήμιους· αυτές τις στιγμές μου έρχονται στην μνήμη δύο από αυτούς πολύ φημισμένοι που εργάστηκαν στην αρχαία Αίγυπτο των Φαραώ.

Αυτή η τάξη δημίων ενεργούν ανάλογα με τον Μεγάλο Νόμο και βρίσκονται πολύ πιο πέρα από το καλό και το κακό, έχουν εξουσία πάνω στην ζωή και εξουσία πάνω στον θάνατο.

Θυμάμαι με απόλυτη διαύγεια κάτι το ασύνηθες που μου συνέβη στην παρούσα ύπαρξη μου. Μετά αφού είχα ολοκληρώσει όλες τις εσωτεριστικές διαδικασίες μυήσεως, υποβλήθηκα σε πολλές δοκιμασίες, άλλα υπήρχε μία στην οποία αποτύγχανα αξιοθρήνητα, θέλω να αναφερθώ κατά τρόπο εμφατικό στο σεξουαλικό πρόβλημα.

Από εκείνη την εποχή, πάνε πλέον πάρα πολλά χρόνια, μου συνέβαινε πάντα το αναπόφευκτο· αποτύγχανα στις αποφασιστικές στιγμές και καταβρόχθιζα τα μήλα του κήπου των Εσπερίδων, αξιοθρήνητα. Στον φυσικό κόσμο διατηρούσα την πιο απόλυτη αγνότητα· η καταστροφή μου συνέβαινε πάντα όταν ήμουν έξω από το σώμα στους ανώτερους κόσμους· στην παρουσία άρρητων γυναικών αποτύγχανα.

Την μία ή την άλλη φορά υπέκυπτα στις ασελγείς διαδικασίες της Γκουντρίγια, Κούντρι, Σαλώμης, της Εύας της διαφθοράς της εβραϊκής μυθολογίας.

Το σοβαρό της περίπτωσης είναι ότι, παρ' όλο του ότι έβγαινα θριαμβευτής σε όλες τις προηγούμενες εσωτεριστικές δοκιμασίες μυήσεως, μου συνέβαιναν αυτές οι αποτυχίες ακριβώς στο τέλος του βουνού της μύησης.

Η περίπτωσή μου ήταν πραγματικά αξιοθρήνητη και σε όλες αυτές τις σκηνές ερωτικού τύπου, κάτω από το δένδρο της επιστήμης του καλού και του κακού, εγώ δεν ήμουν κύριος του εαυτού μου· ένας δαίμονας έμπαινε στον νου μου, κυριαρχούσε τις αισθήσεις μου, ήλεγχε την θέλησή μου και έτσι δυστυχώς αποτύγχανα.

Εγώ υπέφερα απερίγραπτα, η πληγή του Ανφόρτα μάτωνε στο πλευρό μου και οι τύψεις ήταν τρομαχτικές.

Μου συνέβη στο τέλος μια μέρα, θανάσιμα πληγωμένος στα βάθη της ψυχής μου, κάλεσα με πόνο την ΘΕΪΚΗ μου ΜΗΤΕΡΑ ΚΟΥΝΤΑΛΙΝΗ, ζητώντας βοήθεια και δεν με άφησε να περιμένω.

Μια οποιαδήποτε βραδιά, η λατρευτή μου μητέρα με έβγαλε από το φυσικό κορμί και με πήγε μπρος στους δικαστές της αντικειμενικής δικαιοσύνης.

Μεγάλος ήταν ο τρόμος μου, όταν βρέθηκα παρουσία των δικαστών του ΚΑΡΜΑ.

Πολλά άτομα γέμισαν την αίθουσα, υπήρχε τρόμος σε όλα τα πρόσωπα και αγωνία σε όλες τις καρδιές.

Προχώρησα μερικά βήματα στο δωμάτιο της Αλήθειας-Δικαιοσύνης, ο δικαστής άνοιξε το βιβλίο και διάβασε εγκλήματα εναντίον της Θεάς Φεγγάρι, περιπέτειες του Δον Χουάν Τενόριο, την εποχή των τροβαδούρων του μεσαίωνα και των περιπλανώμενων ιπποτών και των φεουδαρχικών πόλεων.

Μετά με τρεμάμενη φωνή, πρόφερε την θανατική καταδίκη και διέταξε τον κοσμικό δήμιο, με μεγαλοπρεπή τρόπο, να την εκτελέσει αμέσως.

Ακόμα θυμάμαι τον απερίγραπτο τρόμο εκείνων των στιγμών· τα πόδια μου έτρεμαν ακριβώς την στιγμή κατά την όποια ο δήμιος βγάζο-

ντας από την θήκη το φλογώδες σπαθί του, το κατεύθυνε απειλητικά εναντίον του ανυπεράσπιστου εαυτού μου.

Σε αυτά τα δευτερόλεπτα που μου φάνηκαν αιώνες μαρτυρίου, όλες οι θυσίες για την ανθρωπότητα πέρασαν από τον νου μου, οι αγώνες μου για την Γνωστική Κίνηση, τα βιβλία που είχα γράφει κτλ και είπα στον εαυτό μου: και αυτή είναι η τύχη που με περιμένει τώρα; Τόσα που υπέφερα για την ανθρωπότητα! Αυτή είναι η πληρωμή που μου δίνουν οι θεοί; ΑΧ! ΑΧ! ΑΧ!

Αμέσως αισθάνομαι πως κάτι κινείται στο εσωτερικό μου και ταράσσεται με βία, εν τω μεταξύ ο δήμιος κατηύθυνε την μύτη του σπαθιού του προς τα έμενα.

Αμέσως βλέπω με μυστικιστική έκπληξη έναν λάγνο δαίμονα, τρομερά διεστραμμένο ο οποίος, βγαίνοντας από το σώμα μου μέσω της σπονδυλικής στήλης, παίρνει το σχήμα ενός άλογου που χλιμιντρίζει.

Ο δήμιος κατευθύνει τώρα το σπαθί του προς το κακεντρεχές κτήνος και αυτό καρφώνεται με το κεφάλι στο βάθος του μαύρου γκρεμού· οι οπλές και η ουρά του μένουν προς τα επάνω και τελικά ολόκληρο το σώμα εκείνης της τρομακτικής βδελυρότητας εισχωρεί ολοκληρωτικά κάτω από τον φλοιό της πλανητικής σφαίρας για να χαθεί μέσα στα καταχθόνια σωθικά της κόλασης.

Έτσι έγινε, φίλοι μου, πως ελευθερώθηκα από εκείνο το λάγνο εγώ που στον μεσαίωνα είχα δημιουργήσει όταν βάδιζα σαν πεσμένος Μποντισάτβα, ιππεύοντας βασιλικό άλογο, στους πέτρινους δρόμους που με πήγαιναν από κάστρο σε κάστρο στα κτήματα των φεουδαρχών αρχόντων.

Ελεύθερος πλέον από αυτή την βδελυρότητα της φύσης, αισθάνθηκα μακάριος, δεν απέτυχα ξανά στις σεξουαλικές δοκιμασίες, ήμουν κύριος του εαυτού μου και μπόρεσα να συνεχίσω στο μονοπάτι της κόψης του ξυραφιού.

Ιδού λοιπόν κύριοι και κυρίες, το τόσο μεγάλο καλό που έκανε σε έμενα ο κοσμικός δήμιος....

Αναντίρρητα αυτή η τάξη των υπάρξεων, βρίσκονται πιο πέρα από το καλό και το κακό και είναι τρομακτικά θεϊκά.

Με κανέναν τρόπο δεν θέλω να κάνω δημαγωγία, ούτε σκοπεύω με αυτό να επαινέσω ούτε κατά φαντασία τους κακόφημους δήμιους της υποκειμενικής δικαιοσύνης, της γήινης δικαιοσύνης, αυτής της μάταιης δικαιοσύνης που αγοράζεται και πουλιέται.

Αναφέρομαι αποκλειστικά σε ιερά άτομα της αντικειμενικής δικαιοσύνης, της θεϊκής δικαιοσύνης και αυτό είναι ριζικά διαφορετικό...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, στην αρχή της εντυπωσιακής σας περιγραφής όσον αφορά τις υπάρξεις που εισέρχονται στον ένατο Δαντικό κύκλο, αναφέρεστε στους σύγχρονους κατασκευαστές του πύργου της Βαβέλ, και αναφέρατε τους ανθρώπους της επιστήμης οι όποιοι στέλνουν πυραύλους στο διάστημα. Θα θέλατε να ξεκαθαρίσετε για μένα σε τι είναι ένοχοι αυτοί οι σοφοί της μοντέρνας επιστήμης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, με μεγάλη ευχαρίστηση σπεύδω να απαντήσω στην ερώτηση σου. Παλιά κείμενα της αρχαίας σοφίας, λέγουν πως οι τιτάνες της βυθισμένης Ατλαντίδος θέλησαν να πολιορκήσουν τον ουρανό και κατακρημνίστηκαν στην άβυσσο.

Θέλω εσείς, κύριοι και κυρίες, να λάβετε ακριβή λογαριασμό πως οι σοφοί του εικοστού αιώνα δεν είναι οι πρώτοι που εκτοξεύουν οχήματα στο διάστημα, ούτε και οι μοναδικοί γήινοι που μπόρεσαν να στείλουν αστροναύτες στην Σελήνη.

Ο Νεμρώδ και οι οπαδοί του, οι φανατικοί του πύργου της Βαβέλ, κάτοικοι της βυθισμένης Ατλαντίδος, δημιούργησαν καλλίτερους πυραύλους προωθούμενους με ατομική ενέργεια και έστειλαν ανθρώπους στην Σελήνη.

Για αυτό είμαι βέβαιος, το είδα και έτσι δίνω μαρτυρία, διότι εγώ έζησα στην Ατλαντίδα.

Ακόμα θυμάμαι ένα αεροδρόμιο της βυθισμένης ηπείρου... πολλές φορές από ένα γειτονικό εστιατόριο, το Caravancin ή το Asana, είδα πολλές φορές αυτά τα οχήματα να αναχωρούν ανάμεσα στις ενθουσιώδεις φωνές του ξεσηκωμένου πλήθους.... σε τι τέλειωσαν όλα αυτά; τι συνέβη με τους τιτάνες; Τώρα μπορούμε να βρούμε μόνο σκόνη στον ένατο κύκλο της κόλασης.

Φίλοι, κύριοι, μην ξεχνάτε πως το διάστημα είναι απεριόριστα ιερό και πως κατά συνέπεια, η διαπλανητική πλεύση ελέγχεται από πολύ αυστηρούς κοσμικούς νόμους.

Το σφάλμα αυτών των μοντέρνων οπαδών του πύργου της Βαβέλ, συνίσταται ακριβώς στην αυτάρκεια τους... αυτοί οι αγνοούντες μορφωμένοι αυτοί οι αυτοθεωρούμενοι σοφοί, ξεκινούν από την λανθασμένη αρχή πως ήδη είναι άνθρωποι. Δεν θέλουν να λάβουν υπ' όψιν πως ακόμα δεν έχουν φθάσει στο ανάστημα αυτών, αυτοί είναι μόνο λογικά ανθρωποειδή, διανοητικά ανθρωποειδή.

Για να είναι κανείς άνθρωπος, χρειάζεται να του δοθεί η πολυτέλεια να δημιουργήσει, για προσωπική χρήση, ένα αστρικό σώμα, ένα διανοητικό σώμα, ένα αιτιατό σώμα.

Μόνο εκείνοι οι όποιοι θα έχουν δημιουργήσει τέτοια υπερευαίσθητα οχήματα θα μπορέσουν να ενσαρκώσουν πραγματικά το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ, το οποίο εκ των πραγμάτων θα τους τοποθετούσε μέσα στο βασίλειο των ανθρώπων.

Είναι, παράλογο λοιπόν, το να εγκαταλείψουν τα λογικά ζώα τον ζωολογικό κήπο (τον πλανήτη γη) για να ταξιδέψουν μέσω του ατελείωτου διαστήματος.

Πρέπει να γνωρίζουμε πως αυτοί οι κατά φαντασίαν σοφοί του Πύργου της Βαβέλ, θα κεραυνοβοληθούν με την τρομερή ακτίνα της κοσμικής δικαιοσύνης και θα χαθούν στον ένατο Δαντικό κύκλο.

Ντυμένος με το είδωλο (αστρικό σώμα) έχω περάσει ώρες ολόκληρες μέσα στα σωθικά της γης, στο διαρκές κέντρο βαρύτητας στον πυρήνα του κόσμου μας.

Αυτή η περιοχή είναι τρομακτικά πυκνή, καθότι κάθε άτομο της αναφερόμενης περιοχής, φέρει στην κοιλιά του 864 άτομα του Ιερού Απόλυτου Ήλιου.

Ίσος αριθμός νόμων (864) ελέγχουν τα δύστυχα πλάσματα τα όποια, σε διαδικασία αληθινής αποσύνθεσης, βρίσκονται σε αυτήν την ζώνη.

Περπατώντας από εκεί, είδα μία πέτρα πάνω στην οποία υπήρχε ένα κεφάλι όμοιο με το ανθρώπινο· αυτό κουνιόταν πολύ αργά, επαναλαμβάνοντας μηχανικά όλα εκείνα που μου ερχόταν να πω.

Επρόκειτο για κάποιον ο όποιος ήδη είχε ολοκληρωτικά ορυκτοποιηθεί και που αναντίρρητα, αποσυντίθονταν και διαλύονταν για να μετατραπεί τελικά σε κοσμική σκόνη.

Συνεχίζοντας την πορεία μου μέσα στα σωθικά του κόσμου, αισθάνθηκα ξαφνικά πάνω στους ώμους μου σαν ένα διαβολικό ον, να είχε τοποθετηθεί επάνω μου, κουνήθηκα με δύναμη και εκείνο το πλάσμα τότε έπεσε στο πάτωμα λίγο παραπέρα.

Κατόπιν συνεχίζοντας στον μοναχικό δρόμο στα σκοτεινά Τάρταρα, σε εκείνα τα τρομακτικά βάθη, όπου ο χρόνος είναι τρομακτικά μακρύς και επίπονος, μπήκα σε ένα βρωμερό δωμάτιο όπου υπήρχε μία πόρνη· κυλιόταν σε ένα κρεβάτι του Προκρούστη, διαλυόμενη σιγά σιγά.

Εκείνη η πόρνη έχανε σιγά σιγά δάχτυλα, μπράτσα, πόδια και συνουσιαζότανε ασταμάτητα με οποιαδήποτε αστρική νύμφη την πλησίαζε.

Βγήκα από εκεί, από αυτό το τρομακτικό δωμάτιο τρομακτικά συνταραγμένος. Τελικά κάτι ασυνήθιστο συμβαίνει, βλέπω δύο μάγισσες ντυμένες στα μαύρα οι όποιες, πετώντας αργά πάνω από το πάτωμα, κατευθύνονται σε μία κουζίνα...

Εκεί αυτές οι στρίγγλες, ετοιμάζουν τα φάρμακα τους, τα φίλτρα τους, τα μάγια τους, για να προξενήσουν κακό σε άλλες άτυχες των καταχθόνιων Ταρτάρων...

Ο χρόνος περνάει και εγώ αρχίζω να αισθάνομαι πλήξη σε τόσο χονδροειδή υλικότητα. Επιθυμώ λοιπόν να βγω από αυτήν, να ανεβώ στην επιφάνεια της γης, να ξαναδώ το απαλό φως της ημέρας.

Ο σκοπός μου δεν είναι μάταιος, γρήγορα βοηθούμαι και το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ μου ΕΙΝΑΙ· με έβγαλε άλλη μια φορά από μέσα από εκείνες τις αβύσσους για να ατενίσω ξανά τα ωραία βουνά, τις βαθιές θάλασσες, το φως του ήλιου και τα λαμπερά αστέρια.

Φίλοι, θυμηθείτε την πόλη του Dite, τον Ένατο κύκλο της κόλασης, εκεί εκπνέουν την τελευταία τους πνοή εκείνοι οι όποιοι έχουν εξελιχθεί καθοδικά στην πάροδο του χρόνου.

Ο Λούσιφερ-Προμηθέας, ο αντίπαλος, αυτό το ευτελές σκουλήκι που διαπερνά την καρδιά του κόσμου, είχε το πιο όμορφο πρόσωπο, αν και τώρα βρίσκεται αλυσοδεμένος στον μοιραίο βράχο της ανικανότητας.

Ας μην σκεπτόμαστε έναν Λούσιφερ δογματικό, παρά τον εσωτερικό Λούσιφερ του κάθε ένα από εμάς, εκείνον τον στοχασμό του Λόγου που βρίσκεται μέσα στα εσωτερικά βάθη κάθε ατόμου.

Λέγεται πως κλαίει με έξη μάτια, και αυτός ο αριθμός μας καλεί να αναλογισθούμε. 666 είναι ο αριθμός της μεγάλης πόρνης και προσθέτοντας κάθε αριθμό μεταξύ τους, έχουμε το αποτέλεσμα 18. Συνεχίζο-

ντας με νέες προσθέσεις θα φθάναμε στην έξης σύνθεση:1+8=9, την ενάτη σφαίρα, τον ένατο Δαντικό κύκλο.

Ο Λούσιφερ λοιπόν είναι αυτή η επαναστατική δύναμη, η όποια βρίσκεται στο βάθος του σεξουαλικού μας συστήματος και που χειριζόμενη με σοφία μπορεί να μας μετατρέπει σε θεούς.

Εκείνοι που δεν ξέρουν πως να μεταχειριστούν την Λουσιφερική δύναμη, με ποιους να τους συγκρίνω; Πιθανώς με τους μαθητευομένους του ηλεκτρισμού ή με τους απερίσκεπτους οι όποιοι μη έχοντας αυτό το επάγγελμα, αγνοώντας τον κίνδυνο, τολμούν να παίζουν με ηλεκτρικά καλώδια υψηλές τάσεως· αναμφίβολα κεραυνοβολούνται και κατακρημνίζονται στην άβυσσο.

Η αρνητική άποψη του Λούσιφερ-Προμηθέα μας οδηγεί αναπόφευκτα στην αποτυχία και γι' αυτό λέγεται πως αυτός είναι ο αντίπαλος που κατοικεί στην καρδιά του κόσμου.

Η αντίθεση του Λούσιφερ ή η ανώτερη άποψη του ιδίου, είναι ο ΗΛΙΑΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, ο Κοσμικός Χριστός.

Ο Λούσιφερ είναι η σκάλα για να κατέβει κανείς στην κόλαση και η σκάλα για να ανέβει. Κατανόηση είναι το απαραίτητο, θυμηθείτε πως το δικό μας σήμα κατατεθέν είναι ΘΕΛΗΣΗ.

Είναι αναγκαίο να μάθετε να ξεχωρίζετε το τι είναι ένα πέσιμο από το τι είναι ένα κατέβασμα εμείς χρειαζόμαστε να κατέβουμε στην ενάτη σφαίρα (το σεξ), για να κατασκευάσουμε τα υπαρξιακά σώματα του ΕΙΝΑΙ και να διαλύσουμε το Εγώ.

Ο ένατος κύκλος είναι το πηγάδι του σύμπαντος, το πλανητικό κέντρο βαρύτητας.

Δεν περιττεύει να θυμηθούμε πως στην ενάτη βυθισμένη σφαίρα, τα δημιουργικά όργανα του ανθρώπινου είδους έχουν πλήρη αντιπροσωπεία.

Κανείς δεν θα μπορούσε ν' ανεβεί χωρίς προηγουμένως να χρειαστεί να μπει στον κόπο να κατέβει. Κάθε εξύψωσης προηγείται μια τρομερή και καταπληκτική ταπείνωση.

Το να κατέβει κανείς στην ενάτη σφαίρα είναι απαραίτητο μερικοί το κάνουν εν ζωή με την ίδια τους θέληση, αυθόρμητα και για την εσωτερική τους αυτοπραγμάτωση, και άλλοι οι περισσότεροι, τα πλήθη, το κάνουν κατά τρόπον ασυνείδητο όταν κατεβαίνουν στην άβυσσο της απώλειας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, θα θέλατε να μας εξηγήσετε το γιατί το σεξ, το ονομάζουμε η ενάτη σφαίρα; Μήπως διατηρεί σχέση με το κέντρο της γης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, είναι επείγον να καταλάβετε πως στις ανώτερες διαστάσεις τις φύσης, βυθισμένες κάτω από την επιδερμίδα της γης, υπάρχει από τον νόμο της αντίθεσης, ένας ένατος κύκλος δόξας, όπου οι μυημένοι της Λευκής Παγκόσμιας Αδελφότητας μπορούν να δουν, κατά τρόπον συγκεκριμένο, χαραγμένο το σημείο του απείρου, το άγιο οκτώ τοποθετημένο οριζοντίως.

Όσοι έχουν μελετήσει την εσωτεριστική Καμπάλα γνωρίζουν πολύ καλά την εσωτερική σημασία αυτού του μαγικού σχήματος.

Το ανώτερο άκρο αυτού του σχήματος συμβολίζει τον εγκέφαλο, το κατώτερο άκρο αλληγορίζει το σεξ και το κέντρο αυτού του υπέροχου σχήματος είναι το ατομικό σημείο όπου αιωρούνται, οι εννέα βυθισμένες περιοχές.

Ιδού λοιπόν, ο εγκέφαλος, η καρδιά και το σεξ της πλανητικής μεγαλοφυΐας· η πάλη είναι φοβερή, εγκέφαλος εναντίον σεξ, σεξ εναντίον εγκεφάλου.

Όταν το σεξ νικάει τον εγκέφαλο, όταν μένει χωρίς κανέναν έλεγχο, γκρεμιζόμαστε με το κεφάλι προς την άβυσσο.

Όταν ο εγκέφαλος και το σεξ ισορροπούνται αμοιβαία αυτοπραγματωνόμαστε εσωτερικά.

Όλα τα πλάσματα που υπάρχουν πάνω στην επιφάνεια της γης, δημιουργήθηκαν σύμφωνα με αυτό το άγιο σύμβολο του άπειρου· τώρα θα λάβετε την εξήγηση γιατί το σεξ αντιστοιχεί με την ενάτη σφαίρα.

Εννέα μήνες παραμένει το πλάσμα μέσα στην μητρική κοιλιά εννέα ηλικίες έμεινε η ανθρωπότητα κρυμμένη μέσα στην κοιλιά της μεγάλης φύσης, Ρέας, Κυβέλης κλπ. Με αυτό πιστεύω, πολύ σοβαρά, να έχω δώσει απάντηση στην ερώτηση του κυρίου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, θα ήθελα να ξέρω πως βγαίνει στο Φως του ήλιου η Ουσία, μιας και το Εγώ έχει ελαττωθεί σε κοσμική σκόνη σε αυτόν τον ένατο κύκλο του κέντρου του πλανήτη μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ας γυρίσουμε λοιπόν τώρα, στα ζητήματα των διαστάσεων της κόλασης ή παραδιαστάσεων της φύσης, αφού έχουμε μιλήσει για το σημείο του άπειρου και τις ανώτερες διαστάσεις της φύσης.

Αφού έχει εκπνεύσει την έσχατη εισπνοή σε αυτήν την περιοχή όπου συναντάται ο θρόνος του Dite, η Ουσία, η ψυχική ύλη, εκείνο που έχουμε από την ψυχή μένει ελεύθερο, χωρίς εγώ, καθότι όπως έχουμε ήδη πει, αυτό το τελευταίο ελαττώνεται σε κοσμική σκόνη.

Χειραφετημένη η ουσία, παίρνει μία ομορφότατη παιδική μορφή γεμάτη με λαμπερή ομορφιά· αυτή; είναι η επίσημη στιγμή κατά την οποία οι Ντέβας της φύσης εξετάζουν την απελευθερωμένη Ουσία.

Αφού αυτοί έχουν διαπιστώσει μέχρι κορεσμού πως πλέον δεν κατέχει κανένα υποκειμενικά στοιχείο, παρανθρώπινο, της δίνουν εισιτήριο ελευθερίας.

Θέλω να πω με αυτό πως χορηγούν στην ψυχή την ευτυχία της απελευθέρωσης.

Ευτυχισμένες στιγμές είναι εκείνες κατά τις όποιες η ψυχή του πεθαμένου εισχωρεί από ορισμένες ατομικές φωτεινές πόρτες που της επιτρέπουν αμέσως την έξοδο προς το φως του ήλιου.

Ελεύθερη πλέον η ύπαρξη πάνω στην επιδερμίδα του κόσμου μας, ξαναρχίζει μία νέα ανοδική εξέλιξη· τότε μετατρέπεται σε Γκνόμο ή Πυγμαίο του ορυκτού βασιλείου· θα προχωρήσει αργότερα την ανοδική του εξέλιξη ανεβαίνοντας από την φυτική και ζωική κλίμακα, μέχρι να ξανακατακτήσει, σε κάποια μακρινή ήμερα, την κατάσταση του διανοητικού ανθρωποειδούς που άλλοτε έχασε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14: ΤΟ ΑΕΙΚΙΝΗΤΟ

Έντιμο ακροατήριο, διακεκριμένοι κύριοι, έντιμοι κύριοι θα μιλήσουμε λίγο για την συνεχή κίνηση.

Κάπου κάπου οι απατεώνες του διανοητικού απασχολούνται με το αεικίνητο και είναι καθαρό πως η κοινή γνώμη ταράσσεται έντονα.

Ήθελαν πάντοτε να εφεύρουν κάποιο μηχανισμό που να λειτουργεί για πάντα, αλλά αυτό δεν είναι δυνατόν, πράγμα που οφείλεται στην αναπόφευκτη φθορά των υλικών.

Είναι φανερό πως εάν τα κομμάτια μιας οποιασδήποτε μηχανής φθαρούν η συνεχής κίνηση εξαφανίζεται.

Ορισμένα άτομα, προσπαθώντας να ανακαλύψουν τον νόμο της συνεχούς κίνησης, κατέληξαν στο τρελοκομείο.

Δεν μπορεί κανείς παρά να γελάσει όταν ατενίζει τόσα συμπαθητικά κατασκευάσματα, που όμως δεν έχουν δώσει κανένα αποτέλεσμα·

Τι, λοιπόν, όσον αφορά τους ευφυείς μηχανισμούς που δεν έχουν εφεύρει οι απατεώνες του διανοητικού;... και δίχως άλλο, το πρόβλημα συνεχίζει χωρίς λύση.

Εμείς ειλικρινά ανακαλύψαμε πλέον τον νόμο της συνεχούς κίνησης στον θαυμάσιο κύλινδρο του Αρχάγγελου Hariton· λέγεται πως το σώμα είναι φτιαγμένο από κεχριμπάρι με άξονες από πλατίνα, ενώ τα εσωτερικά πλαίσια των τοίχων είναι φτιαγμένα από Anfrocita, χαλκό και «ελεφαντόδοντο» και από ένα τσιμέντο πολύ ισχυρό σε δοκιμασία

στο κρύο, στην ζέστη και στο νερό, και επίσης από τις ακτινοβολίες, τις κοσμικές συμπυκνώσεις.

Για τον δικό μας τρόπο να βλέπουμε και να κατανοούμε τα πράγματα, είναι φανερό πως τόσον οι εξωτερικοί μοχλοί όπως και τα γρανάζια, πρέπει να ανακαινίζονται από καιρό σε καιρό, διότι αν και είναι φτιαγμένα από μέταλλα πολύ ισχυρά, η παρατεταμένη χρήσις τα φθείρει.

Μιλάμε αναντίρρητα για τον τροχό του Σαμσάρα, ο όποιος γυρίζει αιωνίως.

Όλοι μας χωρίς καμία εξαίρεση, έχουμε γυρίσει πολλές φορές με αυτόν τον μεγάλο τροχό και αν δεν έχει διακοπεί η συνεχής κίνηση, οφείλεται αποκλειστικά στην απεριόριστη ποσότητα περιφρονημένων στοιχείων.

Ας σκεφθούμε για μια στιγμή στον άξονα αυτόν του μεγάλου τροχού, αυτού που λέγεται πως είναι από πλατίνα, θα μπορούσε επίσης να βεβαιωθεί με έμφαση πως είναι από ασήμι.

Οποιοσδήποτε ξέρει πως το ασήμι ή η πλατίνα είναι του τελείως Σεληνιακού τύπου· είναι φανερό πως ο άξονας του μοιραίου τροχού δεν θα μπορούσε να είναι από άλλο υλικό.

Όσο για το κεχριμπάρι, είναι φανερό πως αυτό το τελευταίο βρίσκεται διαλυμένο σε όλο το δημιούργημα· δεν πρέπει να ξεχνάμε πως αυτή η ύλη ενώνει τελείως τις τρεις παγκόσμιες δυνάμεις.

Υπέροχο αποτέλεσμα είναι πως οι τρεις αρχικές δυνάμεις της δημιουργίας, παρ' όλο ότι εργάζονται ανεξάρτητα, κάθε μία για λογαριασμό της, διατηρούνται ενωμένες χάρις σε αυτήν την υπέροχη ουσία την ονομαζόμενη κεχριμπάρι.

Κάθε ένας από εμάς, όχι μόνο έχει περάσει πολλές φορές από τον μύλο, αλλά επίσης από κάθε ένα από τα δόντια του μύλου.

Με αυτά που λέω, θέλω να δώσω έμφαση στην είδηση πως έχουμε γυρίσει ακατάπαυστα, μέσω ατελείωτων αιωνιοτήτων, τον τροχό του Αρχάγγελου Hariton, δηλαδή τον εξαίσιο τροχό του Σαμσάρα.

Το υλικό της περιφρόνησης είναι τα εγώ που κατεβαίνοντας με τον τραγικό τροχό, αποσυντίθενται στην Κόλαση.

Από τα δεξιά ανέρχεται πάντα ο Ανούβης σε ανοδική εξέλιξη και από τα αριστερά κατέρχεται ο Τυφών σε καθοδική εξέλιξη.

Σε όλες αυτές τις ομιλίες έχουμε επαναλάβει, μέχρι κορεσμού πως, στον κάθε ένα από εμάς, μας προσδιορίζουν 108 υπάρξεις. Είναι φανερό πως τελειώνοντας ο κύκλος των διαδοχικών ζωών, εάν δεν έχουμε κατορθώσει την εσωτερική αυτοπραγμάτωση του ΕΙΝΑΙ, περιστρεφόμεθα με τον τροχό του Αρχάγγελου Hariton, κατερχόμενοι μέσα στο βυθισμένο ορυκτό βασίλειο.

Με αυτό θέλουμε να μιλήσουμε πολύ καθαρά και να πούμε ότι εξελίσσεται ανοδικά κανείς μέχρις ένα σημείο τέλεια καθορισμένο από την φύση και αμέσως εξελίσσεται καθοδικά.

Ανερχόμαστε σε ανοδική εξέλιξη από την δεξιά πλευρά του τροχού και κατερχόμαστε σε καθοδική εξέλιξη από την αριστερή πλευρά του ιδίου.

Η ανοδική εξέλιξη αρχίζει, μιλώντας επακριβώς, από το ορυκτό βασίλειο. Οποιοσδήποτε εσωτεριστής ερευνητής με την συνείδηση αφυπνισμένη, θα μπορέσει να διαπιστώσει την ωμή πραγματικότητα των ανοδικών εξελισσόμενων πλασμάτων στο ανώτερο ορυκτό βασίλειο (για να το διαφοροποιήσω από το κατώτερο βυθισμένο).

Πολλές φορές κινούμενος έξω από το φυσικό σώμα με το Είδωλον, έχω ανοίξει καθορισμένους βράχους ή θραύσματα από πέτρα, δια να μελετήσω αυτά τα πολλαπλά πλάσματα που κατοικούν σε αυτό το ανώτερο ορυκτό βασίλειο.

Μπορώ να σας πω χωρίς φόβο και υπερβολή, πως τέτοια αθώα πλάσματα βρίσκονται υπεράνω του καλού και του κακού.

Σε κάποια περίπτωση όταν άνοιξα ένα θραύσμα από βράχο, μπόρεσα να δω πολλές κυρίες και κυρίους κομψά ντυμένους, που θα είχαν ένα μέγεθος από 5 έως 10 εκατοστά αναστήματος. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως σε αυτά τα μικρά στοιχειώδη ορυκτά αρέσει να μεταμφιέζονται με τα δικά μας ρούχα των ανθρωποειδών.

Ταξιδεύοντας σε διάφορους δρόμους του Μεξικού με το αυτοκίνητο, έχω δει με μυστικιστικό τρόμο ορισμένα ανώτερα στοιχεία των βράχων, τα όποια με έχουν προειδοποιήσει για κινδύνους ή με έχουν συμβουλέψει επαγρύπνηση στους δρόμους.

Αυτός ο δεύτερος τύπος ορυκτών στοιχείων, αναντίρρητα είναι πιο προχωρημένος από τον πρώτο τύπο και παίρνει όψεις πολύ όμοιες αυτών του διανοητικού ανθρωποειδούς, αν και χρησιμοποιούν ενδύματα με το χρώμα των βράχων όπου κατοικούν.

Ένας τρίτος τύπος ορυκτών στοιχείων περισσότερο προχωρημένων, είναι εκείνοι που γνωρίζονται με το όνομα Γκνόμος ή Πυγμαίοι· αυτή η τάξη πλασμάτων φαίνονται πραγματικοί νάνοι με μακριά γένια λευκά και χιονάτο καπέλο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως αυτή η τελευταία τάξη, γνωρίζει σε βάθος την αλχημεία των μετάλλων και συνεργάζεται στο έργο της φύσης.

Εμφανώς, πρόκειται για πλάσματα πιο προχωρημένα και γύρω από αυτά μιλούν καθαρά πολλά βιβλία του αποκρυφισμού.

Μας αρκεί να θυμηθούμε για μια στιγμή τα στοιχεία του Φρανς Χάρτμαν, ο οποίος αναφέρει αυτά τα πλάσματα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως τα προχωρημένα ορυκτά στοιχεία, εισέρχονται στο φυτικό βασίλειο.

Κάθε φυτό είναι το φυσικό κορμί ενός φυτικού στοιχείου.

Κάθε δένδρο, όλη η χλόη, όσο ασήμαντη και αν είναι αυτή, κατέχει το δικό του στοιχείο.

Δεν θέλω να πω μ' αυτό πως τα στοιχεία των φυτών, των δένδρων και των λουλουδιών κτλ, είναι χωμένα όλες τις ώρες στο ακίνητο κορμί τους, αυτό θα ήταν παράλογο και επιπλέον άδικο.

Τα φυτικά στοιχεία έχουν πλήρη ελευθερία για να μπαίνουν και να βγαίνουν στα σώματα τους κατά βούληση: εκπλήσσεται κανείς όταν τα συναντά στην τέταρτη συντεταγμένη, στην τέταρτη κάθετη.

Φυσιολογικά τα στοιχειώδη πλάσματα του φυτικού βασιλείου, συναντώνται καταταγμένα σε οικογενειακή μορφή.

Μία είναι η οικογένεια των πορτοκαλιών, άλλη αυτή του δυόσμου, της μέντας, άλλη των πεύκων κτλ.

Κάθε οικογένεια έχει τον δικό της ναό στην Εδέμ, στην τέταρτη διάσταση.

Πολλές φορές ντυμένος με το ΕΙΔΩΛΟΝ, χώθηκα μέσα σε αυτούς τους παραδείσιους ναούς.

Για να αναφέρω κάτι από αυτούς τους τελευταίους, θέλω να αναφερθώ τώρα στο άδυτο των πορτοκαλιών.

Βρήκα μέσα στον Sancta της αναφερθείσης φυτικής οικογένειας, πολλά αθώα μωρά· αυτά ήταν απασχολημένα εις το να ακούνε τις διδασκαλίες που παρέδιδε ο Guru–Deva τους.

Εκείνος ο εκπαιδευτής, ντυμένος με ένα ένδυμα όπως η νύμφη, έμοιαζε με μία γυναικεία ομορφιά παράξενα πνευματική.

Παρόμοιες επισκέψεις έχω κάνει σε άλλους φυτικούς ναούς τοποθετημένους στην Γη της Επαγγελίας, σε αυτήν την γη όπου τα ποτάμια αγνού νερού της ζωής αναβρύζουν γάλα και μέλι

Τα προχωρημένα στοιχεία του φυτικού βασιλείου, εισέρχονται αργότερα στα διάφορα διαμερίσματα του ζωικού βασιλείου.

Αυτά τα πλάσματα διανεμημένα σε πολλαπλές οικογένειες ή είδη, έχουν επίσης τους οδηγούς τους και τους ναούς τους που είναι τοποθετημένοι στον γήινο παράδεισο· δηλαδή, στην τέταρτη συντεταγμένη, την ονομαζόμενη από τους αποκρυφιστές αιθερικός κόσμος

Σε μία ορισμένη περίπτωση ενώ βρισκόμουν σε βαθύ διαλογισμό, μπόρεσα να διαπιστώσω πολύ καθαρά την ευφυή αίσθηση της γλώσσας των πουλιών.

Θυμάμαι πολύ καθαρά κάποιο πουλί που καθισμένο πάνω στην κορυφή ενός δένδρου συζητούσε με ένα άλλο· το πρώτο ήταν πολύ ήρεμο όταν ξάφνου διακόπηκε με την άφιξη του δεύτερου· αυτό το τελευταίο κάθισε απειλητικό πάνω στην κορυφή του δένδρου, κάνοντας πολλές αντεγκλήσεις προς το πρώτο.

Εγώ ήμουν επάγρυπνος, ακούγοντας σε διαλογισμό, αυτό που συνέβαινε· θυμάμαι καθαρά τις επικρίσεις του απειλητικού πουλιού: εσύ μου πλήγωσες το ένα πέλμα, πάνε μερικές μέρες και εγώ πρέπει να σε τιμωρήσω γι' αυτό το σφάλμα.

Το απειλούμενο πλάσμα δικαιολογείτο λέγοντας: Εγώ δεν φταίω για ότι έγινε, άσε με ήσυχο....

Δυστυχώς το επιθετικό πουλί δεν ήθελε να καταλάβει δικαιολογίες και τσιμπώντας με δύναμη το θύμα του, του θύμιζε ασταμάτητα το πληγωμένο του πέλμα.

Σε άλλη περίπτωση, ευρισκόμενος επίσης σε βαθύ εσωτερικό διαλογισμό, μπόρεσα ν' ακούσω το γαύγισμα δύο γειτονικών σκυλιών· το πρώτο εξιστορούσε στο δεύτερο όλα όσα συνέβαιναν στο σπίτι του και έλεγε: Το αφεντικό μου φέρεται πολύ άσκημα, εδώ σε αυτό το σπίτι με χτυπούνε συχνά με ξύλα και με μαστίγιο και η τροφή είναι απαί-

σια· όλοι γενικά με προσβάλλουν και εγώ ζω μια πολύ δυστυχισμένη ζωή.

Το δεύτερο απαντούσε με τα γαυγίσματα του λέγοντας: για μένα πάει πολύ καλύτερα, μου δίνουν καλή τροφή και μου φέρονται πολύ καλά.

Οι άνθρωποι που πηγαινοέρχονταν στο δρόμο άκουγαν μόνο το γαύγισμα δύο σκυλιών, δεν καταλάβαιναν την γλώσσα των ζώων· δίχως άλλο, για μένα αυτή η διάλεκτος ήταν πάντα πολύ καθαρή.

Σε κάποια περίπτωση, ένας γειτονικός σκύλος με ειδοποίησε πως με περίμενε μία μεγάλη αποτυχία αν πραγματοποιούσα κάποιο ταξίδι προς τα βόρεια του Μεξικού. Το αναφερόμενο ζώο φώναζε, λέγοντας μου. Μία αποτυχία, μία αποτυχία, μία αποτυχία! και εγώ δεν θέλησα να του δώσω σημασία.

Εκείνες τις ήμερες, φθάνοντας σε κάποιο χωριό πολύ κοντά στην έρημο της Σονόρα, είπα στον οδηγό του οχήματος στο οποίο ταξιδεύαμε, πως ήταν απαραίτητο να ψάξουμε για ένα ξενοδοχείο, διότι με κανένα τρόπο δεν ήθελα να συνεχίσω το ταξίδι εκείνη την νύχτα.

Δίχως άλλο, εκείνος ο καλός κύριος με την κοιμισμένη συνείδηση, δεν θέλησε να υπακούσει, τότε τον ειδοποίησα με τον εξής τρόπο: θα είστε υπεύθυνος γι' αυτό που πρόκειται να συμβεί, προειδοποιήθηκες, άκουσε το καλά, προειδοποιήθηκες.

Ώρες αργότερα το όχημα ανετράπη στην έρημο και υπήρξαν πληγωμένοι, δεν υπήρχαν νεκροί... τότε θύμισα σε εκείνον τον κύριο το σφάλμα που έκανε να μη με υπακούσει.... δεν υπάρχει αμφιβολία πως εκείνος ο άνθρωπος αναγνώρισε το έγκλημα του και ζήτησε συγνώμη αλλά πλέον ήταν αργά, το γεγονός είχε συμβεί.

Έτσι είναι δυστυχώς οι άνθρωποι με κοιμισμένοι την συνείδηση, έτσι βαδίζουν στον κόσμο από την ήμερα που γεννιούνται μέχρι να πεθάνουν.

Θα μπορούσε να φανεί σε εσάς λιγάκι παράξενο αυτό που λέγω, διότι με κανέναν τρόπο δεν παρατηρούν κάποια διαφορά ακούγοντας το τραγούδι ενός πουλιού, ποτέ δεν θα εννοούν την γλώσσα του και πολύ λιγότερο την γλώσσα ενός σκύλου.

Εσείς ακούτε μόνο θορύβους της φύσης, γαυγίσματα, σφυρίγματα, τραγούδια, κτλ και τίποτε άλλο.

Άλλο τόσο μπορεί να συμβεί σε αυτά τα ζωώδη πλάσματα: όταν ακούνε την ανθρώπινη γλώσσα αντιλαμβάνονται μόνο ανεβοκατεβάσματα της φωνής, θορύβους περίπου οξείς, περίπου βαρείς, τσιρίγματα, γουργουρίσματα, χλιμιντρίσματα, κραυγές, χαστουκίσματα. Δίχως άλλο, εμείς συνεννοούμαστε έχουμε τις δικές μας γήινες διαλέκτους κλπ.

Τα στοιχειώδη πλάσματα, τα πλέον προχωρημένα, εισέρχονται στο βασίλεια των διανοητικών ανθρωποειδών· δεν υπάρχει αμφιβολία πως αυτά τα δίποδα τριεγκεφαλικά ή τρικεντρικά είναι πολύ περισσότερο επικίνδυνα.

Σε κάθε έναν από εκείνους που εισέρχονται στο βασίλειο των λογικών ανθρωποειδών του προσδιορίζουν πάντα 108 υπάρξεις, καθώς πλέον το έχουμε πει μέχρι κορεσμού, άλλα εκείνος που αποτυγχάνει, εκείνος που δεν κατορθώνει την εσωτερική αυτοπραγμάτωση, μέσα στον κύκλο υπάρξεων που του έχουν προσδιορίσει, παύει να ξαναεπιστρέφει ή να ξαναενσωματώνεται σε οργανισμούς ανθρωποειδών, και κατακρημνίζεται υποεξελισσόμενος μέσα στα έγκατα της γης, στις παραδιαστάσεις της φύσης.

Διά μέσου των εσωτεριστικού τύπου ερευνών μας, μπορέσαμε να αποδείξουμε με πλήρη διαύγεια το τι είναι οι διαδικασίες της καθοδικής εξέλιξης.

Είναι φανερό πως μας πειράζει να ξεστρατίσουμε και να κατέβουμε από τα σκαλοπάτια από τα όποια προηγουμένως ανεβήκαμε.

Μετά αφού επαναλάβουμε στην κόλαση περασμένες εμπειρίες του ανθρωποειδούς, οφείλουμε να ανακεφαλαιώνουμε ζωώδεις και φυτικές καταστάσεις πριν από την τελική απολίθωση και τον δεύτερο θάνατο.

Θυμάμαι μία πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση. Σε κάποια περίπτωση συμβούλεψα μία κυρία της κόλασης το ακόλουθο: Στον δρόμο της καθοδικής εξέλιξης που έχετε πάρει θα πρέπει να αποσυντεθείτε στην ενάτη σφαίρα, να μετατραπείτε σε κοσμική σκόνη, έτσι είναι ο δεύτερος θάνατος. Εκείνη η κυρία μου απάντησε: δεν το αγνοώ, το γνωρίζουμε εμείς και ακριβώς αυτό είναι που θέλουμε.

Ο δαίμων που την συνόδευε εξαγριωμένος μου επιτέθηκε με τις ψυχικές του δυνάμεις της κολάσεως και εγώ έπρεπε να αμυνθώ με το φλογώδες σπαθί.

Ο Γιαχβέ έχει κάνει από όλον αυτόν τον τροχό του Σαμσάρα, ένα μυστικισμό, μια θρησκεία και οι οπαδοί του είναι πιστοί.

Όταν κάποιος συνομιλεί με τον Γιαχβέ μπορεί να διαπιστώσει πως αυτός ο πεσμένος άγγελος κατέχει μία σπινθηροβόλο διανοητικότητα, με την όποια μπορεί να διαφθείρει ολοκληρωτικά οποιονδήποτε.

Όλες οι ομιλίες του Γιαχβέ αρχίζουν μιλώντας ενάντια στον κοσμικό Χριστό· αυτός ο τύπος δαίμονος είναι τρομερά διεστραμμένος και μισεί θανάσιμα τον Ηλιακό Λόγο.

Εκείνοι που θέλουν να αυτοπραγματωθούν εσωτερικά με τον σκοπό να αποφύγουν την κάθοδο στους κόσμους της κόλασης, πρέπει να μπουν στο μονοπάτι της επανάστασης της συνείδησης· αυτό σημαίνει να αποχωριστεί κανείς από τον τροχό του Σαμσάρα και να απομακρυνθεί εντελώς από τους νόμους της ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης.

Τώρα θα λάβετε την εξήγηση με διαύγεια γιατί ο Κοσμικός Χριστός, με το πέρασμα του από την γη, μας μίλησε για την στενή πόρτα και

για το αγχώδες και δύσκολο μονοπάτι που οδηγεί στο φως.

Το εγώ δεν είναι ποτέ αθάνατο, έχει μία αρχή και ένα τέλος· ή το εξουδετερώνουμε θεληματικά ή η φύση αναλαμβάνει να το αποσυνθέσει στην κόλαση.

Εμείς πρέπει να διαλέξουμε, βρισκόμαστε εμπρός στον δίλημμα να είναι κανείς ή να μην είναι με την Φιλοσοφία και αυτοί που δεν θέλουν να μας ακούσουν τώρα, θα πρέπει να υποφέρουν αργότερα τις συνέπειες.

Πολύ ενδιαφέρουσες καταλήγουν οι ηθελημένες διαδικασίες της διαλύσεως του εγώ, εδώ και τώρα.

Κατ' αρχήν οφείλουμε να εξαλείφουμε τις αδυναμίες του ανθρωποειδούς· να συνεχίσουμε αμέσως διαλύοντας ή αποσυνθέτοντας όλα αυτά τα ζωώδη ή κτηνώδη ακόλουθα που φέρουμε μέσα μας και πολύ αργότερα είναι απαραίτητο να εργασθούμε με το δίκοπο τσεκούρι των αρχαίων μυστηρίων, για να συντρίψουμε και να ελαττώσουμε σε σκόνη τις χορτοειδείς αναμνήσεις όλων των ασελγειών και νοσηροτήτων του παρελθόντος.

Τέλος πρέπει να εργασθούμε με τα εργαλεία του αγρότη, για να σπάσουμε τις απολιθωμένες ή ορυκτές καταστάσεις των διαφόρων χθες που κοιμούνται στα κατάβαθα του υποσυνειδήτου.

Με αυτό θέλω να πω πως αυτό που η φύση πρέπει να κάνει με εμάς στην άβυσσο, μπορούμε εμείς να το κάνουμε εδώ και τώρα, εάν πραγματικά θέλουμε να αποφύγουμε τις πίκρες της κόλασης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, όταν αυτοπραγματώνομαστε εσωτερικά και αποχωριζόμαστε από τον τροχό του Σαμσάρα, αυτό σημαίνει πως παύουμε να βρισκόμαστε μέσα στην συνεχή κίνηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακούω μία ερώτηση του ακροατηρίου και σπεύδω να την απαντήσω με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση· διακεκριμένε κύριε,

είναι επείγον να κατανοήσετε αυτό που είναι συνεχής κίνηση του τροχού του Σαμσάρα σε όλες και σε κάθε μία από τις απόψεις του.

Αναμφίβολα η συνεχής κίνηση όχι μόνο υπάρχει στον κύλινδρο του Αρχάγγελου Hariton, άλλα επίσης σε κάθε κοσμικό κύλινδρο.

Θυμηθείτε με διαύγεια πως υπάρχουν οι κοσμικές ήμερες και νύχτες· τα πάντα ρέουν και ξαναρέουν, πηγαίνουν και έρχονται ανεβαίνουν και κατεβαίνουν, αυξάνονται και μειώνονται.

Στα πάντα υπάρχει ένας ρυθμός και το αφηρημένο και απόλυτο διάστημα είναι ηλεκτρική δόνηση και γι' αυτό συνεχής κίνηση.

Ειλικρινά εγώ δεν δέχομαι την απόλυτη στασιμότητα· αυτό που συμβαίνει είναι ότι υπάρχουν πολλαπλές και απεριόριστες μορφές της συνεχούς κίνησης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, μας μιλάτε για τρεις τύπους στοιχείων και εγώ θέλω να σας ρωτήσω εάν αυτά υπάρχουν στον τροχό του Σαμσάρα τόσο στην καθοδική εξέλιξη όσο και στην ανοδική εξέλιξη 'η είναι αποκλειστικά της ανοδικής εξέλιξης.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε αδελφέ, παρατηρείστε λεπτομερώς όλα τα φαινόμενα της φύσης και θα έχετε την απάντηση.

Πολλοί πιστεύουν πως οι πίθηκοι, ουραγκοτάγκοι, γορίλλες κτλ είναι του ανοδικού εξελικτικού τύπου, μέχρι που μερικοί υποθέτουν πως ο άνθρωπος προέρχεται από τον πίθηκο, άλλα τέτοια σύλληψη πέφτει παταγωδώς όταν παρατηρούμε τις συνήθειες αυτών των ζωικών ειδών. Βάλτε έναν πίθηκο σε ένα εργαστήριο και παρατηρείστε αυτό που συμβαίνει.

Αναντίρρητα οι διάφορες οικογένειες πιθήκων είναι καθοδικές εξελίξεις που κατάγονται από το διανοητικό ανθρωποειδές.

Το ανθρωποειδές δεν προέρχεται από τον πίθηκο· η αλήθεια σε αυτό βρίσκεται στο αντίθετο οι πίθηκοι είναι υποεξελιγμένα ανθρωποειδή, εκφυλισμένα.

Ας περάσουμε τώρα στην παρατήρηση της οικογένειας των χοίρων στις εποχές του Μωϋσή, οι Ισραηλίτες που έφταναν να φάνε το κρέας αυτών των ζώων, αποκεφαλίζονταν.

Είναι φανερό πως αυτός ο τύπος των στοιχείων συναντάται σε πραγματική διαδικασία της καθοδικής εξέλιξης.

Ανάλογες καταστάσεις καθοδικής εξέλιξης μπορούμε να τις ανακαλύψουμε στα φυτά και στα ορυκτά.

Ο χαλκός παραδείγματος χάριν, μέσα στο εσωτερικό του πλανητικού οργανισμού στον οποίο ζούμε, είναι το ειδικό κέντρο βαρύτητας όλων των ανοδικών και καθοδικών δυνάμεων,

Εάν εφαρμόσουμε στον χαλκό την θετική δύναμη του σύμπαντος, μπορούμε να ατενίζουμε λοιπόν προς την ειδική κατεύθυνση, πολλαπλές θαυμάσιες διαδικασίες της ανοδικής εξέλιξης.

Εάν εφαρμόσουμε στο αναφερθέν μέταλλο την αρνητική δύναμη του σύμπαντος, θα μπορέσουμε να αντιληφθούμε, με την ολοκληρωμένη διόραση, απεριόριστες διαδικασίες της καθοδικής εξέλιξης πολύ όμοιες προς εκείνες από τις πληθώρες που κατοικούν μέσα στα σωθικά της γης.

Εάν εφαρμόσουμε στον χαλκό την ουδέτερη δύναμη, τόσο οι διαδικασίες της ανοδικής εξέλιξης όσο και της καθοδικής εξέλιξης μένουν σε κατάσταση στασιμότητας.

Οι νόμοι της ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης αποτελούν τον μηχανικά άξονα όλης της φύσεως τον ασημένιο άξονα του τροχού του Σαμσάρα.

Οι νόμοι της ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης εργάζονται κατά τρόπο συντεταγμένο και αρμονικό σε όλα τα δημιουργημένα...

Εμφανώς τα στοιχεία των ορυκτών, φυτικών και ζωικών βασιλείων, εξελίσσονται και υποεξελίσσονται στις ίδιες τους φυσικές κλίμακες· ποτέ δεν θα μπορούσαμε να συλλάβουμε την έξαλλη ιδέα πως τα στοιχεία της φύσης, μετά από το γεγονός του να αποτύχουν σε αυτό ή εκείνο το ζων είδος, θα μπορούσαν να κάνουν την ρόδα να γυρίσει ανάποδα για να επιστρέφουν στην άβυσσο από την πόρτα από την οποία μπήκαν.

Θέλω όλοι εσείς, κύριοι και κυρίες να καταλαβαίνετε, πώς στα Τάρταρα μπαίνει κανείς από μία πόρτα και βγαίνει από άλλη.

Μεταξύ άλλων πραγμάτων αυτό σημαίνει, πως από τα δεξιά πάντα θα ανεβαίνει ο Ανούβις εξελισσόμενος ανοδικά και από τα αριστερά αιωνίως θα κατέρχεται καθοδικά ο Τύφων.

Το τσάκρα του Σαμσάρα δεν γυρίζει ανάποδα, κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, υπάρχει μία πίστη ανάμεσα σε αυτούς από εμάς που καταλαβαίνουμε αυτούς τους νόμους σε ορισμένα είδη ζώων και θα μας άρεσε μία εξήγηση μόνο στην συγκεκριμένη περίπτωση των κορακιών, των αρουραίων και τα υπόλοιπα είδη τα λίγο πολύ αποκρουστικά.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα απαντήσω στην νέα ερώτηση του ακροατηρίου: Έξω από κάθε αμφιβολία, υπάρχουν αποκρουστικά πλάσματα στην φύση που δείχνουν μία πολύ έντονη καθοδική εξέλιξη

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι π.χ. σιχαινόντουσαν τους αρουραίους, και είναι φανερό πως αυτοί βρίσκονται ειλικρινά σε κατάσταση καθοδικής εξέλιξης· άλλη είναι η κατάσταση των κορακιών, και αυτά αν και τρέφονται με πτώματα, για το γεγονός ότι αναπτύσσονται στην αχτίνα του

Κρόνου, κατέχουν ορισμένες υπέροχες δυνάμεις που δείχνουν ανοδική εξέλιξη.

Εγώ μπόρεσα να παραστώ μάρτυς στο τι είναι οι κοινότητες των κορακιών· σε κάποια περίπτωση, βρισκόμουν σε ένα μικρό χωριό της Βενεζουέλας, σε κάποιο σπίτι όπου ένα μικρό παιδάκι βρισκόταν βαριά άρρωστο, είδα με έκπληξη μία ομάδα από κοράκια τα όποια πολύ ήρεμα είχαν καθίσει πάνω στην σκεπή εκείνου του σπιτιού.

Εκείνοι οι απλοί άνθρωποι μου ξεκαθάρισαν το ακόλουθο: αυτό το μωρό θα πεθάνει.

Όταν ρώτησα τον λόγο αυτής της κρίσης, εκείνοι για απάντηση, μου έδειξαν εκείνα τα μαύρα πουλιά, τότε κατάλαβα.

Η περίπτωση δεν είχε γιατρειά και πραγματικά το μωρό πέθανε. Αυτό που περισσότερο με κατέπληξε ήταν οι ικανότητες εκείνων των στοιχείων· ξέρανε πως το μωρό θα πέθαινε, και καθήμενα πάνω στα κεραμίδια εκείνου του μεγάρου, περίμεναν την υπέρτατη στιγμή για το συμπόσιο.... αναμφίβολα τα μακάβριο δείπνο δεν θα μπορούσε ποτέ να έρθει, διότι δόθηκε στο μωρό χριστιανική ταφή· δίχως άλλο τα πουλιά έφθασαν και ο νόμος εκτελέστηκε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πολυαγαπημένε Δάσκαλε, για τις απόψεις που μας έχετε εξηγήσει εκτενώς, αυτό σημαίνει πως όλα εκείνα τα ζωώδη πλάσματα όπως γάτες, σκύλοι, χοίροι κλπ, έχουν περάσει κάποια φορά από την ανθρώπινη μορφή και βρίσκονται στον δρόμο προς την αποσύνθεση. Είναι δυνατόν ώστε αυτά τα ίδια πλάσματα να βρίσκονται στον δρόμο προς την ανθρώπινη μορφή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε αδελφέ, ας μου επιτραπεί να σε πληροφορήσω πως πολλά στοιχεία της φύσης πέρασαν από τους κόσμους της κόλασης· με άλλα λόγια διευκρινίζω: μετά από τον δεύτερο θάνατο κάθε ψυχή μετατρέπεται σε στοιχείο της φύσης και αρχίζει τις διαδικασίες της ανοδικής εξέλιξης, όπως έχω ήδη πει, αρχίζοντας από την

σκληρή πέτρα, για να συνεχίσει προς το φυτό και το ζώο μέχρι την κατάσταση του διανοητικού ανθρωποειδούς.

Εν τω μεταξύ τα στοιχεία των διαφόρων βασιλείων εξελίσσονται ανοδικά και καθοδικά, άλλα δεν θα μπορούσαν να επιστρέφουν στην κόλαση, δεδομένου ότι δεν κατέχουν το εγώ· μόνο τα ανθρωποειδή μπορούν να εισέλθουν στην κόλαση, διότι ναι αυτά έχουν μέσα τους το εγώ· με αυτό γίνεται σαφής η ερώτηση και δίδεται η απάντηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. τι σχέση υπάρχει ανάμεσα στην Ουσία και τα στοιχεία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είναι καλό ώστε το έντιμο ακροατήριο που με ακούει να εννοήσει πλήρως πως οπωσδήποτε δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ της Ουσίας και των στοιχείων.

Είναι σαφές πως η Ουσία είναι το ίδιο το στοιχείο και το στοιχείο είναι η ίδια η Ουσία.

Όταν το εγώ διαλύεται στους κόσμους της κόλασης, μετατρεπόμεθα σε στοιχεία της φύσης.

Όμως, όταν το εγώ διαλύεται εδώ και τώρα, μέσω συνειδητών εργασιών και θεληματικών ταλαιπωριών, αντί να μετατραπούμε σε στοιχεία μετατρεπόμαστε σε Δάσκαλους· ιδού το σημαντικό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε έχω περιέργεια να μάθω, βάσει αυτού που μας έχετε εξηγήσει σχετικά προς το ότι τα στοιχεία βρίσκονται πιο πέρα από το καλό και το κακό, και ότι εντούτοις είναι αθώα, αν αυτή η αθωότητα καταλήγει να χαθεί.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, έντιμο ακροατήριο που με ακούει, σας παρακαλώ καταλάβετε τα λόγια μου.

Υπάρχουν δύο κατηγορίες αθωότητας, αυτή των νικητών και των αποτυχημένων.

Η ψυχή που ξεφεύγει από την κόλαση μετά από τον δεύτερο θάνατο για να μετατραπεί σε στοιχείο της φύσης, εμφανώς είναι αποτυχημένη αν και έχει ξανακατακτήσει την αθωότητα της.

Η ψυχή που διαλύει το εγώ κατά τρόπο ηθελημένο και συνειδητό, εδώ και τώρα, ξανακατακτά την αθωότητα της κατά νικηφόρο τρόπο και μετατρέπεται σε έναν Βούδα.

Υπάρχουν δύο τύποι αθωότητας, αυτή των νικητών και αυτή εκείνων του Αρχάγγελου Hariton, ποτέ δεν υπήρξαν ανθρώπινοι, ποθούν να φθάσουν στην κατάσταση των ανθρώπων.

Υπάρχουν στοιχεία τα όποια πριν γίνουν αυτό που είναι έζησαν σαν ανθρωποειδή και εξελίχθηκαν καθοδικά στους κόσμους της κόλασης.

Ιδού δύο άκρα, δύο απόψεις των στοιχείων: Πρώτον, στοιχεία που αρχίζουν. Δεύτερον, στοιχεία που επαναλαμβάνουν τις στοιχειώδεις διαδικασίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πολυαγαπημένε Δάσκαλε, θα ήθελα να ξέρω αφού παρουσιάζεται η ευκαιρία της σοφίας σας, να μας εξηγήσετε εάν ένα στοιχείο όταν εισέρχεται για πρώτη φορά σε μία ανθρώπινη μήτρα, από το γεγονός ότι έρχεται χωρίς εγώ του είναι πιο εύκολο να επιτύχει την αυτοπραγμάτωση.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έντιμο ακροατήριο που απόψε με ακούτε, είναι επείγον να ξέρετε πως η ουσία, η ψυχή η προερχόμενη από τα τρία κατώτερα βασίλεια μέσα στην ανθρώπινη μήτρα δεν έχει ακόμα την αναγκαία και απαραίτητη πείρα που απαιτείται για να φθάσει στην εσωτερική αυτοπραγμάτωση του ΕΙΝΑΙ.

Φυσιολογικά, κάθε Ουσία η όποια εισέρχεται για πρώτη φορά σε έναν ανθρώπινο οργανισμό πέφτει σε πολλά σφάλματα, δημιουργεί εγώ, αποκτά Κάρμα και κατόπιν υποφέρει απερίγραπτα.

Μόνο αργότερα αυτή η ψυχή, εάν έτσι το θέλει, μπορεί να επιτύχει την αυτοπραγμάτωση.

Δίχως άλλο, επαναλαμβάνω τώρα αυτό που ήδη είπα σε περασμένες ομιλίες, ούτε όλες οι ψυχές επιτυγχάνουν την μαεστρία· για να συμβεί αυτό είναι απαραίτητη ορισμένη εσωτερική ανησυχία και αυτό είναι δυνατόν μόνο όταν η Μονάς, δηλαδή, ο αθάνατος σπινθήρας του Πνεύματος, προτίθεται αληθινά να εργαστεί στην ανθρώπινη ψυχή.

Είναι φανερό πως ούτε όλες οι Μονάδες Πνεύματα, οι παρθενικοί σπινθήρες ενδιαφέρονται για την μαεστρία δεν χρειάζεται να συνεχίσω κάνοντας διευκρινήσεις πάνω σε αυτό το ιδιαίτερο θέμα, επειδή ήδη το είπα σε περασμένες ομιλίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, εν πάση περιπτώσει θεωρώ πως όσο πάμε αφαιρώντας θεληματικά το εγώ, πραγματικά βρισκόμαστε σε μία διαδικασία της ανοδικής εξέλιξης, διότι πάντα έχουμε εννοήσει πως η εξέλιξη σημαίνει άνοδο, γι' αυτό και υποστηρίζω πως δεν είναι λανθασμένοι όσοι βεβαιώνουν πως ναι υπάρχει η μόνιμη ανοδική εξέλιξη μέχρι να φθάσουμε στην ολοκληρωτική τελειότητα. Έχετε εσείς καμία αντίρρηση σε αυτήν την αντίληψη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μου αρέσει η ερώτηση που έρχεται από το ακροατήριο· εμφανώς αυτή καθαυτή έχει ένα βάθος εντελώς αντιδραστικό. Δίχως άλλο, σπεύδω να την απαντήσω.

Μήπως, σκέφτεστε κύριοι, πως το εγώ μπορεί να εξελιχθεί ανοδικά; Υποθέτετε πως το να το διαλύουμε είναι εξέλιξη; Οποιοσδήποτε μορφωμένος διορατικός θα μπορούσε να διαπιστώσει τις διαδικασίες της καθοδικής εξέλιξης του εγώ, του έμενα τον ίδιο, εσένα τον ίδιο.

Είναι φοβερό, το να διαπιστώνει κανείς πως κατακρημνίζεται το εγώ στον δρόμο της καθοδικής εξέλιξης, κατερχόμενο από τις κλίμακες του ζώου, του φυτού και του ορυκτού, όταν περπατάμε το μονοπάτι της επανάστασης της συνείδησης.

Ή μήπως σκέπτεστε φίλοι πως, με την διάλυση του εγώ, η ουσία ξαναρχίζει μία νέα ανοδική εξέλιξη προσκολλημένη στον τροχό του Σαμσάρα;

Ή μήπως πιστεύετε πως το ΕΙΝΑΙ, το Πνεύμα, πρέπει να ζει αιωνίως μποτιλιαρισμένο μέσα στις διαδικασίες της ανοδικής εξέλιξης της φύσης και του κόσμου.

Εμείς ποτέ δεν έχουμε αρνηθεί τους νόμους της ανοδικής και της καθοδικής εξέλιξης· μόνο τις διευκρινίζουμε.

Οι διαδικασίες της ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης ανταποκρίνονται ακριβώς στον μεγάλο τροχό του Σαμσάρα. Τέτοιες διαδικασίες δεν θα μπορούσαν να επαναλαμβάνονται απεριόριστα στον κόσμο του Πνεύματος, διότι αυτό θα σήμαινε εκ των πραγμάτων, αιώνια σκλαβιά.

Θυμηθείτε φίλοι, πως ο Ιησούς ο Μέγας Καβίρ, δεν θέλησε ποτέ να μποτιλιαριστεί στο δόγμα της ανοδικής εξέλιξης.

Εκείνος ο μέγας ιεροφάντης μας μίλησε μόνο για το μονοπάτι της επανάστασης της συνείδησης, για τον αγχώδη δρόμο, στενό και δύσκολο που μας οδηγεί στο φως και πολύ λίγοι είναι αυτοί που τον βρίσκουν.

Πότε θα το εννοήσετε αυτό κύριοι; Σε ποια εποχή; Πότε θα αποφασίσετε να εισέλθετε από την στενή πόρτα και από τον αγχώδη δρόμο; Ή μήπως θέλετε να διορθώσετε την δουλειά του Ιησού, του Χριστού;

Εκείνοι που διαλύουν το εγώ φθάνουν στον ριζικό μετασχηματισμό και αυτό είναι ολοκληρωτική επανάσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μου φαίνεται μία ιδέα ολοκληρωτικής αδικίας, και αντίθετη στην αγάπη με την οποία ταυτίζεται ο Μέγας Αρχιτέκτων του Σύμπαντος, το ότι παραδεχόμαστε πως αφού έχουμε φθάσει σε ανθρώπινη κατάσταση, και έχουμε αναπτύξει το διανοητικό στα ύψη που τωρινά βρισκόμαστε, στην όποια θαυματουργούν οι πρόοδοι

και τα κατορθώματα οι άνθρωποι της μοντέρνας επιστήμης, να πρέπει να επιστρέφουμε στην κατάσταση των αλόγων, των σκύλων και των χοίρων.

Πώς μπορεί έστω και επιφανειακά να παρουσιαστεί τέτοια σύλληψη στον νου του λογικού και ευφυούς ανθρώπου; Ειλικρινά πιστεύω πως αυτό προσβάλει την υπέροχη αξιοπρέπεια του ανθρώπου, του φτιαγμένου καθ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Βλέπω εκεί στο ακροατήριο έναν κύριο ο οποίος σκοπεύει να διορθώσει την δουλειά γραφής του συγγραφέως της διδασκαλίας της μετενσάρκωσης των ψυχών, στον Μέγα Αβατάρα Κρίσνα, ο όποιος έζησε 1.000 χρόνια πριν από τον Χριστό.

Ποτέ δεν είπε ο Μέγας Ινδός Αβατάρα πως το τσάκρα του Σαμσάρα θα γυρίσει αντίθετα, πως ο Τροχός του Αρχάγγελου Hariton θα διαδικασθεί αντίστροφα, σταματώντας την πορεία του για να γυρίσει αντίθετα.

Κύριοι και κυρίες, ο τροχός του Αρκάνο 10 του Ταρό ακολουθεί πάντα την πορεία του, δεν επιστρέφει ποτέ.

Οποιοδήποτε όχημα μπορεί να οπισθοχωρήσει, όμως ο τροχός του Σαμσάρα ποτέ δεν οπισθοχωρεί.

Επανάληψη των κύκλων σύμφωνα με τον νόμο της υποτροπής είναι κάτι το διαφορετικό, και αυτό το βλέπουμε να αποδεικνύεται στις ήμερες και νύχτες του Μπράχμα, με την πάντα ασταμάτητη επανάληψη του, στις εποχές οι οποίες κάθε χρόνο επαναλαμβάνονται, στις διάφορες κοσμολογικές εποχές που ποτέ δεν σταματούν να επαναλαμβάνονται κτλ.

Τίποτε από όλα αυτά δεν είναι οπισθοχώρηση φίλοι μου, όλα αυτά κινούνται σύμφωνα με τον Τροχό όλα αυτά αποτελούν τμήμα της συνεχούς κίνησης.

Δίχως άλλο, είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε πως ο νόμος της υποτροπής επαναλαμβάνεται σε σπείρες είτε πιο ανώτερες είτε πιο κατώτερες· το ελικοειδές είναι η καμπύλη της ζωής.

Εάν έχουμε εξαντλήσει τις διάφορες διαδικασίες του ανθρωποειδούς, εμφανώς οφείλουμε να ανέβουμε ή να κατέβουμε. Ορισμένοι ανέρχονται άλλοι πέφτουν στην βυθισμένη καθοδική εξέλιξη.

Ανέρχονται εκείνοι που έχουν διαλύσει το εγώ, κατέρχονται εκείνοι που δεν το έχουν διαλύσει.

Οι νικητές μετατρέπονται σε Βούδες, σε Δασκάλους οι αποτυχημένοι, μετά από τον δεύτερο θάνατο ο όποιος ανακοινώνεται από τον Κύριο μας τον Χριστό, από τον Ιωάννη στην Αποκάλυψη, μετατρέπονται σε στοιχεία της φύσης.

Δεν υπάρχουν οπισθοδρομήσεις, παρά μόνο συνέχιση κύκλων ή περιόδων κοσμικής εκδήλωσης.

Ήδη είπαμε σε περασμένες ομιλίες, πως όλοι αυτοί οι κύκλοι ή περίοδοι είναι μετρημένοι, και σε αυτό δεν υπάρχει οπισθοδρόμηση .

Ο Τροχός προχωρεί, ποτέ δεν γυρίζει πίσω. Αρχίζει από τον κύκλο αριθμός ένα, και τελειώνει με τον τρεις χιλιάδες. Η αρίθμηση των κύκλων ή περιόδων εκδήλωσης ποτέ δεν προχωρεί ανάποδα, γι' αυτό τα μαθηματικά αποδεικνύουν διαυγέστατα πως η διδασκαλία της μετενσάρκωσης των ψυχών είναι ακριβής.

Θα ήταν σοβαρό κύριοι και κυρίες, να μην είχε το εγώ ένα όριο και να συνέχιζε αιωνίως να αναπτύσσεται και να εξελίσσεται· σκεφθείτε τι θα σήμαινε αυτό· το κακό του κόσμου δεν θα είχε ποτέ ένα όριο, θα επεκτεινόταν νικηφόρο στα απεριόριστα διαστήματα και θα κυριαρχούσε όλους τους επτά κόσμους.

Σε αυτήν την περίπτωση θα υπήρχε αδικία. Διακεκριμένοι κύριοι και κυρίες, ευτυχώς ο Μέγας Αρχιτέκτων του Σύμπαντος, του αναφερθέ-

ντος από τον κύριο που έκανε την ερώτηση, έχει θέσει ένα φράγμα στο κακό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15: Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΓΩ

Διακεκριμένοι φίλοι, έντιμες κυρίες, σήμερα 9 Δεκεμβρίου του δέκατου έτους του Ύδροχόου (1972), είμαστε συναθροισμένοι εκ νέου εδώ σε αυτό το μέρος με την επιθυμία να μελετήσουμε εκ βάθους το θέμα της διαλύσεως του ψυχολογικού Εγώ.

Πριν από όλα, είναι απαραίτητο να αναλύσουμε προσεκτικά αυτό το ζήτημα του εγώ.

Διάφορες σχολές ψευτοεσωτεριστικού και ψευδοαποκρυφιστικού τύπου, δίνουν έμφαση στην έξαλλη ιδέα ενός διπλού Εγώ· το πρώτο το ονομάζουν Ανώτερο εγώ, το δεύτερο το χαρακτηρίζουν σαν Κατώτερο Εγώ.

Εμείς λέμε πως το Ανώτερο και Κατώτερο είναι δύο τμήματα ενός και του αυτού πράγματος.

Πολλά έχουν λεχθεί όσον αφορά το Άλτερ Έγκο και μέχρι που το επαινούν και το θεοποιούν, θεωρώντας το θείο.

Στο όνομα αυτού που είναι η αλήθεια, γίνεται απαραίτητο να πούμε πως Ανώτερο και Κατώτερο Εγώ είναι δύο απόψεις του αυτού εγώ και πως για αυτό, το να επαινούμε το πρώτο και να υποτιμούμε το δεύτερο, αποτελεί έξω από κάθε αμφιβολία κάτι το άτοπο.

Εστιάζοντας απευθείας σε αυτό το ζήτημα, κοιτάζοντας το εγώ έτσι όπως είναι αυτό καθαυτό, και χωρίς αυτήν την τάξη διαιτητικών διαχωρισμών (Ανώτερο και Κατώτερο), είναι φανερό πως εμείς κάνουμε μία σωστή διαφοροποίηση ανάμεσα σε αυτό που είναι το Εγώ και αυτό που είναι το Είναι.

Θα μπορούσε να αντιλεχθεί πως μια τέτοια διαφοροποίηση, δεν είναι παρά μία άλλη σύλληψη που μεταδίδεται από το διανοητικό.

Εκείνοι που μας ακούνε μέχρι που θα ψάξουν για υπεκφυγές, βεβαιώνοντας πως μία σύλληψη περισσότερη ή μία σύλληψη λιγότερη σε ζητήματα υψηλής φιλοσοφίας είναι κάτι που δεν έχει την παραμικρή σημασία.

Υπάρχουν άνθρωποι που επίσης μπορούν να δώσουν στον εαυτό τους την πολυτέλεια να ακούσουν αυτές τις διαβεβαιώσεις και αμέσως να τις ξεχάσουν, για να δώσουν προσοχή σε κάτι που θεωρούν σημαντικό.

Οι άνθρωποι, με την συνείδηση κοιμισμένη, συνηθίζουν να υπερπηδούν διαβεβαιώσεις αυτού του τύπου, επειδή είναι ήδη κουρασμένοι με τόση θεωρία.

Αυτά τα πρόσωπα λένε στον εαυτό τους: Τι πειράζει μια θεωρία παραπάνω; Τι πειράζει μία θεωρία λιγότερη;

Εμείς πρέπει να μιλήσουμε με πλήρη ειλικρίνεια και βασιζόμενοι σε γεγονότα, σε απ' ευθείας εμπειρίες και όχι σε απλές γνώμες υποκειμενικού τύπου.

Θα σας πω φίλοι μου αυτό που έχω βεβαιώσει αυτό που έχω δει και έχω ακούσει και αν εσείς θέλετε να δεχτείτε τις επιβεβαιώσεις μου καλά κάνετε, όμως αν θέλετε να τις απορρίψετε, είναι δική σας υπόθεση.

Κάθε ανθρώπινο πλάσμα είναι ελεύθερο για να δεχθεί, ανά απορρίψει ή να ερμηνεύσει τις διδασκαλίες όπως επιθυμεί.

Στην αρχή της τωρινής μου μετενσάρκωσης, εγώ επίσης όπως πολλοί από εσάς, είχα διαβάσει διάφορα ψευδοεσωτεριστικά και ψευδοαπακρυφίστικά βιβλία.

Ψάχνοντας όπως εσείς το έχετε κάνει, πέρασα από διάφορες σχολές και γνώρισα πληθώρα από θεωρίες.

Είναι φανερό πως με την ώθηση του να διαβάζω τόσο και να ξαναδιαβάζω, έφτασα επίσης να πιστεύω στην ύπαρξη δύο Εγώ, του Ανώτερου και του Κατώτερου.

Οι διάφοροι δάσκαλοι μου έλεγαν πως έπρεπε να δαμάσω το Κατώτερο Εγώ μέσω του Ανώτερου Εγώ, για να μπορέσω να φθάσω μια ήμερα στο να είμαι ένα μύστης.

Εξομολογούμε ειλικρινά και χωρίς ελιγμούς, πως ήμουν εντελώς πεπεισμένος για την ύπαρξη αυτών των δύο Εγώ.

Ευτυχώς ένα γεγονός μυστικιστικό υπερβατικό, ήρθε να με τραντάξει έντονα στο βάθος της ψυχής μου.

Συνέβηκε πως μια κάποια νύχτα, δεν πειράζει η ημερομηνία, ούτε η ήμερα, ούτε η ώρα βρισκόμενος έξω από το φυσικό μου κορμί κατά τρόπο εντελώς συνειδητό και θετικό, ήρθε σε έμενα το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΙΝΑΙ, ΤΟ ΙΝΤΙΜΟ.

Χαμογελώντας το Ευλογημένο μου είπε: Εσύ πρέπει να πεθάνεις.

Αυτές οι φράσεις του ΙΝΤΙΜΟ με άφησαν αμήχανο, συγχυσμένο, εκμηδενισμένο.

Με λίγο φόβο, ρώτησα το Εσωτερικό μου Είναι (ΑΤΜΑΝ) λέγοντας του: Γιατί πρέπει να πεθάνω; Άσε με να ζήσω λίγο ακόμα, εγώ εργάζομαι για την ανθρωπότητα.... Ακόμα θυμάμαι εκείνη την στιγμή κατά την οποία το Ευλογημένο, χαμογελώντας μου επανέλαβε για δεύτερη φορά; Εσύ πρέπει να πεθάνεις.

Κατόπιν ο Λατρευτός μου έδειξε στο αστρικό φως, αυτό που έπρεπε να πεθάνει στον εαυτό μου. Τότε είδα το πολλαπλό Εγώ σχηματισμένο από πληθώρα καταχθόνιων οντοτήτων, πραγματικό κοπάδι από υπο-

κείμενα διεστραμμένα, ψυχικά ακόλουθα από διαφορετική τάξη, ζωντανοί δαίμονες προσωποποιώντας σφάλματα.

Έτσι συνέβη φίλοι μου, πως έφθασα στο σημείο να ξέρω ότι το Εγώ δεν είναι κάτι ατομικό, παρά ένα σύνολο από ψυχικά ακόλουθα, ένα σύνολο από πολλαπλά εγώ φιλόνικα και φωνακλάδικα.

Μερικά από αυτά αντιπροσωπεύουν την οργή, άλλα την απληστία, εκείνα την λαγνεία, αυτά την ζήλεια, αυτά τα άλλα την υπερηφάνεια, μετά συνεχίζουν η οκνηρία, η λαιμαργία και τα απέραντά της παράγωγα.

Πραγματικά δεν είδα στο Εγώ τίποτα το άξιο λατρείας, κανέναν τύπο θεϊκότητας κτλ.

Φθάνοντας σε αυτό το σημείο της έκθεσης μου, δεν θα ήταν παράξενο μερικοί από τους παρόντες να αντιλέγουν στα λόγια μου, λέγοντας μου: πιθανόν εσείς κύριε, να είδατε το κατώτερο εγώ σας, σύνολο από ψυχικά ακόλουθα όπως βεβαιώνει ο ανατολικός Βουδισμός· θα ήταν πολύ διαφορετική η σύλληψη σας, εάν είχατε αντιληφθεί το Ανώτερο Εγώ σε όλο του το μεγαλείο.

Γνωρίζω πολύ καλά φίλοι μου, τις διάφορες μορφές της διανοητικοποίησης που εσείς έχετε, τις υπεκφυγές σας, τις αόριστες απαντήσεις σας, τις διάφορες δικαιολογίες σας, τις αντιδράσεις σας, τις αντιστάσεις σας, την επιθυμία να εξέχετε πάντα όλα όσα έχουν γεύση Εγώ.

Είναι φανερό πως το εγώ δεν έχει όρεξη να πεθάνει και πως θέλει να συνεχίσει κατά κάποιο τρόπο εξαιρετικά πανούργο, και όχι στις πιο πυκνές και χονδροειδείς μορφές.

Σε κανέναν δεν μπορεί να αρέσει να βλέπει το αγαπημένο του Εγώ ελαττωμένο σε κοσμική σκόνη, μόνο και μόνο γιατί ένας οποιοσδήποτε τύπος το είπε σε μία αίθουσα διαλέξεων.

Είναι απλώς φυσικό το εγώ να μην έχει όρεξη να πεθάνει και να ψάχνει παρήγορες Φιλοσοφίες που του υπόσχονται μια γωνίτσα στον ουρανό, μια θέση στους βωμούς των εκκλησιών ή μία πιο πέρα γεμάτη με απεριόριστη ευτυχία.

Λυπούμεθα αληθινά που πρέπει να απογοητεύσουμε τους ανθρώπους, όμως δεν μας μένει άλλο φάρμακο από το να είμαστε, θα λέγαμε, επιγραμματικοί, φιλαλήθεις και ειλικρινείς σε αυτά τα σοβαρά ζητήματα.

Καθώς αρέσει στους Γνωστικούς να μιλάνε με συγκεκριμένα γεγονότα, διαυγή και καθορισμένα, δεν θα έχω τώρα καμία δυσκολία να περιγράφω ένα άλλο ασύνηθες γεγονός, με το σκοπό να σας δείξω πως το Ανώτερο εγώ δεν υπάρχει.

Άλλη ήμερα ευρισκόμενος σε βαθύ διαλογισμό, σύμφωνα με όλους τους κανόνες που ορίζει η Jnana γιόγκα, εισήλθα σε κάτι το οποίο είναι γνωστό σαν Nirvi–Kalpa–Shamadi τότε εγκατέλειψα όλα τα υπερευαίσθητα σώματα και εισχώρησα στον κόσμο του Ηλιακού Λόγου μετατρεμμένος σ' έναν Δράκοντα Σοφίας.

Σε τέτοιες Λογοϊκές στιγμές, πιο πέρα από το σώμα, των επιθυμιών και του νου, θέλησα να γνωρίσω κάτι από την ζωή του Μεγάλου Καμπίρ Ιησού· ήταν ακριβώς σε αυτήν την στιγμή κατά την όποια είδα τον εαυτό μου μετατρεμμένο σε Ιησού της Ναζαρέτ, κάνοντας θαύματα στην Αγία γη.

Ακόμα θυμάμαι εκείνη την στιγμή κατά την όποια βαφτίστηκα από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη· είδα τον εαυτό μου μέσα σε ένα ναό στην όχθη του ποταμού. Ο Πρόδρομος ήταν ντυμένος με ωραίο χιτώνα και πλησιάζοντας τον, κοιτάζοντας με σταθερά αναφώνησε: Ιησού αφαίρεσε το ένδυμα σου, διότι θα σε βαπτίσω.

Πέρασα στο εσωτερικό του ιερού και χύνοντας πάνω στο κεφάλι μου το λάδι του χρίσματος και μετά λίγο νερό, προσευχήθηκε.

Και εγώ αισθάνθηκα μετατρεμμένος.

Αυτό που ακολούθησε μετά ήταν υπέροχο. Καθισμένος σε ένα σαλόνι είδα τρεις θεϊκούς ήλιους· ο πρώτος ήταν ο μπλε του Πάτερα· ο δεύτερος, ο κίτρινος, του Υιού και ο τρίτος, ο κόκκινος, του Αγίου Πνεύματος.

Ιδού οι τρεις Λόγοι. Μπράχμα, Βισνού και Σίβα. Βγαίνοντας από εκείνη την κατάσταση της έκστασης, όταν γύρισα στο φυσικό μου κορμί, η σύγχυσή μου, ήταν τρομερή. Εγώ Ιησούς της Ναζαρέτ; Εγώ ο Χριστός; Χριστός και Παναγία! Ένας άθλιος αμαρτωλός, ένα σκουλήκι της λάσπης της γης, ο όποιος ούτε άξιος είναι να λύσει τα σανδάλια στον Δάσκαλο, μετατρεμμένος έτσι απλά σε Ιησού της Ναζαρέτ;

Αρκετά στενοχωρημένος από όλα αυτά, αποφάσισα να ξαναμπώ σε διαλογισμό και να επαναλάβω την μυστικιστική εμπειρία, αλλάζοντας μόνο τον σκοπό της! Τώρα αντί να θέλω να μάθω κάτι από την ζωή του Ιησού, ενδιαφέρθηκα για τον Ιωάννη και το Βάπτισμα του Ναζωραίου.

Ήρθε μετά η προηγούμενη μυστικιστική κατάσταση, εγκατέλειψα όλα τα υπερευαίσθητα σώματα και έμεινα ξανά στην Λογοϊκή κατάσταση.

Μόλις επέστρεψα σε αυτήν την κατάσταση, συγκέντρωσα την προσοχή μου με μεγάλη ένταση στον Ιωάννη τον Βαπτιστή, και να που είδα τον εαυτό μου να μεταβάλλεται σε Ιωάννη τον Βαπτιστή, κάνοντας τα έργα του Πρόδρομου, βαπτίζοντας τον Ιησού κτλ.

Όταν έχασα την έκσταση, όταν επέστρεφα στο φυσικό σώμα, τότε κατάλαβα πως στον κόσμο του Λόγου, στον κόσμο του Χριστού, δεν υπάρχει κανένας τύπος Ανώτερου Εγώ, ούτε Κατώτερου Εγώ.

Είναι επείγον ώστε όλοι οι εδώ παρόντες να καταλάβουν πως στον Χριστό, όλοι είμαστε ΕΝΑ και πως η αίρεση του διαχωρισμού είναι η

χειρότερη από τις αιρέσεις.

Φίλοι μου, όλα περνούν σε αυτόν τον κόσμο στον όποιο ζούμε· οι ιδέες περνούν, τα άτομα περνούν, τα πράγματα περνούν. Το μοναδικό σταθερό και μόνιμο είναι το ΕΙΝΑΙ και ο λόγος να είναι του ΕΙΝΑΙ είναι το ίδιο το ΕΙΝΑΙ.

Ξεχωρίστε λοιπόν, μεταξύ αυτού που είναι το Εγώ και αυτού που είναι το ΕΙΝΑΙ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, από τι ουσία είναι φτιαγμένα τα ψυχικά ακόλουθα που αποτελούν το εγώ ο ίδιος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριοι και κυρίες, είναι απαραίτητο να καταλαβαίνετε το τι είναι ο νους και οι λειτουργίες του.

Το διανοητικό ζώο λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, δεν κατέχει ακόμα έναν ατομικό νου, δεν τον έχει δημιουργήσει, δεν τον έχει κατασκευάσει.

Το ορθώς λεγόμενο διανοητικό σώμα, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο μέσω των σεξουαλικών μετατροπών.

Θέλω ώστε όλοι οι εδώ παρόντες να εννοήσουν πως στο Ιερό Σπέρμα υπάρχει το σεξουαλικό Υδρογόνο Si12.

Αναμφίβολα, ο εσωτεριστής που δεν διασκορπίζει το βάζο του Έρμη (πού δεν εκσπερματώνει) εκ των πραγμάτων αρχίζει μέσα στον οργανισμό του υπέροχες μετατροπές της Λίμπιντο, της όποιας το αποτέλεσμα είναι η δημιουργία του ατομικού διανοητικού σώματος.

Το MANAS, ή ορθά ονομαζόμενη διανοητική ουσία, συναντάται στο εσωτερικό οποιουδήποτε υποκειμένου, αλλά στερείται ατομικότητας, κατέχει διάφορες μορφές, συνίσταται στην μορφή από ακόλουθα πού ποτέ δεν αγνοούνται από τον εσωτεριστικό Βουδισμό.

Παρακαλώ το ευγενές ακροατήριο να με ακούσει, να με παρακολουθήσει με υπομονή κατά την διάρκεια της ομιλίας μου.

Όλα αυτά τα πολλαπλά φιλόνικα και κραυγάζοντα εγώ, που στο σύνολο τους σχηματίζουν το έμενα τον ίδιο, το εσένα τον ίδιο, είναι συγκροτημένα από νοητική ύλη περίπου συμπυκνωμένη.

Τώρα θα μπορέσετε να εξηγήσετε τους λόγους για τους όποιους κάθε υποκείμενο αλλάζει συχνά γνώμες είμαστε π.χ. πωλητές σπιτιών και ακινήτων· ένας πελάτης πλησιάζει, συνομιλούμε μαζί του, τον πείθουμε για την ανάγκη να αγοράσει μια ωραία κατοικία· το υποκείμενο ενθουσιάζεται και βεβαιώνει με έμφαση πως την αγοράζει, είναι ένα γεγονός πως κανείς δεν θα μπορέσει να τον κάνει να παραιτηθεί από την επιθυμία του.

Δυστυχώς μετά από μερικές ώρες τα πάντα αλλάζουν· ή γνώμη του πελάτη ήδη δεν είναι η ίδια, άλλο διανοητικό εγώ ελέγχει τώρα τον εγκέφαλό του και το ενθουσιασμένο εγώ, το όποιο πριν από ώρες είχε εμπάθεια για την αγορά του ακίνητου, έχει παραμεριστεί από το νέο εγώ το όποιο δεν έχει τίποτε να κάνει με το εμπόριο, ούτε με τον δοθέντα λόγο· λοιπόν το κάστρο από τραπουλόχαρτα γκρεμίζεται στο έδαφος και ο φτωχός πράκτορας πωλήσεων αισθάνεται, απατημένος.

Το εγώ που ορκίζεται αιώνια αγάπη σε μία γυναίκα, αύριο εκτοπίζεται από άλλο το όποιο δεν έχει καμία σχέση με τον όρκο και τότε το υποκείμενο αποσύρεται αφήνοντας την γυναίκα απογοητευμένη .

Το εγώ που ορκίζεται πίστη στην Γνωστική Κίνηση, αύριο εκτοπίζεται από άλλο εγώ που δεν έχει καμία σχέση με τον όρκο, και το υποκείμενο αποσύρεται από την Γνώση αφήνοντας όλους τους αδελφούς του άδυτου συγχυσμένους και έκπληκτους.

Βλέπετε αγαπημένοι μου φίλοι και φίλες, το τι είναι οι απεριόριστες μορφές του νου, με πιο τρόπο ελέγχουν τα βασικά κέντρα του εγκεφάλου και πως παίζουν με την ανθρώπινη μηχανή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, σε αυτόν τον πλανήτη στον οποίο ζούμε, τα εγώ κάνουν την ζωή μας υποφερτή, αφού είναι εύκολο να καταλάβουμε πως εάν τα διαλύσουμε και απομακρυνθούμε από όλα όσα είναι οι επιθυμίες μας, η ζωή μας θα ήταν τρομερά θλιβερή και βαρετή. Έτσι δεν είναι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι κύριοι και κυρίες, η αυθεντική ευτυχία στηρίζεται ριζικά στην επανεκτίμηση του ΕΙΝΑΙ.

Ασυζητητί, κάθε φορά που το ΕΙΝΑΙ περνάει από μια εσωτερική επανεκτίμηση, δοκιμάζει την αυθεντική ευτυχία.

Δυστυχώς οι σημερινοί άνθρωποι, μπερδεύουν το πάθος με την ευτυχία και απολαμβάνουν κτηνωδώς την πορνεία και την μοιχεία το οινόπνευμα, τα ναρκωτικά, το χρήμα, τα τυχερά παιχνίδια κλπ.

Το όριο της απόλαυσης είναι ο πόνος, και κάθε μορφή κτηνώδους απόλαυσης μετατρέπεται σε πικρίες.

Εμφανώς η εξάλειψη του εγώ, επανεκτιμά το ΕΙΝΑΙ δίδοντας σαν αποτέλεσμα την ευτυχία. Δυστυχώς η μποτιλιαρισμένη συνείδηση μέσα στο εγώ, δεν εννοεί, δεν καταλαβαίνει την ανάγκη της εσωτερικής επανεκτίμησης και προτιμάει τις κτηνώδεις απολαύσεις, διότι πιστεύει σταθερά πως αυτή είναι η ευτυχία.

Διαλύστε το πολλαπλό Εγώ και δοκιμάστε την ευτυχία της επανεκτίμησης του ΕΙΝΑΙ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, από όλα όσα έχουν εκτεθεί προηγουμένως, μας φαίνεται φανερή και αναντικατάστατη η ανάγκη να σχηματίσουμε ένα νοητικό σώμα για να μην έχουμε τόσους νόες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έχω ακούσει την ερώτηση του κυρίου και σπεύδω να την απαντήσω.

Βεβαίως το διανοητικό ζώο το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος δεν κατέχει ατομικό νου, όπως ήδη το είπαμε σε αυτήν την ομιλία· αντί ενός νου έχει πολλούς νόες και αυτό είναι διαφορετικό.

Αυτό που διαβεβαιώνω μπορεί να έρθει πολύ σε αντίθεση με τους ψευδοεσωτεριστές και ψευδοαποκρυφιστές, που είναι τελείως πεπεισμένοι για τις θεωρίες που έχουν διαβάσει, οι όποιες βεβαιώνουν πως το λογικό ανθρωποειδές κατέχει διανοητικό σώμα.

Ας μας επιτραπεί η ελευθερία να διαφωνήσουμε με τέτοιες διαβεβαιώσεις. Εάν το διανοητικό ζώο είχε ατομικό νου, εάν πραγματικά δεν είχε τα διάφορα διανοητικά ακόλουθα που το χαρακτηρίζουν, θα είχε συνέχεια σκοπού, όλος ο κόσμος θα κρατούσε τον λόγο του, κανένας δεν θα διαβεβαίωνε σήμερα για να το αρνηθεί αύριο, ο υποτιθέμενος αγοραστής ακινήτων θα επέστρεφε την επόμενη ημέρα με τα χρήματα στο χέρι αφού έδωσε τον λόγο του και η γη θα ήταν ένας παράδεισος.

Είναι επείγον να δημιουργήσουμε το διανοητικό σώμα και να διαλύσουμε το Πολλαπλό Εγώ, όταν θέλουμε την αυθεντική επανεκτίμηση του εσωτερικού ΕΙΝΑΙ. Μόνο αυτό, μόνο τέτοιες ιερές επανεκτιμήσεις μπορούν να μας παραχωρήσουν την αληθινή ευτυχία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, θα είναι δυνατόν να έχει το εγώ επίσης ένα πρόσωπο που δωρίζει χρήματα στην Εκκλησία, που διαβάζει την Βίβλο, που εξομολογείται, που κάνει αγαθοεργίες σε Ιδρύματα που μεταδίδει τα Ευαγγέλια, που έχει μόνο την δική του την γυναίκα και άλλες αρετές;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι κύριοι και κυρίες, ας μού επιτραπεί να σας πληροφορήσω πως το Εγώ μεταμφιέζεται σε άγιο, σε μάρτυρα, σε απόστολο, σε καλό σύζυγο, σε καλή σύζυγο, σε μυστικιστή, σε μετανοούντα, σε αναχωρητή, σε εύσπλαχνο σε γενναιόδωρο κτλ. Μέσα στους ρυθμούς του στίχου επίσης κρύβεται το έγκλημα, μέσα στα αρώματα του ναού κρύβεται το έγκλημα, στην σκιά του σταυρού επί-

σης μοιχεύεται, πορνεύεται και οι πιο ευτελείς εγκληματίες παίρνουν ύφος εύσπλαχνου, θείες όψεις, εικόνα μάρτυρος κτλ.

Είναι καλό να ξέρουμε πως πολλά ενάρετα άτομα κατέχουν ψυχικά ακόλουθα πολύ ισχυρά. Θυμηθείτε πως υπάρχει πολύ αρετή στους κακούς και πολύ κακία στους ενάρετους.

Στην άβυσσο, στους εννέα κύκλους του Δάντη υπάρχουν πολλοί μυστικιστές αναχωρητές, μετανοούντες που πιστεύουν πως προχωρούν πολύ καλά· τότε μην παραξενεύεστε που υπάρχουν επίσης στην κόλαση ιερείς παραδειγματικοί και πιστοί που τους ακολουθούν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, που πάει η πνευματική άξια που έχουν οι καλές προθέσεις ενός ειλικρινούς που ζει λανθασμένα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πολύ φίλοι μου, η ερώτηση του ακροατηρίου μου φαίνεται πολύ ενδιαφέρουσα και με χαροποιεί να απαντήσω.

Θυμηθείτε πως ο δρόμος που οδηγεί στην άβυσσο είναι στρωμένος με καλές προθέσεις· πολλοί είναι αυτοί που καλούνται και λίγοι αυτοί που εκλέγονται.

Οι κακεντρεχείς όλων των εποχών είχαν καλές προθέσεις: ο Χίτλερ γεμάτος με υπέροχες προθέσεις, ανέτρεψε πολλούς λαούς και εξ αίτιας του πέθαναν εκατομμύρια προσώπων στους θαλάμους των αερίων ή στα στρατόπεδα συγκεντρώσεων ή στους τοίχους των εκτελέσεων ή σε βρώμικες φυλακές.

Αναμφίβολα αυτό το τέρας, ήθελε τον θρίαμβο της μεγάλης Γερμανίας. Και δεν εφείδετο προσπαθειών κανενός είδους προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο Νέρων έκαψε την Ρώμη για να καλλιεργήσει την τέχνη του, με τις μυστικιστικές προθέσεις να κάνει την λύρα να ηχήσει παγκοσμίως και έριχνε τους Χριστιανούς στις Ρωμαϊκές αρένες, για να τους κατασπαράξουν τα λιοντάρια, με την επιθυμία να ελευθερώσει τον λαό του

από αυτό που εκείνος θεωρούσε μία επιδημία η μια μάστιγα; τον Χριστιανισμό.

Ο δήμιος που εκτελεί μία άδικη εντολή, γεμάτος από υπέροχες προθέσεις δολοφονεί τον συνάνθρωπό του.

Εκατομμύρια κεφάλια έπεσαν στην λαιμητόμο κατά την διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης και οι δήμιοι εργάστηκαν με υπέροχες προθέσεις, διότι ήθελαν τον θρίαμβο του λαού.

Ο Ροβεσπιέρος γεμάτος από υπέροχες προθέσεις, έφερε πολλούς αθώους στο ικρίωμα.

Δεν πρέπει να ξεχάσουμε το τι ήταν η Ιερά Εξέταση· τότε οι Ιεροεξεταστές με υπέροχες προθέσεις, καταδίκασαν στην πυρά πολλούς δυστυχισμένους, στο παλούκι, στο μαρτύριο.

Θέλω λοιπόν, ώστε εσείς κύριοι και κυρίες, να καταλάβετε πως το σημαντικό είναι τα καλά έργα και όχι οι καλές προθέσεις οι όποιες μπορούν να είναι περίπου λανθασμένες.

Οι κυρίες του Κάρμα, στα δικαστήρια της Αντικειμενικής Δικαιοσύνης, κρίνουν τις ψυχές από τα έργα τους, από τα συγκεκριμένα γεγονότα, τα ξεκάθαρα και οριστικά, και όχι από τις καλές προθέσεις.

Τα αποτελέσματα είναι πάντα αυτά που μιλούν σε τίποτα δεν χρησιμεύει να έχεις καλές προθέσεις εάν τα γεγονότα είναι καταστρεπτικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Ποια είναι η διαδικασία να ακολουθήσουμε για να ελευθερωθούμε από τα ψυχολογικά ελαττώματα που βασανίζουν τόσο τον νου μας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Έντιμο κοινό, είναι επείγον, αμετάθετο μη αναβλητέο, να εξουδετερώσουμε το εγώ, να το ελαττώνουμε σε στάχτες κατά τρόπο ηθελημένο και συνειδητό, εάν πραγματικά θέλουμε να αποφύγουμε την κάθοδο στους κόσμους της Κόλασης.

Θέλω να ξέρετε πως σε σχέση με τους ανθρώπους, σε συμβίωση με τους οικείους μας ή με τους συντρόφους της δουλειάς κτλ, τα κρυμμένα ελαττώματα ανθίζουν αυθόρμητα, και εάν εμείς βρισκόμαστε σε κατάσταση επάγρυπνης αντίληψης, επάγρυπνος του τι γίνεται, τότε τα βλέπουμε όπως ακριβώς είναι αυτά καθ' εαυτά.

Ελάττωμα που έχει ανακαλυφθεί, πρέπει να υποστεί συνετή ανάλυση, σε βαθύ διαλογισμό, με τον σκοπό να κατανοηθεί κατά τρόπον ολοκληρωτικό.

Δεν αρκεί να κατανοήσουμε ένα ελάττωμα, πρέπει να προχωρήσουμε πιο βαθιά, είναι απαραίτητο να αυτοερευνηθούμε, να συναντήσουμε τις εσωτερικές ρίζες του ελαττώματος που έχουμε κατανοήσει μέχρις ότου φθάσουμε στην βαθειά σημασία του.

Οποιαδήποτε λάμψη της συνείδησης μπορεί να μας φωτίσει αμέσως και σε χιλιοστό του δευτερολέπτου να συλλάβουμε πραγματικά την βαθειά έννοια του ελαττώματος το οποίο έχουμε κατανοήσει.

Η εξάλειψη είναι διαφορετική· θα μπορούσε κανείς να έχει κατανοήσει κάποιο ψυχολογικό σφάλμα και μέχρι να έχει εισχωρήσει στην βαθειά του έννοια και δίχως άλλο, να συνεχίζει με αυτό στα διάφορα διαμερίσματα του νου.

Δεν είναι δυνατόν να μένει ελεύθερος κανείς από αυτό ή εκείνο το σφάλμα χωρίς την εξάλειψη.

Αυτή η τελευταία είναι ζωτική, πρώτιστη και τελειωτική όταν θέλει κανείς να πεθαίνει από στιγμή σε στιγμή, από λεπτό σε λεπτό.

Δίχως άλλο, δεν είναι με τον νου που μπορούμε να ξεριζώσουμε τα σφάλματα. Με την κατανόηση μπορούμε να σημειώσουμε τα διάφορα ψυχολογικά μας ελαττώματα, θέτοντας διάφορα ονόματα, περνώντας τα από το ένα επίπεδο του υποσυνείδητου στο άλλο, κρύβοντάς τα από τον ίδιο τους τον εαυτό, κρίνοντάς τα δικαιολογώντας τα κτλ

αλλά δεν είναι δυνατόν να τα αλλοιώνουμε Βασικά, ούτε να τα εξαλείψουμε.

Χρειάζεται μία ανώτερη δύναμη από τον νου· χρειαζόμαστε να καλέσουμε μία μεταβατική δύναμη, Εάν πραγματικά θέλουμε να εξαλείψουμε σφάλματα και να πεθαίνουμε στον εαυτό μας, εδώ και τώρα.

Ευτυχώς τέτοια ανώτερη δύναμη βρίσκεται σε λανθάνουσα κατάσταση σε όλα τα ανθρώπινα πλάσματα. Θέλω να αναφερθώ στην Κουνταλίνη, το πύρινο φίδι. των μαγικών μας δυνάμεων.

Σε πλήρη χημική συνουσία, μπορούμε να παρακαλούμε την ιδιαίτερή μας Θεϊκή Μητέρα, να εξαλείψει εκείνο το ψυχολογικό σφάλμα το όποιο όχι μόνο έχουμε κατανοήσει, άλλα και επιπλέον έχουμε αισθανθεί το βαθύ του νόημα.

Μπορείτε να είστε σίγουροι πως η ιδιαίτερη κοσμική μας μητέρα, κρατώντας το δόρυ του Έρωτα, θα πληγώσει θανάσιμα το ψυχικό ακόλουθο που προσωποποιεί το σφάλμα που χρειαζόμαστε να εξαλείψουμε.

Είναι ακριβώς αυτή η άγια λόγχη, καταπληκτικό έμβλημα της δημιουργικής ενέργειας, το όπλο με το όποιο η Ντέβι Κουνταλίνη θα εξαλείψει από εμάς τους ίδιους εδώ και τώρα, το ελάττωμα που θέλουμε να εξουδετερώσουμε.

Φυσικά, η εξάλειψη αυτών των ακόλουθων πραγματοποιείται κατά τρόπο διαδοχικό, καθότι πολλά από αυτά διαδικάζονται στα 49 επίπεδα του υποσυνείδητου.

Αυτό σημαίνει πως οποιοδήποτε ψυχολογικό ελάττωμα αντιπροσωπεύεται από χιλιάδες ψυχικά ακόλουθα που δημιουργούνται και αναπτύσσονται στα 49 υποσυνείδητα επίπεδα του νου.

Κάποιος θα μπορούσε να μη πορνεύεται στην διανοητική ζώνη και δίχως άλλο να το κάνει στις βαθύτερες ζώνες του υποσυνειδήτου.

Πολλοί μυστικιστές που έγιναν πάρα πολύ αγνοί στο απλώς διανοητικό επίπεδο και μέχρι τα 20 ή 30 επίπεδα του υποσυνείδητου, απέτυχαν στα βαθύτερα επίπεδα όταν υποβλήθηκαν σε εσωτεριστικές δοκιμασίες.

Κάποιος θα μπορούσε να μην είναι κλέφτης στο απλώς λογικό επίπεδο και μέχρι τα 48 επίπεδα του υποσυνείδητου και δίχως άλλο, να είναι στο 49ο επίπεδο.

Έτσι λοιπόν, τα ελαττώματα είναι πολυπρόσωπα και υποκείμενα πολύ άγια μπορούν να είναι τρομακτικά διεστραμμένα στα βαθύτερα επίπεδα της υποσυνειδητότητας.

Διά μέσου των εσωτεριστικών δοκιμασιών, οι μυημένοι αυτοανακαλύπτονται.

Οι αποτυχίες στις δοκιμασίες καθορίζουν, δεικνύουν, τις διάφορες ψυχολογικές καταστάσεις στις όποιες βρισκόμαστε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε. θα μπορούσατε να μας πείτε πως μπορούμε να πραγματοποιήσουμε αυτές τις εργασίες αυτοί που βρισκόμαστε ελεύθεροι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι κύριοι και κυρίες, το δόρυ του Έρωτα, η άγια λόγχη μπορεί πάντα να χρησιμοποιείται από την Ντέβι Κουνταλίνη, την ιδιαίτερη κοσμική θεϊκή Μητέρα μας.

Δίχως άλλο, υπάρχει διαφορά μεταξύ παντρεμένων και ελεύθερων. Όταν η λόγχη χρησιμοποιείται κατά την σεξουαλική έκσταση, έχει μία καταπληκτική ηλεκτρική δύναμη πολύ ανώτερη.

Όταν το δόρυ δεν χρησιμοποιείται κατά την ερωτική έκσταση, κατέχει μία καταπληκτική δύναμη αλλά κατώτερη.

Ο ελεύθερος, η ελεύθερη, μπορεί επίσης να προχωρήσει, αν και η εργασία του είναι λίγο πιο αργή όμως, όταν θα παντρευτεί η δουλειά θα

γίνει πιο δυνατή, πιο ισχυρή με την πλήρη έννοια της λέξης.

Οι ελεύθεροι και οι ελεύθερες, μπορούν να προχωρούν μέχρι ένα ορισμένο σημείο βαθύτατα καθορισμένο από την φύση· αλλά πέρα από αυτό το όριο δεν είναι δυνατόν να προχωρήσετε χωρίς την σεξουαλική μαγεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16: Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Φίλοι μου, μαζεμένοι απόψε 18 Δεκεμβρίου έτος 1972, δέκατο έτος του Υδροχόου, εισερχόμενα στο δεύτερο μέρος της ομιλίας μας.

Πολλά έχουν λεχθεί όσον αφορά τον Διάβολο, αρκετά έχουν γραφτεί πάνω σε αυτό το θέμα, αλλά είναι λίγοι αυτοί που πραγματικά το έχουν εξηγήσει.

Την καταγωγή αυτού του μύθου, πρέπει να την ψάχνουμε στις μυητικές κρύπτες του παρελθόντος και στις αρχαϊκές σπηλιές.

Ας αναλογιστούμε για μια στιγμή στο τι είναι ο Ήλιος. Αναντίρρητα, το άστρο βασιλιάς μας φωτίζει και δίνει ζωή, δίχως άλλο δημιουργεί αντίθεση με τα σκοτάδια.

Οποιοδήποτε μεσημέρι όσο λαμπρό κι αν είναι, έχει τις σκιές του, μια κάτω από τα φυλλωτά δένδρα του μοναχικού δρόμου, μια μέσα στις σπηλιές των βουνών ή απλώς πίσω από οποιοδήποτε κινούμενο και ακίνητο σώμα.

Καθένας από εμάς προβάλλει την σκιά του, από εδώ, από εκεί και παραπέρα.

Φως και σκιές σε αρμονικές αντιθέσεις σημειώνουν έναν πλήρη δυισμό του όποιου η εξαιρετική σύνθεση είναι η σοφία.

Πάμε τώρα λίγο πιο μακριά, ας εμβαθύνουμε στο βαθύ, στο άγνωστο του Είναι μας.

Ξέρουμε πως πιο πέρα από το σώμα, τις στοργές και τον νου, είναι ο εσωτερικός Θείος Λόγος.... Αναντίρρητα αυτό που είναι το ανέκφρα-

στο, αυτό που είναι το πραγματικό, προβάλλει την ίδια του την αντανάκλαση, την ιδιαίτερη σκιά του μέσα σε εμάς τους ίδιους, εδώ και τώρα.

Αναμφίβολα ο εσωτερικός ήλιος του κάθε ενός από εμάς, έχει επίσης την σκιά του και αυτή εκτελεί μια ειδική αποστολή στο βάθος της ίδιας μας της συνείδησης.

Είναι φανερό πως τέτοια σκιά, τέτοια λογοϊκή αντανάκλαση, είναι ο ψυχολογικός προπονητής, ο Λούσιφερ, ο πειράζων.

Στο ψυχολογικό γυμνάσιο της ανθρώπινης ύπαρξης, χρειάζεται πάντα ένας προπονητής, με τον σκοπό να εξαγάγει εξουσίες, ικανότητες, εξαιρετικές αρετές κτλ.

Με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να ανθίσουν σε εμάς οι αρετές, εάν δεν υπήρχε ο πειρασμός;

Μόνο μέσω της πάλης, της αντίθεσης, του πειρασμού και της αυστηρής εσωτεριστικής πειθαρχίας, μπορούν να ανθίσουν σε εμάς τα λουλούδια της αρετής.

Δεν είναι λοιπόν ο Διάβολος, αυτό το σκοτεινό πρόσωπο το δημιουργημένο από τον δογματισμό ορισμένων νεκρών αιρέσεων και εναντίον του οποίου ο Μαρκήσιος της Μερβίλ εκτόξευσε όλα τα αναθέματά του.

Ούτε είναι ο διάβολος, εκείνη η ψεύτικη οντότητα που άξιζε συγνώμη, έτσι όπως έγραψε ο Τζοβάνι Παπίνι στο φημισμένο του βιβλίο με τον τίτλο Ο ΔΙΑΒ0ΛΟΣ, το έργο αυτό για το όποιο αφορίστηκε ο συμπαθής συγγραφεύς· καλά ξέρουμε όλοι πως ο Τζοβάνι Παπίνι ήταν ένα παιδί χαϊδεμένο από το Βατικανό· δίχως άλλο αποχαρακτηρίσθηκε στην εποχή του Πίου του 12ου.

Κύριοι και κυρίες: ο Σατανάς, ο Λούσιφερ, ο Διάβολος είναι κάτι περισσότερο από όλα αυτά, είναι ο συλλογισμός του δικού μας του εσω-

τερικού, βρίσκεται σε εμάς τους ίδιους και μέσα στην ίδια μας την συνείδηση εδώ και τώρα.

Αναθεωρώντας πάλι μυθολογίες των αρχαίων καιρών, ερχόμαστε και φανερώνουμε ξεκάθαρα πως τέτοιος σατανικός μύθος, διαδόθηκε σε όλες τις γωνιές του κόσμου από τους ιερείς της θρησκείας της Ηλιολατρίας ή Ηλιοκεντρικής, που άλλοτε ήταν οριστικά παγκόσμια.

Ας θυμηθούμε πως υπήρξαν εποχές στο παρελθόν κατά τις όποιες σήκωσαν παντού, σε όλα τα μέρη του πλανήτη γη, ναούς στον Ήλιο και στον Δράκοντα.

Τότε υπήρχαν οι δρακοντικές λατρείες και οι ιερείς της αναφερθείσης παγκόσμιας θρησκείας, ονόμαζαν τους εαυτούς τους, Παιδιά του Δράκοντα ή απλώς χαρακτηρίζονταν σαν Δράκοντες.

Το σύμβολο του δράκου πάρθηκε από εκείνα τα γιγάντια ιπτάμενα ερπετά που υπήρξαν στις εποχές της Ατλαντίδος και της Λεμουρίας.

Καταλήγει σημαντικό το ότι τέτοιο σύμβολο έχει χρησιμοποιηθεί για να εκφράσει αλληγορικά κάθε σκιά του Ήλιου, κάθε συλλογισμό του άστρου βασιλέως, συμπεριλαμβανομένου του ατομικού εσωτερικού Λούσιφερ κάθε ανθρώπινου όντος.

Στην Αίγυπτο των Φαραώ, ο ήλιος του μεσημεριού, ο Ιερός Απόλυτος Ήλιος, συμβολιζότανε πάντοτε από τον Όσιρι, ενώ η σκιά του, ο συλλογισμός, ο Λούσιφέρ του, αλληγορίζεται από τον Τυφώνα.

Στα Ελληνικά μυστήρια, ο πνευματικός Ήλιος, το αστέρι των Χριστουγέννων, ο δημιουργός, πάντοτε αντιπροσωπευόταν από τον Απόλλωνα, ενώ η σκιά του, ο Λούσιφέρ του, ο Σατανάς του, ο θείος του συλλογισμός αλληγορίζεται τελικά από τον Πύθωνα.

Στην Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννου, ο απαστράπτων Χριστός Ήλιος συμβολίζεται πάντοτε από τον Μιχαήλ, την πολεμική θεότητα, ενώ η κοσμική του σκιά προσωποποιείται από τον ΚΟΚΚΙΝΟ ΔΡΑΚΟΝΤΑ.

Στον μεσαίωνα ο Λόγος αλληγορίζεται με την προσωπικότητα του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ενώ η σκιά του συμβολίζεται από τον Δράκοντα.

Ας παρατηρήσουμε το τι είναι ο ΜΠΕΛ και ο ΔΡΑΚΟΣ, ο Ήλιος και η σκιά του, η ήμερα και η νύχτα.

Δεν είναι λοιπόν ο Διάβολος αυτό το πρόσωπο που ορισμένες πεθαμένες αιρέσεις, έχουν καθίσει σε έναν θρόνο ατιμίας, για να τρομοκρατήσουν τους αδύνατους.

Δικαιολογημένα ο Γκαίτε βάζει στο στόμα του Θεού του, εκείνη την φράση με την οποία απευθύνθηκε η θεϊκότης προς τον Μεμιστοφελή: Από όλους του είδους σου, πνεύματα επαναστάτες του νόμου μου, ο λιγότερο επιβλαβής και επιζήμιος είσαι εσύ.

Πολλά έχουν λεχθεί πάνω στον σατανικό μύθο και ορισμένοι υποθέτουν, πως ο ίδιος έφθασε στον δυτικό κόσμο από την γη της Αιγύπτου.

Δεν αρνούμεθα κατά κανένα τρόπο την άφιξη των Φαραώ στην γη, πολλών ηλιακών θεών, με τους αντίστοιχούς τους δράκοντες, τους προερχόμενους από το Ινδοστάν· ούτε αρνούμεθα πως η αλληγορία του Όσιρη και του Τυφώνα αντιπροσωπεύθηκε στην αρχαία Ευρώπη· δίχως άλλο, πηγαίνουμε πιο μακριά, έχουμε δικαίωμα να σκεφτούμε τους υπερβόρειους και τις ηλιακές λατρείες τους, μαζί με τους δράκοντες τους και τις κολάσεις τους.

Δεν ήταν αποκλειστικά η, προ των Βέδας, Ινδία η μόνη που έστειλε στην Αίγυπτο τους ηλιακούς της θεούς και την λατρεία τους· έξω από κάθε αμφιβολία επίσης η βυθισμένη Ατλαντίδα άφησε στην χώρα της Σαΐδος στις όχθες του Νείλου, αρχαϊκές λατρείες στον Ήλιο και στους δράκοντές του.

Είναι επείγον να νικήσει κανείς τον Δράκοντα, να σκοτώσει τον Δράκοντα όταν θέλει να καταβροχθιστεί από το φίδι, εάν κανείς επιθυμεί

να μετατραπεί σε φίδι.

Αυτό σημαίνει να βγεις θριαμβευτής από όλους τους πειρασμούς τους οποίους σου βάζει ο δράκων, να βγεις νικητής, να εξαλείψεις το εγώ, να αποσυνθέσεις όλα τα ψυχικά ακόλουθα που το συνθέτουν, να ελαττώσεις σε κοσμική σκόνη όλες τις αναμνήσεις της επιθυμίας κτλ.

Αναμφίβολα, αφού καταβροχθιστούμε από το φίδι, μετατρεπόμαστε σε φίδι· αργότερα ο αετός, ο ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, ο Αρχι-ιεροφάντης και ο Αρχιμάγος, το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ μας ΕΙΝΑΙ, ο μυστικός ΔΑΣΚΑΛΟΣ, καταβροχθίζει το φίδι· τότε μετατρεπόμαστε σε Φτερωτά φίδια στον Μεξικάνο Κετζαλκόατλ, στον Μαχάτμα, και το έργο μένει πραγματοποιημένο.

Φθάνοντας σε αυτά τα υπερβατικά ύψη του ΕΙΝΑΙ, σε αυτές τις εσωτερικές επανεκτιμήσεις, ο συλλογισμός του ΛΟΓΟΥ, η ιδιαίτερη σκιά του μέσα σε εμάς τους ίδιους, ο Διάβολος, επιστρέφει στον ΛΟΓΟ, ζυμώνεται μαζί του, τήκεται μαζί του, διότι κατά βάθος Αυτός είναι Αυτός.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, Εάν πρέπει να ξεχάσω μέχρι και τις αναμνήσεις της επιθυμίας. τι τονωτικό θα χρησιμοποιήσω για την εργασία μου στο Αναμμένο Σιδηρουργείο του Ηφαίστου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα απαντήσω σε αυτή την ερώτηση που έρχεται από το ακροατήριο.

Οι άγιες γραφές, βεβαιώνουν με εμφατικό τρόπο πως πρώτο είναι το ζωώδες και κατόπιν το πνευματικό.

Αναμφίβολα, όταν αρχίζει η εργασία στο σιδηρουργείο των Κυκλώπων, χρειαζόμαστε την επιθυμία (USTE στην σανσκριτική) διότι ακόμα δεν έχουν πραγματοποιηθεί οι βαθιές επανεκτιμήσεις του ΕΙΝΑΙ.

Θα ήταν αδύνατον να απαιτήσουμε από τους αρχαρίους Μαϊτούνα, υπερβατική Σεξολογία, σεξογιόγκα ή Κουνταλίνη γιόγκα με ριζική κα-

τάργηση της επιθυμίας.

Δίχως άλλο, αργότερα με την διάλυση του Ψυχολογικού Εγώ, είναι αναντίρρητο πως ο παράγων ΕΠΙΘΥΜΙΑ καταλήγει μη αναγκαίος. Αιτία: εξαλείφοντας κάθε ζωώδη πράκτορα, υποσυνείδητο, παρασυνείδητο, η επιθυμία δεν μπορεί να υπάρχει ριζικά.

Φθάνοντας σε αυτά τα υπερβατικά ύψη του ΕΙΝΑΙ, μπορούμε να εργασθούμε στην Ενάτη Σφαίρα αποκλειστικά με την δύναμη του Έρωτα, με την εξουσία του Σεξουαλικού Υδρογόνου SI12, με τον υπερβατικό ηλεκτρισμό των σπερματοζωαρίων.

Έτσι λοιπόν, φίλοι μου, σε τελική ανάλυση, η επιθυμία δεν είναι απαραίτητη για την εργασία στο Αναμμένο Καμίνι του Ηφαίστου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, αφού ο Σατανάς είναι συλλογισμός του Θεού και ένεκα τούτου αφού ο Σατανάς είναι αγάπη, δεν θα ήταν άτοπο να λέμε πως το εγώ είναι σατανικό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, φίλοι, κυρίες, θυμηθείτε πως υπάρχουν δύο τύποι άγνοιας την πρώτη θα την ονομάσουμε σκοτάδι της σιωπής και του σεβαστού μυστικού των σοφών την δεύτερη, θα την χαρακτηρίσουμε σαν το σκότος της άγνοιας και του σφάλματος.

Εμφανώς η πρώτη είναι το υπερσκότος· αναμφίβολα η δεύτερη είναι το παρασκότος.

Αυτό σημαίνει ότι τα σκοτάδια διπολοποιούνται και πως το αρνητικό είναι απλώς το ξεδίπλωμα του θετικού.

Μέσω απλής λογικής επαγωγής, σας καλώ να κατανοήσετε πώς ο Προμηθέας Λούσιφερ, αλυσοδεμένος στον σκληρό βράχο, θυσιαζόμενος για εμάς, υποβαλλόμενος σε όλα τα βασανιστήρια, αν και είναι ο δείκτης της ζυγαριάς, ο δότης του Φωτός, το μέτρο και το βάρος, ο φύλακας των επτά μεγάρων που δεν αφήνει να περάσουν παρά μόνο εκείνοι που έχουν μυρωθεί από την σοφία, που φέρουν στο δεξί τους

χέρι την λάμπα του Ερμή, ξεδιπλώνεται αναπόφευκτα στην μοιραία άποψη της εγωικής πολλαπλότητας, σε αυτά τα απαίσια ψυχικά ακόλουθα που συνθέτουν το Εγώ μας και που έχουν μελετηθεί δεόντως από τον Ταντρικό Βουδιστικό εσωτερισμό.

Με αυτήν την εξήγηση κύριοι, θεωρώ πως εσείς έχετε εννοήσει τα λόγια μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, εάν η πρακτική της Μαϊτούνα Γιόγκα υπάρχει από αμνημονεύτων χρόνων, γιατί στις Ινδίες των Βέδας προσφέρονται σε κοινή θέα ερωτικά ερεθιστικά συμπλέγματα όπως σκαλίσματα των ιδίων των ναών;

Μου φαίνεται πως αυτά τα ερεθιστικά κάνουν την πρακτική της Μαϊτούνα ακόμη πιο δύσκολη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση, θα δώσω ακριβή απάντηση στην ερώτηση που ένας διακεκριμένος έσωτεριστής κύριος έχει διατυπώσει με πλήρη διαύγεια.

Βεβαίως στο ινδοστανικό Κάμα Κάλπα εμφανίζεται μία ταντρική φωτογραφία ενός ιερού γλυπτού που υπάρχει σε έναν πολύ αρχαίο ναό.....

Θέλω να αναφερθώ τώρα με εμφατικό τρόπο σε αυτό το έργο της σεξουαλικής μαγείας.

Εάν παρατηρήσουμε προσεκτικά την φωτογραφία του αναφερθέντος ινδικού βιβλίου, θα δούμε μία γυναίκα σε Σιντάρ Ασάνα, το κεφάλι της βρίσκεται προς τα κάτω, τα πόδια της προς τα επάνω, με την λεπτομέρεια ότι αυτά δεν βρίσκονται στην στάση του λωτού, παρά ανοιχτά δεξιά και αριστερά αν και τα γόνατα διπλώνονται, καταλήγοντας το κατώτερο μέρος των ποδιών σε οριζόντια θέση, το κεφάλι στηρίζεται πάνω στα χέρια και στους βραχίονες, έτσι όπως είναι γνωρίζεται αυτή η Ιερή Ασάνα στον κόσμο της Γιόγκα.

Το πιο ενδιαφέρον είναι το ακόλουθο: ένας μάγος, σχεδόν καθισμένος ανάμεσα, στα πόδια της, με τον αναγκαστικά εισαχθέντα φαλλό μέσα στην μήτρα, ασκεί την Μαϊτούνα.

Αναμφίβολα εκείνη η ταντρική γυναίκα δεν θα μπορούσε να κρατηθεί σε αυτήν την στάση με το κεφάλι προς τα κάτω, εάν δύο γυναίκες δεν την βοηθούσαν από τα δεξιά και αριστερά.

Εκεί φαίνεται καθαρά ένα ζεύγος νεαρών γυναικών που βοηθούν να κρατηθεί το σώμα της γιογκίνα.

Αυτές οι ημίγυμνες βοηθητικές γυναίκες, αισθάνονται τρομερή λαγνεία και αυτό μαντεύεται καθαρά στα μάτια τους.

Ό μάγος ηδονίζεται χαϊδεύοντας τα στήθη της μιας και της άλλης, ενώ διατηρεί τον Φαλλό του συνδεδεμένο με το θηλυκό Γιόνι.

Αναμφίβολα, αυτή η Ταντρική πρακτική, πολύπλοκη και δύσκολη ανάμεσα σε τέσσερα άτομα καταλήγει μη αναγκαίο και απορρίπτεται ολοκληρωτικά από την Διεθνή Λευκή Αδελφότητα.

Δεν περιττεύει να θυμίσουμε στο ακροατήριο πως αυτές οι πολύπλοκες σεξουαλικές πρακτικές, που πραγματοποιούνται ανάμεσα σε περισσότερα από δύο άτομα αντιστοιχούν βεβαίως στον μαύρο ταντρισμό και αυτό μπορούμε να το διαπιστώσουμε όταν μελετάμε τις απαίσιες διδασκαλίες της ομάδας των Ντάγ Ντούγπα, στην Εκκλησία των ιερέων με το κόκκινο κάλυμμα, στην περιοχή των Ιμαλαΐων, Ανατολικό Θιβέτ.

Είναι φανερό πως οι μύστες της Κίτρινης Εκκλησίας, λευκοί ταντριστές ή πραγματικοί Urdhvaretas yogis, εφαρμόζουν την Sahaja Maithuna μόνο σύμφωνα με τις εντολές της Γνωστικής Εκκλησίας (ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓ0Υ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΑΠΟΤΕΛΩΝΤΑΣ ΝΟΜΙΜΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ.)

Έτσι λοιπόν οι σεξουαλικές πράξεις η Μαϊτούνα, ανάμεσα σε περισσότερα από δύο άτομα, έτσι όπως περιγράφτηκε από το Κάμα Κάλπα, είναι αναντίρρητα μαύρη μαγεία.

Εμφανώς, ο αριστερός ταντρισμός είναι διαφορετικός από τον λευκό Ταντρισμό, και αυτή η εικονογράφηση του Κάμα Κάλπα είναι εκδηλωτικά καταχθόνια και αριστερή· ποτέ δεν θα μπορούσε να είναι δεκτή από την Λευκή Τάντρα-μύηση της Κίτρινης Βουδιστικής Εκκλησίας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι πολλαπλάσιες Ασάνας των μαύρων Ταντριστών, αντί να αφυπνίζουν την Κουνταλίνη ή Ιερό Πράνα, για να το κάνουν να ανεβαίνει στο νωτιαίο κανάλι, διεγείρει και αναπτύσσει το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ, μετατρεπόμενος τότε ο υποψήφιος σε μία καταχθόνια προσωπικότητα, σε έναν μαύρο μάγο του χειρότερου είδους.

Δεν αγνοούμε το Κάμα Σούτρα και το Κάμα Κάλπα· δυστυχώς η πρώτη έχει αλλοιωθεί κατά τρόπο που προκαλεί ντροπή για να κυκλοφορήσει στον Δυτικό κόσμο, και όσο για την δεύτερη, έχει κηλιδωθεί με μαύρους τάντρας ή sadanas των Μπόνζος και Ντούγπας.

Ας επικυρωθούν οι βεβαιώσεις μου, ας επαληθευτούν με διαύγεια, έχοντας μελετήσει πριν τους Βουδιστικούς κανόνες και μυστικά αποκρυφιστικά βιβλία σε υπόγειες κρύπτες της Κεντρικής Ασίας.

Καθώς είμαι ένας Μύστης και που βρίσκομαι σε απευθείας επαφή με τους Δασκάλους της Λευκής Στοάς, τέτοιους όπως Η.Κ. Moria, Hilarion κτλ είναι φανερό πως μπορώ να κάνω αυτές τις διευκρινήσεις κατά τρόπο εντελώς συνειδητό και ακριβή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Πως θα μπορούσαμε να διαχωρίσουμε το πότε δρα σε εμάς ο Λούσιφερ και ποτέ δρα το εγώ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με μεγάλη ευχαρίστηση θα απαντήσω σε αυτή την ερώτηση.

Έχουμε ήδη μιλήσει ξεκάθαρα όσον αφορά το υπερσκότος του Λούσιφερ και για το παρασκότος της άγνοιας και του σφάλματος. Ο Λούσιφερ, ο πειρακτικός, ο μέγας προπονητής του ψυχολογικού γυμνασίου της ύπαρξης, εργάζεται βάζοντάς μας σε πειρασμούς, και αυτές οι εσωτερικές εντυπώσεις συνηθίζουν να πολώνονται αρνητικά ή μοιραία μέσω της εγωϊκής δραστηριότητας.

Αναμφίβολα, μόνο μέσω του ήρεμου αυτοσυλλογισμού και τον εσωτερικού βαθύ διαλογισμού μπορούμε να κάνουμε διαυγή διαφοροποίηση ανάμεσα στις απευθείας εσωτερικές Λουσιφερικές εντυπώσεις και τις κτηνώδεις εγωϊκές εντυπώσεις.

Φυσιολογικά, οι άνθρωποι με κοιμισμένη την συνείδηση δεν είναι δεόντως προετοιμασμένοι για να κάνουν τέτοια διαφοροποίηση εντυπώσεων· αυτό απαιτεί πολλή ψυχολογική προπόνηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τον Διάβολο τον παρουσιάζουμε αλληγορικά πάντα με την τρίαινα. Έχει καμιά ειδική σημασία αυτό το σύμβολο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτή η ερώτηση του ακροατηρίου μου θυμίζει την τρίαινα του νου που χρησιμοποιούν οι Βραχμάνοι του Ινδοστάν και του Πακιστάν· δίχως άλλο, εμείς πάμε πιο μακριά, φθάνουμε στις τρεις πρωταρχικές δυνάμεις του σύμπαντος που παρουσιάζονται αλληγορικά με την τρίαινα· είναι φανερό πως νικώντας τον δράκοντα μπορούμε να κρυσταλλώσουμε μέσα σε εμάς τους ίδιους αυτές τις τρεις δυνάμεις και τότε μετατρεπόμαστε εκ των πραγμάτων σε αληθινούς Ηλιακούς Θεούς.

Μήπως ο δράκος δεν είναι ο συλλογισμός του Ήλιου; Καταλαβαίνετε λοιπόν τι σημαίνει η τρίαινα;

ΕΡΩΤΗΣΗ Αγαπημένε Δάσκαλε, με το να δουλεύουμε με τον Λούσιφερ στην ενάτη σφαίρα για να εξαλείφουμε το εγώ, το κάνουμε τόσο με τις αρνητικές όσο και με τις θετικές δυνάμεις του Λούσιφερ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, κυρίες, προδήλως ο Λούσιφερ είναι σκάλα για να κατέβουμε και σκάλα για να ανέβουμε, και εξουσία για να εργαστούμε και να διαλύσουμε το εγώ στο εργαστήριο της σεξουαλικής αλχημείας.

Ασυζητητί, μόνο μέσω της Λουσιφερικής Φωτιάς μπορούμε να ελαττώνουμε σε στάχτες τις αρνητικές κρυσταλλοποιήσεις του ψυχισμού μας, τα παρανθρώπινα στοιχεία, τα ψυχικά ακόλουθα, τις δυστυχείς παρεκκλίσεις της Λουσιφερικής εξουσίας.

Έτσι είναι φίλοι, το πως το υπερβατικό Fohat, ο σεξουαλικός ηλεκτρισμός, η υπέροχη δύναμη του Χριστού-Λούσιφερ, εξαλείφει, εργάζεται, αποσυνθέτει το άχρηστο, για να ελευθερώσει την ουσία, την συνείδηση, το Βουδάτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17: Ο ΔΡΑΚΟΣ ΤΟΝ ΣΚΟΤΑΔΙΩΝ

Φίλοι μου, συναθροισμένοι απόψε μετά από τα Χριστούγεννα του 1972 θα μιλήσουμε λίγο όσον αφορά τον δράκοντα των σκοταδιών.

Θυμηθείτε πως αυτές οι διδασκαλίες θα αποτελέσουν το Χριστουγεννιάτικο μήνυμα 1973-1974.

Αναμφίβολα, αυτό το ζήτημα του ΔΙΑΒΟΛΟΥ ανησυχεί σήμερα αρκετά την κοινή γνώμη και είναι απαραίτητο να ξεκαθαρίσουμε, να υποδείξουμε, να σημειώσουμε με ακρίβεια τον ωμό Σατανικό ρεαλισμό.

Ειλικρινά εγώ δεν πιστεύω στον Διάβολο των δογματικών θρησκειών και σκέπτομαι πως ούτε και εσείς θα δεχόσασταν αυτή την δεισιδαιμονία του βέβηλου κλήρου.

Είναι φανερό πως στην Ατλαντίδα, μετά από την δεύτερη υπεράλπεια καταστροφή, υπήρξε στην γη του Μου, ένα ιπτάμενο ερπετό μάλλον του Ποσειδωνίου τύπου και γεμάτο με λέπια.

Οι Χαλδαίοι ήθελαν πάντα να συμβολίσουν τα σκοτάδια της νύχτας, τον συλλογισμό του Λόγου στο σύμπαν και μέσα στον κάθε έναν από εμάς, με το φημισμένο Ατλαντικό αμφίβιο.

Η Η.Ρ.Ε. κρίνει πως αυτό το πλάσμα είναι ο ΜΑΚΑΡΑ, το δέκατο σημείο του ζώδιου. Δίχως άλλο, εμείς πάμε λίγο πιο μακριά σε αυτό το σημείο, διότι είμαι σταθερά πεπεισμένος πως αυτό το μυστηριώδες πλάσμα είναι ειδικά του εντελώς Ποσειδωνίου τύπου.

Εν πάση περιπτώσει το λεπιδωτό, το ιπτάμενο ερπετό των Χαλδαίων, πάρθηκε αργότερα από τους Εβραίους και επαναλαμβάνω από τους Χριστιανούς.

Το πιο λυπηρό αυτού του ζητήματος είναι πως η αλληγορία ή σύμβολο, έχει μεταβληθεί στην μορφή αυτή, την τρομακτική και ανατριχιαστική του ορθόδοξου Διαβόλου.

Αρμόζει τώρα να θυμηθούμε το Γνωστικό σχίσμα των Naasenios, λάτρεις του φιδιού. Οι μύστες αυτού του τάγματος συμβόλισαν τον δράκοντα ή αντανάκλαση του Λόγου, με τον λαμπρό αστερισμό των επτά αστέρων. Θέλω να αναφερθώ κατά τρόπο εμφατικό, ξεκάθαρο και ακριβή, στον αστερισμό του δράκοντος.

Ορισμένοι υποθέτουν πως ο Ιωάννης, ο οραματιστής της Αποκάλυψης, είναι ο συγγραφέας αυτής της αλληγορίας. Τέτοια υπόθεση είναι εκ των πραγμάτων λανθασμένη διότι ο δράκος είναι του Ποσειδώνα, της Ατλαντικής μαγείας.

Εξέχουν τα επτά αστέρια του αστερισμού του δράκου στο χέρι του ΑΛΦΑ και ΩΜΕΓΑ, εκείνος ο Λόγος της Αποκάλυψης που παρουσιάστηκε στον Ιωάννη.

Είναι λοιπόν ο Δράκος, ο Λούσιφερ, ο Προμηθέας, ο Σατανάς ή ο Διάβολος, στην ανώτερη του άποψη, ο ίδιος ο Λόγος «ο γεννηθείς από τον εαυτό του», ο Ινδός Aja. Στην κατώτερή του άποψη, είναι ο Δράκος ή ο εσωτεριστικός Διάβολος, αυθεντικός και πραγματικός (διαφορετικός από αυτόν της δογματικής ορθοδοξίας). Κάθε Ιεροφάντης, κάθε πραγματικός αυτοπραγματωμένος είναι ένας δράκος της σοφίας.

Θέλω λοιπόν φίλοι μου, να καταλάβετε τι είναι αυτό το δογματικό Φετίχ η φανταστικός ορθόδοξος Διάβολος, και αυτό που είναι πραγματικά ο συλλογισμός του Λόγου, η σκιά του Θεού μέσα σε κάθε έναν από εμάς, ο πραγματικός Διάβολος ή Λούσιφερ ή ιερός Προμηθέας.

Υπάρχει κάποια αντίσταση κατά βάθος σε εσάς, στην ίδια σας την υποσυνειδησία, οφειλόμενη στην ανατροφή που πήρατε και στις λανθασμένες ιδέες που μέχρι τώρα έχετε όλοι σας όσον αφορά τον διάβολο.

Δεν με εκπλήσσει, με κανέναν τρόπο, αυτή η πρόληψη που μηχανοποιεί το διανοητικό σας. Σας δίδαξαν να πιστεύετε σε έναν τρομερό Διάβολο, καθισμένο σε έναν θρόνο αίσχους, με ένα ατσάλινο πιρούνι στο δεξί του χέρι, κυριαρχώντας σε όλον τον κόσμο, και τώρα είναι φανερό πως ακούγοντας τα λόγια μου, να σας λέω πως ο Διάβολος των δογματικών αιρέσεων είναι μία απλή φαντασία, πως δεν υπάρχει και πως αυτό που ναι, αληθινά υπάρχει είναι ο Διάβολος του καλού νόμου, η σκιά του Πνευματικού Ήλιου μέσα στον κάθε έναν από εμάς, η σκιά της νύχτας σε αντίθεση με την ήμερα, η σκιά των δένδρων στην άκρη του δρόμου κτλ, είναι φανερό πως σας συνταράσσει και μέχρι που σας εκπλήσσει, αλλά δίχως να αφήσετε αυτήν την υποψία, ειδική μιας ψεύτικης πίστης που σας ενεφύσησαν από την παιδική σας ηλικία.

Πώς θα μπορούσε να είναι κακή η σκιά του αιώνιου θεού του ζώντος; Αναλογισθείτε πάνω σε αυτό για λίγο σας παρακαλώ.... Στο Βρετανικό Μουσείο υπάρχει μία αντιπροσώπευση του λεπιδωτού, βεβαίως αρκετά ενδιαφέρουσα.

Επίσης υπάρχει στο αναφερθέν μουσείο μία πολύ παλαιά αρχαϊκή ζωγραφιά, όπου εμφανίζεται το δένδρο της επιστήμης του καλού και του κακού, η μηλιά της Εδέμ.

Καταλήγει ενδιαφέρον πως κοντά σε αυτό το δένδρο, βλέπεται σε ζωγραφιά ο Αδάμ και η Εύα, ο άνδρας και η γυναίκα, προσπαθώντας να ελκύσουν τα μήλα με τον σκοπό να τα καταβροχθίσουν.

Πίσω από τον κορμό εκείνου του δένδρου είναι ο δράκος-φίδι, και στα ψηλά, στα σύννεφα, εμφανίζονται μερικές υπάρξεις που καταριόνται

το δένδρο, ζωντανή αντιπροσώπευση όλου του κλήρου του εξωτερικού ή βέβηλου, του αγνοούντος τα σεξουαλικά μυστήρια.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι δύο ανθρώπινες υπάρξεις, Άνδρας-Γυναίκα, βρίσκονται μπρος στο δένδρο της επιστήμης του καλού και του κακού.

Το φίδι-δράκος είναι ο μυητής, και αυτό πρέπει να ξέρουμε να το εννοούμε βαθύτατα.

Θα σας εξηγήσω ειλικρινά· θα πω το τι είναι όλα αυτά, ώστε να εννοήσετε και να βαδίσετε με σταθερότητα από τον στενό και δύσκολο δρόμο που οδηγεί τον μυημένο μέχρι την τελική απελευθέρωση .

Αναντίρρητα το φίδι είναι η σεξουαλική φωτιά που πρέπει να προωθηθεί από το κανάλι του νωτιαίου μυελού από βαθμό σε βαθμό μέχρι τον εγκέφαλο.

Φυσικά, τέτοιο πύρινο στοιχείο κατέχει εξαιρετικές εξουσίες και όταν ανεβαίνει από την σπονδυλική στήλη μας μετασχηματίζει ριζικά.

Όσο για τον δράκοντα, αναμφίβολα είναι ο ψυχολογικός προπονητής ο πιο καταπληκτικός που κάθε ένας από εμάς φορτώνεται μέσα του.

Το Θεϊκό ΔΑΙΜΟΝΙΟ, ο αναφερθείς τόσες φορές από τον Σωκράτη, η ίδια η σκιά του ατομικού μας πνεύματος, μας βάζει σε πειρασμούς με τον σκοπό να μας προπονεί, να μας μορφώσει· μόνο έτσι είναι δυνατό να βλαστήσουν στην ψυχή μας οι πολύτιμοι λίθοι των αρετών.

Τώρα αναρωτιέμαι και σας ερωτώ. Που βρίσκεται η κακία του Λούσιφερ; Τα αποτελέσματα είναι αυτά που μιλούν. Εάν δεν υπάρχει πειρασμός δεν υπάρχουν αρετές· όσο πιο δυνατοί είναι οι πειρασμοί, πιο μεγάλες θα είναι οι αρετές. Το σημαντικό είναι να μη πέσουμε σε πειρασμό και για αυτό οφείλουμε να παρακαλούμε τον Πατέρα, λέγοντας: **Και μη εισενέγκεις ημάς εις πειρασμόν**.

Αφού έχουμε δει λοιπόν, αυτές τις δύο απόψεις που κρύβονται πίσω από το δένδρο της επιστήμης του καλού και του κακού, φθάνουμε στο λογικό συμπέρασμα πως ο δράκος και το φίδι, ή το φίδι-δράκος, για να μιλήσουμε σε σύνθεση, είναι έξω από κάθε αμφιβολία ο μέγας πρακτικός μυητής.

Πολλές φορές έχουμε δώσει το κλειδί και δεν θα κουραστούμε να το επαναλάβουμε μέχρι κορεσμού: ένωση του φαλλού με την μήτρα χωρίς εκσπερμάτωση· μόνο έτσι μπαίνει σε κίνηση η ιερή φωτιά του σεξ, η οποία ανυψωμένη από τον αγωγό του νωτιαίου μυελού της σπονδυλικής στήλης, από βαθμό σε βαθμό, από σπόνδυλο σε σπόνδυλο καταλήγει να μας μεταβάλλει ριζικά.

Το ότι ο δράκος μας βάζει σε πειρασμό κατά την διάρκεια της εργασίας, είναι υποχρέωσή του· αυτός πρέπει να μας κάνει δυνατούς, αυτός πρέπει να μας εκπαιδεύσει στο σεξουαλικό γυμναστήριο, αυτός πρέπει να μας μετατρέψει σε αθλητές της σεξουαλικής μαγείας.

Πολύ αργότερα, το πύρινο φίδι των μαγικών μας δυνάμεων, πρέπει να μας καταβροχθίσει, και τότε θα μετατραπούμε εκ των πραγμάτων σε φίδια...

Δίχως άλλο, πριν από αυτό το εξαιρετικό γεγονός, πριν από αυτό το συμπόσιο της φιδίσιας φωτιάς, οφείλουμε να νικήσουμε τον δράκοντα, δηλαδή, πρέπει να βγούμε νικητές στον πειρασμό....

Τέλος ο λεπιδωτός Λούσιφερ, η σκιά του αιώνιου, η εσωτερική αντανάκλαση του πραγματικού μας θεϊκού Είναι, θα επιστρέφει σε Αυτόν, θα ενωθεί με Αυτόν, θα λάμψει σε Αυτόν....

Φθάνοντας σε αυτά τα ύψη θα μπορέσουμε να αναφωνήσουμε με τους αρχαίους μυημένους: «**Εγώ είμαι ένας Δράκος, εγώ είμαι Αυτός, Αυτός, Αυτός**».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, το Θεϊκό Δαιμόνιο μας βάζει σε πειρασμό μόνο στην δουλειά με το σεξ ή επίσης στην δουλειά της διάλυσης του εγώ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, είναι επείγον να εννοείτε πως η ρίζα του εγώ βρίσκεται στην σεξουαλική κατάχρηση, στην ασέλγεια, στην πορνεία, στην μοιχεία... Εάν από ένα δένδρο του αφαιρέσουμε τις ρίζες είναι φανερό πως αυτό το τελευταίο πεθαίνει κάτι παρόμοιο συμβαίνει στο εγώ... Δυστυχώς ο Λούσιφερ οφείλει να μας εκπαιδεύσει στο σεξ, εκεί πρέπει να μας υποβάλλει σε μία αυστηρή προπόνηση μέσω των πλέον αυστηρών πειρασμών. Είναι φανερό πως εάν εκεί στο σεξ, βγούμε νικητές, η σύνθεση του εγώ αναπόφευκτα γκρεμίζεται.

Δεν θέλω να πω με αυτό πως όλα τα ψυχολογικά ελαττώματα δεν πρέπει να δουλευθούν με τον σκοπό να τα μετατρέψουμε σε στάχτες· μοναδικά θέτω ορισμένη έμφαση στο σεξουαλικό ζήτημα, επειδή πρόκειται για το ότι στην πορνεία είναι το πραγματικό αμάρτημα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε. Έχω ακούσει να λέγεται πως σε κάποιο από τα ευαγγέλια ο Μέγας Καβίρ Ιησούς είπε: **Τέκνα του Σατανά είσθε, άλλα όχι τέκνα του Θεού**. Θα μπορούσατε να μας το εξηγήσετε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε ακούω την ερώτηση σας και με μεγάλη ευχαρίστηση σπεύδω να σας απαντήσω.

Προφανώς όλοι είμαστε τέκνα του δράκοντα, του Σατανά, του Διαβόλου, των σκοταδιών.

Εάν κάποιος θέλει να γίνει τέκνο του Θεού, πρέπει να νικήσει τον Δράκοντα, τον πειρακτικό, τον λεπιδωτό· τότε θα μετατραπούμε σε τέκνα του Θεού και σε δράκοντες της σοφίας.

Δίχως άλλο, ο Μέγας Καβίρ Ιησούς ποτέ δεν καταράστηκε την σκιά του· σε κανένα από τα τέσσερα ευαγγέλια δεν έχει λεχθεί πως ο Ιη-

σούς είχε απλώσει το δεξιό του χέρι για να καταραστεί την ίδια του την σκιά.

Όταν ο Ιησούς, ο Μέγας Γνωστικός Ιερέας, μπήκε σε πειρασμό από τον Σατανά αναφώνησε μόνο: **Σατανά, Σατανά, είναι γραμμένο: δεν θα πειράζεις Κύριον τον Θεόν σου και σε αυτόν μόνο θα υπακούς**.

Μένει τότε ξεκάθαρο πως ο Σατανάς, ο Λούσιφερ-Προμηθέας, οφείλει να υπακούσει στον Θεό· το καθήκον του είναι να θέτει σε πειρασμό τον μυημένο· θα ήταν παράλογο η σκιά του Αιώνιου να προκαλούσε τον Αιώνιο ή με άλλα λόγια, ο Διάβολος να έβαζε σε πειρασμό τον Θεό,

Φαίνεται καθαρά από τα λόγια του Μέγα Καβίρ Ιησού, πως ο Λούσιφερ είναι ο υπουργός του Υψηλότατου, ο φύλακας των επτά μεγάρων, ο δούλος της Θεϊκότητας.

Όποιοι αναθεματίζουν την σκιά του Αιώνιου Θεού του ζώντος, πραγματικά αναθεματίζουν τον ίδιο τον Θεό, διότι ο Θεός και η σκιά του είναι ένα και το αυτό, κατανοητόν;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Άραγε δεν υπάρχει στην πραγματικότητα αυτός ο Διάβολος της δογματικές ορθοδοξίας, με τα κέρατα του, την ουρά και την τρίαινα, σαν μία αντιπροσωπεία των ψυχικών ακολούθων που αποτελούν το εγώ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, έχω ήδη πει σε περασμένες διαλέξεις πως οφείλουμε να κάνουμε μία ξεκάθαρη διαφοροποίηση ανάμεσα στο τι είναι το Θεϊκό Δαιμόνιο και σε αυτό που είναι το εγώ.

Αναμφίβολα, το εγώ αυτό καθεαυτό, με όλα του τα ψυχικά ακόλουθα, είναι φθαρμένο αστρικό Φως, νους κακεντρεχής, δεν έχει καμία σχέση με τον Λούσιφερ, είναι μάλλον η αντίθεση του, το μοιραίο αντίθετό του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εννοώ Δάσκαλε, πως είναι ολοκληρωτικά διαφορετικοί το Θεϊκό Δαιμόνιο, και το εγώ, αλλά καθώς αυτό είναι σχηματισμένο από τους κόκκινους διαβόλους του Σέθ, πιστεύω πως ο διάβολος που όλοι γνωρίζουμε, της τρίαινας, κάλλιστα θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει το εγώ. Δεν το νομίζετε έτσι εσείς; ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε κύριε, το βάθος της ερώτησης σας είναι λανθασμένο, βασίζεται σε ένα σφάλμα, σε μία πρόληψη δεν ξέρω κύριοι και κυρίες γιατί, έχουν θελήσει να μετατρέψουν ένα ιπτάμενο ερπετό της αρχαίας Ατλαντίδας σε ένα φετίχ.

Δεν μου φαίνεται σωστό ώστε ένα τέτοιο σφάλμα να χρησιμοποιηθεί σαν βάση για μία ερώτηση· δεν συμφωνώ ώστε ένα φτωχό αθώο αμφίβιο να πρέπει κατ' ανάγκην να αντιπροσωπεύσει την διαστροφή του εγώ.

Το να συμβολίζει αυτό το ερπετό την σκιά του Αιώνιου, συμφωνώ, όμως το να αλληγορεί τα δικά μας ψυχολογικά ελαττώματα, ειλικρινά μου φαίνεται άτοπο.

Θα μπορούσαμε κάλλιστα να αλληγορήσουμε το εγώ με οποιοδήποτε άλλον τρόπο· ας θυμηθούμε τις τρεις κλασσικές μαινάδες ή την Μέδουσα κτλ. Με τέτοιες κλασσικές μορφές θα μπορούσαμε να συμβολίσουμε το εγώ και τα ψυχικά του ακόλουθα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, η καθολική θρησκεία πχ, δεν θέτει τον δράκοντα σαν διάβολο, αλλά τον παρουσιάζει σαν έναν άνθρωπο με κέρατα, ουρά, οπλές και τρίαινα. Τι μου λέτε γι' αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εδώ στο ακροατήριο βλέπω μία κυρία που έκανε μία πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση και είναι φανερό πως θα της απαντήσω μ' όλη την διαύγεια.

Κύριοι, κυρίες, ο Διάβολος αυτός της καθολικής θρησκείας δεν είναι παρά μία παρέκληση του ίδιου εικονογραφικού δράκου των Χαλδαί-

ων, εμπνευσμένου από ένα φτωχό ιπτάμενο ερπετό της Ατλαντικής ηπείρου.

Σας καλώ να κατανοήσετε πως αυτό το αθώο ζώο ζωγραφίστηκε αργότερα σε μορφή δράκοντα και τέλος στην πιο πρόσφατη μορφή αυτού του φετίχ με τις οπλές, κέρατα και μαύρα φτερά που τόσο τρομοκρατεί τους αγνοούντες.

Είναι απαραίτητο να αποβάλλουμε την άγνοια, να αναζητήσουμε, να ψάξουμε, να μελετήσουμε....

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, όταν μιλάμε για το δένδρο της επιστήμης του καλού και του κακού, τι πραγματικά σημαίνει το κακό, και τι είναι αυτό που σημαίνει το καλό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτή η ερώτηση που βγαίνει από το ακροατήριο μου φαίνεται πολύ ενδιαφέρουσα και αισθάνομαι ευχαρίστηση να την απαντήσω. Φίλοι, θέλω να ξέρετε πως καλό στην πλέον αντικειμενική κατεύθυνση της λέξης, είναι όλα εκείνα που κάνουμε συνειδητά και σύμφωνα με τον μέγα νόμο, και πως κακό είναι όλα εκείνα που αφού έγιναν, μας προκαλούν τύψεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι οι όποιοι αν και κάνουν κακό, αυτό δεν τους προκαλεί τύψεις, θα μπορούσατε να μας πείτε γιατί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, η ερώτηση σας αξίζει να ερευνηθεί με λεπτομέρεια. Πριν απ' όλα τι είναι τύψεις;

Εάν οι υπερβατικές απόψεις του Εσωτερικού μας Είναι αντιμετωπίζονται μπροστά στον ίδιο τον δικό μας ΛΟΓΟ, ή μπροστά στον Ιερό Απόλυτο Ήλιο, τότε μπορούμε να διαπιστώσουμε από μόνοι μας τα ψυχολογικά σφάλματα των χαμηλών περιοχών της ψυχής μας, και αυτό μας προκαλεί τύψεις.

Φυσιολογικά η αναφερόμενη διαδικασία, αυτό που μόλις είπα, πραγματοποιείται σε όλα τα φυσιολογικά όντα, αν και αυτά, στον φυσικό κόσμο, το αγνοούν ριζικά· με κάθε τρόπο αισθάνονται τύψεις μετά από μία κακή πράξη.

Πολύ διαφορετική είναι η τύχη των αποφασιστικά διεστραμμένων αυτοί οι τελευταίοι καθώς έχουν πλέον απομακρυνθεί αρκετά από τον Ιερό Απόλυτο Ήλιο πράγμα που οφείλεται στις κακές τους πράξεις, είναι φανερό πως στην εσωτερική τους δικαιοδοσία δεν πραγματοποιούνται πλέον τέτοιες διαδικασίες και κατά συνέπεια, οι τύψεις γίνονται αδύνατες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας έχετε εξηγήσει πως ο δράκος του σκότους, σε σύνθεση, είναι ο μέγας προπονητής στο γυμναστήριο της ζωής, και τον όποιο πρέπει να νικήσουμε για να δημιουργήσουμε τις αρετές, άλλα καθώς νικάμε τον δράκο αυτό που κάνουμε είναι να αποκεφαλίζουμε το εγώ, και καθώς σε αυτήν την διαδικασία έχει πρωταρχική σημασία η εργασία με το Πύρινο φίδι των Μαγικών μας Δυνάμεων, που αναμφίβολα είναι η Θεϊκή μας Μητέρα, δεν μπορώ ν' αποφύγω να συσχετίσω τον δράκοντα των σκοταδιών με την θεϊκή μας Μητέρα, δηλαδή την Ντέβι Κουνταλίνη. Είναι άτοπο αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακούω την ερώτηση και θα δώσω απάντηση σε αυτήν με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση.

Κύριοι και κυρίες, επαναφέρω σε αντιπαραβολή, σε αυτές τις στιγμές την Χαλδαϊκή ζωγραφιά του Βρετανικού Μουσείου· πίσω από το δένδρο της επιστήμης του καλού και του κακού εμφανίζεται ο δράκος-φίδι δηλαδή ο μέγας μυητής, ο αποτελεσματικός και πρακτικός.

Εμφανώς, ο δράκος σέβεται μόνο το φίδι, και αυτό είναι αναντίρρητο.

Λέγεται πως πρέπει να νικήσουμε τον δράκοντα ή να σκοτώσουμε τον δράκοντα, συμβολική επιβεβαίωση της νίκης στον πειρασμό.

Ανάλογα του πως είμαστε προπονημένοι και εκπαιδευμένοι, ανάλογα με το πως οι πολύτιμοι λίθοι των αρετών απαστράπτουν στο βάθος της ψυχής μας, το εγώ διαλύεται, και αυτό είναι αναμφισβήτητο, μη απορριπτέο.

Εν πάση περιπτώσει πρέπει να νικήσουμε τον δράκοντα, για να καταβροχθιστούμε από το φίδι· μακάριος εκείνος που μεταβάλλεται σε φίδι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσε ο εσωτερικός δράκοντας, να πραγματοποιήσει δραστικά ένα θαύμα, πχ να κάνει κάτι το θεαματικό με τον σκοπό να διορθώσει κάποιον;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι μου, μου έρχεται στην μνήμη αυτές τις στιγμές μία διήγηση, οπωσδήποτε, αρκετά ενδιαφέρουσα ενός γνωστικού αδελφού από την Κόστα Ρίκα.

Μας λέγει ο αφηγητής πως σε ένα χωριό της χώρας του συνέβη μία περίπτωση μοναδική και ανύποπτη.

Πρόκειται για μία γυναίκα πόρνη· αυτή μεθούσε ασταμάτητα με όλων των ειδών τα οινοπνευματώδη ποτά, και μέσα στο μεθύσι της φώναζε: Εγώ ζευγαρώνω με δέκα ή δεκαπέντε άνδρες την ήμερα, και κάθε άνδρας που διασχίζει τον δρόμο μου, ζευγαρώνω μαζί του, και αν ο Διάβολος διέσχιζε τον δρόμο μου, θα ζευγάρωνα επίσης μαζί του... Συνέβη πως σε μία συγκεκριμένη περίπτωση ένας ναύτης έφτασε στην πόρτα της ο όποιος είχε ωραίο παρουσιαστικό· εκείνη η γυναίκα δεν είχε καμία ενόχληση να κυλιστεί μαζί του στο κρεβάτι του Προκρούστη.

Μετά από την πορνεία, εκείνη η γυναίκα καθισμένη στην πόρτα του πορνείου κατηύθυνε το βλέμμα της στον δρόμο... Ξαφνικά ο νεαρός από μέσα, την φώναξε λέγοντας της: Εσύ δεν με γνωρίζεις, γύρνα και κοίταξέ με για να με γνωρίσεις. Η δυστυχισμένη, υπακούοντας στις υποδείξεις του εραστή, σηκώθηκε για να κατευθυνθεί ξανά στο εσωτε-

ρικό του βδελυρού δωματίου, και μετά κοιτάζοντας εκείνον που υπήρξε το όργανό της για απόλαυση, είδε κάτι ανατριχιαστικό, τρομερό, καταχθόνιο.

Ο λεπιδωτός, μεταμφιεσμένος με την μορφή εκείνη που του έδωσαν οι ορθόδοξοι ρωμαιοκαθολικοί, την κοίταζε επίμονα καθ' όν χρόνο μία δυνατή μυρωδιά θειαφιού γέμιζε τον χώρο...

Η γυναικούλα δεν μπόρεσε να αντέξει και έπεσε στο πάτωμα αναίσθητη, αφού έβγαλε μερικά ουρλιαχτά.

Οι γείτονες ακούγοντας αυτές τις κραυγές ήρθαν να την βοηθήσουν, αλλά η μυρωδιά του θειαφιού τους έκανε να φύγουν τρομοκρατημένοι .

Αργότερα η δύστυχη, αφού διηγήθηκε στο νοσοκομείο αυτό που συνέβη, πέθανε την τρίτη ήμερα, την πήρε ο Διάβολος.

Λέει ο αφηγητής πως εκείνη η μυρωδιά του θειαφιού παρέμεινε για κάμποσο καιρό στο πορνείο της και πως οι άνθρωποι απέφευγαν, για αυτόν τον λόγο να περνούν από τον δρόμο όπου υπήρχε αυτό το σπίτι.

Αναλύοντας συνετά αυτήν την περιγραφή, ανακαλύπτουμε πρακτικά μία επιχείρηση ηθικής ασηψίας, μία μέθοδο επείγουσας ανάγκης που πάρθηκε από τον ίδιο τον εσωτερικό Λούσιφερ για αυτήν την γυναίκα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο εσωτερικός Θεός διέταξε την σκιά του, τον Λούσιφέρ του, τον ατομικό του εσωτερικό δράκοντα, να υλοποιηθεί σε αυτήν την μορφή εμπρός στην δυστυχισμένη, να γίνει ορατός και απτός μπροστά της, και μέχρι που να συνουσιαστεί μαζί της...

Εμφανώς, ο θεϊκός εσωτερικός της Ήλιος δεν θα μπορούσε να πραγματοποιήσει μία τέτοια ένωση, τέτοια εμφάνιση, αλλά η ατομική του σκιά, καθώς βρίσκεται αρνητικά πολωμένη σε σχέση με το θετικό

φως, καταλήγει πρόδηλο πως μπόρεσε να πραγματοποιήσει συγκεκριμένα όλα αυτά.

Αργότερα το αποτέλεσμα θα είναι υπέροχο· εκείνη η δύστυχη αποσαρκώθηκε γεμάτη τρόμο και όταν επιστρέψει να επανενσωματωθεί, όταν ξαναγεννηθεί σε αυτόν τον κόσμο, όταν λάβει νέο σώμα, είναι πολύ δύσκολο να μπορέσει να γυρίσει στην πορνεία· της έχει μείνει στην συνείδηση αυτός ο τρόμος, αυτό το ψυχικό σοκ.

Το πιο σίγουρο είναι πως στην μελλοντική της ύπαρξη θα αποφασίσει να συνεχίσει από τον ευθύ δρόμο, το μονοπάτι της αγνότητας.

Έτσι είναι λοιπόν το πώς ο Δράκοντας μπορεί να εργασθεί και να ενεργήσει δραστικά σε μία δεδομένη στιγμή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18: ΥΠΟΓΕΙΕΣ ΚΡΥΠΤΕΣ

Με χαρά βλέπω σήμερα μία ομάδα πολύ εκλεκτή από Γνωστικούς επισκέπτες που ήρθαν στο Μεξικό μετά την παρουσία τους στο Διεθνές Γνωστικό Συνέδριο στην Δημοκρατία του Σαλβαντόρ.

Θα συνεχίσουμε τις ομιλίες μας και περιμένω πως όλοι εσείς θα πάρετε από αυτές τα μεγαλύτερα οφέλη.

Μετά από αυτόν τον πρόλογο ας μπούμε στο θέμα που μας ενδιαφέρει σήμερα.

Στην Αρχαία Χαλδαία και στην Αίγυπτο υπήρξαν υπέροχες κατακόμβες υπόγειες κρύπτες όπου καλλιεργήθηκαν τα Μυστήρια.

Δεν περιττεύει να θυμηθούμε τις κρύπτες των Θηβών και της Μέμφιδος· αναντίρρητα, οι πρώτες υπήρξαν ακόμη διασημότερες.

Από την Δυτική πλευρά του Νείλου υπήρξαν σε εκείνες τις εποχές, μεγάλα βαθύτατα περάσματα που έφθαναν μέχρι την έρημο της Λιβύης.

Σε αυτές τις κρύπτες καλλιεργήθηκαν τα μυστικά που σχετίζονται με το «Κύκλος Ανάγκης», ο αναπόφευκτος κύκλος, ο κύκλος της ανάγκης.

Τις στιγμές που συνομιλούμε για αυτό, μου έρχεται στην μνήμη ο ναός των Φιδιών στον Σαν Χουάν της Τεοτιχουακάν.

Ο εσωτεριστής ερευνητής θα μπορεί να δει εκεί σε λεπτομέρεια, σκαλισμένο στον βράχο το φίδι κροταλία, και το πιο εκπληκτικό από όλα αυτά είναι πως μαζί με την ιερή οχιά των μυστηρίων των Αζτέκων, προεξέχει επίσης το σαλιγκάρι σκαλισμένο πάνω σε ζωντανή πέτρα.

Διάφορα σαλιγκάρια πλάι πλάι με το ιερό θεϊκό φίδι ακτινοβολούν ωραιότατα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως στις υπόγειες κρύπτες της Χαλδαίας, των Θηβών και της Μέμφιδος, καλλιεργήθηκε πραγματικά η σοφία του φιδιού.

Είναι επίσης διαβόητη η υπερβατική μελέτη του αναπόφευκτου κύκλου ή κύκλου της ανάγκης, που σε σπειροειδή μορφή ή του σαλιγκαριού, διαδικάζεται κατά την διάρκεια της κοσμικής εκδήλωσης.

Βλέπετε, αγαπημένοι γνωστικοί αδελφοί που απόψε με συνοδεύετε, η στενή σχέση που υπάρχει πάντα ανάμεσα στο Φίδι και το σαλιγκάρι· αναλογιστείτε για μια στιγμή στην βαθιά σημασία που και τα δύο, φίδι και σαλιγκάρι, κατέχουν εσωτερικά.

Προδήλως, το φίδι είναι η υπερβατική σεξουαλική εξουσία, η θαυμάσια εξουσία που μας φέρνει στην ύπαρξη, η δύναμη που δίνει καταγωγή σε κάθε ζωή.

Κάθε αυθεντικός εσωτεριστής, ξέρει πολύ καλά πως η φιδίσια σεξουαλική εξουσία όλου του σύμπαντος, έχει εξουσία πάνω στους Τάτουας και κατά συνέπεια, πάνω στα στοιχεία της φύσης.

Η παγκόσμια φιδίσια εξουσία δίνει καταγωγή σε απεριόριστες δημιουργίες· Ντέβι Κουνταλίνη δημιουργεί το διανοητικό σώμα, το αστρικό, το αιθερικό και το φυσικό.

Τώρα, Εάν η Μάχα Κουνταλίνη ή με άλλα λόγια, η Κοσμική Μητέρα, η μητέρα φύση, έχει δημιουργήσει όλο το σύμπαν ή έχει πάρει την μορφή του κόσμου, προδήλως έχει πραγματοποιήσει επίσης όλες της τις διαδικασίες όσον αφορά την βάση της σπειροειδούς γραμμής, που τόσο ζωντανά αλληγορίζεται από το σαλιγκάρι.

Οποιαδήποτε εσωτερική πρόοδος, κάθε εσωτερική ανάπτυξη βασίζεται στο ελικοειδές της ζωής.

Εμείς λοιπόν, μιλώντας πλέον κατά τρόπο προσωπικό, μπορούμε να πούμε πως κάθε ένας από εμάς είναι ένα κακό σαλιγκάρι μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα.

Σε κάθε ψυχή χορηγούνται ή της προσδιορίζουν 108 υπάρξεις για την αυτοπραγμάτωσή της, και αυτές διαδικάζονται σε σπείρες μια περισσότερο υψηλές, μια περισσότερο χαμηλές (να εκεί το σαλιγκάρι).

Αλλά ας εμβαθύνουμε λίγο περισσότερο, αγαπητοί μου αδελφοί που απόψε παραβρίσκεστε στην συνομιλία μας, ας μελετήσουμε το ΚΥΚΛΟΣ ΑΝΑΓΚΗΣ, ο αναπόφευκτος κύκλος ή κύκλος της ανάγκης.

Πολύ ενδιαφέρον καταλήγει το συμπαγές γεγονός πως τέτοιο θέμα, τόσο βαθύ, το μελετούσαν μόνο μέσα σε αυτές τις υπόγειες κρύπτες.

Χωρίς αμφιβολία, αυτή είναι η ίδια διδασκαλία της μετανάστευσης των ψυχών, που αργότερα δίδαξε ο Αβατάρας Κρίσνα, στο Ινδοστάν.

Δίχως άλλο, είναι διαβόητο πως το Αιγυπτιακό ΚΥΚΛΟΣ ΑΝΑΓΚΗΣ υπήρξε ακόμα πιο ειδικό...

Ήδη έχουμε πει πολλά, ήδη έχουμε βεβαιώσει σε αυτές τις ομιλίες το τι είναι η κάθοδος στους κόσμους της κόλασης έχουμε δώσει ορισμένη έμφαση λέγοντας πως αφού συμπληρωθεί ο κύκλος των 108 ζωών που προσδιορίζουν σε κάθε ψυχή, εάν δεν έχουμε αυτοπραγματωθεί, μπαίνουμε στους κόσμους της κόλασης.

Εμφανώς σε αυτές τις βυθισμένες περιοχές, εξελισσόμαστε τρομακτικά καθοδικά, μέχρι να φθάσουμε στον ένατο κύκλο, τον τοποθετημένο στην καρδιά του κόσμου εκεί οι απολεσθέντες αποσυντίθενται, ελαττώνονται σε κοσμική σκόνη.

Μετά από τον δεύτερο θάνατο (και αυτό είναι πράγμα που ήδη έχουμε πει σε όλες μας τις περασμένες ομιλίες), η ψυχή ή οι αποτυχημένες ψυχές επανεμφανίζονται, βγαίνουν ξανά στο φως του ήλιου για να ξαναρχίσουν την πορεία, αρχίζοντας μία νέα ανοδική εξέλιξη που πρέπει

να αρχίσει αναπόφευκτα ξεκινώντας από το πιο χαμηλό σκαλοπάτι που είναι το ορυκτό βασίλειο.

Το ενδιαφέρον του ΚΥΚΛΟΣ ΑΝΑΓΚΗΣ της Αιγύπτου, είναι ακριβώς οι ειδικεύσεις, οι διάφορες αναλύσεις και συνθέσεις.

Είναι φανερό πως πρέπει να έχουμε υπ' όψιν την ακτίνα στην όποια αναπτύσσεται κάθε Ουσία που ανθίζει από την άβυσσο και κατά συνέπεια την ατομική γραμμή ανάπτυξής της.

Ποικίλες είναι οι φυτικές οικογένειες, ποικίλα τα ζωικά είδη, διάφορα τα ορυκτά στοιχεία κτλ.

Οι πρυτάνεις της φύσης δεν θα επέτρεπαν να περάσουν, όλες οι Ουσίες που έχουν αναβλύσει από την άβυσσο, από το ίδιο ορυκτό στοιχείο, είτε είναι αυτό σίδηρος, χαλκός ή ασήμι κτλ, ή από μία καθορισμένη φυτική οικογένεια ή μέσω καθορισμένου ζωικού είδους· οι Γκουρού Ντέβας οφείλουν να διανείμουν την ζωή με σύνεση, διότι ορισμένες ουσίες μπορούν να ζήσουν στο σίδερο, άλλες στο ασήμι κτλ· δεν θα μπορούσαν όλες να περάσουν από το ίδιο ορυκτό στοιχείο.

Οι οικογένειες φυτικών στοιχειωδών, είναι πολύ καλά οργανωμένες στον αιθερικό κόσμο και δεν θα μπορούσαν όλα τα στοιχειώδη να είναι πεύκα ή δυόσμος· κάθε φυτική οικογένεια είναι διαφορετική, υπάρχουν σεληνιακά φυτά, του Ερμή, της Αφροδίτης, του Ήλιου, του Άρη, του Δία, του Κρόνου κτλ.

Κάθε μία από τις Ουσίες, ανάλογα με την ακτίνα δημιουργίας της, θα πρέπει να σχετιστεί με αυτό ή εκείνο το φυτικό τμήμα και να ζήσει όλα αυτά· το να ξέρουν να τις διανέμουν είναι κάτι το οποίο αντιστοιχεί στους πρυτάνεις της φύσης.

Τα ζωικά είδη είναι πολυποίκιλα και θα ήταν παράλογο να επανενσαρκώνουν καθορισμένες Ουσίες σε ζωικούς οργανισμούς που δεν αντιστοιχούν στην ακτίνα της δημιουργίας τους· ορισμένες Ουσίες μπο-

ρούν να εξελιχθούν ανοδικά στο βασίλειο των πτηνών, άλλες στα τετράποδα, άλλες ανάμεσα στα ψάρια της απέραντης θάλασσας· οι πρυτάνεις της ζωής πρέπει, να ξέρουν λοιπόν, να χειρίζονται αυτά τα στοιχειώδη ρεύματα με σύνεση για να αποφύγουν συγχύσεις, αναρχίες, ανώφελες καταστροφές.

Τέλος, η είσοδος των ακτίνων της ζωής στο βασίλειο των λογικών ανθρωποειδών είναι πολύ λεπτή· είναι απαραίτητη πολύ σοφία για να αποφευχθούν καταστροφές.

Δείτε λοιπόν, το τι είναι αυτή ή διδασκαλία της μετανάστευσης των ψυχών, η οποία έχει μελετηθεί σε βάθος από τους Αιγυπτίους .

Ο Βοτάν μας μιλάει επίσης για μία τρύπα από φίδι, στην όποια είχε την ευτυχία να εισχωρήσει.

Είναι πασίγνωστη η σχέση ανάμεσα σε αυτήν την φιδότρυπα, την αναφερόμενη από τον Βοτάν εδώ στο Μεξικό και των κρυπτών της Αιγύπτου και της Χαλδαίας.

Αυτή λοιπόν η τρύπα φιδιού ή ερπετού, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία υπόγεια σπηλιά, μία κρύπτη μυστηρίων, όπου μπήκε θριαμβευτικά αυτός ο μέγας μυημένος.

Λέει ο Βοτάν πως μπόρεσε να εισχωρήσει σε αυτήν την τρύπα του φιδιού, μέσα στο εσωτερικό της γης, και να φθάσει μέχρι τις ρίζες του ουρανού, διότι αυτός ο ίδιος ήταν ένα ερπετό, ένα φίδι.

Οι Δρυίδες της Κέλτικης Βρετανικής περιοχής στην Ευρώπη, αυτοονομάζονταν επίσης φίδια.

Δεν είναι υπερβολικό να θυμηθούμε το Αιγυπτιακό Καρνάκ και το Βρετανικό Καρνάκ, ζωντανό σύμβολο του όρους του φιδιού.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως εσείς φίλοι μου επισκέπτες, ήδη ξέρετε πολύ καλά το τι είναι το φίδι ήδη έχετε αυτήν την πληροφορία, έτσι

λοιπόν δεν μου φαίνεται πως αυτή η είδηση είναι καινούργια.

Οι ινδουιστές μιλούν καθαρά όσον αφορά το φίδι· πρόκειται για μία θαυμάσια ηλεκτρική σεξουαλική δύναμη, η ιερή Φωτιά που βρίσκεται κρυμμένη σε κάθε έναν από εμάς.

Είναι αναμφίβολο πως αυτή η πύρινη δύναμη, η φιδίσια δύναμη, φαίνεται πραγματικά σαν ένα φίδι· έτσι το βλέπουν οι έχοντες διαύγεια.

Από την αποκρυφιστική ανατομική άποψη, θα μπορούσε να σας βεβαιωθεί με εμφατικό τρόπο, πως μοιάζει με ένα πύρινο φίδι που είναι τυλιγμένο τρεις και μισή φορές μέσα στο μαγνητικό κέντρο του κόκκυγα, θεμελιώδης βάση της σπονδυλικής στήλης.

Καμιά φορά φοβάμαι πως δεν με έχετε καταλάβει, αλλά ξέρω πως εσείς έχετε διαβάσει τα βιβλία μου και γι' αυτό με κανέναν τρόπο δεν θα μπορούσε να σας παραξενέψει η διδασκαλία που δίνουμε απόψε.

Πρώτον πρέπει ν' αφυπνίσουμε την φωτιά και να την κάνουμε ν' ανεβεί από το κανάλι του νωτιαίου μυελού, έως τον εγκέφαλο· μόνο έτσι θα μπορέσουμε να μεταμορφωθούμε ριζικά.

Μετά (και αυτό είναι το πλέον τρομερό), πρέπει να καταβροχθιστούμε από το φίδι· μόνο έτσι μπορούμε να μετατραπούμε σε φίδια· αυτή είναι η διδασκαλία του Βοτάν· αυτή είναι η διδασκαλία των Μάγιας και των Αζτέκων.

Δεν θα μπορούσαμε ποτέ ν' απολαύσουμε τις εξουσίες του Φιδιού, χωρίς προηγουμένως να έχουμε καταβροχθιστεί από αυτό, και αυτό είναι κάτι που δυστυχώς αγνοούν πολλοί ψευδοεσωτεριστές και ψευδοαποκρυφιστές συγγραφείς.

Δίχως άλλο, θέλω να εννοήσετε πως δεν είναι δυνατόν να καταβροχθιστούμε από το φίδι, χωρίς προηγουμένως να έχουμε νικήσει τον δράκοντα.

Στο περασμένο μου βιβλίο με τον τίτλο «Τα τρία βουνά» αναφέρω επίσης τον δράκοντα, άλλα προηγουμένως θέλησα να κάνω αναφορά σε ένα βδελυρό τέρας που κάθε ανθρώπινο ον φέρει μέσα μαζί με τους τρεις προδότες και που πρέπει να διαλύσει αναπόφευκτα στις σεληνιακές κολάσεις.

Τώρα μιλάω για έναν διαφορετικό δράκοντα, αναφέρομαι στο συλλογισμό του Λόγου μέσα σε εμάς τους ίδιους, εδώ και τώρα, τον αυθεντικό Διάβολο, τον ιερό δράκοντα των Δρακοντίων που τίποτα το κακό ή το διεστραμμένο δεν έχει, όπως υποθέτουν οι αγνοούντες άνθρωποι.

Αυτός ο κόκκινος δράκος, αυτή η σκιά του Ηλιακού Λόγου μέσα μας, αυτός ο ψυχολογικός προπονητής που ο κάθε ένας φέρει στο εσωτερικό του, μας βάζει στις στενωπούς του πειρασμού με τον σκοπό να μας προπονήσει στον δρόμο της αρετής.

Έχουμε ήδη πει και δεν θα κουραστώ να το επαναλάβω μέχρι τον κορεσμό, πως χωρίς πειρασμό δεν υπάρχει αρετή· όσο πιο δυνατοί είναι οι πειρασμοί, τόσο πιο μεγάλες θα είναι οι αρετές εάν κατορθώσουμε να βγούμε νικητές.

Ο πειρασμός είναι φωτιά, ο θρίαμβος πάνω στον πειρασμό είναι Φως. Ας μη κοιτάζουμε λοιπόν, με περιφρόνηση τον Τυφώνα Μπαφομέτο, τον Διάβολο, διότι ο καθένας τον φορτώνεται μέσα στον ίδιο του τον εαυτό και είναι η σκιά του εσωτερικού Θεού.

Θυμηθείτε αδελφοί πως ο Διάβολος είναι όλο αντιθέσεις, ο Διάβολος είναι η σκιά του Ήλιου, η σκιά κάθε δένδρου στο φως του άστρου βασιλέα και η νύχτα κτλ. Βλέποντάς τον από άλλη γωνία βλέποντας αυτό το ζήτημα από άλλη άποψη, θα μπορούσαμε να πούμε πως ο Διάβολος είναι η κεφαλή κάθε νομίσματος για τους καταχθόνιους, για τους ανθρώπους που ζουν στην άβυσσο· για τους δαίμονες ο Διάβολος είναι οι Άγγελοι, οι Θεοί, το φως, η καλοσύνη, η ομορφιά κτλ.

Εάν οι άνθρωποι που ζουν στο φως τρομάζουν όταν βλέπουν τους δαίμονες, είναι φανερό πως επίσης οι δαίμονες τρομάζουν όταν βλέπουν τους ανθρώπους που ζουν στο φως, όταν βλέπουν τους αγγέλους ή τους αρχαγγέλους.

Μιλάω για κάτι που με αφορά για κάτι που μπόρεσα να βιώσω, να δοκιμάσω από μόνος μου, με απευθείας τρόπο.

Πολλές φορές μπαίνοντας στους κόσμους της κόλασης, έχω δει τους τρομοκρατημένους καταχθόνιους, τους έχω ακούσει να αναφωνούν: μας ήρθε ένας δαίμονας, ας αμυνθούμε. Αυτοί βεβαίως έχουν αισθανθεί τρόμο μπρος στην παρουσία μου, εγώ είμαι ένας λευκός δαίμονας γι' αυτούς και αυτοί είναι μαύροι δαίμονες για μένα· έτσι λοιπόν, ο Διάβολος είναι ζήτημα αντιθέσεων, αντιστάσεων κτλ.

Στις ΔΡΑΚΟΝΤΙΕΣ απέδιδαν σεβασμό στον Δράκοντα, δηλαδή στην σκιά του ΛΟΓΟΥ, στην σκιά του πνευματικού Ήλιου, στον συλλογισμό του στο Σύμπαν και μέσα σε εμάς τους ίδιους.

Να μην ξεχνάτε πως πίσω από αυτόν τον Ήλιο που μας φωτίζει, υπάρχει ο Φοινικικός Ελόν και ο Ιουδαίος Ελιόν, ο κεντρικός Ήλιος αυτού του σύμπαντος στο όποιο ζούμε, κινούμαστε και έχουμε την ύπαρξή μας.

Το ότι αυτός ο Ιερός Απόλυτος Ήλιος έχει τις αντιπαραβολές και αντιθέσεις του είναι φυσιολογικό· εν πάση περιπτώσει η σκιά του σε εμάς και μέσα μας είναι ο Λούσιφερ, ο μέγας ψυχολογικός προπονητής που έχουμε για το καλό μας.

Αλλά σας παρακαλώ, ικετεύω τους αδελφούς που εδώ με ακούν να κατανοούν αυτό που λέω· μην φοβάστε, οι αντιστάσεις που υπάρχουν σε μερικούς που με ακούνε αυτήν την στιγμή, οφείλονται στις προλήψεις, στον φόβο, στην λανθασμένη πληροφορία ορισμένων δογματικών ιερέων.

Όλοι από μικροί έχουμε λάβει κάποια εκπαίδευση και τότε μας ενετύπωσαν αρνητικές και επιβλαβείς ιδέες, ειρωνικές και παράλογες.

Μας έχουν πει πως ο Λούσιφερ ήταν ένας τρομερός Διάβολος που κυβερνούσε σε όλη την γη, ο όποιος μας πήγαινε στην ορθόδοξη κόλαση για να μας βασανίζει ανάμεσα σε πιάτα και κουτάλες με φωτιά κτλ.

Θέλω φίλοι μου, να ξέρετε μια για πάντα πως δεν υπάρχει ο Διάβολος αυτός των ορθόδοξων εκκλησιών· τον αληθινό Διάβολο τον φέρνει ο καθένας στο εσωτερικό του.

Στον μεσαίωνα υπήρξε η Γνωστική αίρεση των Σατανιανών, επίσης υπήρξε η αίρεση των Ισκαριωτών· οι μύστες αυτών των αιρέσεων κάηκαν ζωντανοί στην φωτιά της Ιεράς εξέτασης.

Είναι κρίμα το ότι η αίρεση των Σατανιανών δεν μπορεί να παλινορθωθεί τώρα, πράγμα που οφείλεται στο συγκεκριμένο γεγονός του ότι τα ντοκουμέντα έχουν καταστραφεί.

Επίσης προξενεί κάποιο πόνο το συγκεκριμένο γεγονός ότι ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, μέχρι την πρόσφατη ημερομηνία, θεωρείται πραγματικά σαν ο προδότης μαθητής.

Εάν αναλύσουμε με σύνεση το τι είναι Σατανάς, ο Διάβολος, ο Λούσιφερ· εάν καταλαβαίνουμε πως είναι μόνο ο συλλογισμός του Θεού μέσα σε εμάς, η σκιά του Εσώτερου Ήλιου μέσα στον καθένα, τοποθετημένος στο βάθος της ψυχής μας για το καλό μας, εκ των πραγμάτων και εξ ιδίου δικαιώματος θα αποδώσουμε δικαιοσύνη σε αυτήν την γνωστική αίρεση.

Κύριοι και κυρίες, ο ορθόδοξος Σατανάς, ο δογματικός, των κληρικών αιρέσεων δεν υπάρχει· ο αυθεντικός Λούσιφερ είναι μέσα σε κάθε άτομο και μόνο έτσι πρέπει να εννοηθεί.

Ο Ιούδας ο Ισκαριώτης είναι μία άλλη ενδιαφέρουσα περίπτωση· πραγματικά αυτός ο απόστολος ποτέ δεν πρόδωσε τον Ιησού Χριστό,

αντιπροσώπευσε μόνο ένα ρόλο που του δίδαξε ο Δάσκαλος του Ιησούς.

Το κοσμικό δράμα, η ζωή, τα πάθη και θάνατος του Κυρίου μας του Χριστού, έχει αντιπροσωπευθεί από τους παλιούς καιρούς από όλους τους μεγάλους Αβατάρας.

Ο μέγας Κύριος της Ατλαντίδος, πριν από την δεύτερη υπεράλπεια καταστροφή, αντιπροσώπευσε με σάρκα και οστά, το ίδιο δράμα του Ιησού της Ναζαρέτ. Σε κάποια περίπτωση, ένας καθολικός ιεραπόστολος που έφτασε στην Κίνα, συνάντησε το ίδιο κοσμικό δράμα ανάμεσα στους ανθρώπους της κίτρινης φυλής. Εγώ πίστευα πως εμείς οι Χριστιανοί, ήμασταν οι μοναδικοί γνώστες αυτού του δράματος: αναφώνησε ο ιεραπόστολος. Συγχυσμένος κρέμασε τα ράσα του.

Αυτό το όραμα παραδόθηκε στην γη από τους Ελοχίμ. Οποιοσδήποτε άνθρωπος που ψάχνει την εσωτερική αυτοπραγμάτωση του Είναι, θα πρέπει να το ζήσει και να μετατραπεί στο κεντρικό άτομο της κοσμικής σκηνής.

Έτσι λοιπόν, κάθε ένας από τους δώδεκα αποστόλους του Ιησού της Ναζαρέτ έπρεπε να αντιπροσωπεύσει τον ρόλο του στην σκηνή· ο Ιούδας δεν ήθελε να εκτελέσει αυτό που του ανετέθη· ζήτησε τον ρόλο του Πέτρου, αλλά ο Ιησούς είχε πλέον εγκαταστήσει σταθερά τον ρόλο που κάθε μαθητής θα έπρεπε να συμβολίσει.

Τον ρόλο που αντιπροσώπευσε ο Ιούδας έπρεπε να τον μάθει από μνήμης και του τον δίδαξε ο Δάσκαλος του.

Ο Ιούδας ο Ισκαριώτης λοιπόν ποτέ δεν πρόδωσε τον Δάσκαλο· το ευαγγέλιο του Ιούδα είναι η διάλυση του Εγώ· χωρίς τον Ιούδα δεν είναι δυνατό το κοσμικό δράμα· αυτός λοιπόν ο απόστολος είναι ο πλέον έξοχος πιστός, ο πιο εξυψωμένος μύστης ο πιο εξυψωμένος από όλους τους αποστόλους του Ιησού Χριστού.

Αναμφίβολα, κάθε ένας από τους δώδεκα είχε το δικό του ευαγγέλιο· δεν θα μπορούσαμε να αρνηθούμε τον Πατάρ, Πέτρο. Αυτός είναι ο ιεροφάντης του σεξ, εκείνος που έχει τα κλειδιά της βασιλείας στην δεξιά του, ο μέγας Μυητής.

Και τι θα πούμε για τον Μάρκο, ο όποιος φύλαγε με τόση αγάπη τα μυστήρια του Γνωστικού χρίσματος; και τι να πούμε για τον Φίλιππο, εκείνον τον μέγα φωτισμένο του όποιου το ευαγγέλιο μας διδάσκει να βγαίνουμε με το αστρικό σώμα και να ταξιδεύουμε με το φυσικό σώμα σε κατάσταση Χίνας; και τι θα λέγαμε για τον Ιωάννη, με την διδασκαλία του Λόγου; και για τον Παύλο με την φιλοσοφία των γνωστικών; θα μακρηγορούσαμε περιγράφοντας εδώ όλα όσα σχετίζονται με τους δώδεκα και το κοσμικό δράμα.

Έχει έρθει η στιγμή να εξαλείψουμε από τον νου μας, την άγνοια και τις παλιές θρησκευτικές προλήψεις· έχει έρθει η στιγμή να μελετήσουμε σε βάθος τον Χριστικό εσωτερισμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, όσο για τους δαίμονες που λένε ότι τρομοκρατούν και βασανίζουν τους ανθρώπους στους δρόμους. Είναι αληθινό αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με μεγάλη ευχαρίστηση θα απαντήσω στην ερώτηση που έρχεται από το ακροατήριο· όταν εμείς αρνούμαστε τον Διάβολο των δογματικών ορθοδόξων, δεν είναι ότι δεν δεχόμαστε τον αυθεντικό Διάβολο που υπάρχει μέσα σε κάθε άτομο, ούτε αρνούμαστε τους καταχθόνιους δαίμονες της κόλασης που βασανίζουν τους ανθρώπους.

Δίχως άλλο, πρέπει να κάνουμε πλήρη διαφοροποίηση μεταξύ αυτού που είναι η σκιά του Λόγου μέσα σε εμάς τους ίδιους (Λούσιφερ) και αυτού που είναι οι δαίμονες ή ψυχικά ακόλουθα ή πεσμένοι άγγελοι κτλ.

Υπάρχουν δαίμονες, όπου θέλετε, μέσα και έξω από εμάς· δαίμονες που είναι τα ψυχικά μας ακόλουθα· δαίμονες είναι τα ψυχικά ακόλουθα του συνανθρώπου· δαίμονες είναι ο Βάαλ, Μολώχ, Βελιάλ και πολλά εκατομμύρια, δισεκατομμύρια ή τρισεκατομμύρια ακόμα· αυτοί αναπόφευκτα υπάρχουν και πρέπει να παλαίψουμε εναντίον τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Δάσκαλε, ποιος είναι ο αποτελεσματικός τρόπος για να αμυνθούμε από τους διαβόλους που μας επιτίθενται;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, υπάρχουν πολλοί παλαιοί εξορκισμοί μέσω των όποιων είναι δυνατόν να υπερασπιστούμε από τις επιθέσεις των καταχθόνιων· ας θυμηθούμε τον «εξορκισμό των επτά» του σοφού Σολωμόντος, τον «εξορκισμό των τεσσάρων», το πεντάγραμμα κτλ.

Κατά πολύ ειδικό τρόπο είναι κατάλληλο να ξέρετε πως το πεντάγραμμα, με την ανώτερη γωνία προς τα επάνω και τις δύο κατώτερες γωνίες προς τα κάτω, απομακρύνει τους καταχθόνιους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θέλω η χάρη σας να μου πει εάν ο πέμπτος άγγελος, ο οποίος έρχεται σε πόλεμο για να δώσει την εσωτερική σοφία του Είναι, μπορεί να ελευθερώσει και να δώσει την μεγάλη διδασκαλία στην ανθρωπότητα όσον αφορά τον Ιούδα Ισκαριώτη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι που με ακούτε απόψε, διακεκριμένη γνωστική κυρία που έχετε κάνει την ερώτηση, στον Μεσαίωνα ορισμένα αντιδραστικά στοιχεία, κατανοώντας πως ο Σαμαέλ, το πραγματικό Εσωτερικό μου Είναι, ο Πέμπτος από τα Επτά, δίδαξε την απόκρυφη επαναστατική σοφία, έδωσαν στην σκιά του ΛΟΓΟΥ το όνομα του Σαμαέλ· δηλαδή μου φέρθηκαν σαν να ήμουν Διάβολος για το αμάρτημα ότι δεν μπήκα στα τόσο τρομακτικά στενά καλούπια τους.

Με αφορά τώρα ν' αποκαλύψω, υποδείξω με σαφήνεια τον δρόμο, να κάνω την ανατομία πολλών λέξεων και συλλήψεων, για να δείτε τι είναι αυτό που αληθινά περιέχουν.

Δεν είμαι ο μοναδικός Μυημένος που γνωρίζει τα μυστήρια του κοσμικού δράματος, ούτε ο μοναδικός που έχει την τιμή να ξέρει τον ρόλο του Ιούδα, καθότι ήδη ξέρουμε πως υπήρχε η γνωστική αίρεση των Ισκαριωτών, ειδικευμένη ακριβώς στο ευαγγέλιο του Μέγα Δάσκαλου Ιούδα, πιστού μαθητού του κυρίου μας Χριστού. Οι αγνοούντες μορφωμένοι, οι απατεώνες του διανοητικού, οι οπαδοί πολλών νεκρών αιρέσεων, θα εκτοξευθούν εναντίον μας για το γεγονός και μόνο ότι έχουμε διαδώσει αυτά τα ζητήματα. Όμως, συμπληρώνουμε το καθήκον μας και με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση ρίχνουμε Φως στα σκοτάδια όσο και αν κοστίσει.

Στον Ιούδα, επαναλαμβάνω, δεν έχει δοθεί δικαιοσύνη, παρ' όλο του ότι είναι ο πλέον εξυψωμένος από τους δώδεκα.

Αυτό που συμβαίνει, είναι ότι την ανθρωπότητα την δυσαρεστεί τρομακτικά το να εξαλείφει το εγώ και καθώς η διδασκαλία του Ισκαριώτη είναι ακριβώς ενάντια στο Εγώ, ενάντια στο εγώ ο ίδιος, τότε το πιο φυσικό είναι πως ακόμα και οι ίδιοι οι πολυμαθείς των διαφόρων ψευδοεσωτεριστικών ψευδοαποκρυφιστικών σχολών, το μισούν θανάσιμα.

Εν πάση περιπτώσει, τα τέσσερα ευαγγέλια δεν μπορούν να παρθούν σαν νεκρά γράμματα, γράφηκαν σε κώδικα, έχουν κατεργαστεί από μυημένους και για μυημένους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, τότε εάν ο Ιούδας ο Ισκαριώτης ήταν ο πλέον έξοχος από τους μαθητές του Μέγα Καβίρ Ιησού, τότε ποιος ήταν ο προδότης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Απαντώ σε αυτήν την ερώτηση που έρχεται από το ακροατήριο. Φίλοι και αδελφοί γνωστικοί που με ακούτε, ο πραγματικός προδότης του Χριστού βρίσκεται μέσα στον κάθε έναν από εσάς· αυτό σημαίνει πως όχι μόνο προδώσατε τον Χριστό, αλλά ότι επιπλέ-

ον τον προδίδετε καθημερινά, από στιγμή σε στιγμή, και από λεπτό σε λεπτό.

Ξέρουν καλά οι αδελφοί μασόνοι το τι είναι οι τρεις προδότες του Χιράμ Αμπίφ: ο Ιούδας είναι ο Δαίμονας της επιθυμίας, που προδίδει τον εσωτερικό Χριστό από δευτερόλεπτο σε δευτερόλεπτο ο Πιλάτος είναι ο δαίμονας του νου, που πάντα συγχωράει τον εαυτό του, δικαιολογείται, πλένοντας τα χέρια του, διακηρύσσοντας τον εαυτό του αθώο κτλ και ο Καϊάφας είναι ο δαίμονας της κακής θέλησης, ο καθένας τον φέρει πολύ βαθειά μέσα του, εκείνος που δεν ξέρει να κάνει την θέληση του Πατρός, αυτός που πάντα κάνει αυτό που θέλει, αυτό που του έρχεται στην όρεξη, χωρίς να τον ενδιαφέρουν καθόλου οι εντολές του Ευλογημένου.

Οι τρεις προδότες δολοφόνησαν τον Χιράμ Αμπίφ, τον Μυστικό Δάσκαλο.

Ο Ιησούς ο Μέγας Καβίρ, πριν να κρυσταλλώσει στον εαυτό του τις τρεις αρχικές δυνάμεις του σύμπαντος, έπρεπε να εξαλείφει τον εσωτερικό Ιούδα, όπως πρέπει να το κάνει ο κάθε ένας από εσάς.

Εννοώντας όλα αυτά, καταλαβαίνοντας πως ο Ισκαριώτης εκτέλεσε απλώς ένα καθήκον υπακούοντας τον Δάσκαλο του και αντιπροσωπεύοντας ένα ρόλο που είχε μάθει από μνήμης, πρέπει τώρα να αποδώσουμε δικαιοσύνη σε αυτόν τον μύστη προ της επίσημης ετυμηγορίας της δημόσιας συνείδησης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, από τις αρχές του Χριστιανισμού, η Ιερή Βίβλος γνωστή σαν το βιβλίο της θείας αλήθειας, δεν αναφέρει τους αποστόλους όπως εσείς τους ονομάζετε, ούτε καν διδάσκει πως ο Λούσιφερ είναι η σκιά του Θεού. Γιατί πρέπει να δώσουμε περισσότερη πίστη στα λόγια σας από αυτό που διαβάζουμε στα άγια ευαγγέλια;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση στην ερώτηση που βγαίνει από το ακροατήριο διακεκριμένε κύριε, τα

τέσσερα ευαγγέλια γράφτηκαν 400 χρόνια μετά τον Χριστό, όχι από τους απόστολους, παρά από τους μαθητές των αποστόλων και όπως ήδη έχω πει, είναι γραμμένα σε κλειδιά.

Βεβαίως αυτά είναι τέσσερεις πραγματείες της αλχημείας και της Καμπάλα.

Αναλύοντας συνετά τα λόγια του Μέγα Καβίρ Ιησού, βλέπουμε σε αυτά την Χαλδαϊκή και Αιγυπτιακή παραβολή, τα Πυθαγόρεια μαθηματικά και την Βουδιστική ηθική.

Αναντίρρητα ο Μέγας Καβίρ ταξίδεψε στις Ινδίες, την Χαλδαία, Περσία, Ελλάδα, Αίγυπτο κτλ.

Μόνο όσοι έχουμε μελετήσει τον Γνωστικισμό, μόνο όποιοι έχουμε εμβαθύνει στον εσωτερισμό Cainita, Σατανιανισμού, Ισκαριωτών, Naacenio, Esenio, Pedacicenio κτλ γνωρίζουμε βεβαίως αυτό που είναι τα μυστήρια του Λούσιφερ και τον ρόλο που ο Ιούδας πραγματοποίησε, και το τι έπρεπε να χάνει κάθε ένας από τους αποστόλους του Δάσκαλου Ιησού στο κοσμικό όραμα.

Δεν είναι ακριβώς η Βίβλος αυτή που θα εξηγήσει τον ρόλο του κάθε ενός από τους δώδεκα: αρχίστε διακεκριμένε κύριε, με το να γνωρίζετε σε βάθος τον εσωτερισμό των δώδεκα ζωδιακών σημείων και μετά προσανατολιστείτε μέσω της μελέτης των συγκρινόμενων θρησκειών και τις γνωστικές γραφές.

Πολλά θα μπορέσετε να διαισθανθείτε μελετώντας την Πίστη Σοφία. Είναι κρίμα που βρίσκουμε αυτό το βιβλίο μόνο στα Αγγλικά· δίχως άλλο περιμένω πως κάποια μέρα θα μεταφραστεί στα Ισπανικά.

Εν πάση περιπτώσει δεν πρέπει να μελετάμε σε νεκρά γράμματα την Βίβλο, διότι είναι γραμμένη με συμβολικό τρόπο, και μόνο οι μυημένοι μπορούν να την εννοήσουν.

Δεν είμαι εγώ ο μοναδικός που γνωρίζει όλα αυτά τα μυστήρια, όμως ναι είμαι ο πρώτος που τα αποκαλύπτει, κοινοποιώντας τα για το καλό της ανθρωπότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, κάντε μου την χάρη να μας εξηγήσετε γιατί ο Πέτρος αρνήθηκε τρεις φορές τον Χριστό.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα απαντήσω σε αυτήν την ερώτηση. Λέγεται πως ο Πέτρος αρνήθηκε τρεις φορές τον Χριστό, και αρμόζει να γνωρίσουμε την σημασία του· προφανώς αυτό είναι εντελώς συμβολικό.

Με αυτό θέλω να σας δώσω να εννοήσετε πως ο μυημένος μία και μία άλλη φορά πέφτει σε πειρασμό, είτε είναι στον φυσικό κόσμο, είτε στους εσωτερικούς, κλαίει και υποφέρει απερίγραπτα άλλα αν επιμένει, αν είναι σταθερός, αν τέλος εξαλείφει το εγώ και το ελαττώνει σε κοσμική σκόνη, τότε μετατρέπεται σε Δάσκαλο και φθάνει στην εσωτερική αυτοπραγμάτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19: ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ

Φίλοι μου, κυρίες και κύριοι που με ακούτε, απόψε θα μελετήσουμε το θέμα το σχετιζόμενο με τον πόλεμο στους ουρανούς.

Έχουν λεχθεί πολλά όσον αφορά την μεγάλη επανάσταση των αγγέλων ενάντια στον Αιώνιο· έχει βεβαιωθεί πως ο Μιχαήλ, με τα στρατεύματά του του Φωτός χρειάστηκε να παλέψει εναντίον του δράκοντος και των οπαδών του.

Όλα αυτά φίλοι μου, είναι εντελώς συμβολικά πρέπει να ξέρετε να το εννοείτε για να μην πέσετε στο σφάλμα.

Σε περασμένες ομιλίες δώσαμε ευρείς εξηγήσεις όσον αφορά τον Διάβολο και τον δράκοντα· τώρα θα μπούμε σε περισσότερο βάθος σε όλο αυτό το ζήτημα.

Μέσα σε παρένθεση, θέλω να διηγηθώ σε όλους τους εδώ παρόντες, πως εγώ έχω ένα στοίχημα με τον Διάβολο και αυτό θα μπορέσει να σας εκπλήξει λίγο.

Σε κάποια περίπτωση, δεν ενδιαφέρει τώρα η ημερομηνία ούτε η ώρα, καθισμένοι οι δύο μας πρόσωπο με πρόσωπο μπρος σε ένα τραπέζι, άκουσα από τα χείλη του ίδιου μου του εσωτερικού Λούσιφερ, τις ακόλουθες διαβεβαιώσεις: Εγώ εσένα θα σε νικήσω στην αγνότητα και θα σου το αποδείξω· εσύ δεν μπορείς μαζί μου.

Θέλεις να βάλεις ένα στοίχημα μαζί μου; Ναι, απάντησε ο Σατανάς, είμαι διατεθειμένος να κυνηγήσω το στοίχημα.

Για πόσο βάζουμε στοίχημα; για τόσο και έγινε.

Απομακρύνθηκα από εκείνο το άτομο, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο συλλογισμός του δικού μου εσωτερικού Λόγου, μεταχειρίζοντάς τον αληθινά λίγο άσχημα.

Στο όνομα της αλήθειας, θέλω να σας πω φίλοι μου, πως μέχρι στιγμής κερδίζω το στοίχημα, καθότι ο Διάβολος δεν μπόρεσε μαζί μου· με κανέναν τρόπο δεν κατόρθωσε να με κάνει να πέσω σε πειρασμό. Αν και χρειάσθηκε να δώσω μαζί του τρομερές μάχες.

Ο πόλεμος λοιπόν είναι τρομερός· νικάω τον δράκοντα και μπορώ να πω πως τον έχω κατατροπώσει.

Αυτό είναι το ίδιο που έκανε ο Μιχαήλ εναντίον του Λούσιφερ, η ίδια μάχη του κάθε μυημένου ενάντια στον δράκοντα του.

Έτσι όπως ο Μιχαήλ, νίκησε όλους τους αντάρτες αγγέλους, έτσι επίσης κάθε ένας από εμάς πρέπει να νικήσει και να διαλύσει όλα τα εγώ διαβόλους ή ψυχικά ακόλουθα που προσωποποιούν τα σφάλματα μας.

Βλέποντας από άλλη άποψη αυτό το θέμα του πολέμου στους ουρανούς, βλέπουμε ότι αυτή η αλληγορία αντιπροσωπεύει επίσης την μάχη που έγινε ανάμεσα στους πρωτόγονους πιστούς της Άριας Φυλής και τους μάγους της Ατλαντίδος, τους δαίμονες του ωκεανού κτλ.

Είναι αναντίρρητο πως μετά από την βύθιση εκείνης της παλαιάς ηπείρου, οι μαύροι μάγοι της αρχαίας γης, που καταποντίστηκε στα νερά, συνέχισαν να επιτίθενται ασταμάτητα στους μύστες της νέας φυλής, στην οποία ανήκουμε όλοι εμείς.

Η αλληγορία λοιπόν του πολέμου των ουρανών, έχει διάφορες σημασίες· μπορεί να συμβολίζει θρησκευτικά, αστρονομικά, γεωλογικά γεγονότα και επιπλέον κατέχει μία κοσμολογική πολύ βαθειά αίσθηση.

Στην ιερή γη των Βέδας, μιλάνε πολύ όσον αφορά τις μάχες του Ίντρα εναντίον του Βρίτρα.

Προδήλως ο έκλαμπρος θεός Ίντρα ονομάζεται από τους σοφούς Βριτραχάν επειδή είναι ο φονιάς του Δράκοντα, κατά τον ίδιο τρόπο όπως ό Μιχαήλ είναι ο νικητής του ίδιου.

Είναι φανερό πως κάθε μυημένος που σκοτώνει ή νικάει τον δράκοντα, καταβροχθίζεται από το φίδι και εκ των πραγμάτων μετατρέπεται σε φίδι όπως ο Βόταν.

Δίχως άλλο, οι σεξουαλικοί πειρασμοί συνηθίζουν να είναι τρομακτικοί· σπάνιοι είναι εκείνοι που δεν πέφτουν σε πειρασμό.

Ο Σατανάς, ο δράκοντας, ο Λούσιφερ ή όπως και αν θέλουμε να τον ονομάσουμε, κάνει τρομακτικές υπερπροσπάθειες για να κάνει να πέσει σε πειρασμό ο μυημένος και είναι φανερό πως σχεδόν όλοι αποτυγχάνουν· γι' αυτό συμβαίνει να είναι πολύ δύσκολο να κατορθωθούν άνθρωποι αυτοπραγματοποιημένοι. Η αδυναμία των ανθρώπων βρίσκεται ακριβώς εκεί, στο σεξ, και όσο δυνατοί και αν αισθάνονται στο τέλος υποχωρούν.

Είναι λοιπόν αυτή η υπόθεση του πολέμου στον ουρανό κάτι τρομερό, κάτι αδύνατο να περιγραφεί με λόγια· οι σεξουαλικοί πειρασμοί δεν είναι οτιδήποτε πράγμα.... Μήπως είναι πολύ εύκολο να νικήσουμε τον δράκοντα; το πιο σοβαρό σε όλα αυτά είναι ότι οι άνθρωποι έχουν ζωντανό το εγώ, οι κόκκινοι δαίμονες του Σέθ δεν έχουν πεθάνει και η συνείδηση του καθενός μποτιλιαρισμένη μέσα στα απαίσια ακόλουθα του, λειτουργεί στην πραγματικότητα μέσα στις ίδιες του τις επιτρεπτές συνθήκες και μέχρι που δικαιολογείται πλένοντας τα χέρια, του σαν τον Πιλάτο, ή αναβάλλοντας το σφάλμα λέγοντας: σήμερα δεν μπόρεσα, άλλα με τον χρόνο θα θριαμβεύσω κτλ.

Έτσι με αυτόν τον τρόπο, είναι πολύ σπάνιοι οι Μιχαήλ που νικούν τον δράκοντα πρέπει να τους ψάχνουμε με το φανάρι του Διογένη· οι

άνθρωποι είναι αρκετά ευπαθείς, εύθραυστοι, αγνοούντες και παράλογοι.

Έχουν ειπωθεί πολλά επίσης για τους πεσμένους αγγέλους, στα παλιά κείμενα της κλασσικής αρχαιότητας, αλλά αυτό δεν το καταλαβαίνουν οι αγνοούντες μορφωμένοι, ούτε οι απατεώνες του διανοητικού.

Οποιοσδήποτε Γκουρού Ντέβα που πέφτει στην ζωική γέννηση, μετατρέπεται εκ των πραγμάτων σε έναν πεσμένο άγγελο και μέχρι σε δαίμονα.

Είναι αναντίρρητο πως, όταν κάποιος μύστης χάνει το έγκλημα να χύσει το ποτήρι του Ερμή, ανασταίνονται μέσα του όλα τα μη ανθρώπινα στοιχεία τα όποια είχε προηγουμένως διαλύσει, και για αυτόν τον λόγο γίνεται εκ των πραγμάτων ένας ακόμα δαίμονας.

Έχουμε λοιπόν φθάσει στην ρίζα ενός θέματος πολύ συζητημένου, αρκετά μελετημένου και σπάνιες φορές κατανοητού.

Αυτό που συμβαίνει είναι πως για να μπορέσει κανείς να καταλάβει αυτό το ζήτημα χρειάζεται να το έχει ζήσει· σε τίποτε δεν χρησιμεύουν εδώ οι υποθέσεις και οι κενοί ορθολογισμοί.

Καθώς εγώ έζησα όλα αυτά σε ένα απομακρυσμένο αρχαίο παρελθόν, όταν πληθώρα από Λεμουριανούς Μποδισάτβας διέπραξαν το σφάλμα να πέσουν στην ζωώδη γέννηση, γι' αυτό μπορώ να δώσω μαρτυρία πάνω σε όλα αυτά και να σας εξηγήσω ωμά, έτσι όπως είναι χωρίς υποθέσεις και ουτοπίες οποιουδήποτε τύπου.

Εμένα δεν με ενδιαφέρει εάν ο κόσμος με πιστεύει ή δεν με πιστεύει· λέω αυτό που έχω ζήσει και αυτό είναι όλο· για τα υπόλοιπα ας τα βρει εκεί ο κάθε ένας. Με την ζωή του βεβαιώνω αυτό που με αφορά, αυτό που μπόρεσα να δω, να ακούσω, να αγγίξω και να πιάσω.

Το ζήτημα των πεσμένων αγγέλων αντιπροσωπεύεται στο Ινδοστάν με τις θρησκευτικές μάχες των Ιράνιος εναντίον των Βραχμάνων,

Θεοί εναντίον Δαιμόνων, Θεοί εναντίον των Ασούρας, έτσι όπως φαίνεται στον πόλεμο της Μαχαμπχαράτα κτλ.

Αυτό με τις μάχες εναντίον του δράκοντα μπορούμε επίσης να το δούμε στα σκανδιναβικά Έντας, όπου εμφανίζονται οι Άσες να πολεμούν εναντίον των παγωμένων γιγάντων, ο Ασαθόρ εναντίον του Jotmus.

Θέλω λοιπόν φίλοι μου, να κατανοήσετε την ανάγκη να παλέψετε εναντίον του δράκου· θέλω να εννοήσετε πως πρέπει να τον νικήσετε σε μάχες παρατάξεως, εάν αληθινά ποθείτε να μετατραπείτε σε φίδια της σοφίας και σε θεούς τρομερά θεϊκούς.

Σας παρακαλώ, σας ικετεύω να βγείτε από την άγνοια στην όποια βρίσκεστε σας ικετεύω να μελετήσετε αυτά τα βιβλία και να τα ζήσετε· με πονάει πραγματικά να σας βλέπω όλους εσάς να μετατρέπεστε σε σκιές ευπαθείς και δυστυχισμένες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα θέλατε να μας εξηγήσετε εάν όταν πέσει ένα άτομο που εργάζεται στο αναμμένο καμίνι του Ηφαίστου, αναβλύζουν σε αυτόν ξανά το εγώ ή τα εγώ τα όποια κατόρθωσε να διαλύσει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη γνωστική αδελφή, είναι αναμφίβολο πως οποιαδήποτε σεξουαλική πτώση, ανασταίνει εκ των πραγμάτων και εξ ιδίου δικαιώματος κάποιο μη ανθρώπινο υποκειμενικό στοιχείο, για αυτό ο Κύριός μας ο Χριστός είπε: Ο μαθητής δεν πρέπει να αφεθεί να πέσει, διότι ο μαθητής που αφήνεται να πέσει, πρέπει μετά να παλέψει πάρα πολύ για να επανακτήσει το χαμένο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας μιλάτε για τον πόλεμο των ουρανών, και ξέρουμε από τις διδασκαλίες πως οι αγώνες ενάντια στον κρυφό εχθρό πρέπει να γίνονται στην κόλαση, δηλαδή κατεβαίνοντας στις κολάσεις· θα μπορούσατε να μου το διευκρινίσετε αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, είναι αναντίρρητη η αλληγορική έννοια όλων των θρησκευτικών συγγραφέων, είτε αυτοί είναι χριστιανοί, βουδι-

στές, μωαμεθανοί κτλ. Το θέμα αυτό των ουρανών, αναφέρεται σε καταστάσεις συνείδησης· αναμφίβολα οι διάφορες συνειδησιακές μας καταστάσεις μεταβάλλονται στην πάλη. Η μάχη ενάντια στον μυστικό εχθρό μπορεί να μας φέρει στην τελειωτική απελευθέρωση ή στην ριζική αποτυχία.

Βεβαίως θα κατέληγε άτοπο να υποθέσουμε, έστω και για μια στιγμή, πειρασμούς πάθους σε θεϊκές ανέκφραστες περιοχές· για αυτόν τον λόγο οφείλουμε να μεταφράσουμε εδώ την λέξη ουρανοί σαν καταστάσεις συνείδησης ή σαν λειτουργίες της Ουσίας κτλ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, όταν λέγατε ότι βάλατε στοίχημα με τον Εσωτερικό σας Λούσιφερ, μπορούμε να εννοήσουμε πως η τιμή αυτού, είναι η ίδια σας η ψυχή;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, γνωστικοί αδελφοί, υπάρχουν οι εκτιμήσεις και υποτιμήσεις του Είναι. Υπάρχουν επίσης κοσμικά κεφάλαια που αντιστοιχούν σε αρετές. Η τιμή αυτού του στοιχήματος βασίζεται σε καθορισμένο κοσμικό κεφάλαιο· αυτό εκτιμάται κατά τρόπον όμοιο με το πως εκτιμούνται τα χρήματα του κόσμου και κατά συνέπειαν, θα κατέληγα χάνοντας μία ορισμένη ποσότητα από αρετές, και εσωτερικά υποτιμημένος σε ηθικές αξίες. Πιστεύω πως με αυτά τα όποια έχω εκθέσει εδώ, οι αδελφοί αυτού του ακροατηρίου με έχουν εννοήσει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας έχετε μιλήσει πως εργαζόμενοι στο αναμμένο καμίνι του Ηφαίστου μπορούμε να διαλύσουμε το εγώ. Τι μπορείτε να μας πείτε σχετικά με αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένη κυρία, ήδη σε περασμένες ομιλίες μιλήσαμε πολύ ευρέως πάνω στο Μόντους Οπεράντι για την διάλυση του εγώ ο ίδιος, του εσύ ο ίδιος.

Επίσης δώσαμε ευρείς εξηγήσεις πάνω στο ίδιο θέμα στο βιβλίο μας με τίτλο το ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΝΘΙΣΗΣ· είπαμε τότε πώς

υπήρχε ανάγκη να εργαστούμε με το Δόρυ του Έρωτα κατά την διάρκεια της χημικής συνουσίας ή μεταφυσικής σεξουαλικής ένωσης.

Πιστεύω λοιπόν, πως αυτό το ακροατήριο δεν αγνοεί πλέον τις Γνωστικές εσωτεριστικές διαδικασίες μας· το πιο σημαντικό συνίσταται ακριβώς στο να ξέρουμε να προσευχόμαστε κατά την διάρκεια του Σαάχα Μαϊτούνα.

Σε αυτές τις στιγμές πρέπει να ικετεύουμε την ιδιαίτερη μας θεϊκή Μητέρα (διότι ο κάθε ένας έχει την δική του), ώστε αυτή να εξαλείφει το σφάλμα που χρειαζόμαστε να ξεριζώσουμε ή να εκριζώνουμε από τον ψυχισμό μας.

Ασυζητητί ο υπερβατικός σεξουαλικός ηλεκτρισμός, μπορεί να ελαττώσει σε στάχτες οποιοδήποτε ψυχολογικό ελάττωμα.

Αναμφίβολα η Θεϊκή μας Μητέρα Κουνταλίνη, χειριζόμενη με δεξιοτεχνία την άγια λόγχη, θα μπορέσει να μετατρέψει σε στάχτη οποιοδήποτε ψυχικό ακόλουθο, οποιοδήποτε εσωτερικό ελάττωμα.

Είπαμε επίσης σε περασμένες διαλέξεις πως γίνεται αναγκαίο να έχουμε πρώτα κατανοήσει το ελάττωμα το όποιο θέλουμε να εκριζώσουμε από την φύση μας· είναι φανερό πως μόνο μέσω της τεχνικής του διαλογισμού μπορούμε να κατανοήσουμε κατά ολοκληρωτικό τρόπο οποιοδήποτε σφάλμα.

Κατανόηση και εξάλειψη είναι βασικά για την διάλυση του έμενα τον ίδιο, του εσένα τον ίδιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα θέλατε να μας εξηγήσετε εάν χύνοντας το Ποτήρι του Ερμή αναπτύσσεται το όργανο Κουνταρτιγουαδόρ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι κυρίες και κύριοι, είναι επείγον να κατανοήσετε πως όταν χύνεται το ποτήρι του Ερμή, κατά τρόπον συνεχή και συνηθισμένο, αναπτύσσεται επίσης το απαίσιο όργανο Κουνταρτιγουαδόρ, η περίφημη σατανική ουρά των καταχθόνιων, το αρνητικό

Φόχατ, το υποχθόνιο, που κατ' επέκταση μας οδηγεί προς τον παρανθρώπινο καθοδικό δρόμο, ως την άβυσσο και τον δεύτερο θάνατο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα θέλατε να μας πείτε εάν εργαζόμενοι στο αναμμένο καμίνι του Ηφαίστου, χωρίς να χύσουμε το Ποτήρι του Ερμή όμως χωρίς να αποσυνθέτουμε το Πολλαπλό Εγώ με την πάροδο του χρόνου επίσης αναπτύσσεται το όργανο Κουνταρτιγουαδόρ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Φίλοι, διακεκριμένη κυρία που κάνετε την ερώτηση, γίνεται πολύ αναγκαίο να καταλάβετε την αναγκαιότητα μιας ορθής συμπεριφοράς όταν εργάζεται κάποιος στο αμόνι των Κυκλώπων.

Εκείνος που δεν πεθαίνει μέσα του, εκείνος που δεν διαλύει το εγώ, με την πάροδο του χρόνου αναπτύσσει το βδελυρό όργανο Κουνταρτιγουαδόρ, ακόμα και αν εργάζεται στο αναμμένο καμίνι του Ηφαίστου (Σεξο Γιόγκα).

Ήδη είπαμε σε περασμένα κεφάλαια, πως το βδελυρό όργανο όλων των μοιραίων αναπτύσσεται στις μοιχείες, σε αυτούς που προδίδουν τον γκουρού, στους ειλικρινείς εσφαλμένους που είναι συνηθισμένοι να δικαιολογούν εγκλήματα, στους οργισμένους και διεστραμμένους κτλ, ακόμα και αν εργάζονται με τον λευκό ταντρισμό, ακόμα και αν δεν χύνουν το ποτήρι του Έρμη. Μόνο πεθαίνοντας μέσα μας και εργαζόμενοι αληθινά στην ενάτη σφαίρα, θυσιαζόμενοι για τους συνανθρώπους μας, είναι ο τρόπος που μπορούμε να αναπτύξουμε μέσα στην εσωτερική μας φύση το Πύρινο φίδι των Μαγικών μας Δυνάμεων.

Πολύ πιο αργά πρέπει να νικήσουμε ολοκληρωτικά τον δράκοντα, Εάν πραγματικά επιθυμούμε να καταβροχθιστούμε από το φίδι για να μετατραπούμε σε φίδια.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, την μάχη που έδωσε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, ενάντια στον Δράκοντα και τους επαναστάτες αγγέλους, πρέπει να εννοούμε πως την έκανε με το Δόρυ του Λογγίνου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι μου, το δόρυ του Λογγίνου είναι το ίδιο δόρυ όλων των μαγικών συνθηκών, το ίδιο με το όποιο ο Άγιος Γεώργιος πλήγωσε τον δράκοντά του.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως αυτό το άγιο δόρυ, αυτό το δόρυ του Αχιλλέα, είναι το θαυμάσιο έμβλημα της σεξουαλικής δύναμης, με το όποιο μπορούμε να αποτεφρώσουμε, να κάψουμε, να καταστρέψουμε, ριζικά τα διάφορα τμήματα του εμένα τον ίδιο, του εγώ, του ψυχολογικού εγώ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, τι είναι αυτό που αλληγορούν οι επαναστάτες άγγελοι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, λέγεται πως ο Μιχαήλ πάλεψε εναντίον του δράκοντα και των επαναστατών αγγέλων του, όπως πρέπει να το κάνουμε εμείς εναντίον του εσωτερικού Λούσιφερ και των ψυχικών ακολούθων· πρόκειται για εσωτερικούς αγώνες, μυστικούς τρομερούς και πολύ οδυνηρούς.

Ο κάθε ένας από εμάς πρέπει λοιπόν να μετατρέπεται σε έναν Μιχαήλ, παλεύοντας ακατάπαυστα ενάντια στον Δράκοντα και τον μοιραίο στρατό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20: Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Φίλοι μου, συναθροισμένοι αυτό το απόγευμα σε αυτό το σπίτι, θα μελετήσουμε σήμερα τον Νόμο της Αιώνιας Επιστροφής όλων των πραγμάτων.

Την ώρα του θανάτου έρχεται πάντα μπρος στο κρεβάτι, ο άγγελος του θανάτου. Υπάρχουν λεγεώνες από αυτούς και όλοι αυτοί εργάζονται σύμφωνα με τον μέγα νόμο.

Τρία πράγματα πηγαίνουν στο πάνθεον ή νεκροταφείο: Πρώτον το φυσικό πτώμα. Δεύτερον το ζωτικό σώμα (αυτό ξεφεύγει από το φυσικό σώμα με την τελευταία εκπνοή), αυτό το όχημα αιωρείται εμπρός στο μνήμα και αποσυντίθεται αργά αργά σύμφωνα με το πως διαλύεται το φυσικό σώμα. Τρίτον η πρώην προσωπικότητα. Αυτή ασυζητητί μπορεί μερικές φορές να ξεφύγει από τον τάφο και να πλανάται στο πάνθεον ή να κατευθυνθεί προς ορισμένα μέρη που της είναι γνωστά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η πρώην προσωπικότητα διαλύεται σιγά σιγά διά μέσου του χρόνου· δεν υπάρχει κανένα αύριο για την προσωπικότητα του νεκρού, αυτή καθ' εαυτή είναι φθαρτή.

Εκείνο που συνεχίζει, εκείνο που δεν πηγαίνει στον τάφο είναι το εγώ, το έμενα τον ίδιο, το καθεαυτό.

Ο θάνατος αυτός καθαυτός είναι μία αφαίρεση κλασμάτων· αφού τελειώσει η μαθηματική πράξη μένουν μόνο οι αξίες.

Προδήλως, τα αθροίσματα των άξιων έλκονται και απωθούνται σύμφωνα με τον νόμο της παγκόσμιας μαγνήτισης αιωρούνται στην

ατμόσφαιρα του κόσμου.

Η αιωνιότητα ανοίγει τους φάρυγγές της για να καταπιεί το εγώ και μετά το ξαποστέλνει, το εκπέμπει, το επιστρέφει στον χρόνο.

Μας έχει λεχθεί πως την συγκεκριμένη στιγμή του θανάτου, κατά την στιγμή που ο μακαρίτης εκπνέει την τελευταία του πνοή, προβάλλει ένα ηλεκτροψυχικό σχέδιο της προσωπικότητάς του· αυτό το σχέδιο συνεχίζει στις υπερευαίσθητες περιοχές της φύσης και αργότερα έρχεται να κορέσει το γονιμοποιημένο αυγό· έτσι είναι πως όταν ξαναγυρίζουμε, ξαναεπιστρέφουμε, ξαναενσωματωνόμαστε σε έναν νέο φυσικό σώμα, κατέχουμε ξανά προσωπικά χαρακτηριστικά πολύ όμοια με εκείνα της προηγούμενης ζωής.

Αυτό που συνεχίζει μετά τον θάνατο, δεν είναι λοιπόν κάτι πολύ ωραίο. Εκείνο που δεν καταστρέφεται με το φυσικό σώμα, δεν είναι, παρά ένας σωρός από διαβόλους, από ψυχικά ακόλουθα, από ελαττώματα· το μόνο τίμιο που υπάρχει στο βάθος όλων αυτών των οντοτήτων των σπηλαίων που αποτελούν το εγώ είναι η Ουσία, η Ψυχή, αυτό που έχουμε από την ψυχή.

Επιστρέφοντας σε ένα νέο φυσικό όχημα, μπαίνει σε δράση ο νόμος του Κάρμα, διότι δεν υπάρχει αποτέλεσμα χωρίς αίτια, ούτε αιτία χωρίς αποτέλεσμα.

Οι άγγελοι της ζωής αναλαμβάνουν να συνδέσουν την ασημένια χορδή με το γονιμοποιημένο σπερματοζωάριο. Αναντίρρητα, πολλά εκατομμύρια σπερματοζωαρίων ξεφεύγουν κατά την στιγμή της συνουσίας, αλλά ένα μόνο από αυτά απολαμβάνει αρκετής εξουσίας για να εισχωρήσει στο ωάριο, με σκοπό να πραγματοποιήσει την σύλληψη.

Αυτή η δύναμη πολύ ειδικού τύπου, δεν είναι ένα προϊόν της τύχης ή ατυχίας· αυτό που συμβαίνει είναι ότι προωθείται, μέσα από την εσωτερική του ενεργητικότητα, από τον άγγελο της ζωής, ο οποίος σε αυτές τις στιγμές πραγματοποιεί την ένωση της Ουσίας που επιστρέψει.

Οι βιολόγοι ξέρουν πολύ καλά πως οι αρσενικοί και θηλυκοί γαμέτες φέρουν ο καθένας από 24 χρωμοσώματα προστιθέμενα αυτά μεταξύ τους μας δίνουν ένα σύνολο από 48, τα όποια έρχονται να συνθέσουν το γεννητικό κύτταρο.

Αυτή η περίπτωση των 48 χρωμοσωμάτων έρχεται να μας θυμίσει τους 48 νόμους που κυβερνούν το φυσικό σώμα.

Η Ουσία λοιπόν μένει συνδεδεμένη με το γεννητικό κύτταρο διά μέσου της ασημένιας χορδής, και καθώς αυτό το κύτταρο διαιρείται σε δύο και τα δύο σε τέσσερα, και τα τέσσερα σε οκτώ και έτσι διαδοχικά για την διαδικασία της εμβρυακής κυοφορίας, είναι φανερό πως η σεξουαλική ενέργεια εκ των πραγμάτων μετατρέπεται στον βασικό πράκτορα αυτού του κυτταρικού πολλαπλασιασμού· αυτό σημαίνει πως με κανένα τρόπο δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί το φαινόμενο της μίτωσης χωρίς την παρουσία της δημιουργικής ενέργειας.

Ο αποσαρκωμένος, εκείνος που ετοιμάζεται για να πάρει ένα νέο φυσικό σώμα, δεν εισχωρεί στο έμβρυο· έρχεται να ενσωματωθεί μόνο την στιγμή κατά την οποία γεννιέται το πλάσμα, την στιγμή ακριβώς κατά την όποια πραγματοποιεί την πρώτη του αναπνοή.

Καταλήγει πολύ ενδιαφέρον πως με την τελευταία εκπνοή του ετοιμοθάνατου, έρχεται η αποσάρκωση και πως με την πρώτη εισπνοή ξαναεπιστρέφουμε σε έναν νέο οργανισμό.

Είναι εντελώς παράλογο να βεβαιώνουμε πως ο καθένας διαλέγει κατά τρόπο ηθελημένο το μέρος όπου πρέπει να ξαναγεννηθεί· η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Είναι ακριβώς οι κύριοι του Νόμου, οι πράκτορες του Κάρμα, αυτοί που διαλέγουν για μας την ακριβή τοποθεσία, σπίτι, οικογένεια, έθνος κτλ, όπου πρέπει να ξαναενσωματωθούμε, να ξαναγυρίσουμε.

Εάν το εγώ μπορούσε να διαλέξει την τοποθεσία, το μέρος ή οικογένεια κτλ, για την νέα του επανενσωμάτωση, τότε οι φιλόδοξοι, οι υπε-

ρήφανοι, οι φιλάργυροι, οι άπληστοι, θα έψαχναν τα παλάτια, τα σπίτια των εκατομμυριούχων, τις πλούσιες επαύλεις, τα τριανταφυλλένια και πουπουλένια κρεβάτια, και ο κόσμος θα ήταν όλο πλούτη και σπατάλες, δεν θα υπήρχαν φτωχοί, δεν θα υπήρχε πόνος ούτε πίκρα, κανείς δεν θα πλήρωνε κάρμα, όλοι θα μπορούσαμε να διαπράξουμε τα χειρότερα εγκλήματα χωρίς να μας πιάνει η θεϊκή δικαιοσύνη κτλ.

Η ωμή πραγματικότητα των γεγονότων, είναι πως το εγώ δεν έχει δικαίωμα να διαλέξει το μέρος ή την οικογένεια όπου πρέπει να γεννηθεί· ο κάθε ένας από μας πρέπει να πληρώσει αυτό που οφείλει· είναι γραμμένο πως αυτός που σπέρνει κεραυνούς θα θερίσει θύελλες, ο νόμος είναι νόμος και ο νόμος εκπληρώνεται.

Είναι πολύ λυπηρό πως τόσοι φημισμένοι συγγραφείς της σύγχρονης πνευματικότητας, βεβαιώνουν με εμφατικό τρόπο πως ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να διαλέξει το μέρος όπου πρέπει να ξαναγεννηθεί.

Αυτό που υπάρχει πέρα από τον τάφο, είναι κάτι που μπορούν να γνωρίζουν μόνο οι αφυπνισμένοι άνθρωποι, εκείνοι που διέλυσαν το εγώ, οι πραγματικά αυτοσυνείδητοι άνθρωποι.

Στον κόσμο υπάρχουν πολλές θεωρίες, είτε του πνευματικού τύπου είτε του υλικού τύπου, και ο λόγος των διανοητικών ανθρωποειδών κάνει για όλα· το ίδιο μπορεί να δημιουργεί πνευματικές θεωρίες όσο και υλιστικές.

Τα λογικά ανθρωποειδή μπορούν να επεξεργάζονται μέσα στον εγκέφαλό τους, μέσω πιο αυστηρών λογικών διαδικασιών, μία υλιστική θεωρία όπως και μία πνευματιστική και τόσο στην μία όσο και στην άλλη, τόσο στην θέση όσο και στην αντίθεση, η λογική σε βάθος είναι πραγματικά θαυμαστή.

Αναντίρρητα, η λογική με όλες της τις λογικές διαδικασίες, σαν ικανότητα έρευνας, έχει μία αρχή και ένα τέλος είναι αρκετά στενή και πε-

ριορισμένη, διότι όπως ήδη έχουμε πει, προσφέρεται για όλα, χρησιμεύει για όλα, τόσο για την θέση όσο και για την αντίθεση.

Είναι φανερό ότι οι διαδικασίες της λογικής εγκεφαλοποίησης, δεν είναι αυτές καθεαυτές πειστήρια για το συγκεκριμένο γεγονός ότι με αυτές μπορεί να γίνει επεξεργασία σε οποιαδήποτε πνευματική ή υλιστική θέση, αποδεικνύοντας έτσι και οι δύο την ίδια λογική ρώμη· αυτό πραγματικά είναι άξιο χειροκροτήματος από κάθε ορθολογιστικό ανθρωποειδές..

Δεν είναι δυνατόν λοιπόν, να γνωρίζει η λογική αληθινά τίποτα από αυτά που υπάρχουν εδώ στον επάνω κόσμο, από αυτό που είναι πιο πέρα, από αυτό που συνεχίζει μετά τον θάνατο.

Ήδη ο Εμμανουήλ Κάντ, ο μέγας Γερμανός φιλόσοφος, απέδειξε με το μέγα έργο του με τίτλο η «Κριτική του Καθαρού Λόγου», πως η λογική από μόνη της δεν μπορεί να γνωρίσει τίποτε πάνω στην αλήθεια, πάνω στο πραγματικό, πάνω στον Θεό κτλ. Δεν εκτοξεύουμε λοιπόν εμείς ιδέες στον αέρα «a priori»· αυτό που λέω με τόση έμφαση μπορεί να αποδειχθεί με το περιγραφέν έργο του αναφερθέντος φιλοσόφου.

Προδήλως πρέπει να απορρίψουμε την λογική, σαν στοιχείο της κατάλληλης γνώσης για την ανακάλυψη του πραγματικού.

Αρχειοθετώντας τις λογικές διαδικασίες σε αυτό το ζήτημα της πρακτικής μεταφυσικής, θα εγκαταστήσουμε από τώρα ακριβώς μία βάση σταθερή για την διαπίστωση αυτού που είναι πιο πέρα από τον χρόνο, εκείνου που συνεχίζει και που δεν μπορεί να καταστραφεί με τον θάνατο του φυσικού κορμιού.

Βεβαιώνω κάτι που με αφορά, κάτι που έχω πειραματιστεί με απουσία της λογικής· δεν περιττεύει να θυμήσουμε σε αυτό το έντιμο ακροατήριο, πως εγώ θυμάμαι όλες τις προηγούμενες ζωές μου.

Στους αρχαίους καιρούς, πριν από την βύθιση της Ηπείρου της Ατλαντίδος, οι άνθρωποι είχαν αναπτύξει αυτή την ικανότητα του Είναι, γνωστή με το όνομα της «ενστικτώδους αντίληψης των κοσμικών αληθειών».

Μετά από την βύθιση αυτής της αρχαίας Ηπείρου, αυτή η πολύτιμη ικανότητα μπήκε στον κύκλο που κατεβαίνει, στην καθοδική εξέλιξη και χάθηκε ολοκληρωτικά.

Είναι δυνατόν να αναγεννήσουμε αυτή την ικανότητα μέσω της διάλυσης του εγώ· κατορθώνοντας αυτόν τον σκοπό μπορούμε να διαπιστώσουμε από μόνοι μας και κατά τρόπο αυτοσυνειδητό, τον νόμο της αιώνιας επιστροφής όλων των πραγμάτων.

Αναμφίβολα, η αναφερόμενη ικανότητα του Είναι, μας επιτρέπει να πειραματιστούμε το πραγματικό, αυτό που συνεχίζει, αυτό που είναι πιο πέρα από τον θάνατο του φυσικού σώματος κλπ.

Καθώς εγώ κατέχω τέτοια ανεπτυγμένη ικανότητα μπορώ να διαβεβαιώσω με πλήρες κύρος αυτό που με αφορά, αυτό που έχω ζήσει αυτό που είναι πιο πέρα κτλ.

Μιλώντας ειλικρινά και με το χέρι στην Καρδιά μπορώ να σας πω το ακόλουθο: οι μακαρίτες ζουν κανονικά στο Λίμπο, στον προθάλαμο της κόλασης, στην περιοχή των νεκρών, κατώτερο αστρικό, περιοχή πλήρως αντιπροσωπευόμενη σε όλες αυτές τις σπηλιές και υπόγειες τρώγλες του κόσμου, που ενωμένες ή πλεγμένες στενά σχηματίζουν ένα σύνολο στην σύνθεση τους.

Είναι λυπηρή η κατάσταση στην όποια βρίσκονται οι μακαρίτες· μοιάζουν υπνοβάτες, έχουν την συνείδηση εντελώς κοιμισμένη, πλανώνται σε όλα τα μέρη και πιστεύουν ακράδαντα πως είναι ζωντανοί, αγνοούν τον θάνατό τους.

Μετά την αποσάρκωσή τους, οι μανάβηδες συνεχίζουν στα μανάβικα, οι μέθυσοι στα μπαρ οι πόρνες στα πορνεία τους κτλ.

Θα ήταν αδύνατο ώστε τέτοιοι άνθρωποι, τέτοιας κλάσεως υπνοβάτες, ασυνείδητοι, να μπορούσαν να είχαν την πολυτέλεια να διαλέξουν τον τόπο όπου πρέπει να γεννηθούν.

Οι σκιές των πεθαμένων είναι πολλές, κάθε αποσαρκωμένος είναι ένας σωρός από ασυνείδητες σκιές, ένας σωρός από αστρικές νύμφες που ζούνε στο παρελθόν, που δεν καταλαβαίνουν το παρόν, που είναι μποτιλιαρισμένες μέσα σε όλα τα δόγματα τους, στα παλιά πράγματα του χθες, στα συμβάντα των περασμένων καιρών, στις στοργές τους, στους συναισθηματισμούς της οικογένειας, στα εγωιστικά ενδιαφέροντα, στα ζωικά πάθη, στα βίτσια κτλ.

Αφού ξαναγεννηθεί, η ουσία εκφράζεται κατά την διάρκεια των πρώτων τριών ή τεσσάρων χρόνων της παιδικής ηλικίας και τότε το πλάσμα είναι ωραίο, ύψιστο, αθώο, ευτυχές.

Δυστυχώς, το εγώ αρχίζει να εκφράζεται λίγο λίγο όταν πλησιάζουμε στην ηλικία των 7 ετών και εκφράζεται τελείως όταν η νέα προσωπικότητα έχει ολοκληρωτικά δημιουργηθεί.

Είναι απαραίτητο να κατανοήσετε πως η νέα προσωπικότητα δημιουργείται ακριβώς, κατά την διάρκεια των 7 ετών της παιδικής ηλικίας και ενδυναμώνεται με τον καιρό και τις εμπειρίες.

Η προσωπικότητα είναι σκέτη ενέργεια. Δεν είναι φυσική, όπως ισχυρίζονται πολλοί άνθρωποι, και μετά τον θάνατο αποσυντίθεται αργά στο πάνθεον μέχρις ότου διαλυθεί ριζικά.

Πριν να δημιουργηθεί ολοκληρωτικά η νέα προσωπικότητα, η Ουσία μπορεί να δίνει στον εαυτό της την πολυτέλεια να εκδηλωθεί με όλη της την ομορφιά και μέχρι που κάνει ώστε τα μικρά παιδιά να είναι βεβαίως ψυχικά, ευαίσθητα, διορατικά, αγνά κτλ. Πόσο ευτυχείς θα

ήμασταν όλοι εάν δεν είχαμε εγώ, εάν εκφραζόταν σε εμάς μόνο η Ουσία...· αναντίρρητα τότε δεν θα υπήρχε πόνος, η γη θα ήταν ένας παράδεισος, μία Εδέμ, κάτι ανέκφραστο και ύψιστο.

Το εγώ αυτό καθαυτό εκπέμπει απαίσια δονητικά κύματα, καταχθόνια, καθόλου ευχάριστα.

Εγώ λέω πως κάθε άτομο, ενώ δεν έχει διαλύσει το εγώ, είναι λίγο πολύ μαύρο, αν και βαδίζει στο μονοπάτι της μύησης, αν και κορδώνεται από αγιότητα και αρετή.

Η ασταμάτητη επιστροφή όλων των πραγμάτων είναι ένας νόμος της ζωής και μπορούμε να το διαπιστώσουμε από στιγμή σε στιγμή. Η γη επιστρέφει στο σημείο αναχωρήσεως κάθε χρόνο, και τότε γιορτάζουμε το νέο έτος, επιστρέφουν όλα τα άστρα στο αρχικό σημείο εκκινήσεως, επιστρέφουν τα άτομα μέσα στο μόριο στο αρχικό τους σημείο, επιστρέφουν οι ήμερες, επιστρέφουν οι νύχτες, επιστρέφουν οι τέσσερεις εποχές άνοιξη, καλοκαίρι, Φθινόπωρο και χειμώνας, επιστρέφουν οι κύκλοι Κάλπας, Γιούγκας, Μαχαμβαντάρας κτλ.

Ο νόμος της αιώνιας επιστροφής είναι λοιπόν κάτι ασυζήτητο, μη αναιρετέο, αναμφισβήτητο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας έχετε πει πως δεν υπάρχει κανένα αύριο για την προσωπικότητα του νεκρού και πως το αιθερικό σώμα διαλύεται λίγο λίγο. θα ήθελα να ξέρω εάν η προσωπικότητα διαρκεί περισσότερο από ότι το φυσικό κορμί στην αποσύνθεση.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ερώτηση που βγαίνει από το ακροατήριο μου φάνηκε ενδιαφέρουσα, και με μεγάλη ευχαρίστηση σπεύδω να την απαντήσω.

Αναντίρρητα, η πρώην προσωπικότητα είναι μεγαλύτερης διάρκειας από ότι το εξαλειφόμενο ζωτικό βάθος.

Θέλω να επιβεβαιώσω με αυτό πως το ζωτικό σώμα αποσυντίθεται ανάλογα με το πως το φυσικό διαλύεται στον τάφο.

Η προσωπικότητα είναι διαφορετική, καθώς αναζωογονοποιείται μέσω του χρόνου με τις διάφορες εμπειρίες της ζωής, προφανώς διαρκεί περισσότερο είναι μια πιο σταθερή ενεργητική νότα, συνηθίζει να αντέχει για πολλά χρόνια.

Δεν είναι υπερβολικό κατά κανέναν τρόπο το να βεβαιώσουμε πως η προσωπικότητα που έχει απορριφθεί μπορεί να επιζήσει για ολόκληρους αιώνες· δεν είναι περίεργο να ατενίζουμε διάφορες προσωπικότητες που έχουν απορριφθεί να συζητούν μεταξύ τους.

Μιλάω τώρα για κάτι που σε εσάς μπορεί να φανεί παράξενο, μπόρεσα να μετρήσω μέχρι δέκα προσωπικότητες που έχουν απορριφθεί και που αντιστοιχούν στο ίδιο αφεντικό δηλαδή δέκα επιστροφές ενός και του αυτού εγώ.

Τις έχω δει σε εναλλαγή υποκειμενικών γνωμών, συγκεντρωμένες μεταξύ τους από ψυχική συγγένεια.

Δίχως άλλο, θέλω να το διασαφηνίσω λίγο ακόμα αυτό για να αποφευχθούν συγχύσεις· εγώ έχω πει πως δεν γεννιέται κάποιος με προσωπικότητα, πως πρέπει να την σχηματίσει, πως αυτό είναι δυνατόν κατά την διάρκεια των 7 πρώτων χρόνων της παιδικής ηλικίας· επίσης έχω βεβαιώσει πως κατά την στιγμή του θανάτου αυτή η προσωπικότητα πηγαίνει στο νεκροταφείο και πως μερικές φορές πλανιέται μέσα σε αυτό, ή κρύβεται μέσα στον τάφο.

Σκεφτείτε τώρα για μια στιγμή ένα εγώ που μετά από κάθε επιστροφή ξεφεύγει από το φυσικό σώμα. Είναι ξεκάθαρο πως αφήνει πίσω του την προσωπικότητα.

Εάν συναθροίσουμε παραδείγματος χάριν δέκα ζωές ενός και του αυτού εγώ, θα έχουμε δέκα διαφορετικές προσωπικότητες και αυτές μπορούν να συναθροιστούν από συγγένεια για να συνομιλούν στα νεκροταφεία και να κάνουν εναλλαγή υποκειμενικών γνωμών.

Αναμφίβολα, αυτές οι πρώην προσωπικότητες εξασθενούν λίγο λίγο, σβήνουν καταπληκτικά μέχρι να διαλυθούν τελικώς ριζικά.

Όμως, η ανάμνηση αυτών των προσωπικοτήτων συνεχίζει στον αιτιατό κόσμο, μέσα στα ακασικά αρχεία της φύσης.

Τις στιγμές που εγώ συνομιλώ μαζί σας εδώ απόψε, μου έρχεται στην μνήμη μία παλιά ύπαρξη που είχα σαν στρατιωτικός κατά την διάρκεια της αναγέννησης στην γηραιά Ευρώπη.

Σε οποιαδήποτε στιγμή, ενώ εργαζόμουν στον κόσμο των φυσικών αιτιών σαν αιτιατός άνθρωπος, μου ήρθε η ιδέα να βγάλω από τα μυστικά αρχεία, σε αυτήν την περιοχή, την ανάμνηση μιας κάποιας πρώην προσωπικότητας. Το αποτέλεσμα βεβαίως ήταν καταπληκτικό· είδα λοιπόν εκείνον τον στρατιωτικό ντυμένο με την στολή της εποχής στην όποια έζησε.

Τραβώντας το σπαθί του μου επετέθη βίαια. Δεν ήταν δύσκολο για μένα να τον εξορκίσω και να τον φυλάξω εκ νέου μέσα στο αρχείο.

Αυτό σημαίνει πως στον κόσμο των φυσικών αίτιων, κάθε ανάμνηση είναι ζωντανή, έχει πραγματικότητα και αυτό είναι κάτι που μπορεί να εκπλήξει πολλούς εσωτεριστές και αποκρυφιστές μαθητές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας λέτε πως η προσωπικότητα δεν γεννιέται με το εγώ. Τι μπορείτε να μας πείτε για την γέννηση του ζωτικού σώματος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, θέλω να καταλάβετε πως το ζωτικό σώμα, βασικό κάθισμα της οργανικής ζωής, έχει σχεδιαστεί από τους πράκτορες της ζωής σύμφωνα με τον νόμο της αίτιας και του αποτελέσματος.

Εκείνοι που στην περασμένη ύπαρξη συσσώρευσαν πολύ βαρείες οφειλές, μπορεί να γεννηθούν με ένα ελαττωματικό ζωτικό σώμα, το όποιο όπως είναι πολύ φυσικό, θα χρησιμεύσει σαν βάση για ένα σώμα επίσης ελαττωματικό.

Οι ψεύτες μπορεί να γεννηθούν με ένα ζωτικό σώμα παραμορφωμένο, δίνοντας σαν αποτέλεσμα ένα τερατώδες ή αρρωστημένο φυσικό όχημα.

Αυτοί που είναι βιτσιόζοι, θα μπορούν να γεννηθούν με ζωτικά σώματα εκδήλως εκφυλισμένα, τα οποία θα δώσουν βάση για σώματα φυσικά επίσης εκφυλισμένα.

Παράδειγμα: αυτός που κάνει σεξουαλική κατάχρηση, με τον καιρό μπορεί να γεννηθεί με ένα ζωτικό σώμα ασυνήθιστα πολωμένο αυτό θα αιτιολογεί ένα ομοφυλόφιλο όχημα ή μία γυναικεία λεσβιακή μορφή.

Αναμφίβολα, ομοφυλόφιλοι και λεσβίες είναι το αποτέλεσμα της σεξουαλικής κατάχρησης σε περασμένες υπάρξεις.

Ο αλκοολικός μπορεί να γεννηθεί με έναν ανώμαλο ζωτικό εγκέφαλο, ελαττωματικό, ο οποίος θα μπορεί να χρησιμεύσει σαν θεμέλιο για ένα εγκέφαλο επίσης ελαττωματικό.

Ο δολοφόνος, ο ανθρωποκτόνος, εκείνος που ασταμάτητα επαναλαμβάνει τόσα τρομακτικά, εγκλήματα, με τον καιρό μπορεί να γεννηθεί ανάπηρος, κουτσός, παραλυτικός, τυφλός εκ γενετής, παραμορφωμένος, τρομακτικός, σιχαμερός, ηλίθιος ή καθοριστικά τρελός.

Είναι· καλό να ξέρετε πως η δολοφονία είναι ο χειρότερος βαθμός της ανθρώπινης διαφθοράς και με κανέναν τρόπο δεν θα μπορούσε ο δολοφόνος να ξαναεπιστρέψει με ένα υγιές όχημα.

Θα ήταν λοιπόν, πολύ μακρύ να μιλάμε περισσότερο αυτήν την στιγμή πάνω σε αυτό το σημείο το σχετιζόμενο με την ερώτηση που μου έχετε κάνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αυτοί που γεννιούνται με φυσικά ελαττώματα, δεν είναι λοιπόν κληρονομικά ελαττώματα;

Διακεκριμένη κυρία, η ερώτηση σας είναι πολύ σημαντική και αξίζει να την εξετάσουμε λεπτομερώς· τα κληρονομικά, ελαττώματα φανερά βρίσκονται στην υπηρεσία του νόμου του Κάρμα καταλήγει να είναι ο καταπληκτικός μηχανισμός μέσω του οποίου διαδικάζεται το Κάρμα.

Προφανώς η κληρονομιά βρίσκεται στα κληρονομικά χαρακτηριστικά του σεξ· εκεί την συναντούμε και μέσω αυτών εργάζεται ο νόμος με όλο τον μοριακό μηχανισμό.

Είναι καλό να καταλαβαίνετε πως τα κληρονομικά χαρακτηριστικά ελέγχουν το σύνολο του ανθρώπινου οργανισμού βρίσκονται στα χρωμοσώματα, στο σπερματικό κύτταρο και είναι το θεμέλιο της Φυσικής μορφής.

Όταν αυτά τα κληρονομικά χαρακτηριστικά βρίσκονται σε αταξία όταν δεν υπάρχει ο πραγματικός φυσικός σχηματισμός αυτών, αναντίρρητα δημιουργούν ένα ελαττωματικό σώμα και αυτό είναι κάτι που ήδη έχει αποδειχθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τα αποσαρκωμένα εγώ βρίσκονται βαθιά κοιμισμένα στην περιοχή των νεκρών και πιστεύουν πως ακόμα ζουν. Πώς μπορεί να αντιπροσωπευθούν οι σκηνές της ζωής τους αν δεν έχουν διανοητικό σώμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ερώτηση που κάνει ο κύριος καταλήγει στο βάθος λανθασμένη, αυτό σημαίνει πως είναι κακοφτιαγμένη. Το πολλαπλό εγώ είναι νους· ήδη έχουμε μιλήσει καθαρά, ήδη έχουμε πει πως το διανοητικό ζώο το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος δεν έχει νου, παρά νόες.

Αναμφίβολα, τα διάφορα ψυχικά ακόλουθα που συνιστούν το εγώ, δεν είναι παρά διάφορες νοητικές μορφές, πολλαπλότητα νόησης κλπ.

Όταν επιστρέφει όλο αυτό το σύνολο των νοών ή φιλόνικων και φωνακλάδικων εγώ, συνηθίζεται να συμβαίνει πως δεν κατορθώνουν όλα να ξαναενσωματωθούν από ένα ολικό άθροισμα ψυχικών ακολούθων· μερικά από αυτά εισέρχονται στην βυθισμένη καθοδική εξέλιξη του ορυκτού βασιλείου ή ξαναενσωματώνονται σε ζωικούς οργανισμούς ή προσκολλώνται σε καθορισμένα μέρη κτλ.

Μετά τον θάνατο, κάθε ένα από αυτά τα ακόλουθα ζει στις δικές του περιστάσεις και επιθυμίες, πάντα στο παρελθόν, ποτέ στο παρόν. Μην ξεχνάτε φίλοι μου, πως το εγώ είναι μνήμη, πως το εγώ είναι χρόνος, πως το εγώ είναι ένα βιβλίο πολλών τόμων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Από ότι μόλις είπατε Δάσκαλε, όντας εμείς λεγεώνα από εγώ, οφείλω να συμπεράνω πως ούτε πραγματικότητα έχουμε, αφού είμαστε διανοητικές μορφές. Είμαι σωστός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, κύριοι, κυρίες, πρέπει να καταλαβαίνετε πως το διανοητικό ζώο το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, δεν είναι ακόμα μία επιτυχημένη ύπαρξη· αυτό σημαίνει ότι ένας άνθρωπος είναι ένα μαθηματικό σημείο στο διάστημα, που συγκατατίθεται να χρησιμεύει σαν όχημα για καθορισμένα σύνολα άξιων.

Κάθε υποκείμενο είναι ένα σκεπτόμενο φτωχό ζώο, καταδικασμένο στην ποινή να ζει, μία μηχανή που ελέγχεται από πολλαπλά ψυχικά ακόλουθα παρανθρώπινα και κτηνώδη.

Το μοναδικό άξιο που υπάρχει μέσα στον καθένα από εμάς είναι η Ουσία, το ψυχικό υλικό, η πρώτη ύλη για να κατασκευάσει ψυχή, και αυτή δυστυχώς βρίσκεται μποτιλιαρισμένη μέσα σε όλα αυτά τα μη ανθρώπινα ψυχικά ακόλουθα.

Το να είσαι άνθρωπος είναι κάτι πολύ διαφορετικό, για αυτό χρειάζεται να διαλυθεί το εγώ και να κατασκευάσουμε τα ανώτερα υπαρξιακά σώματα του Είναι· πιστεύω πως τώρα με έχετε εννοήσει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θέλετε λοιπόν να πείτε πως στ' αλήθεια είμαστε διανοητικά σχήματα, χωρίς μία αντικειμενική πραγματικότητα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, σας παρακαλώ εννοείστε με! Όταν μιλάω για ψυχικά ακόλουθα, αναφέρομαι σε διανοητικές μορφές· είναι φανερό πως αυτά τα ακόλουθα είναι βεβαίως κρυσταλλοποιήσεις του νου και αυτό πιστεύω πως εσείς το καταλαβαίνετε· δεν μου φαίνεται απαραίτητο να συνεχίσω εξηγώντας ότι ήδη έχει ειπωθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μου πείτε αγαπημένε Δάσκαλε, πως όλοι αυτοί οι πολύ εξέχοντες παράγοντες της μαγικής εξουσίας του νου, που εξυψώνουν την μεγάλη σημασία του να έχουμε ένα θετικό νου, είναι λοιπόν λανθασμένοι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι σε αυτούς του καιρούς της Κάλι Γιούγκα ή Εποχής του σιδήρου, οι άνθρωποι έχουν αφοσιωθεί στην διανοητικότητα και από εδώ, προς τα εκεί και παραπέρα, συναντάει κανείς στα βιβλιοπωλεία χιλιάδες βιβλία που μιλούν για θαύματα όσον αφορά τον γάιδαρο του Νου.

Το ενδιαφέρον όλων αυτών είναι πως ο Ιησούς, ο Μέγας Καβίρ, καβαλίκεψε τον όνο (τον Νου), για να εισέλθει στην ουράνια Ιερουσαλήμ την Κυριακή των Βαΐων· έτσι το εξηγούν τα ευαγγέλια, έτσι το λένε· άλλα οι άνθρωποι σταυρώνουν τον Ιησού Χριστό και λατρεύουν τον γάιδαρο. Έτσι είναι η ανθρωπότητα αγαπητοί μου φίλοι, έτσι είναι αυτή η εποχή των σκοταδιών στην όποια ζούμε.

Τι είναι αυτό που θέλουν να αναπτύξουν οι διανοητικοί; την δύναμη του νου; την δύναμη του γαϊδάρου; θα ήταν καλύτερο ώστε αυτοί που έχουν κατανόηση να καβαλίκευαν αυτό το ζώο και να το δάμαζαν με το μαστίγιο της θέλησης· έτσι θα άλλαζαν τα πράγματα και θα γινόμασταν καλοί Χριστιανοί, αλήθεια;

Τι είναι αυτό που θέλουν ν' αναπτύξουν οι διανοητικοί; την δύναμη του διανοητικού εγώ; Καλύτερα είναι να το διαλύσουν, να το ελαττώ-

σουν σε κοσμική σκόνη· έτσι θα άστραφτε το πνεύμα στον κάθε έναν από αυτούς.

Δυστυχώς, οι άνθρωποι αυτών των καιρών δεν θέλουν πλέον τίποτα με το Πνεύμα. Τώρα πεσμένοι στα γόνατα, φιλούν τα πέλματα του όνου, του γαϊδάρου και αντί να εξαγνιστούν, εξευτελίζονται αθλίως.

Εάν οι άνθρωποι ήξεραν πως δεν έχουν διανοητικό σώμα και πως το μοναδικό που έχουν είναι ένα σύνολο από ψυχικά ακόλουθα αηδιαστικά, διανοητικές αποκρυσταλλώσεις, και αντί να ενισχύουν και να ενδυναμώνουν αυτά τα κτηνώδη Εγώ τα διέλυαν, τότε θα εργάζονταν για το καλό των ιδίων και για την δική τους ευτυχία.

Όμως αναπτύσσοντας την δύναμη του κτήνους, την καταχθόνια δύναμη του διανοητικού Εγώ, το μόνο που κατορθώνουν είναι να γίνονται κάθε μέρα πιο σκοτεινοί, αριστεροί και αβυσσαλέοι.

Εγώ λέω σε σας φίλοι, εγώ λέω στους αδελφούς της Γνωστικής Κίνησης, να ελαττώνετε σε στάχτες το διανοητικό σας εγώ, να παλέψετε ακούραστα για να ελευθερωθείτε από τον νου· έτσι θα φθάσετε στην μακαριότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν γίνεται Δάσκαλε, ώστε μία Ουσία χωρίς Εγώ, να έδινε σαν αποτέλεσμα μία ζωή υπερβολικά βαρετή σε αυτόν τον πλανήτη, ο όποιος είναι τόσο ωραίος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, στο Εγώ φαίνεται βαρετή η ύπαρξη, όταν δεν έχει αυτό που θέλει.

Δίχως άλλο, πότε είναι που το Εγώ είναι ικανοποιημένο;

Το εγώ είναι Επιθυμία και η Επιθυμία σε επέκταση μετατρέπεται σε τροχοπέδη, σε κούραση, σε πλήξη, και η ζωή τότε γίνεται βαρετή.

Με τι δικαίωμα λοιπόν, τολμάει το εγώ να μιλάει ενάντια στην ανία, όταν το ίδιο κατά βάθος μετατρέπεται σε απέχθεια, σε πικρία, σε απο-

γοήτευση, σε τροχοπέδη, σε πλήξη, και σε ανία;

Εάν το εγώ δεν ξέρει αυτό που είναι πλησμονή, πως θα μπορούσε να εκτοξεύει συλλήψεις πάνω σε αυτήν;

Αναντίρρητα, νεκρό το Εγώ, ελαττωμένο σε στάχτες, το μόνο που μένει σε εμάς είναι η Ουσία, η ομορφιά και από αυτήν την τελευταία προέρχεται η ευτυχία, η αγάπη και η πλησμονή.

Αυτό που συμβαίνει είναι πως οι εραστές της επιθυμίας, αυτοί που θέλουν παθιασμένες ικανοποιήσεις, οι επιφανειακοί άνθρωποι, σκέπτονται λανθασμένα, υποθέτουν πως χωρίς το εγώ η ζωή θα ήταν τρομερά βαρετή.

Εάν αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν Εγώ θα σκέφτονταν κατά διαφορετικό τρόπο, θα ήταν ευτυχείς και τότε θα αναφωνούσαν: Η ζωή του εγώ είναι φοβερά βαρετή. Πιστεύετε επ' ευκαιρία φίλοι πως είναι πολύ εξαίσιο να επιστρέφουμε αδιάκοπα σε αυτήν την κοιλάδα των πικριών για να κλαίμε και να υποφέρουμε συνεχώς;

Είναι απαραίτητο να εξαλείψουμε το εγώ για να ελευθερωθούμε από τον τροχό του Σαμσάρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21: Η ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ

Φίλοι μου μαζεμένοι τώρα, θα μελετήσουμε τον νόμο της μετενσάρκωσης· περιμένω πως όλοι σας θα βγάλετε το μεγαλύτερο κέρδος από αυτές τις ομιλίες.

Είναι επείγον ώστε συνολικά να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε κατά ολοκληρωτικό τρόπο το τι είναι αυτός ο μέγας νόμος.

Βεβαίως η λέξη μετενσάρκωση είναι πολύ απαιτητική· ας θυμηθούμε τις δέκα μετενσαρκώσεις του Βισνού, του Κοσμικού Χριστού.

Ο Κρίσνα, ο μέγας Ινδός Αβατάρα, γεννημένος περί τα χίλια χρόνια πριν από τον Ιησού, τον Χριστό, ποτέ δεν είπε πως όλα τα διανοητικά ζώα που κατοικούν την επιφάνεια της Γης θα μετενσαρκώνονταν· αυτός βεβαίωσε με εμφατικό τρόπο πως μόνο οι Βούδες, οι μεγάλοι θεοί, οι Δέβας, οι θεϊκοί βασιλείς κτλ, μετενσαρκώνονται.

Εισερχόμενοι κατά τρόπο πιο λεπτομερή στην μελέτη του νόμου της μετενσαρκώσεως, μπορούμε να πούμε με πλήρη σαφήνεια πως δεν είναι δυνατή η μετενσάρκωση εκείνων που δεν κατέχουν μία ιερή ατομικότητα.

Αναντίρρητα, μόνο τα ιερά άτομα μετενσαρκώνονται και για αυτό, στο μυστικό Θιβέτ γιορτάζονταν πάντα οι ανθρώπινες μετενσαρκώσεις με μεγάλες θρησκευτικές γιορτές.

Στο όνομα της αλήθειας θέλω να βεβαιώσω με σαφήνεια και χωρίς περιφράσεις, την ωμή πραγματικότητα πως η μετενσάρκωση, η ξαναενσωμάτωση των ψυχών γίνεται δυνατή μόνο όταν κατέχουν το χρυσό έμβρυο, το χρυσό λουλούδι.

Αναλύοντας αυτό το ζήτημα με μεγάλο συγκρατημό, ερχόμαστε να κατανοήσουμε πως αυτό το έμβρυο, πρέπει να κατασκευαστεί κατά τρόπον θεληματικό με βάση τις συνειδητές εργασίες και ηθελημένες ταλαιπωρίες.

Μέσα στο απλώς αναδρομικό πεδίο, ανακαλύπτουμε την καταγωγή όλων αυτών των παρανθρώπινων στοιχείων μέσα στα όποια βρίσκεται μποτιλιαρισμένο το ψυχικού η πρώτη ύλη, δια μέσου της όποιας είναι δυνατόν να κατεργαστούμε το χρυσό άνθος, το χρυσό έμβρυο.

Ήδη ξέρουμε, διότι έτσι το έχουμε εξηγήσει εδώ σε άλλες ομιλίες, πως σε ένα απομακρυσμένο παρελθόν η ανθρωπότητα ανέπτυξε στον οργανισμό της το βδελυρό όργανο Κουνταρτιγουαδόρ (την Σατανική ουρά).

Όταν η ανθρωπότητα έχασε αυτό το όργανο, απέμειναν στους πέντε κυλίνδρους της οργανικής μηχανής (νους, συγκίνηση, κίνηση, ένστικτο, σεξ) οι κακές συνέπειες του αναφερθέντος οργάνου.

Αναμφίβολα, αυτά τα κάκιστα αποτελέσματα ήρθαν να αποτελέσουν ένα είδος δεύτερης υποκειμενικής και μη ανθρώπινης φύσης που όλα τα λογικά ζώα φέρουν μέσα. Είναι αναντίρρητο πως μέσα σε αυτήν την διπλή φύση έμεινε μποτιλιαρισμένη η Ουσία, η πρώτη ύλη με την όποια οφείλουμε να επεξεργαστούμε το χρυσό έμβρυο.

Είναι ζωτικό να διαλύσουμε αυτά τα υποκειμενικά και παρανθρώπινα ακόλουθα, όταν πρόκειται σοβαρά να κατεργαστούμε το χρυσό άνθος.

Σε άλλους καιρούς, όταν τα χείριστα αποτελέσματα του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ δεν είχαν αναπτυχθεί ειδικότερα, ήταν δυνατόν να επικαλεστούμε τον εσωτερικό παράγοντα που υποκινεί τις προτροπές της πίστης της ελπίδας και της αγάπης, για να κινητοποιήσει την δύναμη ή δυνάμεις που θα μπορούσαν να διαλύσουν υποκειμενικά εμβρυακά στοιχεία.

Δυστυχώς, εκείνος ο βασικός παράγων αυτών των αναφερθέντων ορμών (προτροπών) πέρασε από διάφορες εκφυλιστικές διαδικασίες οφειλόμενες στην υπέρμετρη ανάπτυξη των κακών συνεπειών του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ.

Είναι βεβαίως οδυνηρό, να έχει εκφυλιστεί ριζικά εκείνος ο δημιουργικός παράγων των εσωτερικών ορμών των σχετικών με την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη.

Είναι γι' αυτόν τον λόγο που πρέπει να επικαλεστούμε τώρα τον μοναδικό παράγοντα που ακόμη δεν έχει χαθεί.

Θέλω ν' αναφερθώ με εμφατικό τρόπο στην Ουσία, στο ψυχικό υλικό, που είναι βεβαίως το θεμέλιο, η βάση όλης μας της ψυχικής οργάνωσης.

Είναι επείγον να ελευθερώσουμε την Ουσία, μη αναβλητέο, μη καθυστερητέο, εάν θέλουμε σοβαρά να κατασκευάσουμε το χρυσό Άνθος, το χρυσό έμβρυο.

Δυστυχώς, αυτή η πρώτη ύλη, αυτό το ψυχικό υλικό, δεν παίρνει μέρος στις ρουτινιάρικες δραστηριότητες, στην κακώς ονομαζόμενη κατάσταση επαγρύπνησης μας.

Είναι κρίμα που αυτός ο παράγων πάνω στον όποιο έχουν εγκατασταθεί όλες οι ψυχικές διαδικασίες, βρίσκεται εμφιαλωμένος μέσα στις υποσυνείδητες ζώνες.

Είναι ζωτικό, είναι επείγον, αναγκαίο, να κατορθώσουμε ώστε αυτός ο παράγων να βγει από την απλώς υποκειμενική κατάσταση για να εκδηλωθεί κατά τρόπο αυτοσυνειδητό και αντικειμενικό μέσα στις δραστηριότητες της καθημερινής ζωής μας.

Είναι λοιπόν το εγώ, με όλα του τα ψυχικά ακόλουθα, αυτή η διπλή αντιανθρώπινη φύση, αυτή η παρανθρώπινη προσθήκη, μέσα στην οποία βρίσκεται παγιδευμένη η συνείδηση.

Εάν θέλουμε να κατέχουμε μία Ιερή Ατομικότητα, πρέπει να επικαλεστούμε το νυστέρι της αυτοκριτικής, για να κάνουμε την ανατομία σε όλες αυτές τις ψεύτικες αξίες που αποτελούν το έμενα τον ίδιο.

Έχουν ειπωθεί πολλά πάνω στην δημιουργική κατανόηση, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε κατά τρόπον ολοκληρωτικό, μοναδικό, όλα τα ψυχικά ελαττώματα που κατέχουμε.

Το να κατανοούμε διανοητικά δεν είναι το παν· είναι αναντίρρητο και μη αναιρετέο πως οποιοδήποτε ψυχολογικό ελάττωμα διαδικάζεται σε 49 υποσυνείδητα παρασυνείδητα και μέχρι ασυνείδητα επίπεδα.

Η κατανόηση σε αυτό ή εκείνο το επίπεδο δεν είναι επαρκής, χρειάζεται επειγόντως να εννοήσουμε σε βάθος τα ελαττώματά μας· γίνεται απαραίτητο να τα τρυπήσουμε, εάν πραγματικά θέλουμε να τα εξολοθρεύσουμε, να τα εκμηδενίσουμε.

Δίχως άλλο, η δημιουργική κατανόηση παρ' όλο το ότι είναι επείγουσα και μη αναβλητέα δεν είναι το παν.

Εμείς οι Γνωστικοί πάμε πολύ πιο μακριά, θέλουμε να αιχμαλωτίσουμε, να αρπάξουμε την βαθειά έννοια εκείνου που έχουμε ολοκληρωτικά κατανοήσει.

Δεν είναι δυνατόν να δημιουργήσουμε εκείνους τους εσωτερικούς παλμούς που πρέπει να προκαλέσουν ριζικές αλλαγές στον ψυχισμό μας, όταν δεν έχουμε κατορθώσει να αιχμαλωτίσουμε την βαθειά έννοια αυτού ή εκείνου του ψυχολογικού ελαττώματος.

Προδήλως, εμείς αρχίζουμε να προετοιμαζόμαστε δεόντως γι' αυτήν ή εκείνη την εσωτερική αλλαγή, όταν έχουμε κατανοήσει αυτό ή εκείνο το σφάλμα του ψυχισμού μας. Μετά έρχεται η εξάλειψη και τότε επικαλούμεθα δυνάμεις του ανώτερου τύπου.

Θα μπορούσε κανείς παραδείγματος χάριν, να έχει κατανοήσει το ελάττωμα της οργής και μέχρι που θα μπορούσε να του έχει δοθεί η

πολυτέλεια να αιχμαλωτίσει την βαθειά της έννοια και δίχως άλλο να συνεχίζει μ' αυτήν.

Η εξάλειψη είναι κάτι διαφορετικό, διότι ο νους μπορεί να προκαλέσει διάφορους τρόπους δράσης μπορεί να σημειώσει τα ελαττώματα, να τα περάσει από το ένα διαμέρισμα της νοημοσύνης προς το άλλο, αλλά δεν μπορεί να τα μεταβάλλει θεμελιωδώς.

Χρειαζόμαστε να επικαλεστούμε μία εξουσία ανώτερη από τον νου, εάν αυτό που θέλουμε είναι να εξαλείψουμε ελαττώματα. Ευτυχώς αυτή η εξουσία υπάρχει· θέλω να αναφερθώ τώρα στην φιδίσια φωτιά, σε αυτήν την ιερή φωτιά που αναπτύσσεται φυσιολογικά στο σώμα του ασκητή.

Εάν η αναφερθείσα πύρινη εξουσία μπόρεσε στο παρελθόν να διαιρέσει τους θεϊκούς ερμαφρόδιτους σε αντίθετα σεξ, είναι φανερό πως επίσης μπορεί να εξαλείψει από τον ψυχισμό μας τα μη ανθρώπινα στοιχεία που σαν προσθήκες, αποτελούν σε εμάς διπλή αριστερή φύση, απαίσια, τρομαχτικά διεστραμμένη. ..

Ήδη είπαμε στο έργο μας υπό τον τίτλο «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΝΘΙΣΗΣ» πως με τα πρώτα ποσοστά απελευθερωμένης Ουσίας, σχηματίζεται το σπερματικό μαργαριτάρι.

Ήδη βεβαιώσαμε σε αυτό το έργο, πως καθ' όν χρόνο τα διάφορα υποκειμενικά στοιχεία του ίδιου του ανθρώπου ελαττώνονται σε κοσμική σκόνη, το σπερματικό μαργαριτάρι αναπτύσσεται, μετατρεπόμενο σε χρυσό έμβρυο, στο χρυσό άνθος· ιδού το μυστήριο της χρυσής άνθισης.

Το Μόντους Οπεράντι το έχω εξηγήσει αρκετά τόσο σε αυτές τις ομιλίες όσο και στα περασμένα μου βιβλία.

Τότε είπα πως πρέπει να μάθουμε να διευθύνουμε αυτή την φιδίσια φωτιά ή ακτίνα της Κουνταλίνης, ενάντια σε αυτά ή εκείνα τα μη αν-

θρώπινα ακόλουθα, ώστε να τα κονιορτοποιήσουμε, με τον σκοπό να ελευθερώσουμε την Ουσία.

Εξήγησα πως ακριβώς στο αναμμένο καμίνι του Ηφαίστου, είχαμε την ευκαιρία να εργαστούμε με το δόρυ του Αχιλλέα.

Μόνο με το Άγιο Δόρυ, θαυμάσιο έμβλημα του υπερβατικού σεξουαλικού ηλεκτρισμού, μπορούμε να διαλύσουμε ελαττώματα ψυχολογικού τύπου.

Όποιος κατέχει το χρυσό έμβρυο, όποιος το έχει κατασκευάσει μέσω ηθελημένων εργασιών και συνειδητών σκληραγωγιών, έχει δικαίωμα να μετενσαρκωθεί.

Είναι προφανές πως το χρυσό άνθος μας απονέμει την ιερή ατομικότητα· είναι αναμφίβολο πως το χρυσό έμβρυο εγκαθιστά μέσα μας μία πλήρη ισορροπία ανάμεσα στο πνευματικό και το υλικό. Εκείνοι που δεν κατέχουν ακόμη αυτό το έμβρυο, ξαναγυρίζουν, επιστρέφουν, ξαναενσωματώνονται σε νέους οργανισμούς, άλλα δεν μετενσαρκώνονται. Ας γίνει διαχωρισμός λοιπόν, ανάμεσα στην μετενσάρκωση και επιστροφή. Σπάνιοι είναι αυτοί που μετενσαρκώνονται, εκατομμύρια αυτοί που επιστρέφουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε πότε αναπτύχθηκε στην ανθρωπότητα το όργανο Κουνταρτιγουαδόρ και με τι σκοπό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: με μεγάλη ευχαρίστηση, θα δώσω απάντηση στην ερώτηση που η αδελφή μας γραμματεύς έχει διατυπώσει.

Κατά την εποχή της Ηπείρου Μου ή Λεμούριας, τοποθετημένης όπως ήδη είπαμε σε περασμένες ομιλίες στον Ειρηνικό Ωκεανό, υπήρξε αναγκαία η ανάπτυξη αυτού του οργάνου με τον σκοπό να δώσει σταθερότητα στον γεωλογικό φλοιό της Γης. Καθώς η ανθρώπινη μηχανή μετατρέπει αυτομάτως τις κοσμικές ενέργειες για να τις ξαναμεταδώσει στους προηγούμενους φλοιούς του πλανητικού οργανισμού στον

όποιο ζούμε, οποιαδήποτε αλλαγή που διενεργείται σε αυτές τις μηχανές δημιουργεί καθορισμένα αποτελέσματα στο εσωτερικό του πλανήτη μας γη.

Ήταν λοιπόν εκείνη την εποχή, πάνε κάπου 18 εκατομμύρια χρόνια ή κάτι περισσότερο, που οι Κοσμοκράτορες άφησαν πλήρη ελευθερία στον εσωτερικό Λούσιφερ του καθ' ενός, με τον σκοπό να αναπτυχθεί η ουρά αυτή των πιθήκων, αυτό το βδελυρό όργανο Κουνταρτιγουαδόρ, σε κάθε ανθρώπινο οργανισμό.

Αναμφίβολα, με αυτόν τον τρόπο ενέργειας των Κοσμοκρατόρων, μετεβλήθη η ενεργητική μετατροπή μέσα στο ανθρώπινο εσωτερικό, δίνοντας καταγωγή σε θαυμάσια αποτελέσματα για τον γεωλογικό φλοιό του κόσμου (διότι αυτός σταθεροποιήθηκε), αλλά απαίσιο για την ανθρωπότητα.

Πολύ αργότερα μέσα στον χρόνο, οι Θεοί απέβαλαν από τον οργανισμό την απαίσια προσθήκη, άλλα δεν μπόρεσαν να εξαλείφουν τις συνέπειες της, διότι αυτά, καθώς πλέον είπαμε, μετετράπησαν σε μία δεύτερη φύση μη ανθρώπινη και διεστραμμένη μέσα στον καθένα από εμάς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Τότε οι Κοσμοκράτορες έφταιγαν για τις μη ανθρώπινες συνέπειες που φορτώνεται σήμερα η ανθρωπότητα στον οργανισμό της;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτή η ερώτηση μου φαίνεται ενδιαφέρουσα. Οι Θεοί που επενέβησαν σε αυτό, έπραξαν ορισμένα σφάλματα υπολογισμού και γι' αυτόν τον λόγο έφταιγαν. Θέλω να ξέρετε πως και οι Θεοί επίσης σφάλουν.

Είναι φανερό πως σε μία μελλοντική κοσμική ήμερα, αυτοί οι ανέκφραστοι θα πρέπει να πληρώσουν το κοσμικό Κάρμα που τους αντιστοιχεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αφού η Ουσία είναι το μοναδικό που αποτελεί την ψυχική μας οργάνωση, εσείς λέγατε Δάσκαλε, πως ευτυχώς δεν έχει χαθεί, θέλει να πει αυτό πως θα υπήρχε κίνδυνος να χαθεί η Ουσία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα απαντήσω στην ερώτηση του κυρίου. Με όλον τον σεβασμό επιτρέπω στον εαυτό μου να πω στο ακροατήριο που με ακούει πως η ερώτηση έχει σχηματιστεί κάπως άσχημα· δεν έχω πει πως η Ουσία είναι η ψυχική μας οργάνωση, μόνο θέλησα να βεβαιώσω πως εκείνη είναι ο βασικός παράγων κάθε ψυχικής μας οργάνωσης και αυτό είναι λιγάκι διαφορετικό.

Φανερά, δεν είναι δυνατόν να χάνεται η Ουσία γι' αυτό βεβαιώνω πως είναι ο μοναδικός παράγων που ευτυχώς δεν έχει χαθεί. Αν και μποτιλιαρισμένη η Ουσία μέσα στο εγώ, θα έπρεπε να εξελιχθεί καθοδικά με τον χρόνο μέσα στους κόσμους των κολάσεων, είναι φανερό πως ποτέ δεν θα χανόταν, διότι διαλυθέντος του εγώ, αυτή θα απέμενε ελεύθερη και διατεθειμένη, όπως ήδη το έχουμε πει, να εισέλθει σε νέες διαδικασίες της ανοδικής εξέλιξης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, επιμένετε όχι μόνο στην κατανόηση, αλλά και στο να ανακαλύψουμε την βαθειά έννοια των ψυχολογικών ελαττωμάτων μας. Εγώ εννοώ πως η κατανόηση έχει σαν σκοπό να αναγνωρίσει αυτά τα ελαττώματα, και η βαθειά έννοια έχει σαν σκοπό να ανακαλύψει την ζημιά που μπορεί να μας προξενήσει το ελάττωμα σαν εμπόδιο για την αυτοπραγμάτωση μας. Έχω δίκιο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αξίζει τον κόπο να απαντήσουμε στην ερώτηση που έχει βγει από το ακροατήριο. Κατανόηση δεν είναι αναγνώριση· θα μπορούσε κανείς να αναγνωρίσει ένα ψυχολογικό ελάττωμα χωρίς να το έχει κατανοήσει· ας διακρίνουμε λοιπόν, μεταξύ κατανόησης και αναγνώρισης.

Το ζήτημα της κατανόησης είναι πολύ ελαστικό· οι βαθμοί της κατανόησης διαφέρουν· μπορεί σήμερα να κατανοήσουμε αυτό ή εκείνο το

πράγμα κατά κάποιον τρόπο και με ορισμένο τρόπο με σχετική μορφή και συνθήκες και αύριο να το κατανοήσουμε καλύτερα.

Η αντίληψη της βαθειάς έννοιας αυτού ή εκείνου του ελαττώματος, είναι δυνατή μόνο μέσω όλων των μερών του ακέραιου Είναι μας.

Εάν ορισμένα μέρη του Είναι μας έχουν αιχμαλωτίσει την βαθειά έννοια, όμως άλλα μέρη του ιδίου μας του Είναι δεν το έχουν αιχμαλωτίσει, τότε η ακέραια και βαθειά έννοια, δεν έχει επίσης συλληφθεί ολοκληρωτικά.

Όσον αφορά εκείνο που είναι η βαθειά έννοια, πάνω στην ειδική της γεύση δεν πρέπει να σχηματίζουμε προκαταλήψεις· αυτό που είναι η βαθειά έννοια αυτού ή εκείνου του σφάλματος, μπορούμε να το ζήσουμε μόνο απευθείας την ακριβή στιγμή, την κατάλληλη στιγμή· γι' αυτό είναι που με κανέναν τρόπο δεν θα μπορούσαμε να σχηματίσουμε ιδέες προκατειλημμένες όσον αφορά εκείνο που θα μπορούσε να είναι η βαθειά έννοια των ψυχολογικών μας σφαλμάτων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ευχαριστώ Δάσκαλε γι' αυτήν την εξήγηση, η όποια μας αποκαλύπτει πως η κατανόηση είναι πραγματικά μία λειτουργία του νου και η βαθειά έννοια μία λειτουργία της συνείδησης. Είναι σωστό αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, ο νους με όλες του τις λειτουργίες είναι θηλυκός, δεκτικός, παράλογο να γίνει θετικός· θα ήταν ανόητο να επαινούμε ιδέες, προκαταλήψεις η θεωρίες.

Καθώς ο νους είναι ένα εργαλείο απλώς παθητικό από φύσεως, δεν θα μπορούσε αφ' εαυτού να καταλάβει την θέση της κατανόησης.

Διακρίνατε μεταξύ αυτού που είναι κατανόηση και αυτού που είναι το εργαλείο που χρησιμοποιούμε για να εκδηλωθούμε στον κόσμο.

Προδήλως, η κατανόηση ανήκει, πιο σωστά, στην Ουσία, στις εσωτερικές λειτουργίες της συνείδησης και αυτό είναι όλο.

Η βαθειά έννοια αυτού ή εκείνου του ψυχολογικού σφάλματος διαφέρει από την κατανόηση, για το ίδιο το γεγονός ότι ανήκει στις διάφορες απευθείας αντιλήψεις ή εμπειρίες, τις οποίες έχουν ζήσει τα διάφορα μέρη του ακέραιου ΕΙΝΑΙ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ο άνθρωπος που μετενσαρκώνεται μπορεί να διαλέξει τον τόπο και την οικογένεια όπου επιστρέφει με την συνείδηση αφυπνισμένη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση σε αυτήν την νέα ερώτηση. Ας μου επιτραπεί να πληροφορήσω όλους τους εδώ παρόντες, πως εκείνος που κατέχει το χρυσό έμβρυο, εκ των πραγμάτων επίσης έχει αφυπνισμένη συνείδηση· σε αυτήν την περίπτωση του είναι δοσμένο να διαλέξει θεληματικά το ζώδιο κάτω από το όποιο επιθυμεί να ξαναενσωματωθεί, μετενσαρκωθεί, ξαναενσαρκωθεί· δίχως άλλο δεν του είναι δυνατόν να μεταβάλλει το κάρμα του.

Θα μπορούσε να διαλέξει διάφορους τύπους γεννήσεως, οικογένεια, έθνος, πόλη κτλ, άλλα πάντα σύμφωνα με τις καρμικές του οφειλές.

Αυτό σημαίνει πως θα μπορούσε να αποφασίσει να πληρώσει αυτήν ή εκείνη την οφειλή σύμφωνα με την ελεύθερη εκλογή του, αλλά με κανέναν τρόπο δεν θα μπορούσε να αποφύγει αυτές τις οφειλές· μόνο θα είχε δικαίωμα να διαλέξει μεταξύ αυτής ή εκείνης της οφειλής, πια από τις δύο θέλει να πληρώσει πρώτα κι' αυτό είναι όλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ο πεσμένος Μποντισάτβα χάνει το χρυσό του έμβρυο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτή η ερώτηση είναι βεβαίως πολύ πρωτότυπη και γι' αυτόν τον λόγο αρμόζει να την απαντήσουμε συγκεκριμένα.

Είναι αναγκαίο να κατανοήσετε πως το χρυσό έμβρυο είναι άφθαρτο, αθάνατο, αιώνιο.

Έτσι λοιπόν, ο πεσμένος Μποντισάτβα μπορεί να εκμηδενιστεί στην ενάτη σφαίρα, να περάσει από την διαδικασία της καταστροφής των ανώτερων υπαρξιακών σωμάτων του Είναι, δίχως άλλο, ποτέ δεν θα έχανε το χρυσό έμβρυο αυτό, μετά από την ριζική καταστροφή ή τελειωτική εκμηδένιση του εγώ, θα επανεμφανίζετο, θα επέστρεφε στην επιφάνεια της γης, στο φως του Ήλιου, για να ξαναρχίσει, να κάνει μια νέα ανοδική εξέλιξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, κοιμάται η συνείδηση ενός πεσμένου Μποντισάτβα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι φίλοι, είναι φανερό πως όταν πέφτει ένας Μποντισάτβα, ανασταίνονται σε αυτόν οι κακές συνέπειες του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ και τότε, το χρυσό έμβρυο, η συνείδηση, καταλήγει ασυζητητί μποτιλιαρισμένη μέσα σε αυτούς τους μη ανθρώπινους παράγοντες. Το αποτέλεσμα είναι πως η συνείδηση σε αυτή την περίπτωση χάνει ένα καλό ποσοστό από την συνηθισμένη λαμπρότητά της αν και ριζικά δεν κοιμάται

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ο άνθρωπος ο οποίος έχει αποκτήσει την ιερή ατομικότητα δεν έχει καθόλου πόθους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, εάν έχει κάποιος διαλύσει το εγώ, εάν έχει αποεγωποιηθεί, αναντίρρητα έχει ατομικοποιηθεί, αλλά η επιθυμία είναι κάτι άλλο πιο βαθύ.

Θα μπορούσε οποιοσδήποτε από τους εδώ παρόντες να εξαλείφει ριζικά το εγώ και να αποκτήσει γι' αυτόν τον λόγο την ιερή ατομικότητα και δίχως άλλο να συνεχίζει με την επιθυμία.

Αυτό φαίνεται πραγματικά παράδοξο, αντιλεγόμενο και μέχρι παράλογο, αλλά πρέπει να το αναλύσουμε λιγάκι.

Φίλοι, ο χρόνος απαιτεί πολλά πράγματα όταν εκμηδενιστούν τα κακά αποτελέσματα του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ, μένουν οι

Τελεογκινόρες ταινίες. Αυτές οι τελευταίες μπορούν να διατηρηθούν πλήρως στους υπερευαίσθητους κόσμους κατά την διάρκεια όλης της γήινης περιόδου, εάν κάποιος δεν έχει απασχοληθεί με το να τις διαλύσει, εκμηδενίσει, ελαττώσει σε κοσμική σκόνη.

Προδήλως αυτές οι ταινίες, όπως οι ζωντανές ταινίες, αντιστοιχούν βεβαίως σε όλες τις σκηνές επιθυμίας, σε όλες τις πράξεις λαγνείας αυτής και όλων μας των προηγούμενων ζωών, και εάν δεν διαλυθούν ριζικά, δεν κατορθώνεται ούτε επιτυγχάνεται το εκατό τοις εκατό της αντικειμενικής συνείδησης, διότι μέσα σε εκείνες βρίσκεται μποτιλιαρισμένο μέρος της συνείδησης.

Συνεπώς, είναι μία εργασία υψηλής τάξης το να διαλύσουμε αυτές τις ταινίες που μόνο μπορεί να πραγματοποιηθεί με το δίκοπο τσεκούρι, που εμφανιζόταν στους αρχαίους καιρούς στο κέντρο κάθε ιερού λαβύρινθου, σύμβολο που πολύ λίγοι έχουν καταλάβει και γύρω από το οποίο έχει γραφεί σε μερικά έργα ψευδοεσωτεριστικά και ψευδοαποκρυφιστικά κατά τρόπον περίπου λανθασμένο.

Εν πάση περιπτώσει, ο υπερβατικός σεξουαλικός ηλεκτρισμός πρέπει επίσης να ελαττώσει σε σκόνη της Τελεογκινόρες ταινίες.

Ήδη βλέπετε εσείς, αγαπημένοι μου φίλοι, πόσο δύσκολο είναι το να μπορεί κανείς να δώσει στην συνείδηση πλήρη λαμπρότητα και αντικειμενικότητα.

Είναι λυπηρό να βρίσκεται η Ουσία τόσο μποτιλιαρισμένη μέσα σε τόσο διαφορετικά υποκειμενικά και παρανθρώπινα στοιχεία.

Δυστυχώς, πολλοί πιστεύουν πως το να αφυπνίσουμε συνείδηση είναι εύκολο, πράγμα και μου γράφουν ταχτικά, παραπονούμενοι γιατί ακόμα δεν βγαίνουν με αστρικό σώμα, διαμαρτυρόμενοι μετά από μερικούς μήνες γιατί ακόμη δεν έχουν εξουσίες, απαιτώντας αμέσως την ικανότητα για να ζουν κατά τρόπο λαμπερό και πλήρη έξω από το φυσικό σώμα κτλ. Γενικώς αυτοί που αρχίζουν στις δικές μας σπουδές

ψάχνουν δυνάμεις και αν δεν μετατρέπονται αμέσως σε παντοδύναμα άτομα, ψάχνουν τότε τον υποκειμενικό δρόμο του πνευματισμού ή εντάσσονται σε διάφορες σχολές του υποκειμενικού ψυχισμού, με τον σκοπό να κατορθώσουν αυτοστιγμεί τις άπληστες ψυχικές ικανότητες.

Πλήρης αντικειμενικότητα εμπλέκει ριζική καταστροφή του κάθε τι μη ανθρώπινου που φορτωνόμαστε μέσα μας, εκμηδένιση υποσυνείδητων ατόμων, απόλυτο θάνατο της διπλής παρανθρώπινης φύσης, ριζική κονιορτοποίηση όλων των αναμνήσεων επιθυμίας.

Έτσι λοιπόν, αγαπημένοι φίλοι, οποιοσδήποτε μπορεί να έχει κατορθώσει την ιερή ατομικότητα χωρίς μ' αυτό να είναι πλέον ελεύθερος εντελώς από την διαδικασία της επιθυμίας. Το να καταστρέψουμε τις Τελεογκινόρες ταινίες, και ορισμένες άλλες αρχές που θα αναφέρω αργότερα, σημαίνει να εξαλείψουμε από τον ψυχισμό μας μέχρι και τους πιο άθλιους πόθους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αξίζει τον κόπο να ασκήσουμε το δικαίωμα να μετενσαρκωθούμε όταν αυτό έχει αποκτηθεί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι κύριοι και κυρίες που με ακούτε. Κάθε παραίσθηση, είναι επιτρεπτή στις μετενσαρκωνόμενες ψυχές· δίχως άλλο, είναι προτιμότερο να αναφωνούμε με τον Ιησού: Πατέρα μου, εάν είναι δυνατόν, πάρε από έμενα αυτό το ποτήρι, άλλα ας μη γίνει η θέληση μου, αλλά η δική σου.

Τις στιγμές που συνομιλώ μαζί σας εδώ, μέσα σε αυτό το στούντιο του σπιτιού μου που είναι και δικό σας, μου έρχεται στην μνήμη κάτι πολύ ενδιαφέρον: Κάποια νύχτα συνέβη να με καλέσει τηλεπαθητικά μία ομάδα Δασκάλων της Αξιοσέβαστης Μεγάλης Λευκής Στοάς.

Εγκατέλειψα το φυσικό σώμα, και όλα τα μέρη του Εσωτερικού μου Είναι ολοκληρωμένα και ντυμένα με τα υπαρξιακά σώματα του Είναι, έπρεπε να συμπαρίστανται στο κάλεσμα.

Αιωρούμενος στο διάστημα ακούμπησα απαλά στην ταράτσα ενός μεγάλου κτιρίου με υποδέχτηκαν οι μύστες της απόκρυφης αδελφότητας με αναφωνήσεις χαράς λέγοντας: έχει έρθει ο Αρχάγγελος Σαμαέλ και μετά από τα γνωστά αγκαλιάσματα και χαιρετισμούς, ρωτήθηκα με τον ακόλουθο τρόπο: Εσύ σαν Αβατάρας της νέας εποχής του Υδροχόου, πρέπει να μας απαντήσεις όσον αφορά την καταλληλότητα ή ακαταλληλότητα να παραδώσουμε στην γήινη ανθρωπότητα τα κοσμικά σκάφη. Η απάντησή σας έχει μεγάλη ευθύνη.

Γονατισμένος, είδα λοιπόν με την διαστημική μου αίσθηση την χρήση που οι γήινοι θα μπορούσαν να κάνουν στο μέλλον σε αυτά τα σκάφη.

Το μάτι του Dhagma λοιπόν μου επέτρεψε να δω μέσα σε αυτά τα σκάφη, σε ένα άμεσο μέλλον, εμπορευόμενους, πόρνες, δικτάτορες κτλ να ταξιδεύουν στους άλλους πλανήτες του ηλιακού συστήματος, φέρνοντας την διχόνοια σε άλλες γωνιές του σύμπαντος κτλ.

Αισθανόμενος σε αυτές τις στιγμές την ευθύνη που βάρυνε πάνω στους ώμους μου, απευθύνθηκα στον Πατέρα μου που βρίσκεται στο κρυφό λέγοντας: Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν απομάκρυνε από μένα αυτό το ποτήρι, αλλά ας μη γίνει η θέληση μου άλλα η δική σου.

Εκείνα τα λόγια ήχησαν στους εννέα ουρανούς, από σφαίρα, σε σφαίρα, από κόσμο σε κόσμο.

Πέρασαν τα χρόνια και όλα λύθηκαν. Ο Πατέρας μου που είναι στο κρυφό έδωσε την κατάλληλη απάντηση. Επιλογή από ανθρώπινο προσωπικό. Να παραδώσουμε αυτά τα σκάφη σε ορισμένες πολύ εκλεκτές ομάδες της ανθρωπότητας. Δεν περιττεύει να πούμε στους φίλους μας πως ήδη ορισμένες απομονωμένες ομάδες ανθρώπων, κατέχουν αυτή την τάξη διαστημικών οχημάτων.

Σε μία απρόσιτη περιοχή των Ιμαλαΐων, όπου δεν θα μπορέσουν ποτέ να φθάσουν οι κομμουνιστές επιδρομείς, υπάρχει μία κοινότητα από

Λάμας, που έλαβαν ορισμένη ποσότητα από τέτοια κοσμικά σκάφη, με τα όποια ταξιδεύουν σε άλλους κόσμους του διαστήματος.

Αυτοί οι Λάμας, που είχαν την ευτυχία να λάβουν τόσο πολύτιμα δώρα, είναι ιερά άτομα, άνθρωποι με ανεπτυγμένο το Χρυσό Έμβρυο, υπάρξεις που μετενσαρκώνονται.

Έτσι λοιπόν φίλοι μου, εμείς πρέπει να κάνουμε πάντα την θέληση του Πατέρα, ποτέ την δική μας. Όποιοι μετενσαρκώνονται μπορούν να διαλέξουν, σύμφωνα με τον νόμο του Κάρμα, τις συνθήκες ζωής που θέλουν, φυσικά χωρίς να βγουν από τον Καρμικό νόμο, άλλα είναι προτιμότερο ο Πατέρας μας που βρίσκεται στο κρυφό να διαλέξει για μας το πιο κατάλληλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας έχει ειπωθεί πως και οι Θεοί επίσης κάνουν λάθη. Ποιος θα ήταν τότε αυτός που δεν κάνει λάθος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, αυτή η ερώτηση μου φαίνεται πραγματικά σημαντική και θα της δώσουμε την κατάλληλη απάντηση ικετεύω προσοχή σε όλο το ακροατήριο.

Μόνο ο Πατέρας που είναι στο κρυφό δεν κάνει λάθος, αυτός είναι αλάνθαστος, πάνσοφος και παντοδύναμος.

Γι' αυτό και επιμένω στην αναγκαιότητα να κάνουμε την θέληση του Πατρός, τόσο στους ουρανούς όσο και στην Γη.

Όταν κάποιος ξεχνάει τον Πατέρα του που βρίσκεται στο κρυφό πράττει σφάλματα. Καλύτερο είναι να συμβουλευόμαστε και ν' αφήνουμε τα πάντα στα χέρια του Πατρός.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο χρυσό έμβρυο και την συνείδηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στο χρυσό έμβρυο και την συνείδηση, διότι εκείνο είναι η ίδια η οργανωμένη Ου-

σία, η ίδια αντικειμενικοποιημένη συνείδηση, ριζικά απελευθερωμένη από κάθε υποσυνείδητη διαδικασία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, η Δασκάλα Η.Ρ.Β. είπε, πως ο μόνος τρόπος για να μην υποφέρουμε σε αυτόν τον κόσμο είναι να πάψουμε να μετενσαρκωνόμαστε. Τι μπορείτε να μας πείτε εσείς όσον αφορά αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: θέλω να ξέρετε Κύριοι, πως η απόλυτη ευτυχία κατορθώνεται μόνο όταν έχει κανείς τον θεό μέσα του· θα μπορούσε κάποιος να ζει στο Νιρβάνα, τον κόσμο της ευτυχίας, άλλα εάν δεν έχει τον Θεό μέσα του δεν θα ήταν ευτυχής.

Θα μπορούσε κάποιος να πάψει να ενσαρκώνεται και αν δεν έχει τον Θεό μέσα, πάλι δεν θα ήταν ευτυχής.

Και να ζούσε κάποιος σε ένα βρωμερό μπουντρούμι μέσα στις πιο τρομερές δυστυχίες ή ευρισκόμενος στους κόσμους των κολάσεων, θα ήταν απεριόριστα ευτυχής έχοντας τον θεό μέσα του.

Δεν περιττεύει να σας υπενθυμίσουμε φίλοι, πως εκεί στους κόσμους των κολάσεων, ζουν μερικοί Δάσκαλοι ευσπλαχνίας, εργαζόμενοι για τους αποφασιστικά χαμένους, βοηθώντας, εξυπηρετώντας, άλλα καθώς έχουν τον Θεό μέσα τους, είναι ευτυχείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22: Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΡΟΠΗΣ

Φίλοι μου, κατά την σημερινή ομιλία θα πραγματευτούμε τον νόμο της υποτροπής.

Όταν επιστρέφει το εγώ, όταν ξαναενσωματώνεται, τα πάντα συμβαίνουν ξανά έτσι όπως συνέβησαν, συν τις καλές ή κακές συνέπειες.

Αναμφίβολα υπάρχουν διάφορες μορφές του μεγάλου νόμου της υποτροπής· σε αυτήν| την ομιλία προτιθέμεθα να μελετήσουμε αυτές τις διάφορες μορφές.

Επαναλαμβάνονται διάφορες σκηνές των προηγούμενων ζωών μας μία σε περισσότερο εξυψωμένες σπείρες, μια σε πιο χαμηλές ελικώσεις.

Η έλικα είναι η καμπύλη της ζωής και συμβολίζεται πάντα με το σαλιγκάρι. Εμείς είμαστε κακά σαλιγκάρια μέσα στην αγκαλιά του Πατρός.

Προδήλως αναπτυσσόμαστε, εξελισσόμαστε ανοδικά και καθοδικά στην ελικοειδή γραμμή της ύπαρξης.

Άλλη μορφή της υποτροπής, μπορούμε να αποδείξουμε στην ιστορία της Γης και των φυλών της.

Η πρώτη υποφυλή της τωρινής μας Αρίας φυλής, αναπτύχθηκε στο κεντρικό οροπέδιο της Ασίας και είχε έναν δυνατό εσωτεριστικό πολιτισμό. Η δεύτερη υποφυλή άνθισε στα Νότια της Ασίας στην πριν των Βεδών εποχή και τότε έγινε γνωστή η σοφία των Ρίσις του Ινδοστάν

και οι λαμπρότητες της αρχαίας Κινέζικης αυτοκρατορίας κτλ. Η τρίτη υποφυλή αναπτύχθηκε θαυμάσια στην Αίγυπτο, την Περσία, Χαλδαία κτλ. Η τετάρτη υποφυλή έλαμψε με τον πολιτισμό της Ελλάδας και της Ρώμης. Η πέμπτη εκδηλώθηκε τέλεια στην Γερμανία, Αγγλία και άλλες χώρες. Η έκτη ήταν το αποτέλεσμα της αναμίξεως των Ισπανών με τις αυτόχθονες φυλές της Αμερικής. Η έβδομη εκδηλώνεται τέλεια στο αποτέλεσμα όλων αυτών των διαφόρων αναμίξεων των φυλών, έτσι όπως σήμερα μπορούμε να αποδείξουμε στην περιοχή των Ηνωμένων Πολιτειών.

Φαινομενικά τα επτά κλαδιά του Αρίου κορμού ήδη υπάρχουν πλήρως και αυτό είναι εντελώς αποδεδειγμένο.

Οι μελέτες που έχουμε πραγματοποιήσει στον αιτιατό κόσμο μας επέτρεψαν να διαπιστώσουμε σωστά συγκεκριμένα γεγονότα εκπληκτικά για την τωρινή ανθρωπότητά μας.

Καθώς κάθε μία από τις μεγάλες φυλές πού έχουν υπάρξει στον κόσμο, έχουν τελειώσει πάντα με έναν μεγάλο κατακλυσμό· μπορούμε λογικά να συμπεράνουμε πώς ή δική μας Αρία φυλή θα πρέπει να τελειώσει πολύ γρήγορα, επίσης με άλλον τρομερό κατακλυσμό.

Μιλάμε για τον νόμο της υποτροπής σε μία ανώτερη μορφή και θα συνεχίσουμε συγκεκριμενοποιώντας για καλύτερη κατανόηση.

Μετά από την μεγάλη καταστροφή πού πλησιάζει, η Γη θα ξανακατοικηθεί με εκλεκτούς ανθρώπους.

Φθάνοντας σε αυτό το σημείο τής ομιλίας μας, πρέπει να σας πω με εμφατικό τρόπο, πώς η μελλοντική φυλή που θα πρέπει να κατοικήσει την επιφάνεια της Γης, δημιουργείται τώρα σκόπιμα από τούς αδελφούς τής απόκρυφης αδελφότητας.

Το Modus operandi αυτής της νέας δημιουργίας είναι πολύ ειδικό.

Θέλω να ξέρετε πώς κοσμικοί ταξιδιώτες προερχόμενοι από άλλους κόσμους, μας επισκέπτονται συχνά και ήδη παίρνουν τον εκλεγμένο σπόρο των ανθρωποειδών.

Εδώ και καιρό μερικές εφημερίδες τής Βραζιλίας έδωσαν μία πολύ ενδιαφέρουσα πληροφορία: Κάποιος Βραζιλιάνος γεωργός, ο όποιος εργαζότανε πυρετωδώς οργώνοντας την γη, συνελήφθη ξαφνικά από μερικούς εξωγήινους οι όποιοι τον οδήγησαν στο εσωτερικό ενός κοσμικού σκάφους, το όποιο είχε προσγειωθεί σε ένα κοντινό μέρος μέσα στην ζούγκλα.

Εξαιρετικοί επιστήμονες, αδελφοί του διαστήματος, τον εξέτασαν προσεκτικά και μέχρι πού του πήραν λιγάκι αίμα με τον σκοπό τής ανάλυσης. Μετά έβαλαν τον χωρικό μέσα σε ένα ειδικό υπνοδωμάτιο του σκάφους. Ο χωριάτης εκείνος, αμήχανος, άτονος, μπερδεμένος, ξαπλωμένος πάνω σε ένα κρεβάτι, περίμενε κάτι δεν ξέρω τι.

Κάτι ασυνήθιστο συμβαίνει μετά, μία παράξενη γυναίκαμε επίχρυσα μαλλιά και δέρμα κίτρινο όπως των Κινέζων, χωρίς φρύδια, ξάπλωσε δίπλα στον εργάτη εκείνον και τον αποπλάνησε σεξουαλικά. Αφού τελείωσε η πράξη, έβγαλαν έξω από το σκάφος τον γεωργό και αυτό απομακρύνθηκε μέσα στο απέραντο διάστημα.

Πολλές άλλες παρόμοιες περιπτώσεις έχουν συμβεί σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Επί πλέον μιλούν συχνά για μυστηριώδεις εξαφανίσεις, ιπτάμενων ή ναυτικών πληρωμάτων πού έχουν χαθεί για πάντα και χωρίς καμία εξήγηση.

Όλα αυτά μάς καλούν να αναλογιστούμε· όλα αυτά μας κάνουν να καταλάβουμε πώς οι μεγαλύτεροι αδελφοί τής ανθρωπότητας, παίρνουν το σπέρμα για να το διασταυρώσουν με ανθρώπους άλλων κόσμων.

Έτσι είναι το πώς οι άγιοι Θεοί δημιουργούν ήδη την μεγάλη μελλοντική φυλή: ή έκτη φυλή-ρίζα πού πρόκειται να κατοικήσει την Γη μετά από την μεγάλη καταστροφή πού πλησιάζει.

Θα είναι ένας τύπος από νέους ανθρώπους, ανάμιξη από γήινους με εξωγήινους, λαμπρή ανθρωπότητα. Ιδού λοιπόν διακεκριμένοι αδελφοί, το προσωπικό με το όποιο θα πρέπει να φτιαχτεί η μελλοντική Ιερουσαλήμ, για την όποια μιλάει η Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη.

Είναι αναντίρρητο πώς τότε θα αναστηθούν οι δοξασμένοι εσωτεριστικοί πολιτισμοί τής αρχαιότητας.

Στην πρώτη υποφυλή της μελλοντικής μεγάλης φυλής-ρίζας, διά του νόμου της υποτροπής, θα αναβλύσουν μέσα από το χάος οι παντοδύναμοι πολιτισμοί της πρώτης Άριας υποφυλής, αλλά σε μία ανώτερου τύπου σπείρα. Στην μελλοντική δεύτερη υποφυλή, θα αναστηθεί ο πολιτισμός πού άνθισε στην παλαιά 'Ινδία, πριν από τις Βέδες και την αρχαιότατη Κίνα. Στην τρίτη υποφυλή, θα υπάρξει μία νέα Αίγυπτος, νέες πυραμίδες, νέος Νείλος και θα αναστηθεί ο Αιγυπτιακός πολιτισμός. Τότε θα μετενσαρκωθούν οι αρχαίοι Φαραώ και χιλιάδες από ψυχές προερχόμενες από εκείνη την δοξασμένη κουλτούρα θα επιστρέψουν ξανά από το Amenti με τον σκοπό να ξαναζήσουν τα ιερατικά μυστήρια της ηλιόλουστης χώρας του Kem. Επίσης θα ξαναλάμψουν σε εκείνη την εποχή τα μυστήρια τής Χαλδαίας, Ασσυρίας, Βαβυλωνίας, Περσίας κτλ, άλλα σε μία ανώτερη σπείρα μέσα στην μεγάλη ελικοειδή γραμμή της ζωής.

Στην τετάρτη υποφυλή της γης του αύριο, θα ξανααναστηθούν τα μυστήρια της Ελλάδας και της Ρώμης, με το πλεονέκτημα της ανώτερης σπείρας της ύπαρξης. Στην πέμπτη υποφυλή θα επανεμφανιστεί ορισμένη επικίνδυνη μηχανικότητα· θα αναστηθεί ο πολιτισμός των Εγγλέζων, Γερμανών κτλ, με τα πλεονεκτήματα του να είναι πιο πνευματώδης, για το συγκεκριμένο γεγονός ότι βρίσκεται τοποθετημένος

πάνω σε μία ανώτερη σπείρα. Στην προτελευταία υποφυλή εκείνης της μεγάλης ρίζας-φυλής του αύριο, θα μπορέσει να φανεί κάτι παρόμοιο με τον κόσμο των Λατίνων, με μία άποψη πιο ανώτερη, πιο αξιοπρεπή, πιο πνευματώδη. Η τελική υποφυλή εκείνης της μελλοντικής φυλής-ρίζας, αν και πολύ τεχνικοποιημένη δεν θα έχει τον χονδροειδή υλισμό αυτής της μαύρης εποχής του Κάλι Γιούγκα. Έτσι είναι λοιπόν, φίλοι το πως εργάζεται ο νόμος της υποτροπής, κινούμενος στην έλικα της ύπαρξης.

Ας σκεφτούμε τώρα τον νόμο της υποτροπής των κόσμων των έναστρων διαστημάτων, στο αμετάβλητο άπειρο.

Όλα όσα συνέβησαν στην γηραιά Σελήνη, σε αυτόν τον δορυφόρο πού φωτίζει την επιφάνεια της Γης κατά την διάρκεια των νυκτερινών ωρών, επαναλαμβάνονται ακριβώς τώρα από τον δικό μας πλανήτη.

Με άλλα λόγια θα βεβαιώσω το ακόλουθο: όλη η ιστορία της Γης και των φυλών της από το ξημέρωμα της ζωής, είναι μία επανάληψη της ιστορίας των Σεληνίων που κάποτε κατοίκησαν εκείνον τον δορυφόρο, όταν ακόμη ήταν ζωντανός και είχε ζωή σε αφθονία.

Δείτε λοιπόν κύριοι και κυρίες, πως εργάζεται ο νόμος της υποτροπής σε όλες τις γωνίες του άπειρου διαστήματος.

Ας περάσουμε τώρα στο να μελετήσουμε τον τρόπο του Μόντους Οπεράντι αυτού του μεγάλου νόμου, στο διανοητικό ζώο το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος.

Όταν ενσωματωνόμαστε ξανά, όταν γυρίζουμε, όταν επιστρέφουμε, επαναλαμβάνουμε λεπτομερώς όλα τα γεγονότα της περασμένης μας ή των περασμένων μας υπάρξεων.

Υπάρχουν υποκείμενα αυστηρής επανάληψης, συγκεκριμένες περιπτώσεις από εγώ που επιστρέφουν κατά την διάρκεια πολλών αιώνων στον κόλπο κάποιας ίδιας οικογένειας, πόλης ή έθνους.

Αυτοί είναι εκείνοι που επειδή επαναλάμβαναν ασταμάτητα τα ίδια, μπορούν να προλέγουν με απόλυτη διαύγεια αυτό που τους περιμένει στο μέλλον. Αυτοί είναι εκείνοι που μπορούν να λένε, παραδείγματος χάριν: θα παντρευτώ στα 30 χρόνια μου, θα έχω μία γυναίκα αυτού του χρώματος, αυτού του αναστήματος, τόσα παιδιά, ο πατέρας μου θα πεθάνει σε αυτήν την ηλικία, η μητέρα μου σε αυτήν την άλλη, η δουλειά μου θα αποδώσει ή θα αποτύχει κτλ και είναι φανερό πως όλα αυτά έρχονται να συμβούν με εκπληκτική ακρίβεια.

Είναι άτομα που ξέρουν τον ρόλο τους από το τόσο που τον επαναλαμβάνουν, που δεν τον αγνοούν, και αυτό είναι όλο.

Μπαίνουν σε αυτήν την υπόθεση επίσης τα παιδιά θαύματα που τόσο εκπλήσσουν τους ανθρώπους της εποχής τους· γενικά, πρόκειται για εγώ που ήδη ξέρουν το επάγγελμά τους από μνήμης και που όταν επιστρέφουν, το κάνουν ως εκ θαύματος από τα πρώτα χρόνια της παιδικής τους ηλικίας.

Είναι εκπληκτικός ο νόμος της υποτροπής. Τα κανονικά άτομα, κοινά και συνηθισμένα, επαναλαμβάνουν πάντα τα ίδια δράματα τους οι κωμικοί την μία και μια άλλη φορά σε κάθε μία από τις διαδοχικές τους ζωές, επαναλαμβάνουν τις ίδιες τις γελωτοποιίες τους, οι διεστραμμένοι ξαναενσωματώνονται συνεχώς για να επαναλάβουν ασταμάτητα τις ίδιες τραγωδίες.

Όλα αυτά τα ίδια γεγονότα των επανειλημμένων υπάρξεων, συνοδεύονται πάντα από τις καλές ή κακές συνέπειες, σύμφωνα με τον νόμο της αίτιας και του αποτελέσματος.

Θα γυρίσει ο δολοφόνος να δει πάλι τον εαυτό του στην ανατριχιαστική ευκαιρία να δολοφονήσει, αλλά θα δολοφονηθεί· θα γυρίσει ο κλέφτης να δει τον εαυτό του με την ίδια ευκαιρία να κλέψει, άλλα θα μπει στην φυλακή· θα αισθανθεί ο ληστής την ίδια επιθυμία να τρέξει, να χρησιμοποιήσει τα πόδια του για το έγκλημα, αλλά δεν θα έχει πό-

δια, θα γεννηθεί ανάπηρος ή θα τα χάσει σε κάποια τραγωδία. Θα θελήσει ο εκ γενετής τυφλός να δει τα πράγματα της ζωής, εκείνα που πιθανόν τον οδήγησαν στην σκληρότητα κτλ, άλλα δεν θα μπορέσει να δει· θα αγαπήσει η γυναίκα τον ίδιο σύζυγο της περασμένης της ζωής, εκείνον που πιθανόν εγκατέλειψε στο κρεβάτι της αρρώστιας για να πάει με οποιοδήποτε άλλο υποκείμενο, άλλα τώρα το δράμα θα επαναληφθεί αντιστρόφως και το υποκείμενο των ερώτων της θα φύγει με άλλη γυναίκα, αφήνοντάς την εγκαταλελειμμένη· ο κλέφτης των δρόμων θα ξανανιώσει την επιθυμία να τρέξει, να φύγει, θα θρηνήσει πιθανόν σε κατάσταση παραληρήματος του νου, ξαναντυμένος με ένα νέο σώμα πιθανόν θηλυκής φύσεως, θα έχει παράξενα παραληρήματα, δεν θα μπορεί να φύγει από τον ίδιο του τον εαυτό, θα τρελαθεί, θα είναι ένας νοητικά άρρωστος κτλ. Έτσι φίλοι, έτσι δουλεύει ασταμάτητα ο νόμος της υποτροπής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μια χώρα που επηρεάστηκε από την βία τόσο καιρό, οφείλεται στον νόμο της υποτροπής;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Προδήλως, η βία του πλήθους, σε αυτήν την χώρα, ήταν η επανάληψη παρόμοιων βιαιοτήτων που συνέβησαν σε ένα παρελθόν χαώδες· σκεφτείτε τους εμφύλιους πολέμους που συνέβησαν σε περασμένες εποχές σε σχέση με την βία που συνέβη μετά· πόλεμος πολιτικών κομμάτων της δεξιάς και της αριστεράς, επαναλαμβανόμενες στο παρόν σαν αποτέλεσμα του παρελθόντος· ιδού ο νόμος της υποτροπής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, εάν ένα πρόσωπο ήταν σωστό, εάν έχει συμπεριφερθεί όπως ο κάθε πολίτης στην τήρηση των καθηκόντων του, πως θα δρούσε σε αυτόν ο νόμος της υποτροπής στην επόμενη επιστροφή του;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι μου, μη μου πείτε πως αυτός ο τύπος υπήρξε ένα υπόδειγμα αρετών, ένα πηγάδι αγιότητας. Όσο υπέροχος πολίτης και

αν υπήρξε, είχε τα πολύ ανθρώπινα του σφάλματα, τις σκηνές του, τα δράματα του κτλ και είναι φανερό πως σε όλα αυτά υπάρχει επανάληψη της νέας του ύπαρξης συν τις συνέπειες· έτσι είναι πως δρα ο νόμος της υποτροπής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, υπάρχει ορισμένη σύγχυση όσον αφορά την σχέση ανάμεσα στον νόμο του Κάρμα και στο νόμο της υποτροπής, διότι έχω την αντίληψη πως με το τέλος του Κάρμα θα τελείωνε ο νόμος της υποτροπής, θα θέλατε να μου ξεκαθαρίσετε αυτό το σημείο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να υπάρξει σύγχυση ανάμεσα στους νόμους της υποτροπής και του Κάρμα, δεδομένου ότι και οι δύο είναι το ίδιο με διαφορετικό όνομα. Αναμφίβολα το Κάρμα εργάζεται πάνω σε σταθερές βάσεις δεν είναι παρά ένα αποτέλεσμα της αίτιας που εμείς οι ίδιοι σπέρνουμε· γι' αυτό, πρέπει να επαναλαμβάνεται το γεγονός καθεαυτό, συν τα καλά ή κακά αποτελέσματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, άτομα που φαινομενικά δεν έχουν κάνει κακό σε κανέναν, υποφέρουν από οικονομικές ελλείψεις. Έχει αυτό σχέση με τον νόμο της υποτροπής;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι φίλοι, κύριοι και κυρίες, ο Πατέρας που βρίσκεται στο κρυφό μπορεί να βρίσκεται κοντά σε εμάς ή μακριά. Όταν το παιδί βαδίζει άσχημα, ο Πατέρας απομακρύνεται και τότε εκείνο πέφτει σε δυστυχία, υποφέρει από έλλειψη χρήματος, περνάει τρομερές ανάγκες, δεν εξηγείται από μόνη της η αίτια της δυστυχίας του. Είναι φανερό πως αυτά τα άτομα πιστεύουν ότι δεν έχουν κάνει κακό σε κανέναν. Εάν αυτοί θυμόνταν τις περασμένες τους ζωές θα μπορούσαν να διαπιστώσουν από μόνοι τους, το συγκεκριμένο γεγονός πως περπάτησαν από μονοπάτια απώλειας πιθανόν να παραδόθηκαν στα οινοπνευματώδη, στην λαγνεία, στην μοιχεία κτλ.

Ο Πατέρας που είναι στο κρυφό, το ίδιο μας το Θεϊκό πνεύμα μπορεί να μας δώσει ή να μας στερήσει. Αυτός ξέρει πολύ καλά αυτό που μας αξίζει και εάν τωρινά δεν έχουμε χρήματα, είναι διότι Αυτός δεν θέλει να μας τα δώσει, μας τιμωρεί για το καλό μας.

Μακάριος ο άνθρωπος τον οποίο τιμωρεί ο Θεός. Ο Πατέρας που αγαπάει το παιδί του το τιμωρεί πάντα για το καλό του.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση αυτής της ερώτησης, το θύμα των ταλαιπωριών θα επαναλάβει τις σκηνές του παρελθόντος, συν τις συνέπειες: φτώχεια, πόνος κτλ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ο Νόμος της υποτροπής τελειώνει με τις 108 ζωές;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, αφού συμπληρωθεί ο κύκλος των ανθρώπινων υπάρξεων που έχουν καθοριστεί για κάθε ψυχή, συμπληρώνεται επίσης ο νόμος της υποτροπής στις αβύσσους των Κολάσεων, επαναλαμβάνονται σκηνές ανθρωποειδών, ζωώδεις καταστάσεις, φυτοειδείς και ορυκτοειδείς.

Πριν φθάσουμε την ανθρωποειδή κατάσταση, περνάμε από το ορυκτό το φυτικό και ζωικό βασίλειο· αλλά μπαίνοντας στην άβυσσο αφού έχει λήξει ο κύκλος των ανθρώπινων υπάρξεων, επαναλαμβάνονται εκ νέου οι ζωώδεις φυτικές και ορυκτές καταστάσεις. Έτσι εργάζεται ο νόμος της υποτροπές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Αυτός που κατορθώνει να ελευθερωθεί από τον τροχό του Σαμσάρα δεν επαναλαμβάνει πλέον τον νόμο της υποτροπής;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα απαντήσω στην κυρία που έχει κάνει την ερώτηση. Θέλω να ξέρετε κύριοι και κυρίες, πως ο νόμος της υποτροπής, στην ανώτερη του μορφή, αντιστοιχεί στο νόμο της Κατάνθια, του ανώτερου Κάρμα.

Οι άγιοι Θεοί πρέπει να επαναλαμβάνουν κοσμικές σκηνές των αρχαίων Μαχαμβαντάρας σε κάθε καινούργια μεγάλη ήμερα που ξημερώνει, συν τις συνέπειες.

Να θυμάστε πως και οι Θεοί επίσης κάνουν λάθη. Εκείνα τα ιερά άτομα που στην παρούσα γήινη περίοδο έχουν δώσει το βδελυρό όργανο Κουνταρτιγουαδόρ στην ανθρωπότητα, επαναλαμβάνοντας παρόμοια δράματα, θα πληρώσουν τα σφάλματα τους στο μελλοντικό Μαχαμβαντάρα.

Η τωρινή γη μας, μαζί με την ανθρωπότητα που την κατοικεί, είναι το αποτέλεσμα κοσμικού Κάρμα και επαναλαμβάνει ασταμάτητα τις ιστορικές περιόδους της αρχαίας σελήνης, μαζί με τα κοσμικά αποτελέσματα.

Κάθε μεγάλος μυημένος θα μπορέσει να διαπιστώσει από μόνος του το συγκεκριμένο γεγονός, ξεκάθαρα και τελειωτικά, πώς οι αρχαίοι κάτοικοι της Σελήνης υπήρξαν αληθινά σκληροί και ανηλεείς.

Τα αποτελέσματα τα έχουμε εν όψη, στις μαύρες σελίδες της μαύρης ιστορίας του θλιμμένου γήινου κόσμου μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, ποιοι είναι αυτοί που είναι ελεύθεροι από τον νόμο της υποτροπής;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κοιτάξτε τον νόμο της υποτροπής στις ανώτερες και κατώτερες απόψεις της μεγάλης ζωής. Μπορούμε να διαβεβαιώσουμε επίσημα πως απελευθερώνονται από τον νόμο της υποτροπής μόνο εκείνοι που κατορθώνουν να κρυσταλλώσουν στην εσωτερική τους φύση τις τρεις πρωταρχικές δυνάμεις του σύμπαντος.

Ο Ιερός Απόλυτος Ήλιος θέλει να κρυσταλλώσει στον κάθε ένα από εμάς αυτές τις τρεις πρωταρχικές δυνάμεις· ας συνεργαστούμε με Αυτόν και τις άγιες προθέσεις του και θα μένουμε για πάντα ελεύθεροι από τον νόμο της υποτροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23: ΤΟ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ

Φίλοι μου, θα μιλήσουμε σήμερα εκτενώς, όσον αφορά την σπειροειδή γραμμή της ζωής.

Πολλά έχουν λεχθεί όσον αφορά την διδασκαλία της μετεμψύχωσης των ψυχών, εκτεθειμένη από τον Κύριο Κρίσνα στην Ιερή γη των Βεδών περί τα χίλια χρόνια πριν τον Ιησού Χριστό.

Ήδη σε περασμένες ομιλίες, έχουμε εκθέσει όλες αυτές τις διαδικασίες του τροχού του Σαμσάρα.

Έχουμε πει με πλήρη διαύγεια, έχουμε επαναλάβει μέχρι κορεσμού, πως σε κάθε ψυχή καθορίζουν 108 ζωές για την εσωτερική της αυτοπραγμάτωση.

Αναντίρρητα εκείνοι που αποτυγχάνουν κατά την διάρκεια του κύκλου της εκδήλωσής τους, εκείνοι που δεν κατορθώνουν την αυτοπραγμάτωση μέσα στον αριθμό των καθορισμένων υπάρξεων, είναι φανερό πως κατέρχονται μέσα στο βυθισμένο ορυκτό βασίλειο, στο ινδοστανικό Αβίτσι, στα Τάρταρα κατά τους Έλληνες, στο Ρωμαϊκό Αβέρνο.

Καταλήγει απτό και αποδεδειγμένο πως η καθοδική εξέλιξη μέσα στα σωθικά του πλανήτη στον οποίο ζούμε, είναι τρομακτικά οδυνηρή.

Να ανακεφαλαιώνουμε διαδικασίες ζωώδεις, φυτικές και ορυκτές κατά τρόπο ειλικρινά εκφυλισμένο, δεν είναι οπωσδήποτε πολύ ευχάριστο.

Βεβαιώσαμε επίσης σε περασμένες μας ομιλίες, πως μετά από τον δεύτερο θάνατο, η Ουσία, αυτό που έχουμε από ψυχή, ανεβαίνει ξανά εξελικτικά αρχίζοντας από το ορυκτό βασίλειο έως το διανοητικό ζώο το λανθασμένα ονομαζόμενο άνθρωπος, περνώντας από τις βαθμίδες του φυτικού και ζωικού.

Δίχως άλλο, υπάρχει κάτι σε αυτόν τον νόμο της μετεμψύχωσης των ψυχών που δεν έχουμε πει· εκθέσαμε τον νόμο της αιώνιας επιστροφής, έχουμε αναφέρει αυτόν τον άλλον νόμο τον γνωστό σαν υποτροπή άλλα πρέπει να διευκρινίσουμε πως αυτοί οι δύο αναφερθέντες νόμοι, εκτυλίσσονται και αναπτύσσονται πάνω στην σπειροειδή γραμμή της ζωής.

Αυτό σημαίνει πως κάθε κύκλος εκδήλωσης διαδικάζεται σε σπείρες κάθε φορά πιο υψηλές μέσα στην μεγάλη σπειροειδή γραμμή του σύμπαντος.

Όπως και να το παίρνετε αυτό επίσης συνηθίζει να είναι λίγο αφηρημένο, βρίσκομαι στην ανάγκη να το διευκρινίσω καλύτερα, ώστε όλοι σας να μπορέσετε να κατανοήσετε βαθειά την διδασκαλία.

Ξεφεύγοντας η Ουσία μετά από τον δεύτερο θάνατο, βγαίνοντας ξανά στο φως του Ήλιου, προδήλως μετατρεμμένη σε Γκνόμο, θα πρέπει να ξαναρχίσει μία νέα διαδικασία ανοδικής εξέλιξης αλλά μέσα σε μία ανώτερη οκτάβα. Αυτό σημαίνει πως αυτό το στοιχειώδες ορυκτό πλάσμα θα βρεθεί αναμφίβολα μέσα στο ορυκτό βασίλειο με μία ανώτερη κατάσταση συνείδησης από αυτήν που είχε όταν άρχιζε μία παρόμοια ανοδική εξέλιξη στον προηγούμενο κύκλο εκδήλωσης.

Προχωρώντας με αυτές τις εξηγήσεις δεν πρέπει να ξεχνάτε πως οποιοσδήποτε κύκλος εκδήλωσης συμπεριλαμβάνει ανοδικές εξελίξεις στο ορυκτό, φυτικό, ζωικό και ανθρώπινο βασίλειο (σε αυτό το τελευταίο μας προσδιορίζουν πάντα 108 υπάρξεις). Εάν εξετάσουμε ένα σαλιγκάρι, θα δούμε καμπύλη πάνω σε καμπύλη κάτι παρόμοιο με

την σκάλα σπειροειδούς τύπου είναι επόμενο πως κάθε ένας από αυτούς τους κύκλους εκδήλωσης αναπτύσσεται σε καμπύλες κάθε φορά πιο υψηλές.

Τώρα θα εξηγήσετε στον εαυτό σας για ποιόν λόγο υπάρχει τόση ποικιλία από στοιχειώδη ορυκτά, φυτικά, ζωικά και διάφοροι βαθμοί ευφυΐας ανάμεσα στα ανθρωποειδή.

Αναντίρρητα είναι πολύ μεγάλη η διαφορά ανάμεσα στα στοιχειώδη των ορυκτών τα όποια για πρώτη φορά αρχίζουν σαν τέτοια και εκείνων τα όποια ήδη έχουν επαναλάβει την ίδια διαδικασία πολλές φορές.

Το ίδιο μπορούμε να πούμε για τα στοιχειώδη των φυτών και των ζώων ή για τα ανθρωποειδή.

Καθώς οι κύκλοι εκδήλωσης είναι πάντα τρεις χιλιάδες, ο τελευταίος από αυτούς βρίσκεται πραγματικά σε μία πολύ υψηλή οκτάβα.

Εκείνες οι Ουσίες που δεν κατόρθωσαν την μαεστρία μέσα στις τρεις χιλιάδες βόλτες του τροχού (του Σαμσάρα), αφομοιώνονται μέσα στον παρθενικό τους σπινθήρα για να βυθιστούν τελειωτικά μέσα στους κόλπους του Παγκόσμιου Πνεύματος της ζωής.

Είναι πρόδηλο, απτό και προφανές, πως κατά την διάρκεια των κύκλων της κοσμικής εκδήλωσης, πρέπει να περάσουμε από όλες τις πρακτικές εμπειρίες της ζωής.

Αναμφίβολα, οποιαδήποτε Ουσία που έχει περάσει από τους τρεις χιλιάδες κύκλους της εκδήλωσης, έχει δοκιμάσει επίσης τρεις χιλιάδες φορές την φρίκη της αβύσσου και κατά συνέπεια έχει καλυτερεύσει και αποκτήσει αυτοσυνείδηση.

Έτσι λοιπόν αυτές οι Ουσίες έχουν εκ των πραγμάτων, πλήρες δικαίωμα στην θεία ευτυχία. Δυστυχώς δεν θα απολαύσουν την μαεστρία δεν την απέκτησαν και γι' αυτό δεν την έχουν.

Ήδη σε προηγούμενες ομιλίες, είπαμε πως δεν ενδιαφέρει σε όλες τις θείες μονάδες ή παρθενικούς σπινθήρες η μαεστρία.

Φανερά δεν είναι οι παρθενικοί σπινθήρες ή οι θείες μονάδες αυτές που υποφέρουν, αλλά η Ουσία, η απορροή των αναφερθέντων σπινθήρων, αυτό που έχουμε από ψυχή ο κάθε ένας από εμάς.

Οι πόνοι που έχει περάσει κάθε Ουσία, βεβαίως καταλήγουν να είναι καλά αμειβόμενες διότι σε αντάλλαγμα τόσων οδυνών αποκτάται αυτοσυνείδηση και ευτυχία χωρίς όρια.

Η μαεστρία είναι διαφορετική, κανείς δεν θα μπορούσε να κατορθώσει την μύηση χωρίς τους τρεις παράγοντες της επανάστασης της συνείδησης, εκφρασμένους ξεκάθαρα από τον Κύριό Μας, τον Χριστό: Αυτός που θέλει να έρθει προς τα εμένα, να απαρνηθεί τον εαυτό του, να πάρει τον σταυρό του και να με ακολούθησει.

Να απαρνηθείς τον εαυτόν σου, σημαίνει διάλυση του ΕΓΩ. Να πάρουμε τον σταυρό, να τον ρίξουμε πάνω στους ώμους μας, σημαίνει να εργαστούμε με την σεξο-γιόγκα, με την Μαϊτούνα, με την σεξουαλική μαγεία. Να ακολουθήσουμε τον Χριστό, ισούται με το να θυσιαζόμαστε για την ανθρωπότητα, να δώσουμε την ζωή μας για να ζήσουν οι άλλοι .

Οι παρθενικοί σπινθήρες που δεν έφθασαν την μαεστρία κατά την διάρκεια των τριών χιλιάδων κύκλων της εκδήλωσης, βλέπουν τους Δασκάλους, τους θεούς, με μορφή όμοια με τον τρόπο που τα μυρμήγκια βλέπουν τα ανθρωποειδή.

Λένε οι παραδόσεις των Αζτέκας πως στο ξημέρωμα της ζωής, μαζεύτηκαν οι Θεοί εκεί στο Τεοτιχουακάν, με τον σκοπό να δημιουργήσουν τον Ήλιο. Βεβαιώνουν πως άναψαν μια μεγάλη φωτιά και πως μετά προσκάλεσαν τον Θεό του σαλίγκαρου να ριχθεί σε εκείνη την φωτιά, αλλά αυτός, μετά από τρεις προσπάθειες, είχε μεγάλο τρόμο.

Τα ιερά άσματα βεβαιώνουν επίσημα πως ο Θεός Πυώδης γεμάτος από μεγάλο κουράγιο, ρίχθηκε στην Φωτιά. Βλέποντας αυτό ο Θεός του σαλίγκαρου, μιμήθηκε το παράδειγμα του και τότε όλη η συνέλευση των σιωπηλών θεών, περίμενε για να δει τι συνέβαινε.

Διηγούνται οι παραδόσεις πως μέσα από την ζωντανή φωτιά, ανάβλυσε ξανά σχηματισμένος ο Πυώδης, μετατρεμένος στον Ήλιο που μας φωτίζει σήμερα.

Μετά από λεπτά, σε εκείνη την μεγάλη φωτιά, ανάβλυσε ο Θεός του σαλίγκαρου μετατρεμένος στην Σελήνη η όποια μας φωτίζει την νύχτα.

Αυτό σημαίνει αγαπητοί φίλοι, πως εάν θέλουμε να μετατραπούμε σε θεούς, σε δάσκαλους, οφείλουμε να μιμηθούμε τον Πυώδη, να κάψουμε το εγώ, μέσω της σεξουαλικής φωτιάς. Μόνο μέσω της φωτιάς πεθαίνει ο Πυώδης, το έμενα τον ίδιο, ο εαυτός.

Μόνο μέσω της φωτιάς, μπορούμε να μετατραπούμε σε ηλιακούς Θεούς τρομακτικά θεϊκούς.

Δυστυχώς δεν ενδιαφέρει η μαεστρία σε όλους τους παρθενικούς σπινθήρες· το μεγαλύτερο μέρος, τα εκατομμύρια των πλασμάτων που ζουν πάνω στην επιφάνεια της γης, προτιμούν το μονοπάτι του σαλίγκαρου, τον σεληνιακό δρόμο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, στην αρχή αυτής της σημαντικής ανάπτυξης, μας είπατε πως κατερχόμενη η Ουσία στους κόσμους των κολάσεων, ανακεφαλαιώνει λίγο λίγο ζωικές, φυτικές και ορυκτές καταστάσεις. Θα είχατε την καλοσύνη να μας εξηγήσετε την λέξη ανακεφαλαιώνω.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση στην ερώτηση του κυρίου: Θέλω ώστε εσείς φίλοι μου, να καταλάβετε

καλά αυτό που είναι ζωική, φυτική και αβυσσαλέα ορυκτή ανακεφαλαίωση.

Το να κατεβαίνει κανείς σε καθοδική εξέλιξη μέσα στα εντόσθια του θαμμένου κόσμου, είναι ριζικά διαφορετικό από το να εξελίσσεται ανοδικά πάνω στην επιφάνεια της γης.

Η ζωική ανακεφαλαίωση στην άβυσσο είναι τύπου καθοδικής εξέλιξης, εκφυλισμένου, οδυνηρού.

Η φυτική ανακεφαλαίωση μέσα στο εντόσθια της γης είναι τρομακτική· αυτοί που περνούν από τέτοιες διαδικασίες, μοιάζουν περισσότερο με σκιές που γλιστρούν απ' εδώ, απ' εκεί και παραπέρα με απερίγραπτα βάσανα. Η ανακεφαλαίωση της ορυκτής καθοδικής εξέλιξης μέσα στα εντόσθια του κόσμου στον όποιο ζούμε, είναι πιο πικρή από τον ίδιο τον θάνατο τα πλάσματα απολιθώνονται, ορυκτοποιούνται και διαλύονται αργά μέσα σε βάσανα αδύνατο να εξηγήσουμε με λόγια.

Μετά τον δεύτερο θάνατο η Ουσία ξεφεύγει, επανεμφανίζεται στο φως του Ήλιου, για να ανακεφαλαιώσει παρόμοιες διαδικασίες σε μορφή ανοδικής εξέλιξης, αθώες και ευτυχείς.

Να λοιπόν φίλοι μου η διαφορά ανάμεσα σε ανακεφαλαιώσεις της ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης.

Εν πάσει περιπτώσει, όλες αυτές οι ατελείωτες διαδικασίες ανοδικής και καθοδικής εξέλιξης είναι αποκλειστικά σεληνιακού τύπου και εκτυλίσσονται σαφώς μέσα στον παγκόσμιο σαλίγκαρο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας εξηγείτε εσείς πως με κάθε κύκλο υπάρξεων, τα στοιχειώδη στην διαδικασία της ανοδικής εξέλιξης αφυπνίζουν συνείδηση, διότι διαδικάζονται σε πιο υψηλές οκτάβες· αυτή η αφύπνιση συνείδησης είναι μήπως το αποτέλεσμα των βασάνων της καθοδικής εξέλιξης ή είναι το αποτέλεσμα της ανοδικής διαδικασίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένε φίλε, είναι καλό να εννοείτε εσείς πως η συνείδηση υποφέρει τόσο στις διαδικασίες της ανοδικής εξέλιξης όσο και της καθοδικής εξέλιξης, και πως γι' αυτό στην βάση τόσων προσπαθειών και θυσιών αφυπνίζεται διαδοχικά.

Εκατομμύρια ανθρωποειδών έχουν την συνείδηση βαθειά κοιμισμένη, άλλα μπαίνοντας στην άβυσσο μετά από τις 108 υπάρξεις οποιοδήποτε κύκλου εκδήλωσης, αφυπνίζονται αναπόφευκτα στο κακό και για το κακό.

Το ενδιαφέρον σε αυτήν την περίπτωση είναι πως έτσι κι' αλλιώς αφυπνίζονται, ακόμα και αν είναι για να δικαιολογήσουν τα σφάλματα τους στους κόσμους των κολάσεων.

Οποιοσδήποτε φωτισμένος διορατικός θα μπορούσε να διαπιστώσει από μόνος του το γεγονός πως τα αθώα στοιχειώδη είναι αφυπνισμένα στην θετική έννοια, ανοδικά εξελιγμένα.

Βλέπουμε λοιπόν, δύο τύπους αφυπνισμένης συνείδησης, πρώτον, αυτή των αθώων πλασμάτων της φύσης· δεύτερον, αυτή των καθοδικά εξελιγμένων ανθρωποειδών της αβύσσου.

Υπάρχει μία τρίτη τάξη αφυπνισμένων ανθρώπων· αναφέρομαι στους Δασκάλους, στους Θεούς, αλλά όμως δεν είναι αυτοί με τους όποιους αυτήν ακριβώς την στιγμή ασχολούμαστε.

Αναντίρρητα μέσα στον τροχό του Σαμσάρα, γυρίζοντας μαζί της, υπάρχουν αθώες αφυπνισμένες συνειδήσεις και επίσης αβυσσαλέα καθοδικά εξελιγμένα πλάσματα αφυπνισμένα στο κακό και για το κακό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, όταν αναφέρετε αυτό των πιο υψηλών οκτάβων σε πιο υψηλές σπείρες με συγχύζει, διότι είμαι συνηθισμένος να σκέπτομαι τις οκτάβες σε σχέση με τις μουσικές νότες που σχετίζονται με

την μετατροπή της φιδίσιας φωτιάς θα θέλατε να μου το ξεκαθαρίσετε αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αναμφίβολα οι οκτάβες του σαλίγκαρου διαδικάζονται μουσικά με τις νότες, ΝΤΟ, ΡΕ, ΜΙ, ΦΑ, ΣΟΛ, ΛΑ, ΣΙ, σε βαθμολογική μορφή. Εάν παρατηρήσουμε προσεκτικά μια σκάλα σπειροειδή, θα δούμε μία διαδοχή από καμπύλες κάθε φορά πιο υψηλές, κατά τέτοιο τρόπο που προηγούνται από τις πιο χαμηλές αυτός ο σχηματισμός, αυτή η διανομή των καμπύλων στην μορφή οποιασδήποτε σπείρας, είναι αρκετό για να καταλάβουμε πως μεταξύ οκτάβας και οκτάβας, υπάρχουν επίσης μουσικές παύσεις.

Σε κάθε μία από αυτές τις παύσεις, αντιστοιχεί μία κάθοδος αβύσσου. Οι τρεις χιλιάδες στροφές του τροχού αντηχούν ακατάπαυστα σαν μια μοναδική ολότητα μέσα στους ρυθμούς του Μαχαβάν και του Τσοταβάν, που διατηρούν το σύμπαν σταθερό στην πορεία του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, αφού η Ουσία είναι καλή, γιατί έρχεται να υποφέρει σε αυτόν τον κόσμο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι μου, η Ουσία αυτή καθεαυτή, βρίσκεται πιο πέρα από το καλό και το κακό είναι απολύτως αθώα, αγνή και υγιής.

Υποφέρει η Ουσία όταν μποτιλιάρεται μέσα στο εγώ, αλλά αφού αυτό διαλυθεί η Ουσία παύει να υποφέρει.

Βεβαίως οι Ουσίες του πλανήτη Γη έμειναν μποτιλιαρισμένες μέσα στο εμένα τον ίδιο, πράγμα που οφείλεται σε ένα σφάλμα των Θεών. Ήδη είπαμε σε περασμένες ομιλίες πως ορισμένα ιερά άτομα, με τον σκοπό να δώσουν σταθερότητα στον γεωλογικό φλοιό του κόσμου μας, έδωσαν στην ανθρωπότητα το βδελυρό όργανο Κουνταρτιγουαδόρ.

Όταν αυτό το όργανο εξαφανίστηκε, έμειναν οι συνέπειες μέσα σε κάθε άτομο και αυτές οι τελευταίες κρυσταλλώθηκαν μετατρεμένες

σε εγώ, ένα είδος δεύτερης φύσης μέσα στην οποία έμεινε μποτιλιαρισμένη αξιολύπητα η Ουσία.

Εάν δεν υπήρχε αυτή η δεύτερη φύση, η Ουσία θα ήταν ελεύθερη και ευτυχής· δυστυχώς υπάρχει, σαν αποτέλεσμα του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, λέγεται πως είμαστε παιδιά του θεού και πως ο θεός είναι τέλειος. Τότε, γιατί στέλνει τα παιδιά του να υποφέρουν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Απαντώ με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση αυτή την ερώτηση που έρχεται από το ακροατήριο. Κύριοι και κυρίες, έχει φθάσει η ώρα να ξέρετε πως όλοι εμείς είμαστε παιδιά του Διαβόλου.

Παρακαλώ σας ικετεύω να μην τρομάζετε· ήδη ξέρουμε πως ο κύριος Σατανάς ή Λούσιφερ Προμηθέας, είναι αποκλειστικά η σκιά της ίδιας μας της εσωτερικής Θεϊκότητας που προβάλλεται μέσα σε εμάς τους ίδιους για το καλό μας.

Είναι επόμενο πως ο Λούσιφερ είναι ο μέγας προπονητής που φέρουμε μέσα μας· γι' αυτό, η σεξουαλική ορμή κατά βάθος καταλήγει Λουσιφερική.

Δεν είναι λοιπόν ο Διάβολος όπως ήδη εξηγήσαμε σε περασμένες ομιλίες, εκείνο το φανταστικό πρόσωπο που μας παρουσιάζουν μερικές δογματικές αιρέσεις, παρά ο προσωπικός εκπαιδευτής του καθενός.

Είναι λοιπόν η Λουσιφερική δύναμη αυτή που οδηγεί τα ανθρωποειδή στην επιτυχία ή στην αποτυχία, στον εκφυλισμό ή στην αναγέννηση.

Από αυτή την άποψη, μπορούμε να διαβεβαιώσουμε πως εμείς είμαστε παιδιά του Διαβόλου, και αυτό λέγεται από τον Κύριό μας, τον Χριστό: Παιδιά του Διαβόλου είστε, είπε ο μέγας Δάσκαλος, διότι εάν ήσασταν παιδιά του Θεού, τα έργα του Θεού θα κάνατε. Είναι απαραίτητο να γίνουμε παιδιά του Θεού και αυτό είναι δυνατόν μόνο με τους

τρεις παράγοντες της επανάστασης της συνείδησης, έτσι όπως τους έχουμε αναφέρει σε αυτήν την ομιλία.

Παιδί του Θεού είναι ο κάθε ένας που φθάνει στην ανάσταση· αναλογιστείτε λοιπόν αυτά τα λόγια να μην κορδώνεστε πως είστε άγιοι ούτε ενάρετοι, διότι όλοι εσείς είστε παιδιά του Διαβόλου.

Φίλοι, ο Θεός δεν μας στέλνει ποτέ για να υποφέρουμε τις οδύνες· εμείς οι ίδιοι τις έχουμε δημιουργήσει, με τα ίδια μας τα σφάλματα και μέσω διαδοχικών γεννήσεων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, εάν είμαστε παιδιά του Διαβόλου, ποιος έχει περισσότερη εξουσία πάνω μας; ο Διάβολος ή ο Θεός;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με μεγάλη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση σε αυτήν την ερώτηση· έχουμε πει πως ο Δράκοντας είναι η σκιά του Εσωτερικού Θεού του κάθε ενός από εμάς· καταλήγει προφανές πως ο κάθε ένας από εμάς είναι παιδί αυτής της σκιάς, αυτού του δράκοντα και κατά συνέπεια, μέσα στην τωρινή κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, ο δράκοντας μας ελέγχει απόλυτα. Έτσι λοιπόν από την σχετική και περιστασιακή άποψη στην οποία βρισκόμαστε, ο Διάβολος έχει περισσότερη εξουσία πάνω μας απ' ότι ο ίδιος ο Θεός. Αυτό δεν σημαίνει πως ο Διάβολος είναι, πιο ισχυρός από τον θεό.

Όταν ο αθάνατος σπινθήρας ανασταίνεται σε εμάς, όταν μετατραπούμε σε τέκνα του Θεού, τότε τα πάντα θα είναι διαφορετικά· εκείνες τις μέρες θα έχουμε νικήσει τον δράκοντα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τι μου λέτε για τους αγγέλους, τους Μποδισάτβας και τους πεσμένους Δασκάλους; Τι σχέση έχουν αυτοί με την σπείρα της ζωής;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Διακεκριμένοι φίλοι, υπάρχει μία υπέρτατη στιγμή για όλα τα εκατομμύρια Ουσιών που κατοικούν το πρόσωπο της Γης.

Θέλω να αναφερθώ με εμφατικό τρόπο για την στιγμή κατά την όποια για πρώτη φορά αποφασίσαμε να μπούμε στον ηλιακό δρόμο, πολύ διαφορετικό οπωσδήποτε από το σεληνιακό μονοπάτι.

Σε όλα τα εκατομμύρια ή τρισεκατομμύρια των παρθενικών σπινθήρων έρχεται η ακριβής στιγμή, η κρίσιμη ώρα κατά την οποία πρέπει να αποφασίσουν για τον ηλιακό δρόμο ή για τον σεληνιακό σάλιγκαρο.

Όταν κάποιος εκ προθέσεως διαλέγει το μονοπάτι της κόψης του ξυραφιού, ο κύρος ερίφθη· μετά από αυτήν την στιγμή δεν ύπαρχε φάρμακο.

Εκείνοι που φθάνουν την μαεστρία και μετά θέλουν να γυρίσουν πίσω, για να μπουν στο σεληνιακό μονοπάτι, θα πρέπει να περάσουν από τρομαχτικές αιωνιότητες στους κόσμους των κολάσεων, μέχρι να κατορθώσουν μετά από πολλά δισεκατομμύρια ή τρισεκατομμύρια χρόνια, την εκμηδένιση των ανώτερων υπαρξιακών σωμάτων του Είναι και την καταστροφή του ζωώδους εγώ.

Αυτό σημαίνει πως σε μεγαλύτερο βαθμό συνείδησης, μεγαλύτερος βαθμός ευθύνης και αυτός που προσθέτει γνώση, προσθέτει πόνο.

Αναντίρρητα στους πεσμένους Μποδισάτβας, στους μαύρους αγγέλους, στους καταχθόνιους αρχαγγέλους, δηλαδή, στα αγγελικά ή θεϊκά πλάσματα τα βυθισμένα στην άβυσσο, για το έγκλημα να θέλουν να πάρουν το σεληνιακό μονοπάτι ενώ έχουν πλήρως προσδιοριστεί στο ηλιακό, θα πρέπει να υποφέρουν εκατομμύρια φορές πιο έντονα από ότι τα κοινά και συνηθισμένα άτομα.

Αφού κατορθωθεί η διάλυση των οχημάτων και του εγώ, θα ξαναρχίσει έτσι κι' αλλιώς η εξελικτική δουλειά από το ορυκτό, άλλα με ένα χρυσό έμβρυο και συνεπώς, με μεγαλύτερη συνείδηση από ότι τα άλλα στοιχειώδη της φύσης, μέχρι να φθάσουν στην κατάσταση του ανθρωποειδούς.

Αφού κατορθωθεί αυτός ο στόχος καθώς κατέχουν το χρυσό έμβρυο, αυτά τα πλάσματα θα πρέπει να επιστρέψουν στο ηλιακό μονοπάτι για να δημιουργήσουν εκ νέου τα ανώτερα τους υπαρξιακά σώματα και να επανακατακτήσουν την αγγελική ή αρχαγγελική κατάσταση κτλ που κάποτε απέρριψαν.

Άλλη είναι η τύχη των παρθενικών σπινθήρων που ποτέ δεν διάλεξαν τον ηλιακό δρόμο· αυτοί μετατρεμένοι σε απλά στοιχειώδη της φύσης, θα βυθιστούν με την Ουσία τους μέσα στον παγκόσμιο ωκεανό της ελεύθερης ζωής σε κίνηση.

Πρόκειται για υπάρξεις που προτίμησαν την στοιχειώδη ζωή, που δεν πόθησαν την μαεστρία, που πάντα απολάμβαναν μέσα στους κόλπους της μεγάλης φύσης και που τώρα, σαν σπινθηροβολήματα της θεϊκότητας επιστρέφουν για πάντα σε αυτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24: ΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Φίλοι μου συναθροισμένοι, απόψε, θα μελετήσουμε πολύ σοβαρά το ζήτημα αυτό των διαπραγματεύσεων.

Ας μου επιτραπεί η ελευθερία να σας πω πως δεν μιλάω για βέβηλες διαπραγματεύσεις, θέλω να αναφερθώ με εμφατικό τρόπο στις επιχειρήσεις του κάρμα.

Πριν απ' όλα είναι αναγκαίο ώστε οι άνθρωποι να εννοήσουν αυτό που είναι η σανσκριτική λέξη Κάρμα.

Δεν περιττεύει να διαβεβαιώσω πως αυτή καθεαυτή η λέξη, σημαίνει νόμο της δράσης και της συνέπειας. Προδήλως δεν υπάρχει αιτία χωρίς αποτέλεσμα, ούτε αποτέλεσμα χωρίς αίτια.

Οποιαδήποτε πράξη της ζωής μας, καλή ή κακή, έχει τις συνέπειες της.

Σήμερα αναλογίσθηκα στην δυστυχία του κόσμου μας· πόσο ευτυχή θα ήταν αυτά τα διανοητικά ανθρωποειδή εάν ποτέ δεν είχαν αυτό που ονομάζεται εγώ, έμενα τον ίδιο, ο εαυτός μου.

Είναι αναμφίβολο πως το εγώ διαπράττει αναρίθμητα σφάλματα, των όποιων το αποτέλεσμα είναι ο πόνος.

Εάν αυτά τα λογικά ανθρωποειδή ήταν απαλλαγμένα από το εγώ, θα ήταν απλώς ωραιότατα φυσικά στοιχειώδη, αθώα, αγνά, απεριόριστα μακάρια.

Φανταστείτε για μία στιγμή αγαπητοί φίλοι, μία τέτοια γη, κατοικημένη από εκατομμύρια αθώα ανθρωποειδή απαλλαγμένα από το εγώ και

κυβερνώμενα από θεϊκούς βασιλείς, θεούς, ιεροφάντες, Ντέβας κτλ.

Προδήλως ένας τέτοιος κόσμος θα ήταν βεβαίως ένας παράδεισος, ένας πλανήτης από μακάριους.

Κανέναν δεν μπορείς να υποχρεώσεις να μετατραπεί σε άνθρωπο με το ζόρι· όλα αυτά τα εκατομμύρια των ανθρωποειδών, αν και δεν είναι άνθρωποι στην πιο πλήρη έννοια της λέξης, θα μπορούσαν να είναι απεριόριστα ευτυχείς, εάν δεν είχε αναβλύσει στο εσωτερικό τους μία δεύτερη φύση κακεντρεχής και τρομερά διεστραμμένη.

Δυστυχώς οφειλόμενο όπως ήδη τόσο το έχουμε πει σε αυτές τις ομιλίες, στο λάθος κάποιων ιερών ατόμων, εμφανίστηκε μέσα σε κάθε υποκείμενο κάτι αφύσικο: ορισμένα απάνθρωπα στοιχεία μέσα στα οποία έμεινε παγιδευμένη η Ουσία.

Είναι φανερό πως αυτά τα απάνθρωπα στοιχεία ανάβλυσαν σαν αποτέλεσμα των κακών συνεπειών του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ· έτσι είναι αγαπητοί φίλοι, το πως απέτυχε αυτή η πλανητική ανθρωπότητα, γινόμενη τρομακτικά πανούργα.

Θα ήταν καλύτερο, εκείνα τα ιερά άτομα να μην είχαν δώσει σε αυτά τα πτωχά δίποδα τριεγκεφαλικά ή τρικεντρικά αυτό το βδελυρό όργανο όλων των ατιμιών.

Ας σκεφτούμε για μια στιγμή το πλήθος των ανθρωποειδών που κατοικούν το πρόσωπο της Γης. Υποφέρουν απερίγραπτα, θύματα των ιδίων τους των σφαλμάτων. Χωρίς το εγώ δεν θα είχαν αυτά τα σφάλματα ούτε καν θα υπέφεραν τις συνέπειες των ίδιων.

Ήδη είπα στις περασμένες μας ομιλίες, πως ούτε σε όλους τους παρθενικούς σπινθήρες, πως ούτε σε όλα τα ανθρωποειδή ενδιαφέρει η μαεστρία, όμως αυτό δεν είναι εμπόδιο για την αυθεντική ευτυχία.

Στο απέραντο διάστημα, υπάρχουν πολλές κατοικίες μακαριότητας για τα ανθρωποειδή στοιχεία, που δεν ενδιαφέρονται για την

μαεστρία.

Αναντίρρητα, οι τρεις χιλιάδες κύκλοι ή περίοδοι χρόνου που έχουν καθοριστεί σε οποιαδήποτε Ουσία, σε οποιαδήποτε μονάδα για την κοσμική της εκδήλωση, αναπτύσσονται όχι μόνο εδώ στον δικό μας κόσμο της γης, αλλά επιπλέον σε άλλους κόσμους του έναστρου διαστήματος.

Από όλα αυτά θα μπορέσετε να δείτε αγαπητοί μου φίλοι, πως για τις ψυχές υπάρχουν πολλές επαύλεις ευωχίας και πως με κανένα τρόπο δεν είναι απαραίτητη η μαεστρία για να έχουν δικαίωμα της πραγματικής απόλαυσης του αγνού Πνεύματος.

Το μοναδικό που απαιτείται για να έχει κανείς δικαίωμα στην πραγματική ευτυχία είναι πριν απ' όλα, να μην έχει εγώ.

Βεβαίως όταν δεν υπάρχουν μέσα σε εμάς τα ψυχικά ακόλουθα, τα απάνθρωπα στοιχεία που μας μετατρέπουν σε τόσο τρομακτικούς και μοχθηρούς, δεν υπάρχει Κάρμα για να πληρώσουμε και το αποτέλεσμα είναι η ευτυχία.

Δεν έχουν φτάσει όλα τα ευτυχισμένα πλάσματα που ζουν σε όλους τους κόσμους του ατελείωτου διαστήματος στην μαεστρία. Χωρίς άλλο, βρίσκονται σε συμφωνία με την κοσμική τάξη διότι δεν έχουν εγώ.

Όταν κάποιος ζει σύμφωνα με την σωστή σκέψη, την σωστή συγκίνηση και την σωστή εργασία, τα αποτελέσματα συνηθίζουν να είναι μακάρια.

Δυστυχώς η δίκαιη σκέψη, η δίκαιη αίσθηση, η δίκαιη δράση κτλ γίνονται αδύνατες όταν μία δεύτερη μη ανθρώπινη φύση, ενεργεί σε εμάς και μέσα σε εμάς και μέσα από μας εδώ και τώρα.

Σε αυτό που έχουμε πει πρέπει ν' αποφευχθούν οι συγχύσεις. Είναι φανερό πως από τους πολλούς, μερικοί λίγοι ποθούν την μύηση, την

εσωτερική αυτοπραγμάτωση του Είναι· αναντίρρητα, αυτές οι ψυχές μετατρέπονται σε πραγματικούς βασιλείς του σύμπαντος και σε Θεούς τρομακτικά θεϊκούς.

Τα πλήθη, μετά από τους τρεις χιλιάδες κύκλους εκδήλωσης, επιστρέφουν στο Παγκόσμιο Πνεύμα της ζωής σαν απλά μακάρια στοιχειώδη.

Το δυσάρεστο είναι πως αυτά τα εκατομμύρια των ανθρωποειδών στοιχειωδών, έχουν δημιουργήσει μέσα στον εαυτό τους, μία δεύτερη παρανθρώπινη φύση, διότι αυτό καθεαυτό το τελευταίο, τα έχει μετατρέψει όχι μόνο σε διεστραμμένα, αλλά επιπλέον και αυτό που είναι το χειρότερο, σε δυστυχισμένα.

Αν δεν ήταν το «έμενα τον ίδιο», κανείς δεν θα ήταν θυμώδης, κανείς δεν θα επιθυμούσε τα αγαθά των άλλων, κανείς δεν θα ήταν λάγνος, ζηλιάρης, υπερήφανος, οκνηρός, λαίμαργος κτλ.

Λυπούμαι πολύ που πρέπει να πω πως τον Αρχάγγελο Σακάκι και την υψηλή του ακολουθία από ιερά άτομα που στους αρχαϊκούς χρόνους έδωσαν στην ανθρωπότητα το βδελυρό όργανο Κουνταρτιγουαδόρ, τους αναμένουν στην μελλοντική μεγάλη κοσμική μέρα, απερίγραπτες πικρίες, τρομακτικό κάρμα, καθότι δεν υπάρχει αμφιβολία πως εξ' αίτιας του σφάλματός τους αυτή η ανθρωπότητα έχασε την ευτυχία της και έγινε τερατώδης. Ας με συγχωρήσουν οι άγιοι Θεοί για αυτήν μου την δήλωση, άλλα τα γεγονότα είναι γεγονότα και πρέπει να υποτασσόμεθα προ των γεγονότων ότι και αν κοστίσει.

Ευτυχώς, αγαπητοί μου φίλοι, η δικαιοσύνη και η ευσπλαχνία είναι οι δύο κύριες κολώνες της Παγκόσμιας Λευκής Αδελφότητας.

Η δικαιοσύνη χωρίς ευσπλαχνία είναι τυραννία, η ευσπλαχνία χωρίς δικαιοσύνη είναι επιείκεια, αρέσκεια προς το έγκλημα. Σε αυτόν τον κόσμο των δυστυχιών στον όποιο βρισκόμαστε, γίνεται αναγκαίο να μάθουμε να χειριζόμαστε τις ίδιες μας τις διαπραγματεύσεις για να ξα-

νακατευθύνουμε το σκάφος της ύπαρξης μέσω των διαφόρων σκαλοπατιών της ζωής.

Το Κάρμα είναι διαπραγματεύσιμο, και αυτό είναι κάτι που μπορεί να εκπλήξει πάρα πολύ τους οπαδούς των διαφόρων ορθόδοξων σχολών.

Βεβαίως, μερικοί ψευδοεσωτεριστές και ψευδοαποκρυφιστές έγιναν υπερβολικά απαισιόδοξοι σε σχέση με τον νόμο της δράσης και της συνέπειας· υποθέτουν λανθασμένα πως αυτός αναπτύσσεται με μηχανικό τρόπο, αυτόματο και σκληρό.

Οι πολυμαθείς πιστεύουν πως δεν είναι δυνατόν να μεταβάλλουμε τον νόμο· λυπούμαι πολύ ειλικρινά διότι πρέπει να διαφωνήσω με αυτόν τον τρόπο σκέψης.

Εάν ο νόμος της δράσης και συνέπειας, εάν η Νέμεση της ύπαρξης δεν ήταν διαπραγματεύσιμη, τότε που θα ήταν η Θεία ευσπλαχνία; Ειλικρινά εγώ δεν μπορώ να δεχθώ σκληρότητα στην Θεϊκότητα. Το πραγματικό, εκείνο που είναι όλο τελειότητα, αυτό που έχει διάφορα ονόματα, τέτοια όπως ΤΑΟ, ΑΟΜ, ΙΝΡΙ, ΣΕΙΝ, ΑΛΑ, ΒΡΑΧΜΑ, ΘΕΟΣ, ή καλύτερα θα έλεγα ΘΕΟΙ κτλ με κανέναν τρόπο δεν θα μπορούσε να είναι κάτι χωρίς ευσπλαχνία, σκληρό, τυραννικό κτλ· για όλα αυτά επαναλαμβάνω με εμφατικό τρόπο, πως το Κάρμα είναι διαπραγματεύσιμο.

Όταν ένας κατώτερος νόμος υπερβαίνεται από ένα ανώτερο νόμο, ο ανώτερος νόμος καθαρίζει τον κατώτερο νόμο.

Πράξε καλά έργα για να πληρώσεις τις οφειλές σου. Τον λέοντα του νόμου τον πολεμάμε με την ζυγαριά.

Όποιος έχει με τι να πληρώσει, πληρώνει και διεκπεραιώνει τις διαπραγματεύσεις του, όποιος δεν έχει με τι να πληρώσει, θα πληρώσει με τον πόνο.

Εάν στον ένα δίσκο της κοσμικής ζυγαριάς, θέσουμε τα καλά έργα και στο άλλο τα κακά, είναι φανερό πως το Κάρμα θα εξαρτηθεί από το βάρος στην ζυγαριά.

Εάν βαρύνει περισσότερο ο δίσκος των κακών πράξεων, το αποτέλεσμα θα είναι οι πίκρες· δίχως άλλο, είναι δυνατόν να αυξήσουμε το βάρος των καλών πράξεων στον δίσκο της βελόνης της ζυγαριάς, και με αυτόν τον τρόπο ακυρώνουμε Κάρμα χωρίς την ανάγκη να υποφέρουμε.

Όλα όσα χρειαζόμαστε είναι να κάνουμε καλά έργα για να αυξήσουμε το βάρος στον δίσκο των καλών πράξεων.

Τώρα θα κατανοήσετε εσείς καλοί μου φίλοι, το πόσο υπέροχο είναι το να κάνει κανείς το καλό. Δεν υπάρχει αμφιβολία, πως η ορθή σκέψη, η ορθή αίσθηση και η ορθή δράση είναι το καλύτερο από τις διαπραγματεύσεις.

Ποτέ δεν πρέπει να παραπονούμαστε ενάντια στο Κάρμα. Το σημαντικό είναι να ξέρουμε να το διαπραγματευόμαστε.

Δυστυχώς, το μόνο που σκέπτονται οι άνθρωποι όταν βρίσκονται σε μία μεγάλη πίκρα είναι να πλένουν τα χέρια τους όπως ο Πιλάτος, να λένε πως δεν έχουν κάνει τίποτε το κακό, πως δεν είναι ένοχοι, πως είναι δίκαιες ψυχές κτλ.

Εγώ λέω σε αυτούς που βρίσκονται στην αθλιότητα, να αναθεωρήσουν την συμπεριφορά τους, να κρίνουν τον εαυτόν τους, να καθίσουν ακόμη και αν είναι για μια στιγμή στον πάγκο των κατηγορουμένων, ώστε μετά από μία συνοπτική ανάλυση του εαυτού τους θα μεταβάλλουν την συμπεριφορά τους. Εάν αυτοί που βρίσκονται χωρίς εργασία, μεταβάλλονταν σε αγνούς, απεριόριστα φιλάνθρωπους ήρεμους, εξυπηρετικούς εκατό τοις εκατό, είναι φανερό πως θα μετέβαλλαν ριζικά την αίτια που το προκάλεσε, διότι όπως ήδη είπαμε, δεν υπάρχει αποτέλεσμα χωρίς αιτία ούτε αιτία χωρίς αποτέλεσμα.

Δεν είναι δυνατόν να μεταβάλλουμε ένα αποτέλεσμα εάν προηγουμένως δεν έχει αλλαχθεί ριζικά η αίτια που το προκάλεσε, διότι όπως ήδη είπαμε δεν υπάρχει αποτέλεσμα χωρίς αιτία ούτε αιτία χωρίς αποτέλεσμα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η αθλιότητα έχει τις αιτίες της στα μεθύσια, σιχαμερή λαγνεία, στην βία, στις μοιχείες, στην ασωτία, στην φιλαργυρία κτλ.

Δεν είναι δυνατόν κάποιος να βρίσκεται στην αθλιότητα όταν ο Πατέρας που είναι στο κρυφό βρίσκεται παρών εδώ και τώρα. Θέλω να το εικονογραφήσω αυτό με μία αφήγηση.

Σε μια συγκεκριμένη περίπτωση το Πραγματικό Εσωτερικό μου Είναι, η Αθάνατη Μονάδα μου, με έβγαλε από το φυσικό μου κορμί για να μου δώσει οδηγίες όσον αφορά ένα καθορισμένο μαθητή. Αφού ολοκληρώθηκαν αυτές δεν δυσκολεύτηκα να απευθυνθώ στον Εσωτερικό μου κύριο, με τα ακόλουθα λόγια:

Είμαι κουρασμένος με το να έχω σώμα· αυτό που εγώ επιθυμώ είναι να αποσαρκωθώ. Αυτές τις στιγμές ο Κύριος των τελειοτήτων, ο εσωτερικός μου Θεός απάντησε με φωνή επίσημη: Γιατί παραιτείσαι; Σου έχω δώσει ψωμί, στέγη και καταφύγιο και ακόμη παραπονείσαι;

Θυμάσαι τις τελευταίες ήμερες της περασμένης σου ύπαρξης; Περπατούσες στους δρόμους του Μεξικού, ξυπόλητος, με το κουστούμι σκισμένο, γέρος, άρρωστος και στην πιο τρομακτική αθλιότητα.

Και πως έφθασες να πεθάνεις; σε μία βρωμερή παράγκα. Τότε εγώ ήμουν απών. Εκείνες τις στιγμές έλαμπε το πρόσωπο του Κυρίου, στα γαλανά του μάτια αντανακλούσε ο απέραντος ουρανός, ο άσπρος μανδύας της δόξας έφθανε μέχρι τα πόδια του, τα πάντα σε Αυτόν ήταν τελειότητα.

Κύριε (του είπα), εγώ έχω έρθει για να φιλήσω το χέρι σου να λάβω την ευλογία σου. Ο λατρευτός με ευλόγησε και φίλησα την δεξιάν του.

Μετά που επέστρεψα στο φυσικό κορμί μπήκα σε διαλογισμό· βεβαίως αγαπητοί μου αδελφοί, όταν το παιδί βαδίζει άσκημα, ο Πατέρας απουσιάζει και τότε εκείνο πέφτει σε δυστυχία.

Πιστεύω πως τώρα θα καταλάβετε καλύτερα αγαπητοί μου φίλοι, αυτό που είναι η αθλιότητα, γιατί έρχεται, πως έρχεται.

Ο Πατέρας που είναι στο κρυφό, έχει αρκετή δύναμη για να μας δώσει και για να μας στερήσει επίσης. Μακάριος ο άνθρωπος τον όποιο τιμωρεί ο Θεός.

Το Κάρμα είναι μία ιατρική που μας εφαρμόζεται για το ίδιο μας το καλό· δυστυχώς, οι άνθρωποι αντί να υποκλιθούν με σεβασμό εμπρός στον αιώνιο ζωντανό Θεό, παραπονιούνται, βλασφημούν, δικαιολογούν τους εαυτούς των, αυτοσυγχωρούνται βλακωδώς και πλένουν τα χέρια τους όπως ο Πιλάτος. Με τέτοια παράπονα δεν μεταβάλλεται το Κάρμα, αντιθέτως μετατρέπεται σε πιο σκληρό και αυστηρό.

Επικαλούμαστε την πίστη του συζύγου όταν εμείς οι ίδιοι έχουμε μοιχεύσει σε αυτήν ή σε προηγούμενες ζωές.

Ζητούμε αγάπη όταν εμείς ήμασταν ανοικτίρμονες και σκληροί. Εκλιπαρούμε κατανόηση όταν ποτέ δεν ξέραμε να καταλάβουμε κανένα, όταν ποτέ δεν μάθαμε να βλέπουμε την άποψη των άλλων.

Επιθυμούμε απέραντες ευτυχίες όταν εμείς ήμασταν πάντα η πηγή πολλών δυστυχιών.

Θα επιθυμούσαμε να γεννηθούμε σε ένα πολύ ωραίο σπίτι και με πολλές ανέσεις, όταν δεν ξέραμε σε περασμένες μας υπάρξεις, να προσφέρουμε στα παιδιά μας σπίτι και ομορφιά.

Παραπονούμεθα εναντίον αυτών που μας προσβάλλουν, όταν πάντα προσβάλλαμε όλους όσους μας περιέβαλαν.

Θέλουμε από τα παιδιά μας να μας υπακούουν όταν ποτέ δεν μάθαμε να υπακούμε τους γονείς μας.

Μας ενοχλεί τρομερά η δυσφήμιση, όταν εμείς υπήρξαμε πάντοτε δυσφημιστές και γεμίζαμε τον κόσμο με δυστυχία.

Μας ενοχλεί το κουτσομπολιό. Δεν θέλουμε κανένας να μουρμουρίζει για μας και δίχως άλλο, πάντα προχωρούσαμε σε κουτσομπολιά και μουρμουρίσματα, μιλώντας άσχημα για τον πλησίον, κάνοντας δύσκολη την ζωή των υπολοίπων. Δηλαδή, πάντα απαιτούμε αυτό που δεν έχουμε δώσει· σε όλες τις προηγούμενες ζωές μας υπήρξαμε μοχθηροί και μας αξίζει το χειρότερο, αλλά εμείς υποθέτουμε πως πρέπει να μας δοθεί το καλύτερο.

Οι άρρωστοι αντί να φροντίζουν τόσο για τον εαυτό τους θα έπρεπε να εργάζονται για τους υπόλοιπους, να κάνουν φιλανθρωπικά έργα, να προσπαθούν να θεραπεύουν τους άλλους, να παρηγορούν τους θλιμμένους, να πηγαίνουν στον γιατρό αυτούς που δεν έχουν να τον πληρώσουν, να δωρίζουν φάρμακα κτλ, και έτσι θα ακύρωναν το Κάρμα τους και θα θεραπεύονταν ολοκληρωτικά.

Όποιοι υποφέρουν στα σπίτια τους θα έπρεπε να πολλαπλασιάσουν την ταπεινότητα τους, την υπομονή και την γαλήνη τους. να μην απαντούν με άσχημα λόγια να μην τυραννούν τον πλησίον τους, να μην ενοχλούν αυτούς που τους ενοχλούν, να ξέρουν να συγχωρούν τα αλλότρια ελαττώματα με μία υπομονή πολλαπλασιασμένη έως το άπειρο. Έτσι θα ακύρωναν το Κάρμα τους και θα γίνονταν καλύτεροι.

Δυστυχώς αγαπητοί μου φίλοι, αυτό το εγώ που ο καθένας φέρει μέσα του, κάνει ακριβώς το αντίθετο από αυτό που λέμε εδώ· γι' αυτόν τον λόγο θεωρώ επείγον, μη αναβλητέο, μη καθυστερητέο, να ελαττώσουμε το «εγώ ο ίδιος» σε κοσμική σκόνη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σεβάσμιε Δάσκαλε, με το να κατορθώσουν τα διανοητικά ανθρωποειδή να μετατραπούν σε αθώα στοιχειώδη, θεωρείτε εσείς εκτελεσμένη την αποστολή σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση σε αυτήν την ερώτηση. Πολλοί προφήτες, μεγάλοι Αβατάρες και Δάσκαλοι πάλεψαν τους παλιούς καιρούς ενάντια στις κακές συνέπειες του βδελυρού οργάνου Κουνταρτιγουαδόρ. Αυτό είναι μία αποστολή της λαϊκής τάξεως, της όποιας σκοπός είναι να κάνουν την ανθρωπότητα να επιστρέφει μέχρι την ολική αθωότητα.

Αυτοί οι άγιοι, τους αρχαίους καιρούς, είχαν επίσης τους εσωτεριστικούς των κύκλους για τους ανθρώπους της ευθείας γραμμής, για εκείνους που σε όλες τις εποχές ποθούσαν την μαεστρία.

Δείτε λοιπόν φίλοι, τους δύο κύκλους, τον εξωτερικό ή κοινό και τον εσωτεριστικό ή κρυφό. Δεν περιττεύει το να σας θυμίσω πως οι μεγάλες θρησκείες της εξομολόγησης συμπληρώνουν επακριβώς αυτές τις δύο ανάγκες.

Κάθε θρησκεία της εξομολόγησης εξυπηρετεί τα πλήθη και τους μυημένους. Πιστεύω πως τώρα έχετε κατανοήσει εντελώς το νόημα της αποστολής μου, πάνω στο πρόσωπο αυτού του θλιμμένου κόσμου στον όποιο ζούμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε. Όλες οι θλίψεις που έχει κάποιος οποιουδήποτε τύπου και αν είναι μπορούν να αποδοθούν στο ότι ο Πατέρας είναι απών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι, υπάρχουν οι ηθελημένες θλίψεις και οι μη ηθελημένες. Οι πρώτες διαδικάζονται σε εκείνους που ακολουθούν το ευθύ μονοπάτι, τον ηλιακό δρόμο· οι δεύτερες είναι αποτέλεσμα του ίδιου μας του Κάρμα. Είναι, φανερό πως όταν το παιδί βαδίζει άσχημα, ο Πατέρας απουσιάζει και η συνέπεια είναι ο πόνος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σχετικά με την Νέμεση ή Κάρμα. Είναι δυνατόν οποιαδήποτε θλίψη να μπορεί να είναι διαπραγματεύσιμη ενώπιον των κυρίων του Κάρμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Εκτιμητοί φίλοι, θέλω να καταλάβετε πως όταν αυτό ή εκείνο το Κάρμα βρίσκεται πια ολοκληρωτικά εκτυλισσόμενο ή αναπτυσσόμενο, πρέπει να φθάσει έως το τέλος αναπόφευκτα.

Αυτό σημαίνει πως είναι δυνατόν να αλλάξουμε ριζικά το Κάρμα, μόνο όταν η μετάνοια είναι ολοκληρωτική και όταν κάθε δυνατότητα να επαναλάβουμε το σφάλμα που το παρήγαγε, έχει εξαφανιστεί ριζικά.

Το σκληρό Κάρμα φθάνοντας στο τέλος του είναι πάντα καταστροφικό, δεν είναι διαπραγματεύσιμα όλα τα Κάρμα.

Είναι καλό να ξέρετε επίσης πως όταν έχουμε εξαλείψει ριζικά το εγώ, η δυνατότητα να παρανομήσουμε εκμηδενίζεται και κατά συνέπεια το Κάρμα μπορεί να συγχωρεθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25: ΑΜΕΣΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Διακεκριμένοι φίλοι, σήμερα 19 Μαρτίου 1973, ενδέκατος χρόνος του Υδροχόου, μαζευτήκαμε για να τελειώσουμε αυτές τις ομιλίες, που αναντίρρητα θα πρέπει να δημοσιευθούν στην μορφή βιβλίου για το καλό της Μεγάλης Αιτίας.

Τελειώνοντας, θέλω να δώσω έμφαση στην αναγκαιότητα να δοκιμάζετε με απευθείας τρόπο όλα όσα έχουμε εξηγήσει.

Η εμπειρία του πραγματικού, είναι θεμελιώδης, οριστική για την δημιουργική κατανόηση.

Έφθασε η ώρα να εννοήσετε με πλήρη διαύγεια, πως οπωσδήποτε κατέχουμε έναν οριστικό ψυχολογικό παράγοντα, μέσω του όποιου είναι δυνατόν να διαπιστώσετε αυτό που έχουμε πει σε όλες μας τις συγκεντρώσεις.

Θέλω να αναφερθώ με μεγάλη επισημότητα στην ίδια την βάση της ψυχικής μας οργάνωσης σε αυτό το στοιχείο που ακόμα δεν έχει χαθεί: την Ουσία.

Είναι αναμφίβολο πως στην ίδια, στην Ουσία, βρίσκεται ο Βούδας, η διδασκαλία, η θρησκεία και η σοφία.

Συνθέτοντας μπορούμε να βεβαιώσουμε πως στην Ουσία, στην συνείδηση, βρίσκονται αποθηκευμένα τα απαραίτητα δεδομένα για την αναγέννηση, την εσωτερική αυτοπραγμάτωση και την πλήρη βίωση όλων όσων έχουμε πει σε αυτές τις συγκεντρώσεις.

Αυτό σημαίνει πως εάν σε αυτό το πρωταρχικό στοιχείο, κύρια βάση όλης της ψυχικής μας οργάνωσης, βρίσκονται οι βασικές αρχές της αναγέννησης, προφανώς το πρώτο που οφείλουμε να κάνουμε είναι να καταστρέψουμε, να εκμηδενίσουμε, αυτήν την δεύτερη φύση του τύπου Κόλασης μέσα στην οποία βρίσκεται φυλακισμένη η Ουσία.

Καταλήγει απτό και προφανές πως απομποτιλιάροντας την Ουσία ελευθερούμενη η ίδια, αφυπνίζεται ριζικά.

Τα πλεονεκτήματα που το αναφερθέν γεγονός μπορεί να μας προσφέρει πραγματικά όπως βλέπετε, είναι πολλαπλά.

Το πρώτο από αυτά τα πλεονεκτήματα είναι αφ' εαυτού υπέροχο, διότι έχει την ικανότητα να μας προσανατολίζει βασικά, οδηγώντας τα βήματά μας σοφά από το Μονοπάτι της Κόψης του Ξυραφιού που πρέπει να μας οδηγήσει μέχρι την τελική απελευθέρωση.

Το δεύτερο από αυτά τα προτερήματα, μας οδηγεί από το μονοπάτι των διαφόρων απ' ευθείας εμπειριών, μέχρι της ολικής διαπίστωσης όλων και κάθε μιας από τις διαβεβαιώσεις που έχουμε κάνει σε αυτές τις ομιλίες.

Ολοκληρωτική διαφώτιση, φωτεινή ζωντάνια, πρακτική επιβεβαίωση, είναι το Modus Operanti της απομποτιλιαρισμένης Ουσίας, αφυπνισμένης, αυτοσυνειδητής.

Πλήρης εκμηδένιση όλων των ανεπιθύμητων στοιχείων που αποτελούν το έμενα τον ίδιο, το εσένα τον ίδιο είναι έξω από κάθε αμφιβολία, μη αναβλητέα, μη καθυστερητέα.

Χρειαζόμαστε να μάθουμε να διευθύνουμε ηθελημένα όλες τις λειτουργίες του ψυχισμού μας. Δεν είναι καλό να συνεχίζουμε μετατρεμένοι σε σκλάβους, οφείλουμε να γίνουμε αφέντες και κύριοι του εαυτού μας.

Καθ' όν χρόνο τα ανεπιθύμητα στοιχεία εξαφανίζονται, η Ουσία αφυπνίζεται.

Δίχως άλλο χρειαζόμαστε να γίνουμε σοβαροί, διότι μέχρι σήμερα δεν ήμασταν άνθρωποι σοβαροί· ο κάθε ένας από εμάς τωρινά δεν είναι παρά ένα ξύλο μέσα στα αγριεμένα κύματα της θάλασσας της ύπαρξης.

Επαναλαμβάνω: Χρειαζόμαστε να γίνουμε σοβαροί· αυτή η βεβαίωση εμπλέκει τρομαχτική επαγρύπνηση από στιγμή σε στιγμή, από λεπτό σε λεπτό.

Θυμηθείτε αυτό που ήδη έχουμε πει σε περασμένες ομιλίες: σε σχέση προς τους όμοιους μας, τα ελαττώματα που φέρουμε κρυμμένα ανθίζουν αυθόρμητα και Εάν είμαστε επάγρυπνοι και προσεχτικοί σαν φρουροί κατά την εποχή του πολέμου, τότε τα ανακαλύπτουμε.

Σε κάθε αυτοανακάλυψη υπάρχει επίσης αυτοαποκάλυψη. Ελάττωμα ανακαλυφθέν πρέπει να αναλύεται αυστηρά, να μελετάται σε όλα τα επίπεδα του νου και να γίνεται ολοκληρωτικά κατανοητό μέσω των διαφόρων διαδικασιών του εσωτερικού βαθύ διαλογισμού.

Λίγο πιο αργά και αφού έχουμε εννοήσει ολοκληρωτικά το ελάττωμα που έχουμε αναλύσει, έρχονται οι παρακλήσεις στην Ντέβι Κουνταλίνη, την ιδιαίτερη κοσμική θεϊκή Μητέρα μας, με σκοπό ώστε αυτή να εξαλείφει και να διαλύσει το εν λόγω ελάττωμα.

Η εργασία είναι πολύ βαθειά αξιότιμοι αδελφοί, τρομαχτικά σοβαρή, αρκετά βαθειά. Μόνο έτσι είναι δυνατόν να εξαλείφουμε, να εκριζώσουμε από τον ψυχισμό μας πολλά ανεπιθύμητα στοιχεία, παρανθρώπινα, καταχθόνια, μέσα στα όποια βρίσκεται φυλακισμένη η Ουσία.

Καθώς η συνείδηση προχωρεί αφυπνιζόμενη, οι δυνατότητες της απευθείας εμπειρίας γίνονται κάθε φορά πιο λαμπρές και συνεχείς.

Πριν απ' όλα αγαπητοί φίλοι, θέλω να μάθετε να χειρίζεστε πρακτικά τις διάφορες αναλαμπές της αφυπνισμένης συνείδησης.

Στην πρακτική ζωή μπορούμε να παρατηρήσουμε προσεχτικά, το συγκεκριμένο γεγονός πως όλοι οι άνθρωποι, ζουν με την συνείδηση κοιμισμένη.

Αυτές τις στιγμές μου έρχονται στην μνήμη οι αναμνήσεις από κάτι το ασύνηθες.

Πριν περίπου 17 ή 18 χρόνια, ευρισκόμενος σε μία αγορά της Ομοσπονδιακής Παροικίας, με την σύζυγο μου ιέρεια Λιτελάντες, σε στιγμές κατά τις οποίες ζητήσαμε ένα ρολόι που εκείνη είχε παραγγείλει να διορθώσουν σε ένα ωρολογοποιείο, ξαφνικά ταρακουνηθήκαμε από μια βίαιη έκρηξη δυναμίτιδος.

Η Λιτελάντες τρομοκρατημένη, μου ζήτησε να επιστρέψουμε στο σπίτι αμέσως. Είναι φανερό πως η απάντηση μου, ήταν ειλικρινά αρνητική με κανένα τρόπο δεν ήθελα να εκθέσω τις ζωές μας σε μία δεύτερη έκρηξη που ήξερα ότι θα συνέβαινε.

Ανώφελες ήταν οι ικεσίες της.... σε εκείνες τις στιγμές ήχησαν οι σειρήνες και οι καμπάνες αυτών που καταπίνουν καπνό ή πυροσβεστών.

Εκείνοι οι ταπεινοί και μάρτυρες υπηρέτες της ανθρωπότητας, έσπευσαν στο μέρος των εκρήξεων... Από όλους αυτούς τους πυροσβέστες που μόλις μπήκαν στο θέατρο των γεγονότων δεν θα σωθεί κανείς, θα πεθάνουν. Αυτά ήταν τα λόγια μου, η Λιτελάντες τρομοκρατημένη έμεινε σιωπηλή.

Στιγμές κατόπιν, μία δεύτερη έκρηξη έκανε την πόλη του Μεξικού να τρέμει φοβερά.

Το αποτέλεσμα ήταν ο θάνατος όλων αυτών των ταπεινών υπηρετών· διαλύθηκαν αυτομάτως, διότι δεν βρέθηκαν ούτε τα πτώματά τους, μόνο βρέθηκε κάπου η μπότα ενός λοχία.

Εγώ ειλικρινά έμεινα έκπληκτος για τον βαθμό ασυνειδησίας στην όποια βρισκόντουσαν αυτοί οι πυροσβέστες. Εάν αυτοί βρίσκονταν σε κατάσταση αφύπνισης, με κανέναν τρόπο δεν θα είχαν πεθάνει.

Ακόμα θυμάμαι το απεγνωσμένο κλάμα των γυναικών που έφευγαν τρέχοντας από εκείνη την αγορά και των μικρών παιδιών τα όποια τρομοκρατημένα αρπάζονταν από τις φούστες των μανάδων τους.

Εάν εγώ δεν ήμουν αφυπνισμένος, προφανώς θα είχα πεθάνει, διότι στο μέρος από το όποιο έπρεπε, να πάρω το λεωφορείο, τόσο απαραίτητο για να επιστρέψω στο σπίτι, πέθαναν εκατοντάδες ατόμων.

Ακόμα δεν μπορώ να ξεχάσω τα τόσα και τόσα πτώματα, τα όποια πεταμένα πάνω στο πεζοδρόμιο του δρόμου, κείτονταν σκεπασμένα από χαρτιά περιοδικών.

Αναντίρρητα αυτά τα θύματα οφείλονταν στην περιέργεια· επρόκειτο για περίεργους, ασυνείδητα άτομα, κοιμισμένα, που μετά από την πρώτη έκρηξη είχαν τρέξει στο σημείο των γεγονότων, για να ατενίσουν το θέαμα.

Εάν αυτά τα άτομα ήταν αφυπνισμένα, ποτέ δεν θα είχαν σπεύσει σαν περίεργοι στο μέρος των γεγονότων. Δυστυχώς κοιμόντουσαν βαθύτατα έτσι έγινε το πως βρήκαν τον θάνατο.

Όταν επιστρέφαμε στο σπίτι, το όποιο βρίσκεται στην συνοικία Σαλίγκαρος, οι γείτονες μας ήταν τρομοκρατημένοι, υπέθεσαν πως είχαμε πεθάνει. Βεβαίως εξεπλάγησαν που παρ' όλο το ότι ήμασταν τόσο κοντά στο μέρος της καταστροφής, πάλι μπορέσαμε να επιστρέφουμε ζωντανοί. Ιδού το πλεονέκτημα να είσαι αφυπνισμένος.

Πρέπει να ξυπνήσετε φίλοι και να μάθετε να ζείτε επάγρυπνοι από λεπτό σε λεπτό, από στιγμή σε στιγμή.

Είναι μη αναβλητέο να διαιρείτε πάντα την προσοχή σε τρία μέρη! Πρώτον υποκείμενο. Δεύτερο αντικείμενο, Τρίτον τόπος.

Υποκείμενο, να μην ξεχνάμε τον εαυτό μας, να αυτοφυλαγόμαστε σε κάθε δευτερόλεπτο, σε κάθε λεπτό. Αυτό περιπλέκει την κατάσταση επαγρύπνησης σε σχέση με τις σκέψεις μας, χειρονομίες, δράσεις, συγκινήσεις, συνήθειες, λόγια κτλ.

Αντικείμενο, λεπτομερή παρατήρηση όλων εκείνων των αντικειμένων ή αντιπροσωπειών που μέσω των αισθήσεων φθάνουν στον νου.

Να μην ταυτιζόμαστε ποτέ με τα πράγματα, διότι έτσι είναι πως πέφτει κανείς στην γοητεία και στον ύπνο της συνείδησης.

Τόπος, καθημερινή παρατήρηση του σπιτιού μας, της κρεβατοκάμαράς μας, σαν να ήταν κάτι καινούργιο· να ρωτάμε καθημερινά τον εαυτό μας: Γιατί έχω έρθει εγώ σε αυτό το μέρος; Σε αυτήν την αγορά; Σε αυτό το γραφείο; Σε αυτόν τον ναό; κτλ.

Αυτές οι έρεες απόψεις της διαίρεσης της προσοχής, με κανέναν τρόπο δεν αποτελούν ξεχωριστό κεφάλαιο, ούτε κάτι διαφορετικό από την διαδικασία της διάλυσης του Εγώ.

Ασυζητιτί χρειαζόμαστε να αυτομελετηθούμε, να αυτοπαρατηρούμαστε από στιγμή σε στιγμή, εάν στην πραγματικότητα επιθυμούμε να ανακαλύψουμε τα ίδια μας τα ψυχολογικά ελαττώματα, διότι όπως ήδη είπαμε σε σχέση με τους όμοιους μας, τα κρυμμένα ελαττώματα ανθίζουν αυθόρμητα, φυσιολογικά.

Δεν πρόκειται απλώς να αυτοπαρατηρούμε τα βήματα που κάνουμε, ούτε το σχήμα του σώματος κτλ. Το φύλαγμα πάνω στον εαυτό μας εμπλέκει την σιωπηλή και ήρεμη μελέτη όλων των εσωτερικών μας ψυχολογικών διαδικασιών, συγκινήσεων, παθών, σκέψεων, λόγων κτλ.

Η παρατήρηση των πραγμάτων χωρίς ταυτοποίηση, μας επιτρέπει να γνωρίσουμε τις διαδικασίες της απληστίας, την προσκόλληση, την φιλοδοξία κτλ.

Είναι μη αναιρετέο πως σε έναν πλεονέκτη, θα του κοστίσει πολύ δουλειά να μη ταυτιστεί, με ένα δακτυλίδι από διαμάντια ή μερικά χαρτονομίσματα κτλ.

Η παρατήρηση όσον αφορά τις τοποθεσίες, θα μας επιτρέπει να γνωρίσουμε μέχρι που φθάνουν οι προσκολλήσεις μας και οι γοητείες σε σχέση με τα διάφορα μέρη.

Είναι λοιπόν αυτό το τριπλό παιχνίδι της προσοχής, μία άσκηση πλήρης για να αυτοανακαλυφθούμε και να αφυπνίσουμε συνείδηση.

Εγώ ήμουν ακόμη πολύ νέος, ένας άγουρος έφηβος, όταν άκουσα με ενστικτώδη τρόπο την θαυμάσια άσκηση που αναφέρεται εδώ.

Τις στιγμές κατά τις όποιες συνομιλώ μαζί σας αυτό, μου έρχονται στην μνήμη δύο ειδικές περιπτώσεις που θα σας διηγηθώ: πρώτον, μία νύχτα από τις τόσες, περνούσα τις πόρτες ενός θαυμάσιου κτιρίου, σιωπηλός πέρασα από έναν ωραίο κήπο, μέχρι που έφθασα σε μία πολυτελή αίθουσα, κινούμενος από μία εσωτερική παρόρμηση, πέρασα λίγο πιο πέρα και εισχώρησα με τόλμη σε ένα δικηγορικό γραφείο. Μπρος στο γραφείο βρήκα καθισμένη μία κυρία μετρίου αναστήματος, με ασπρόμαλλο κεφάλι, πρόσωπο ωχρό, χείλη λεπτά και ρωμαϊκή μύτη.

Εκείνη η κυρία ήταν σεβαστής εμφάνισης και μέσου αναστήματος, το σώμα της δεν ήταν πολύ λεπτό, αλλά ούτε πολύ χοντρό. Το βλέμμα της έμοιαζε μάλλον μελαγχολικό και ήρεμο.

Με φωνή γλυκεία και ευπροσήγορη, η κυρία με κάλεσε να πάρω θέση μπροστά στο γραφείο. Σε αυτές τις στιγμές κάτι το ασυνήθιστο συμβαίνει: βλέπω επάνω στο γραφείο δύο πεταλούδες από γυαλί που είχαν δική τους ζωή, κουνούσαν τα φτερά τους, ανάπνεαν, κοίταζαν κτλ.

Η περίπτωση σίγουρα μου φαινόταν αρκετά εξωτική και παράξενη. Δύο πεταλούδες από γυαλί και με δική τους ζωή;

Συνηθισμένος καθώς ήμουν να διαιρώ την προσοχή σε τρία μέρη. Πρώτα δεν ξέχασα τον εαυτό μου. Δεύτερον, δεν ταυτίστηκα με εκείνες τις πεταλούδες από γυαλί. Τρίτον παρατήρησα με προσοχή το μέρος.

Ατενίζοντας αυτά τα γυάλινα ζώα είπα στον εαυτό μου:

Αυτό δεν μπορεί να είναι ένα φαινόμενο του φυσικού κόσμου, διότι στην τρισδιάστατη περιοχή του Ευκλείδη, ποτέ δεν γνώρισα πεταλούδες γυάλινες με δική τους ζωή. Αναμφισβήτητα αυτό μπορεί να είναι ένα φαινόμενο του αστρικού κόσμου.

Κοίταξα μετά γύρω μου και έκαμα τις έξης ερωτήσεις: γιατί βρίσκομαι σε αυτό το μέρος; Γιατί έχω έρθει εδώ; Τι κάνω εδώ;

Απευθυνόμενος μετά προς την κυρία, της μίλησα με τον έξης τρόπο: Κυρία επιτρέψατε μου να βγω ένα λεπτό στον κήπο και μετά θα επιστρέψω. Η κυρία συγκατένευσε με μία κίνηση του κεφαλιού και εγώ εγκατέλειψα για μια στιγμή εκείνο το γραφείο.

Έξω πλέον στον κήπο, έδωσα ένα παρατεταμένο πηδηματάκι, με τον σκοπό να αιωρηθώ στο γύρω περιβάλλον· ήταν μεγάλη η έκπληξή μου όταν διαπίστωσα από μόνος μου πως πραγματικά βρισκόμουν έξω από το φυσικό σώμα. Τότε κατάλαβα πως ήμουν στο αστρικό.

Εκείνες τις στιγμές θυμήθηκα πως είχε περάσει πολύς χρόνος, μερικές ώρες, που είχα εγκαταλείψει το φυσικό μου σώμα και πως αυτό αναντίρρητα, βρισκόταν τώρα αναπαυόμενο στο κρεβάτι του.

Αφού έγινε η συγκεκριμένη επαλήθευση επέστρεψα στο γραφείο όπου με περίμενε η κυρία. Τότε θέλησα να την πείσω πως βρισκόταν έξω από το φυσικό σώμα: Κυρία, τις είπα, εσείς και εγώ βρισκόμαστε έξω από το φυσικό σώμα, θέλω να θυμηθείτε πως πριν από μερικές

ώρες ξαπλώσατε να κοιμηθείτε στο κρεβάτι και τώρα βρίσκεστε εδώ συζητώντας μαζί μου έξω από το φυσικό σας σώμα διότι είναι γνωστό πως όταν το σώμα κοιμάται, η συνείδηση, η Ουσία, δυστυχώς χωμένη μέσα στο εγώ, πηγαίνει έξω από το σωματικό όχημα.

Αφού ειπώθηκαν όλα αυτά τα λόγια, η κυρία με κοίταξε με μάτια υπνοβάτη, άλλα δεν κατάλαβε· εγώ κατάλαβα πως εκείνη η κυρία είχε κοιμισμένη συνείδηση... μη θέλοντας να επιμένω άλλο, την αποχαιρέτησα και εγκατέλειψα το μέρος.

Μετά κατευθύνθηκα προς την Καλιφόρνια, με τον σκοπό να παραγματοποιήσω ορισμένες σημαντικές έρευνες. Στον δρόμο συνάντησα έναν αποσαρκωμένο, που στην ζωή ήταν μεταφορέας βαρέων φορτίων σε λαϊκές αγορές· ο δυστυχής φέροντας στους ώμους του ένα τεράστιο δέμα, φαινόταν να υποφέρει απερίγραπτα... Πλησιάζοντας τον μακαρίτη του είπα:

Φίλε μου, τι σας συμβαίνει; Γιατί μεταφέρετε πάνω στους πονεμένους ώμους σας αυτό το τόσο βαρύ δέμα; Ο άτυχος κοιτάζοντάς με με μάτια υπνοβάτη μου απάντησε: εργάζομαι.

Άλλα κύριε, επέμεινα, εσείς ήδη έχετε πεθάνει πριν από πολύ καιρό, αυτό που φέρνετε στους ώμους σας δεν είναι παρά μία διανοητική μορφή, εγκατελείψτε το...

Τα πάντα υπήρξαν ανώφελα, εκείνος ο φτωχός νεκρός δεν με κατάλαβε είχε την συνείδηση του αρκετά κοιμισμένη, θέλοντας να τον βοηθήσω αιωρήθηκα γύρω από αυτόν στο τριγύρω περιβάλλον με τον σκοπό να τον ταράξω, να τον κάνω να καταλάβει πως κάτι σπάνιο συνέβαινε στην ύπαρξη του, να τον κάνω να γνωρίσει κατά κάποιο τρόπο πως ήταν νεκρός κτλ, αλλά τα πάντα υπήρξαν ανώφελα.

Μεταγενέστερα, αφού έγιναν οι ακριβείς έρευνες, επέστρεψα στο φυσικό μου όχημα που αναπαυόταν κοιμώμενο στο κρεβάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θέλετε να πείτε πως δεν υπάρχει δυνατότητα για απευθείας εμπειρία, έτσι όπως το έχετε εκθέσει στις ομιλίες σας, χωρίς την διάλυση τον ψυχολογικών ελαττωμάτων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα απαντήσω λεπτομερώς αυτήν την ερώτηση που προέρχεται από το ακροατήριο. Κύριε, φίλοι, κυρίες που με ακούτε, η απευθείας εμπειρία βρίσκεται συσχετισμένη με τα ποσοστά της αφυπνισμένης συνείδησης.

Φυσιολογικά οι άνθρωποι· κατέχουν μόνο ένα 3% αφυπνισμένης συνείδησης και ένα 97% υποσυνείδησης ή κοιμισμένης συνείδησης.

Αναντίρρητα, όταν φθάνει κανείς να κατέχει ένα 4% ή ένα 5% αφυπνισμένης συνείδησης, αρχίζουν οι πρώτες λάμψεις της αφυπνισμένης συνείδησης.

Να διακρίνετε μεταξύ των λάμψεων και ολικής πλησμονής, που είναι διαφορετικά. Κάποιος που κατέχει πχ ένα 10% αφυπνισμένης συνείδησης, θα έχει κατά συνέπεια ένα μεγαλύτερο ποσοστό διαύγειας από το ποσοστό εκείνων που κατέχουν ένα 4 ή 5%.

Εν πάση περιπτώσει με το μέτρο που η Ουσία ελευθερώνεται καθώς το εγώ αρχίζει να διαλύεται, η ικανότητα για την απευθείας έρευνα θα αυξάνει επίσης κατά τρόπο διαδοχικό και με τάξη.

Η άσκηση της διαίρεσης της προσοχής σε τρία μέρη, έτσι όπως το έχουμε εξηγήσει σε αυτήν την ομιλία, θα μας επιτρέψει να εξακριβώσουμε μέχρι κορεσμού, τον βαθμό της κεκτημένης συνείδησης.

Εδώ λοιπόν έχω δώσει διδασκαλία και μεθόδους για να αφυπνίσετε συνείδηση. Έχω δώσει το αποτελεσματικό σύστημα για να χρησιμοποιήσετε με ευφυΐα τα κεκτημένα ποσοστά της συνείδησης.

Όταν το εγώ έχει εκμηδενισθεί ριζικά, η συνείδηση καταλήγει να αφυπνιστεί ολοκληρωτικά· με αυτές τις συνθήκες μπορούμε να κατεβούμε κατά βούληση μέσα στους κόσμους των κολάσεων, με τον σκοπό

να δούμε, να ακούσουμε, να αγγίξουμε και να πιάσουμε την ωμή πραγματικότητα αυτών των βυθισμένων περιοχών.

Αυτός ο τύπος ερευνών επειδή είναι τόσο προχωρημένος, μπορεί να πραγματοποιηθεί ικανοποιητικά μόνο με μία συνείδηση απόλυτα αφυπνισμένη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, μας μιλούσατε για δύο πλεονεκτήματα που προέρχονται από την Ουσία, όντας το πρώτο αυτό που μας προσανατολίζει να ζήσουμε κατάλληλα και το δεύτερο αυτό που μας επιτρέπει την απευθείας εμπειρία. Στην εμπειρία που είχατε στην αγορά της Ομοσπονδιακής Παροικίας που οφειλόταν σε μία τρομακτική έκρηξη, ποια από τις δύο ικανότητες της Ουσίας υπήρξε αυτή που σας επέτρεψε να σώσετε την ζωή σας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ευγενή κύριε, ας μου επιτραπεί να σας πληροφορήσω πως η δεύτερη από αυτές τις ικανότητες της συνείδησης, αυτή της απ' ευθείαν εμπειρίας, μου επέτρεψε να γνωρίσω, προκαταβολικά το γεγονός που θα συνέβαινε, το όποιο ήταν εκείνο του θανάτου των πυροσβεστών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, θα μπορούσατε να μας εξηγήσετε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σε αυτό που είναι διανοητικές προβολές και των απ' ευθείας εμπειριών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με την μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα δώσω απάντηση σε αυτήν την νέα ερώτηση του ακροατηρίου. Ας μου επιτραπεί να σας πληροφορήσω κύριοι και κυρίες, πως οι διανοητικές προβολές είναι εντελώς υποκειμενικού χαρακτήρα, πολύ διαφορετικές οπωσδήποτε, από τις πραγματικές εμπειρίες που είναι του αντικειμενικού τύπου.

Στην πρώτη περίπτωση, ο νους προβάλλει αυτό που έχει επεξεργαστεί υποσυνείδητα, και ταυτισμένος με αυτές τις προβολές πέφτει στην γοητεία και στα ίδια τα όνειρα της ασυνειδησίας.

Στην δεύτερη περίπτωση, ο νους έχει εξαντλήσει, την διαδικασία του να σκέπτεται, δεν προβάλλει, είναι ανοιχτός προς το καινούργιο, δέχεται χωρίς ταύτιση και εν απουσία κάθε γοητείας και κάθε ονειρικής διαδικασίας.

Θα περιγράψω αυτήν την απάντηση με μία διήγηση του υπεραισθητού τύπου· ευρισκόμενος έξω από το φυσικό μου σώμα, κατά τις στιγμές που αυτό κοιμόταν βαθειά στο κρεβάτι, επικαλέστηκα κάποιον αποσαρκωμένο ο οποίος εν ζωή ήταν ένα μέλος της οικογένειας μου, κοντινό μέλος βεβαίως.

Ο μακαρίτης παρουσιάστηκε στολισμένος με ένα γκρι ένδυμα που φορούσε εν ζωή, ερχόταν γελώντας μόνος του, έμοιαζε πραγματικά υπνοβάτης, έλεγε βλακείες, κάτι που είχε ακούσει από κάποιον... Άχρηστες υπήρξαν οι προσπάθειες μου να με αναγνωρίσει· ο δυστυχής κοιμόταν βαθύτατα· βέβαια δεν με έβλεπε· αληθινά κατά βάθος αντιλαμβάνονταν αποκλειστικά τις δικές του διανοητικές μορφές και γελούσε σαν τρελός για δέσιμο, σαν ηλίθιος.

Να εδώ δύο απόψεις που έρχονται λοιπόν να ξεκαθαρίσουν την εν λόγω ερώτηση. Εκείνος ο μακαρίτης προέβαλλε τις δικές του διανοητικές μορφές, ονειρευόταν με αυτές, βρισκόταν απόλυτα γοητευμένος μαζί τους και ούτε καν με αντιλαμβανόταν.

Στην δεύτερη περίπτωση εγώ ήμουν εντελώς συνειδητός, αφυπνισμένος, ήξερα πως το φυσικό μου σώμα είχε μείνει κοιμισμένο στο κρεβάτι, δεν προέβαλλε, είχα εξαντλήσει την διαδικασία της σκέψης, ανοιγόμουν προς το καινούργιο, δεχόμουν τον αποσαρκωμένο, τον εξέταζα, μου έδινε λογαριασμό για την λυπηρή κατάσταση στην οποία βρισκόταν.

Με αυτήν την διήγηση έχω λοιπόν εικονογραφήσει, την απάντηση που βγήκε από το ακροατήριο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αξιοσέβαστε Δάσκαλε, σε σχέση με την άσκηση της διαίρεσης της προσοχής σε τρία μέρη που γίνεται εδώ στον φυσικό κόσμο, πως γίνεται και μπορεί να αντηχεί στον αστρικό κόσμο, αφού είναι δύο κόσμοι εντελώς διαφορετικοί;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλοι μου, εάν παρατηρήσουμε την ζωή των συνηθισμένων φυσιολογικών και κανονικών ονείρων, θα μπορέσουμε να δούμε το συγκεκριμένο γεγονός πως πολλές σκηνές του ονείρου αντιστοιχούν σε συμβάντα της καθημερινής ζωής, στα γεγονότα που έχουμε ζήσει εδώ ακριβώς στον φυσικό κόσμο, στις πράξεις κάθε λεπτού.

Σαν απ' ευθείας συνέπεια αυτού που διαβεβαιώνουμε, μπορούμε να δώσουμε έμφαση στην πληροφορία πως η άσκηση της διαίρεσης της προσοχής σε τρία μέρη επαναλαμβάνεται επίσης, όπως στην περίπτωση των ονείρων, σε εκείνες τις ώρες κατά τις όποιες η Ουσία η μποτιλιαρισμένη μέσα στο εγώ, βρίσκεται έξω από το φυσικό σώμα.

Πιστεύω πως εσείς δεν αγνοείτε πως όταν το σώμα κοιμάται η Ουσία η μποτιλιαρισμένη μέσα στο «έμενα τον ίδιο», απομακρύνεται από το φυσικό σώμα.

Έτσι λοιπόν, εάν συνηθίσουμε να ασκούμε αυτήν την άσκηση εδώ στον φυσικό κόσμο, από στιγμή σε στιγμή, από λεπτό σε λεπτό, μετά θα το επαναλάβουμε ενστικτωδώς κατά τις ώρες του ύπνου και το αποτέλεσμα θα είναι η αφύπνιση της συνείδησης· τότε θα μπορούμε να δούμε, να ακούσουμε, να αγγίξουμε και να πιάσουμε όλα όσα έχουμε πει σε αυτές τις ομιλίες σε σχέση με την κόλαση, τον Διάβολο και το Κάρμα.

Καθώς το εγώ διαλύεται, η συνείδηση αφυπνίζεται όλο και περισσότερο, και αυτό μπορούμε να το διαπιστώσουμε μέσω της άσκησης της διαίρεσης της προσοχής σε τρία μέρη.

Αφού έχει διαλυθεί απόλυτα το εγώ, η εδώ διδαχθείσα άσκηση θα μας επιτρέψει να χρησιμοποιήσουμε την συνείδηση κατά ηθελημένο τρό-

πο για την έρευνα των μεγάλων πραγματικοτήτων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, πως θα μπορούσε να γίνει προσιτό στην κατανόηση του βέβηλου αυτό που είναι η διαφορά ανάμεσα στο πραγματικό και το μη πραγματικό, το απατηλό και το πραγματικό, το αντικειμενικό και υποκειμενικό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μια πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση βγήκε από το ακροατήριο και είναι φανερό πως σπεύδω να την απαντήσω.

Φίλοι μου, πριν από μερικές βραδιές παρακολουθούσαμε από την τηλεόραση ορισμένες επιστημονικές ειδήσεις. Ανάμεσα από διάφορες παρουσιάσεις της οθόνης πληροφορήθηκε το κοινό για τα πειράματα που άνθρωποι της μοντέρνας επιστήμης πραγματοποιούν με τον εγκέφαλο.

Συνδέοντας ορισμένα όργανα μετρήσεως στον εγκέφαλο, οι άνθρωποι της επιστήμης μπορούν να ελέγξουν τα διάφορα τμήματα του ίδιου. Υπό αυτές τις συνθήκες η ανθρώπινη μηχανή μπορεί να ελέγχεται μέσω κυμάτων, και αυτό έχει ήδη αποδειχθεί απόλυτα.

Επίσης έγιναν δοκιμές στην αρένα· ένας επιστήμονας, μέσω αυτού του συστήματος, μπόρεσε να συγκρατήσει τον ταύρο, να τον χάνει να παραιτηθεί της επίθεσης σε στιγμές ακριβώς κατά τις όποιες έκανε την προσπάθεια να επιτεθεί στον κόκκινο μανδύα.

Με αυτό αποδείχθηκε απόλυτα πως κάθε οργανισμός είναι μία μηχανή επιδεκτική στο να ελέγχεται όπως οποιαδήποτε άλλη.

Στην περίπτωση της ανθρωποειδούς μηχανής είναι φανερό πως τα διάφορα μη ανθρώπινα ψυχικά ακόλουθα, τα οποία ταράζοντας το ένα με το άλλο ελέγχουν κατά διάφορους καιρούς τις διάφορες εγκεφαλικές ζώνες, αντικαθιστούν ολοκληρωτικά τα εγκεφαλικά μαστία, τα κύματα και τις αυτόματες μηχανές, μέσω των όποιων οι επιστήμονες μπορούν να ελέγχουν τους εγκεφάλους.

Με άλλα λόγια θα πούμε πως οι επιστήμονες σε καθορισμένες στιγμές, μέσω των ηλεκτρικών τους συστημάτων, παίζουν τον ίδιο ρόλο με τα ψυχικά ακόλουθα, δηλαδή, αυτοί αποδεικνύουν την πραγματικότητα αυτών των ακολούθων μέσω του ρόλου που εκτελούν.

Πρέπει κανείς να ελέγχει τον εγκέφαλο για να πραγματοποιεί έργα· ή τον ελέγχουν τα ψυχικά ακόλουθα ή τον ελέγχουν οι επιστήμονες μέσω ειδικών ηλεκτρικών συστημάτων.

Εν πάση περιπτώσει οι έρευνες έρχονται να επιβεβαιώσουν ολοκληρωτικά αυτό που λέμε: το διανοητικό ανθρωποειδές είναι μια ασυνείδητη μηχανή, αυτόματη, υποσυνείδητη.

Πώς θα μπορούσε μία μηχανή ασυνείδητη να δεχθεί πως είναι κοιμισμένη; Πως θα μπορούσε μία τέτοια μηχανή να βεβαιώνει πως ο κόσμος είναι ΜΑΥΑ, είναι αυταπάτη κλπ;

Η ανθρωποειδής μηχανή, για το γεγονός και μόνο ότι είναι μηχανή, ονειρεύεται αλλά αγνοεί πως ονειρεύεται, αρνείται πως ονειρεύεται, πιστεύει σταθερά πως είναι αφυπνισμένη και ποτέ δεν θα δεχόταν την θέση ότι βρίσκεται κοιμισμένη.

Το αυτόματο και μηχανοποιημένο ανθρωποειδές, δεν είναι ικανό να διαφοροποιήσει το αντικειμενικό από το υποκειμενικό, από το ίδιο το γεγονός του ότι είναι μηχανοποιημένο και παίρνει σαν αντικειμενικό αυτό που είναι υποκειμενικό και αντίστροφα.

Η κοιμισμένη μηχανή, το αυτόματο ανθρωποειδές, είναι πολύ μακριά από του να μπορεί να καταλάβει την διαφορά ανάμεσα σε αντικειμενική συνείδηση και υποκειμενική συνείδηση· η μηχανή έχει τις δικές της θέσεις, βασισμένες ακριβώς στον βαθύ ύπνο της συνείδησης. Δεν είναι δυνατόν με κανέναν τρόπο, να κάνουμε έναν βέβηλο κοιμισμένο να καταλάβει την διαφορά ανάμεσα σε συνείδηση και υποσυνειδησία, ανάμεσα σε αντικειμενικότητα και υποκειμενικότητα, ανάμεσα σε όνειρο και επαγρύπνηση κτλ.

Μόνο αφυπνίζοντας συνείδηση, είναι δυνατόν να δεχθούμε αυτές τις διαφορές. Δυστυχώς, ο βέβηλος πιστεύει πως είναι ξυπνητός και μέχρι που προσβάλλεται όταν κάποιος του λέει πως έχει κοιμισμένη την συνείδηση. Μιλώντας σε Σωκρατική γλώσσα θα λέγαμε πως ο αγνοών μορφωμένος, ο κοιμισμένος βέβηλος, η ασυνείδητη μηχανή, όχι μόνο αγνοεί, αλλά επιπλέον αγνοεί πως αγνοεί· όχι μόνο δεν ξέρει, άλλα επιπλέον, αυτό που είναι χειρότερο, δεν ξέρει πως δεν ξέρει.

Φίλοι μου, είναι απαραίτητο να πάψουμε να είμαστε μηχανές· όταν κάποιος δέχεται πως είναι μηχανή, αρχίζει να παύει να είναι μηχανή· λίγο πιο αργά το πέπλο των αυταπατών γίνεται κομμάτια.

Χρειαζόμαστε να μετατραπούμε σε ανθρώπινα πλάσματα και αυτό είναι δυνατόν μόνο καταστρέφοντας, εκμηδενίζοντας τα ψυχικά ακόλουθα που ασταμάτητα εναλλάσσονται μεταξύ τους για να ελέγξουν την οργανική μηχανή.

Είναι απαραίτητο να φθάσουμε να έχουμε πραγματικότητα, να πάψουμε να είμαστε απλά αυτόματα κινούμενα είτε από κύματα είτε από ακόλουθα που είναι το ίδιο και να μετατραπούμε σε υπεύθυνα άτομα, συνειδητά, αληθινά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δάσκαλε, τι διάφορα υπάρχει ανάμεσα στην άσκηση του διαχωρισμού της προσοχής σε τρία σημεία και της διάλυσης του εγώ για να αφυπνίσουμε συνείδηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κύριοι, κυρίες, μέσω όλων αυτών των ομιλιών έχουμε ενδιαφερθεί ειδικά για την διάλυση του εγώ, για την πλήρη καταστροφή όλων αυτών των ψυχικών ακολούθων μέσα στα όποια βρίσκεται εμφιαλωμένη η συνείδηση.

Μου φαίνεται πως έχουμε μιλήσει αρκετά ξεκάθαρα, πως έχουμε δώσει μία τέλεια διδακτική για την απόλυτη εκμηδένιση του εγώ ο ίδιος, του ο εαυτός μου.

Έχουμε εξηγήσει μέχρι κορεσμού πως μόνο μέσω της ριζικής εκμηδένισης των μη ανθρώπινων στοιχείων που φέρουμε μέσα μας, μπορούμε να ελευθερώσουμε την Ουσία, να την αφυπνίσουμε.

Στην σημερινή μας ομιλία, δώσαμε μία ειδική άσκηση, καθορισμένη. Μιλήσαμε για την διαίρεση της προσοχής σε τρία μέρη, με τον σκοπό να χρησιμοποιήσουμε κατά τρόπο περισσότερο και περισσότερο τέλειο κάθε φορά, τα διάφορα ποσοστά αφυπνισμένης συνείδησης που κατορθώνουμε μέσω του θανάτου του «εγώ ο ίδιος».

Στην πρώτη περίπτωση, υπάρχει πλήρης διδασκαλία σχετισμένη με την εκμηδένιση του «ο εαυτός μας». Στην δεύτερη περίπτωση, υπάρχει μία θαυμάσια άσκηση, μία πρακτική, που θα μας επιτρέψει να χρησιμοποιήσουμε την συνείδηση, που αποκτάμε σιγά σιγά, κατά τρόπο τέλειο, διαυγή, ακριβή.

Εν πάση περιπτώσει είναι πραγματικά αναγκαίο να μετατραπούμε σε ικανούς ερευνητές του καθαρού εσωτερισμού και του αποκρυφισμού. Αυτό είναι ότι θέλουμε και με αυτές τις προθέσεις, έχουμε δώσει μέσω αυτών των συνομιλιών, την απαραίτητη διδασκαλία.

ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ

ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ

"Άνθρωπε γνώρισε τον εαυτό σου
και θα γνωρίσεις το σύμπαν και τους Θεούς..."

Η ΓΝΩΣΗ είναι ο φάρος που μπορεί να οδηγήσει με ασφάλεια τον μαθητή στο λιμάνι της Αυτογνωσίας...

Η Γνώση είναι το ΦΩΣ που μπορεί να φέρει την πραγματική ελευθερία σε όποιον κατορθώσει να τη βιώσει.

Η Γνώση αυτή ήταν παρούσα σε όλους τους μεγάλους πολιτισμούς της Γης και εκφράστηκε με διαφορετικό τρόπο σε κάθε εποχή, από μεγάλα φωτεινά όντα.

□ □

Η σύγχρονη Γνωστική Διδασκαλία βασίζεται στο έργο του ιδρυτή της σχολής μας, Α. Δ. Samael Aun Weor (καθώς και του μαθητή του Α. Δ. Lakhsmi), που ανέλαβε την αποστολή να αποκωδικοποιήσει την αρχαία Γνώση, και να την προσαρμόσει στις ανάγκες της νέας εποχής του Υδροχόου.

□ □

Ο ΓΝΩΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ SAMAEL – LAKHSMI είναι ένας ανεξάρτητος μη κερδοσκοπικός φορέας ουσιαστικού πολιτισμού, που έχει σαν σκοπό την διάδοση της Γνωστικής Διδασκαλίας η οποία στοχεύει στην καλλιέργεια ηθικών αξιών και την εξύψωση της Συνείδησης.

Απευθύνεται χωρίς διακρίσεις κανενός είδους, σε όλους όσους ενδιαφέρονται πραγματικά για το μονοπάτι της εσωτερικής αναζήτησης που, μέσα από την προσωπική έρευνα, οδηγεί στην αυτογνωσία και στη ριζική αλλαγή.

Ο ΓΝΩΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ SAMAEL – LAKHSMI δραστηριοποιείται σε όλη την Ελληνική επικράτεια, με τα Γνωστικά κέντρα που διατηρεί στην Αττική, στη Θεσσαλονίκη, στην Κρήτη, στη Θεσσαλία, και σε αίθουσες διαλέξεων σε αρκετές πόλεις, διαδίδοντας τη Γνωστική Διδασκαλία είτε με δημόσιους κύκλους διαλέξεων είτε με σειρά διαλέξεων μέσω Skype για άτομα που ζουν σε απομακρυσμένες περιοχές.

Όλες οι διαλέξεις παραδίδονται δωρεάν μέσα από ένα αίσθημα ευθύνης και σεβασμού, ενώ για τα έξοδα λειτουργίας της, ο Σύλλογος στηρίζεται αποκλειστικά σε εθελοντικές εισφορές.

Περισσότερες πληροφορίες για:

– τις προσεχείς διαλέξεις

– τις περιοχές που θα πραγματοποιηθούν

– τα γνωστικά κέντρα

– καθώς και για τη Διδασκαλία